AUTHOR

NO. 1871

TITLE ס' בקבלה

RR

IMPRINT

CALL NO. EMC 2378

DATE MICROFILMED

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

(פסחים)

ן שפירא חבר כתת דפים בראשו.

נתחיל לבאר איך נתפן כל עולם

...ונבאר ענין דן״ן אחר תרומם

ות ניצוצות וכלים...והקשה בענין

לות דן״ן...ועוד שיין דצלם יעוד.

אר, נתן יפו.

סדר הקבלה

לטהרה"ן עם הערות והגהות לטוהר
ואלו הן רצת ראשי פרקים: ועתה
האצילות הנעשה מצ' בחינות הנז'
...שער רפ"ח ניצוצין...שער שור
דרוש הטוחין דקטנות ויניקה וגד
נגנ דפים ל' בחינת רצ"י יפה מא

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמנם אמתחות שי כתיב נתנם אותם לנתן להו חושבים כבר
כריש הלוים. והכתוב אל לא היה הפרשה אל אותה
מופסים אלו אין פונים אחר הכתב אל כל האלי הוא נפסק עי דך
פרשת אל זה הלוים הקדמון. ואמנם ואלו אל עי הסתלקות האור שלא
אל דבור היה מוסיף לא יהיה יבוא בשנה. אל לקבל הלוים אל הכס
אבל אינו מוסיף לא [illegible] אל נמלא הכריעה נב ולכן הוסיף כתיב
אחרת והנה אם אורן האוסף והפשה הנה נמצא שהם כי לבלים נתנם
באור המעלה ושובל הלא לקבל אור אל. ועניין הפשה היה ושובל
גם הכריעה לקבל אורו. והבין והשבים כבר איך יש פשה בין הלוי
אל הכריעה. והנה עי עליות האור הזה שבחלו הקדמון המעלה
מן העיבור הנא אז עדרכה אור גדול והם כחלו העינים אל הגוף ואז
נעשה זה האור עבה אל אל השמים אל סוד שהם אלן ומאמים ובה
שהם מעמי כבר ואז נעשה אור חדש המעלה מן הזווג הזה וכקע
וירד דרך הפשה מן העיבור המעה. אמנם האור הראשון שהיה
בהתלה המעלה המעה ועלה המעלה שוב לא ירד ושאר תמיד שם
מן העיבור המעלה ושם הגנה שרשו תמיד ונעשים נתפשטו ונצא לך
העינים ונעשה ונתפשטו בתוך עד סוף דעת אלן כבר. ואמנם אל
האור הנעשה עד העיבור הכל הוא נשלם ונבלל בעקודי ולכן אינם
נב אבל האור הנעשה מהפרת העיבור עד הרגלים זה לבדו הוא
הנקי בשם עקודים לפי שהוא עומד עתה לבדו. וכן אורן האור
שיורד דרך הפשה מחדש עי הזווג כבר נם הוא כוקע הנוף ובכלי
אל תרם הקדמון ויצא לחוץ ומאיר כאלו העקודי הם כי אינו אור
לצוך אלו העקודי. ועוד יש אור ג והוא כי כאשר ירד ונתפשט
אור העין והסתבל המעה דרך העקודי הנה הוא מסתבל באורות
הם והוא אוהב ולוקח מהם אור לצוך עשיות הפנים אל העקודי
ולוקח מג הכתי שהם אורות האלן והחומם ומתפר. והענין הזה ש
באופן זה והוא כי הנה נתבאר לעיל כי אורות האלן נתפשטו עד
אבולת הזקן ואורו החומם והתה עמהם גב דרך שם ואב מופרים
הנא. שבאשר אור העינים נעשה דרך אלהם יתערב עמהם ויקח
אור אלהם. והנה ו עקודים הם והג עקודו הראשונה שהם יש
ולקחים אור מעה שנעשה מעה שבעב העין עד שבולת הזקן

אבל

אל השרשי הפנימי שלהם
מהם עתיק הנוף ולא אל האור
הילאי לאמר כך הנה כי ואז
עי אל אלן העולי ליצדוונו
אבל שבאמת הבנולת של
זה הלוים הקדמון עם כחי
הגב שבו שהם השרשים
של אחר שהם שעמי ופו

אחות כמו שקורין הוח שלנו כי אהיה
אשר כעין . והנה כל שם אהיה המלות אינו לוקח
הענינים הקודמים ומתחת בנגד בני לעשות אותם כלים
כמים ואם כל שם אהיה אותם הוא כולל כמה אותיות ונמצא
עם נ כמה כמה אותיות הנה נגד כמו עמון הרי איך אם שם המלות
וגם פרק שניך זרעה וכו' כי בחצן וחוטם פה יש נ' פעמים שלם
פקח עם הכולל ואחרים כמה כמו העינים וזהו ענינך כי נ אהיה
אשר בעינים כולם הם כמו אהיה המלות יורין אחים כנגד קשת המלחמה
עינך וזהו פקח עינך ואמר שומרונו כי פלן היה שמעון וכישול
המלכים **ונחזור** לבאר המלה איך יצאו אלו הנקודות ואחר איך
נדרשו בפרשיות עצמן בדבר אמרנו כי הכל יצא מן
אל אחד ומאמרנו כי הנקודות הנעשו על השיבור של אל עצמו מתנגדי שמות
שהם מלות ואלו דרך נקבי הפה אל החומרים ובחלק זהו עיקר האורות אבל
ואלו שנים דרך פרלי ודופני הנעשים של זה אל אחד אבוקע ויוצא אור ומאור
המאיר בהם ובמדר נתפאר כי כאשר רצה המלאכל להאצל כמו הנקודים
בזמרתו היתה לעשות להם כמו כלים לשיחלו השלמות המתחדש לקבל האור
שלו שמאיר בהם . ודענה ראה המלאכל כי עדין לא היה כח המקבלים
לקבל האורות של השמים אלו אשר מקום המקבלים משתרשים הוא מאיקום
הנמי עדור עד סיום הרגלים של אדם המלאכים מה שהיה עצם שהגיעת אלו
האורות הרב שמנים צמצם עצמו צמצום אחר והוא שהמאור מתחיל מתנגד
מתרבה אל הלום הזה מעיבורו עד סיום רגלו השלחו מחצי גוף השמים
מן העיבור ומעלה ונשאר המקום שמן העיבור ומעלה ריקן ערום
אור והמשכיל יבין ויראה מלמעלה אין כבל המלכי כמו הלי דקדק
ונקי הם תמר המלהים בעולם כי נקי דקת מלהים אל נקבה ונקי המלאכי
ואת מלהים לקח ונקי בעדיך ואדיך ונקי המלך לעדיך ולכל כמו המלכות
כשם מעלה עם הכין כי כבל כמו הוצאת אורות חדשי היה קומם לדם עמון
הצמצום כי כן מלכנו בחלת שצמצם עצמו אל כדי לתפקת לקון כמו המקומות
וכן היה בזה המלכים הקדמונים ואין להתלך בענין זה והנה אחר שצמצם
עצמו כנגד שם הנעה הר פרסת המלכות עמוד המקום עמוד מבפנים
כדי שיפסוק בעבים והוא סוד יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
מים למים כנגד כח הזה פ' בראשי רם לב כ' אחר הקדמת המלכות שהם עדנים
לבד נש ראיהו פסיק מתרבה לעלה ושאיר מעולה לתחתה ואז נשאר כל ויהיב
האור לעולה ולהלי פרסת והיה שם רחוק ומהורך ואז בקע בהיות פרסת

ויהי

[illegible] הוא [illegible] ל"ל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

אבל הן נקודו אחרונה אינם [illegible]
עד דעתיה ונמצא סבר זה כי נ"ל [illegible]
בגורן הכלים שלהם מן הנ"ל אורו שהם [illegible]
אינם לוקחים רק מן השני אחרות לבד שהם חומש ופה כי [illegible]
האין העליונה הכי נעלה ונפרטיאחר [illegible] הזקן ולבן נעלה
היא התחתונה נקודו העליונה מן הנ"ל [illegible] ולבן נעלה
[illegible] לא מאחר לפי שיש להם נעלה והכלי שלהם מעולה מאלה
לפי שנעשה [illegible] חומש ופה כי [illegible]
~~העליונה הכי נעלה ונפרטיאחר [illegible] ולבן נעלה היא האלה~~
~~נקודו העליונה מן הנ"ל [illegible] ולבן נעלה [illegible]~~
~~לפי שיש להם [illegible]~~ והסרבלות העין כאורו [illegible]
נעשין הכלים שלהם בנ"ל אמנם הנ"ל מלבים פרחים מאין לפי שכלהם
נעשו מלסרבלות עין כחומש פה לבל והיה חסר מהם אור האין
העליונה ~~[illegible]~~ גם כן הראשונות כעצמם יש בהם חילוק כין זו לזו
והוא כי מהכתב לא הה מאחר מה האחרונים מכל בלאותי של הנקודו ומדו
האחרונים שלהם כלבל ונשארו הפך מחקותם · ומעשה הדבר הוא
כי אלו האורו שנעשה בו שכולת הזקן נחלקו לג' כי הכתר לוקח
[illegible] האין עצמה ומכל שנכלים בו שאר האורו האחרים · ולעצמו
לוקח מאור מחומש · ומאו מן אור הכתר · והנה הכתר שלוקח מן האין
[illegible] לא נשארו הכלי שלו מכל בלאותי שאינם לוקחים רק
מהחומש והפך נשארו האחרוני של הכלים שלהם והנה אם הין בלאותי
מקבלים אור הה של חומש ופה כהיותו לחומש הדומה אל חקום נקבי
האין אמנם שלא הין מקבלים מאורו האין עצמו רק רק הכלה הין
מקבלים האחרוני שלהם מכל כין שאינם מקבלים רק חומש
האין שמחוץ כחקום שכולת הזקן לבן אעפי שלוקחי רק הכתר
אינו מוסיל להם ולבן נשארו האחרוניים של כלהם מכל הכתר כין
שלוקח מהחומש מחוץ אעפי שלוקחים כמיותו כין שהוא לוקח עצמו
לי הזה ולא נשארו אם האחרוניים של כל כלי מלבד בלאותי שאינם
לוקחים רק הלה בעצמו גם שהוא כריחוק מקום · והרי נתבאר
ג' כתי והם כי הכתר נתקיים כולו ובלאותי שנשארו ונפלו האחרוניים
שלהם ומן נפלו הפנים והאחרוניים שלהם · והה זהו הטעם שנתן
הא' והארץ היתה תהו ובהו אשר הוא מדבר בענין מהתקנות
של הנקודי בנ"ל ברוחן כו' כ' מלת תהו הוא מ' תפורש בפסוק הנשוב
בלתי לתפרע והארץ היתה תהו והוא בענין ה' הכתי הנ"ל כי הכלים

הישר

לי אור בלבן מעצמו
לא בעצם לבד

אין הדבר אלא מה שהיה כל היוצא מגופו הוא טמא . והרשב"ם ז"ל כתב כי כתב
הי"ס לעולם הוא נכון לעולה ולשלמים ואעפ"כ נראה כחוש
המאוחר שבשרם נחצה אלא מה מוכרח הוא שיהיה הזרע נכון
לעולה ולחטאת ובינה וכן היה הענין כאן אבל שם כולם חיים כן אם
שבשביל נכנסת כו לתת לו מותר יהיה משכבת עצמה ולהרבות
כסף והם רוצים על הכל ואין מוכרח הוא שנכתבו ראשי פרשיות
עולמין נעלם והוא אלה . וכתב הי"ס אלה כשבל לעולה ולחטאת מוכרח
נמצא שהזרע הוא לעולה מן חטאת ובינה ויכון זה וכבר הזרע
כי נקוד שורק הוא כי"ס הנא כי נקוד תקון ע"ל ולכן אמרנו כי נקוד
שורק שהוא כמולעת האורגן הוא כתב הי"ס שהוא עמולעת נצח והוד
והדבל היוצא מגופו עם שוריק הרי כיחדנו הנוים הנקודו :

ובאר עתה מלבאר כאשר נצאו אלו הנקודו
הנשה שהם מן כתב עד מלבוש הכתב נצאתם הכך
נצאת הנקודי כו שם כי נצאת הנקודי נצתה המלבוש תחלה והסתר
כאחרונה וכאן כנקודי היה מתחלה כי הכתב שלהם נצא ראשון ואחר
היו כלולים כל הע' אחרונו ואחר נצתה החכמה וכל כלולים כל הת' ובן על
ידן זה נצתה חיות וכה כלולים כל הי' אחרונו אלו היתה הראש אם הכנ
ואחר הנצאה הזאת הת' הנה כלולים בחסד ואחר נתגלה הגבורה
ובן עד ישות עד שנתגלה נצתה המלבוש אחרונה מכולם . שהי' נצא
הקרש שנ' כי שם נתקבצו תחלה נצאו האורות ואחר נעשו הכלים
כמובאר לעיל אבל כסדרו נצאו תחלה הכלים העשה זה המעשה מזה
ונעשו מי הסתכלות הענין כנ' אורות של אחר בגדל ואחר שנצאו
העשרה כלים והונחו כמקומם זה הקרה כל א' לבדו אז נצאו האורו
אחר עליה שנצא הכתר וכן כלולים כל הע' אורו ובן כחסד נצאו אחר
הת' וכן עד שנצאה המלכות לבדה כאחרונה ונמצא שנצא הכתר
תחלה ונכנס בכלי שלו והיו כלולים בו כל הע' אורות ואחר נשאר אור
הכתר בכלי שלו ונצא אור החכמה עם הת' אחרונה כלולים בו ונכנס
בכלי החכמה וכן בנצאה בזה עד שסיימו כולם ונכנס בכלים
שלהם . אבל רע כי כאשר אור הכתר נכנס בכלי שלו הנה
שאר האורות כלולים בו בערבו שהוא גדול מכלן יחד ולכן הייה
כולם בכלי שלו לסובלו ולסבול לע' אורות האחרים ולא נשברו וכן
כאשר נצא אור החכמה ונכנס בכלי שלו היו הת' אורות כלולים בו
וכן בנצאת אור הבינה כלולו מן האחרים ונכנס בכלי שלה הנה
הכלים שלהם כולים לסבול ולא נשברו כי כולם הם כלולים
בערך אלו ואין הכנס שבתחלה עומדי כולל כמות מהיה עמוד

ז"ל כ"ל אבל לעד נשבר לא
ודלמין בעלמין הוא
נמצאין בכל מלכים
בלמין לא כונן לו ז
ובכל שלהם נמצא נשבר
בערבולם שנצאר בעלמ
מלכ ואינ ז יכון לשמ
לא כ . ובנא לגיב ה
ואחר כולא ולכן נחמ
ונחב נתגלה ובכל עמ
ולכ נב ומגלב נצאו
נחרנ מעכון ולכנ

יוצאים מתוך הנוף של אדם והם חלק מן הטומאה והרי הם [illegible]
ריך גם כי הכלים ובתי הרמאי היה שיהיו כ' חצאים כמצא חי עלמשה
שקבלו מאורו אין חוטם כה מלמעלה כנגד אהל לפי שחסר אור האין
מן אותי כנגד לכן נב חסר אבתי ההכל מה שהוא כנגד האין ולא יצאו
רק כי הכלים שהם כנגד החוטם והפה לכל אשר מהם הכלי אותי למעלה
ונמצא ומעטה מקבלי מהם . אבל אור חי דמתחונו אלא לקחו רק עם
הנוף ומעטה שהוא ... שבחרב הזקן ומעטה כנגד לכן גם כאן אין
להם הכלים להאיר להם אבל נמצא כשמל ... ויסלו זרועם יהיו שהוא
סוד עשה עיסין מאצרים מן יוסף מן הצפרנים כנגד שרקמים תקרון סוד
רק הוא כ' כנגדם כי הם עצמם כמי כיעול המלכים . כי הנה כיעול המלכי
היה לפי אלא נקבן עין כחמה רבר נוקבא . וזה עצמו סוד טיפי הצפרנים
אל יוסף שאמר כלפי נוקבא אלא מרכורת לחור ומהו נב סוד מה שאמרו
כמה שבעות כ' כ' שמי שאמרה לו אשרו נמצאתי כשעת תשמש
ינעוץ לפלב רגלו כקרקע והצרע יצא ריך הצפרנים . והנה ההכלים
המחויים לאלו הם מלכי לא יצאו ריך כפולה הרגלים ומעטה שהצפרנים
הם עשה ונקבו והמלכי שנשברו אינם רק ז' מתחונו כלבד כנגד השמן
הוא כי גם יש כ' מחוריים של אותי שנשברו הרי הם ז' כמי והעשירית
היא כי גם מן סמוך היה קצתם כמו שיקבלו לקמן כעצם והוא כמי
הנה אלו שברום ... לאותי גם הם נשברו הרי הם עשה
כמי כנגד עשר הכלים שיצאו מצפורן הסגלים ולא כמי שיצאו אלו העשר
הכלים ריך הצפורנים היה לפי שהם מצרים קטנים מאור האין הנעלם
כנגד ומיהה זו נמוך לכל זה והכיעול המלכי . ונחזור למעלה כי הנה
כי אמרנו שהנקבו נתלקו לב חלקי עליונים מן האורות כמו החולם והאמצעי
כמו השורק והמתחתון כמו שאר הנקבו . והנה נקודת החולם הוא
ההכל היוצא מן העיכור אשר אם עומד הבחר כנגד לפי שהמקום
איהו חולם על הקב כנודע ונקוד השורק כמו שהוא האמצעי הוא ההכל
היוצא מן היסוד אל אותי ונחלק לב כי הנה נקודת השורק היא ו' ו'
כאמצעי והי' אל השורק היא לאבא הנה י' ראשונה של השם ונהו אל
שורק היא אל אמא להוציא ולהוליד הו' קצוות אל זה וזו היא כמי הו' הנו
שלוקחת אמא ומתחתונו עם כ' כמי אל הי' ובחר ושמו אחוריים אותי
הרי הם עשה אלו שיצאו מדרך כפרס הרגלים ואין כוונתנו לומר
שאלו הם הנקבו עצמם רק שהכל אלו ההכלים יוצא אור אל העשר
נקבו שיצאו ריך העין כנגד וזכור זה . והנה יש פה מקום שאלה
והיא כי הנה לעולם היסוד הוא כמי הוצרך כי הרי מצינו שהיסוד של
אמא הוא הוצרך אל זה וכן היסו של זה האב הוא נצרך אל הנקבו ואם כן

נקודות

כגון ואיך נשכרו הנה המשונה שלא כולם מתוך הכיעה והיו כלולים
בתור הדשן ובכסו שמו עכלו שלו והנה נודע כי ר' אלעזר אלו הם פחי
ר' קצוות ז"ל ואל מ' הוא נדול מחבירו כי כל מ' הוא הלה מ' נדול מחבירו
ולכן לא היה כח בשום כלי מאלו הי' כלים הנתחדשים לאכול בהנבו ובדר
מחלק האור הנוגע לתלו כלבד וכאשר יצאו הכלים כלם כלולים בלעדיו
לא היה יכול הכלי אלו לאכול את כלם ונשכר וירד לתוך בתוך בעה
אחה יצאו ר' אורות האחרי בכלי החסר ונם הוא לא היה יכול לאוכלם
ונשכר וירד ובסר נתבאר כי ר' אורות הם אלא כי נצח והוד נתשכו לאור
מ' כי הני פלגי נוקבא הוו. ואחב ירדו הר' אורות בכלי של הנבו וירד נסי כן
עמדים הרשימות של החסר פ' כי נודע שכל הר' ספר שלחסר ושל הוד
כל מ' אדם נותן חד רשימות ליה בספר היסוד כי לסיבה זאת נקרא
היסוד כל משום בכלל כלהו ה' ספירין ועל כן כל מ' מודה חד רשימות
אל היסוד ולא יכול לאכול ונשכר. ואחב ירדו ר' אורות ותרין רשימות של
החסר ושל הנבו בכלי הלק ונשכר נם הוא ויה. וכן עד על ג' ירדו
ר' אורות הר' רשימות בכלי היסוד ואינו יכול לאוכלן ונשכר וירד ובשבא
אור המלכו לא כמ אלא הוא לבדו ועכ"ז לא יכול לאוכלו ונשכר נם הוא
וירד. ושנים הדבר הוא מה שהוצרך לשאלה כי בעקרי כאשר הגיעו
האורות שניתן לפנים בכלי שלהם לא נבנסו מאלו בכלהם רק בכתר נבנס
אור החכמה וכו' אבל היסוד נבנס אור המלכות ונבנס המלכות רק אשר
לם הי' עכ"ז המלכות אספקלריא ולא נהפא וכו' ונל עניה ולא בלעדיו
מעורה כלום וכו' כי האור שנבנס אלא שכל של המלכות אינו אור אלא
רק אור חדש מזווג אלהי המבואר אצלנו וזהו ענין מה שכתבנו אספקלריא
ולא נהפא כלומר לא מעורה רק האור שלה הוא מחוקים אחר וזכור ענין זה
והנה כיון שכל אלו הכלים של הנקודי נעשו בהסתכלות העין בעקודים
כנגד לכן כיון ששם היה חסר כח אור המלכות מן הכלי שלה נם זה הכלי
של המלכות הנקודי היה חסר ולא יכלה לקבל האור שלה ונשבר.

ונבאר עתה ענין שתי אחורים של אלהי שנם הם נפלו ונשברו
בכלל והתלה צריך שנבאר הקדמת ענין פנים בפנים ואחור
באחור והענין הוא כמה שנתבאר לעיל כי מקום הקליפה והחיצונים הוא
אחוה נוקבא ז"ל ושם הם נלכדים. ואמנם נם באחורי הדוכרא ז"ל יש קצת
אחיזה. והנה עוד פרא אלהים אמם על הארץ היה כח בחיצונים לענין שפלו
מן הקדושה בסור ואדם אין לעבור את האדמה ר' מלעבורו האדמה הוא
מילוה והצום הקליפה מן הכח אשר לה צריך מצות מעשיו אבל כאשר
נאצלו ז"ן אשר עצין לא היה נכרת בעולם אחלי הקדמון לאצלו ז"ן אחור
באחור אחרי בחר החיצונים אלא יבקו כי אם הין עומדים פנים בפנים היה
לקליפה מקום להתלבש במקום אחיזתם אדם אחורים ולכן משם כי מן

הפנים

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לגון שהם ז' תולדות. והנו' אותיות הם כלים לאותו' כגון כי יותר
גדולים הם מאותו' ואכל גון. ומי' אותיות אותו' הם יוד' כי אותו' נכ'
הם סוד יוד' שבשם כנודע ואותיות הזעיר הם ז' והם שעונות גם
והנו' הנשאלים הם על אותו' והשאר אחרים הם אחותיהם לאותו'
ומי' אנם כדרך חיה כנגד כוחות כתיסת לו ושאר האותיות שהם
אוכל מסבות הם פנים לאותו' וזהו הטעם שאלו האותיות על שעונות
גם צריכי' ציונים ותנים ג' תנים על כל אחד ואם לאה נשתנו
אלו האותיות ושאר האותיות שאין בהם שום תג. אבל הענין
הוא כי ז' אותיות על שעונות גם הם סוד ז' המלכים שמתו ולא
שהם נתיבו ויצאו הקליפות כנודע לכן האותיות אלו הם לסימן
שגם עוד גם פי שהם מוזר ותנכות שם הלבנים הענין אשר
אחם נעשה השגון שהם הקליפות וכבר נודע מה שאחרי
בזוה' בהקדמת הקדמה רצ' ב' ובספרים לצמעותיה כי אלו הז'
המלכים הם נצוצין מאדם יקר בהם אותנה לא כבוש בפרצופי
מתים ויהיו לבל סטרין וכל זה גם כלל גם היוצא מן הפנים וכו'
וכבר נתבאר מעלה כי בז' מלכי קדמו אחו אלהים מן חנות אל
אלים קדמון מלכי אבולבן הזקן ולא מלכה ונמצאה מקום חסרים
בתי ב' אמות הענינים שהם מקום לבן נשברו הפה והאחוריים
אלהים ואלו הן בתי ב' אמות שם על כל אות ואותיות אלו הם אלו הם
מוהם על הסתלקו האור והעדרו מן הכלים שהם האותיות ונשאר
האור המלשלה מהם ולא בתוכיותם כדרך צורת הנין שעל האותיות
אבל אותיות בלא חיה הם האחורים של אותו' שירדו וכבר נתבאר
ועיל כי אותו' לקחו כ' האורות של החוטם ושל הפה ולא חסר מהם
רק אור האזן אשר עכ' לא ירדו מהם הפנים רק האחורים ובגלל
אותיות האור שחסר מהם לכן אנו מוחזיקים הנ' א' כלבל על כל אות
מהם כנגד אותו אור הפנימי שחסר מהם וכבר כי אמרנו כי מה
שירד מן אותו הוא רק אחור ופנים רק פנים כי הנוקבא חסר אור האזן
העליון מן הכ' אחורית האחרים לכן החסרון הנמשך מאלו הוא נמוך
כי הוא בבחי' העשיר אורך פנים כפנים והכלי מוחין אלו שהם הקטנים
הנ' הם נמשכים אל אותו עם הכלים אל נקי בלא לונמוך מוחין רק
שבאים עם נקי אותו עם נקי האלו ירדו למטה וכבר שבאו מן
הא נמצא כי זה יקרה חסרון בלא עצמו וכבר כי אמרנו לעשות
כי הנשמה מה שנפל לו ענין זה הוא לקחת אור האזן כסודו ולא

כראשון

לא הי' בחוטם ותבר שלעיר
אור האזן

הפנים אינם יכולים לינק ולבן הוצרכו לחיות מתקרבים אחור כלאחור
כדי שלא יוכלו להיצות לגבנם עם לינק וכאשר נכרת אגד ומצוות
ומעשיו החזיקה פנים כפנים כי אז לא היה מהל מן הקלעים כי בכבר חפרי
ושק והקל וכרת הקולר מן הצבא. והנה בהיותם אחור כלאחור אין
לזון רק אחור א' לפי ושניהם ובהקל א' לכרה חפציה כין שניהם ושניהם
משתחשים בבוהקל א' חצי בוהקל שלא וחצי בוהקל לעקביה וכאשר
הלכם החזיקה פנים כפנים עם מצוותיו ומעשיו הטובים אז נעתר ושלם
אחור א' שלם לזה ואחור שלם לזה ויכולו להחזיר פנים כפנים. ועם
הדבר כי הלכם הקדוש עם מעשיו נמה זוג שנים ויורדי עיקרן עולמין
מעבר שהם בחי מעמדו לזה והם בחי החסדים והנבו אשר הם עיקר
העיקר בגורל כי אין יוצא מן היסוד כבינה רק חסדים ונבו כי מן חכמה
ובינה לזה אין יוצא רק הארה בעלמא שאבים החסדים המעולים בהם
ומוציאים הארתם לחוץ. והנה בבחינת חסדים ונבו אלו בראש לזה בין
איהו נקיבא החסדים ומשתלים אחור ליליה ואיהי נקבא נבוהאן ומשתלים
אחור ליליה ובכין אתקרבו אנפין כאנפין כמו שנבאר בביאור ברכת אבות
והיו אלו החסדים והנבו הם הנורמים הגדלת אחוריהם ועם כן יכולים
הם לחזור פנים כפנים נמצא כי והאי חוט שבשרך בחי א' יותר גדולה זו
הארה של החסדים והנבו הבאים להם מחדש מן הארה שריתה להם בראשונה
לפי שבהארה הראשונה פניהם אחו כאחו והאה זו המבאה החזיקה פנים
כפנים ונמצא כי זו הארה המחוברת הקרא פנים כפנים אמנם בשרך בחינה
אחרת לא תקרא אלא בחי אחו שאחוקה שהם לא הגדילה רק בחי האחוה
כנ"ל ומצוה הוא שהחזיקו פנים כפנים ומעלותם ובכחו זו תהיה האחוה זו
פחותה ונרועה מן הראשונה כי הראשונה הקנה ומשתה כל הפרצופים כלם
שלמים ונאחזת עשיתה רק הגדלת חצי בחי האחוריים כנ"ל. והנה אלה שאמרנו
בחלו האחוריים של אלה הוא על בחי חסדים ונבו אלו המגדילים האחוריים
החזיקה פנים כפנים ולכן אל הקדמה אם אנו מבינים וקורא לבחי זו פנים
כפנים ומשם אחו והוא על בחי חסדים ונבו אלו עם הבחי שהגדילו האחוריים
כל זה נכלל אחו והוא על בחי החסדים והנבו שלבחי אלה אין הבדל
שהוא אלא כדי להחזיקה פנים כפנים כי גם באלה היה בהם בחי אחור שאחור
כמו שאמרנו בעזה. ובכדי ידעת כי העיקר שאליו יחתר הגדלת ומגדלת
אחרים היא בחי החסדים והנבו בגזל. והנה אלו הם סוד האחרים שאבים
נוצר הולד. ועוד כי האחרים המיר לעולם הם בחי הכלים בגורל ואלו
נעשו כלים לאלה בסוד האחוריים בגזל אלו הם שירדו לחטאה עם שאלה
החסדים ומבטלים היורדים לציר את הכלים של הולד שהם הם מלבד עצמיות
לזון והנה כל אלו הם בחי כלי אחרים הנה. וזה אחרים מהם הם כלים

לזון

כל אשר תדיס נתלך לפי חנתין. וכי חצאין עליונים על חלקי נקראי חלקי-
עליונים. וכי חצאי התחתונים נקראי יום ותכונה. ובאשר נעריך כל זה
בכתי לא נמצא כי הרש. ישראל סבא ותכונה הם בחצי סוף הגל על
מלאות חלקי עליונים ועניין מלאות בהשלם הגדול דף ועזור
לענין ונאמר ענין יריחת מלכי גוים על המלכי אין נשבעין ויראין
הנה לענין אמרנו כי המלך יצאו כל הגוים ואחר יצאו כל האורו כלומר
בבתי ואחר כולם בתכונה ואחר כולם בכוכבי ואין היו הם מלכים
אלו כמו הכוכבי בחלין הנעוכר בכתן המלחה ובאחר ענין יאחרם
מושם. הנה בתכאר לענין כי אדם עני מעשיו גם חזקת זון פנים
בפנים כי קרים שנברית אדם היו זון לחור באחור. ודע כי אי איפשר
לעולם לחיות אדם זוג עלין אפי בכתי לחור באחור אלא עני מצורת
מעשיות מן הרחקונים. ואמנם קרים בריאת אדם בערת האלי היה
בהברת שאורך הפנים הראשונה הרי היה הזחן מלאו אלא עד ריחו כי
עדין אדם אין עד אחר הזווג הזה ונב בהבלה הוא שהקדים זווג
הנלה קרים כי אחת אדם אמנם לא היה שמו אלא בבתי לחור באחור
ובאשר פולר אדם עני מצוריו ומעשיו הזכיה פני בפני אמנם מלא
והלה אנו מריכים לעשות כל הבתי אפי בתי זווג באחור באחור על
ריחו כמו שנתבאר אצלנו בספרי בריאת אדם. והנה כל זה אינו
אלא בזון מכל בחלקי לא הולדו ומעשה אדם כי עני שמות מלאים
אלא עני אדם תצרו פני בפני. והנה זה הזווג הראשון שם שנברא
אדם נב בסבה הזה פשוט רשות זון כי פלוך בדעתא לחבה עלמא
פי כי אז לא היה עדין הרשעים הרחקונים אלא מלאו פלוך הכי בדעתיה
וזה היה לחבה כי אדם אין ולבן היו האורו הרחקונים עולים לעולם
בסוד מוד הגדולה מה שעושים נשמו הצדיקי עכשיו אם העולם
בסוד מוד וזה כי פלוך שהוא הגלה מוד כי אז היו עולים אלא עני מעשי
הרחקונים. ונתבור אל הכוונה ונאמר כי הלא חלקי היו מרחלה פני בפנים
אי שנמשלו הם מוחי מן הבתי כנל ואמנם מוד אלהים הנה הם השמה
וקיים אל אז הבתי בפנים בפנים הנה היה מציאו ז מלכי המלה אשר
היו כמעני הכוכבי ואלו היו מוד כילה כי כן הוא המלך שבכנים הם מוד
המלאה ובשר שאלו הם מלכים היו בתוך הכוכבי היו מעולם מוד אלהים
אמנם יש שנברו ומלת לבן גם חלקי האחוהים אלהים המעמלים
אחרים פנים בפנים ירו גם הם לנעה ואז תצרו הם אחור באחור
כי בבר אין להם מי שעלה מוד ומלכים תחלים פנים בפנים והנה
פשוט הוא שלא נמצאו מחוה חלקי. ורק לא עד כלות שבירת הרי מלכים
כולם אלא שבכל בתי שבהם מלך לא היה נוה יריחת קצת מן האחוריים
חלקי וזה כיאור הענין. הנה כאשר נעריך מציאו ז מלכים המלה

כאורעה

ונמצאו זווג חלקי ומשבר
המוחי לחלקי והחצרו אז
פני בפני כנל ונצוונו
כי. והוציא ז מלכי אלו
ומעבר צלת המלכי הלו
אם לא היו נשברי אלא
היחלי היו מעמלי לחלקי
פני בפני לפי שיצא
והיו מלעלי הגדל

ה הנ
ה זה
מעוך
ומעב ה
מבבע
ולל

בריתאן תמנס דעתך שכבר נקחוס אותי לת יקרת חסרון הנה
חסרון דשת אלת חסרון דאות עצמן . והנה בעוס הנקודי כבר
כי אדנו הענין בהי העשתי והנקודו והתנין והאותיו אשר בהס
ובמלה פה בסמלה הנקודי ונחל כי הנה הנקודו הם האורו הראשוני
שיצאו בהתלה והאותיו הם הכלים ואחב כשנבראו הכלים נתקרו
אים מעל פני מחתן והאורו נשארו בבחי תבנין על האותיו שהם הכלים
והשעתי הוא שם מלה אלהים הרש שאנו אחב מן אור הנעלם אלה
הקן האלה כמו שיבאר בעה ונהו הנעשה אשר הסר יש מן בתנבת
אורה ותנין ותסר מהמו שעתי ונקודו והנה כי כבר ידעת כי הסר
הוא בחי יסוד ראשה וכבר נודע מה שאמר בזוה בהרבה מקומות
דרשות שבה מתשרי יד כלם ולכן הסר תמה על ענין זה הנו ועל
כי מה שאלת לי כבר קרת הנשר בסר בשעתי ובנקודו הוא
נתקן מה שחסר מהמו ולכן הנאמר כי השעתי יש בהם הוראה
בהזאלות הכל הבה כי יש ענין פלגי על כל מעשה ומעשה בפני עצמו
בהזאלות אחרו מן הסר אחרון ובן הנקודו יש להם הזאלות הבדרך
לי לי אלו אלה אל הכלים אין להם שום שעבוד הנמה ושם הבדרך
שעבד בפרק האותיו והמעשה הוא לפי שבחי השעתי והנקודות
הוא בזמן שהאורו בתוך הכלים אבל הם נבנשים ומתבטלי בעצם
קריאותם יען כי שם הנקודו והקריאה הם מלאים בתוך הכלים שלהם
שהם האותיו . אבל הכלים הם מוהם על זמן הזמן האורות של נר
האותיו מחוץ להם שאינם לאותיו שום נגוד והנועה כי רוחניותם
נסתלק מהכם תמנס עצמי עליהם מלמעלה להאיר בהם המלה מעצמות
בראשון הכלים העצמי זקוקים על האותיו ולא בהנכם . עוד יש שינוי
אחר כי השעתי והנקודו יש מהם הרבה שעצמי הנה האותיו בגון
הנגש והקה והתסר והמרק השעתי . והשאר מן הנקודו ויש מהם
אשר עצמי הנה האותיו אבל הכלים כל בחינתם אינה אלא עצ
האותיו הראיר מחוץ להם תמנס עכ"ל עצמי אצלם להאיר להם אעפ"
שאינם בהכם כמו שיבאר בעה :

ואמנם המעה בעה נשאר סדר אותי ומלאותם ושם
נחל כי אבא כולל הם ובן אינו כולל מים . והנה
כמו שזה הנה ישראל הוא כולל הם ונתלה לשניהם בעבר לאה ורחל
כמובאר אצלנו ונעלמת ברגל לאה על אלש הקדש אל ועבר שלמה
מחזה אלו . ומשם המעה מהתיל הרש רחל מן הענין האותי כי

אינו נמנה עד שלש הקדמות כנגד . וזה כי אורך שלש של הקדמה הוא אל
אמצע עולמה בשרש ישר והוא נמנה לה עם המאורות שלו ומאצר הכל
וכל נדרש זה נריך ארבעתן עד הנדרש ההוא והכל בקיצור א ומן
הבינה והנה היסוד כולו הוא כחי פנים ואין לו מאורים שיהיו
מאורו לפי שכל היסוד אל הארבר נכנס תוך היסוד אל הנקבה וכולו
הוא כחי פנים ומשה בשאר הנוף שיש בו כחי פנים הנמצאים עד
נגד פנים הנקבה אבל המאורים אינם נכנסים בגוף עמה ולכן סיום המאורים
אל אמצע הם נמנים לה עם עמה הוא הנוף כיסוד ועדיין כיסוד של אמצע ומאדם
מלך מלך הנ והוא הנכו והמשיך הקדמה נכו כאילו עולמה
ובשמאל ירד אל הבריאה והנ מלכים ירדו כולם הנ שהוא הקדמה . ומן
נכל הקדמה שלו הבריאה כנוקבא לאילו ומן נב אילו המזיר מאורים
והיו מאור באמצע אמצע ונכל נם המאורים אל נמנה . ומאדם מלך
מלך והוא הקדמה והבינה האור אל הישרש העליון שלו שהוא נגד המזיר
מן המשיך כחי כללות חסדי כיסוד באמצע והנ נכו כיסוד המאיר בעולם
כי לכן נקרא היסוד כל שכל הנ חסדי והנ נכו נכללים בו . ובכדי שיהיו
זה הציור כי הדעת כולל בישרש ומלאי והחסד הוא נוקבא באמצע והנכו
הוא נוקבא לאילו ושלש הקדמה העליון הוא יסוד באמצע ויסוד לאילו והנה
באשר הנע האור לה השלשים הקדמות הקדמה אל המשיך חסדי ונבורות
בבישיהו ים והבינה כי שם הוא מקום המשם כיחד . ובשמאל ירדו
נ המלכים בכל המלך הנ שהוא הנצח ומן ירדו כללות חסדי כיסוד
אמצע שלמה וכללות נכו לאילו עולמה ומן נמנה לה כל כחי מחוה מלאי
עולמים נמנה ונם ירדו חסדי מרישא ים ונכו מרישא והבינה . ונם
ים והבינה נגע מהם כחי אל הסתכלות עינים זה כזה עד הנל
מלאי עולמים . מלך מלך הנצח והוא המשיך הנ חסדי נוקבא ים
ובשמאל ירדו שאר המלכים בדוד וירדו המאורים של ים ותפארת והיו
מאורים של ישראל בסא עם פני הבינה . מלך מלך הדוד והמשיך
הקדמה הנ נכו נוקבא והבינה ובשמאל ירדו כל המלכים כיסוד
ומן הכלים של נצח והוד ירדו אל הבריאה ושניהם יקראו מלך מאחר
כלבד בנל והדוידו חינו רק הנ כלים נוקבא ומעבר שלבו זה מאחר
זה עבה שניהם מלך מ כלבד נקראו . ומן ירדו נם מאחור הבינה
ומאיר מאחור באמצע ים והבינה . מלך מלך מלך הו והוא היסוד
והמשיך כללות חסדים כיסוד ים וכללות הנ נכו מלכות הבינה
כיסוד המלכו כיסוד הבינה . ובשמאל ירדו נם כחי אלו . מלך
מלך מלך הנ שהוא המלכות בכל שלה היא לבדה ומן המשיכה כללות

ה חסדים

בחיבעה מדעתו אל חכמת וכיונה יפ והכונה והנה הדעת הוא העולם
העליון וכדומה בגד פעולת פי עד שלש סבה הקרב אחת העולם הנ"ל
אז נמצאו אחוה אותו עילתין ליה וכאשר נשכרו כל הג' מלכי אז ירדו
גם אחוה יפ והכונה והנה הדעת הוא העולם הא' שיצא ומן היו כולל
כל הג' בגדל והנה כבר יאמר כי עיקר הנלקח מן הם הדברים אשר
יצאו שהולידו כבר בעולם ולכן עיקר הנלקח מן עדה היה עד הדעת
אשר כבר יצא לעולם כי כראשונה כבר כיאדנו אל הוצרכו מן
לאותו רק סלק כדעותיה כלבד . ומה שאמרנו אמנו הג' מלכי היו
מן אין הכוונה לומר שהם המשיכו החסדי והנבו כי כבר נעשה
כהקדמה ומאיר לזה שהה הוחזרו אותו פנ' כפנים . ואמר נכון החכמה
כביכה אלו הג' מלכים כמו שיתבאר . ואמר מה לומר שהיו מן אל
הבינה אמנם הכוונה היא שהם היו מעמידים אותה הכחי אל הפנים
כפנים לאותו עד הנלקחים מן אל אחה שהיו כבר כבינה ואז
היו מתשיבים עוד חסדי ונבו כהקדמה . ונחזור מלענין כי הנה
אחר שיצא הדעת ונכנס בכל אלו העולם מן והמשיך חסדי ונבורות
באותו כי הלא הדעת הוא כלולת חסדי ונבו ועוד כי כל הג' מלכים
אז עדיין היו כלולים כו ולכן היה כו כח להוריד חסדים ונבורות כנ"ל
ומתוך זה שאין שאר המלכים מעלין מן לא שענין היצאתם לא
היה להם אלא אל הדעת לכן הא להוריד מותו אלהים רק מן מן מדת
היחד ולכן מה שהוה הדעת היה כחי חסדי ונבו כראשם אל אותו
עילתין כמלכים הדעת שלהם הכוונה אלא כמוהו . וכאשר נשבר
העולם הזה הנק' דעת אז גם הדעת של אותו עלתין ירד לתוך מלכים
הנוף של אותו מכל העולם הזה הנק' דעת אחר שנשבר ירד לעולם
הבריאה כמ"ש בעה"ב . ושאר הג' אורות שהיו עמו נכנסו בכלי העולם הנ"ל
הנק' חסד ואז ענין אותו עילתין היו פנ' כפנ' כי מינים חוזרי מחוור
כאחו עד שינמצו הכל ויהי כי הם נבוקי פנ' כפנ' ונראין שינמצו
להסיר הדבקות הזה לגמרה ויחבר יחזרו מחוור כאחור מכל כל אמן
שענין נשאר הקדר בהקו בהם מינים חוזרי מחור כאחו ולהלאה נכתר
מעה ענין הדבקות הנמור אל אותו הדיוקים פנים כפנים מה ענינו
והנה בשירדו החסדי והנבו מרישל אותו עילתין עד לתוך הנוקבים
בהבלה הם אנם חסרון אור מעבר אל מדתו מדתי פנ' כפנים והנה
ענין חסרון הזה הוא כחי חסרון הסתכלות עיני אותו זה כמה וכאשר
מלך העולם הכ' שהוא החסר המשיך הה חסרי כנגל ועתה נכלו כולם
ואז המאיר מכח מחוורין אל פנ' הבינה אשר כחי אז עד מחור כפנים
כי פני הבינה נכח מחוה החכמה הם עמדי . ומלת הדי כבינה מכח

מינו

ירדו שנעשה מכח
אל אותו הדעת ירד
אל אדון ירד
הנ' שהוא הנבו ואז
הנ' כלל הנעשה עד שהתקשרו הה חסדי כנגל וכו'

אמר יתרו הדע שמן וכו' פי' כמו יודע כי שם זה של אב הוא
כלי אמלי היות כחי זעיר בגודל שהוא סוד הי' מלכים ודע נמצא כי
אם כן אב הוא הוא מלכי בסוד המלכי. ואם תסתכל הרמב"ם איך
אם אב הוא בחותן והוא לא עשוהו לזה בנגד הלכי. אבל הטעמים
על אב הוא כמו ביאת הקדוש שלו הוא כלי והם סוד המלכי מאיר כי
נקודת הם כחי מן שהם אלי. ואמנם כמו שם כן אב הוא
לעלות כל הכמות אשר נשארו מן כלי ועשיה כי כל שם
אב הוא לעלות שלהם. אבל ומה הוא כי כשם זה שמעה מאיר
המלכי ועל סוד מאיר הוא סוד העלמן עי' הכלה בכח שם זה
ולכן מאיר הי' מלכים נרמז כשם המשמשן וכיעול אחורים כלומר
נרמז כשם הי'. והענין הוא כי מן הקדמת הכא ונעשה נמצא שלא
מאיר רק הי' מלכים בלבד. ומאחר שי' אחרים כמו הזכרה נמצא כי
גם כלומר יש יש כיורד מן הגם ובמעמד אלי עבדיך. ואמנם
הענין הוא כי ומה הוא שאכל הי' נקודת נעלם מהם כחי ובכולם
היה כיעול רק שמן נפלו כולם כין בכחי היורדים אחר כאחר וכין בשחי
היורדים פנים בפנים. והנה זו הקדמת מאיר כי הכל יהי נמצא מכל
לומר שלא ירד מהם רק כחי האחורים יקרא כיעול ולא מאיר
והסתר שלא נפל מהם רק כחי הנלי שלו שנבנסו בסוד חותן
כלומר בגלל כי אשר אין כחי זו נבנסת אלי בערך אחורים לכן
לא יקרא כיעול בכתב רק גם בעלמא. עוד יש טעם אחר והוא
כי הנה מיעוד לא מאיר רק היולד מעולם לעולם ונכנל מעולמו
ולכן ז' מלכי שהיו כמלכות וירדו אל הכלים יקרא מאיר כמו
כמו ירדת בכת רק קלה כי לא הגמלו הלא אלא כל מלכן נמצאים
מורגש קמלה והיה שם כיה קלה כן מאיר כמו כאחר אחר ומאחר
מלך מלכים ומי אמנם אחוה אלמי שנפלו ולא ירדו בכלים
אלא נשארו למעלה בעולם הלכי עצמו ולכן הם אמרו
יקרא כיעול אבל לא יקרא מאיר. ואלה והא כחי ומאחר ומאחר
נתבטלו ונמצא לאו הכי אלא מלכן נמצאים מורגש קמלה והיה קר
כיה מאיר.

ונבאר עתה שם אב הנל כי הנה שם אבן יתרו הוא בגלגל
הסבל כנודע. ולכן שמאמר מאיר אל מאיר המלכים
בגלגל לכן כיה השם נרמז מאיר הי' מלכי שבאמצע המלכי שהיו
בקבה ויהיו ר' אבן יתרו כמו אבן יתרו כי אבן הם כנגד זו והם סוד
הי' מלכים כי היה המלכי שהיא נקרא מ' כלבד והיא' על אבן

ואחרים

ר' חסדי מאורה ריש והלוחה נכו מאורה ותבונה כי גם כן מאורה
יש בה בלוחה עד הנה פיסוד כי לכן גם היא עם קלה מאו שהיסוד
עם קל. ובשאתה היא אין ירדו בלוחה החסדי והנכו מאורה ריש
ומאורה ותבונה והכל של מאורה ירד לבריאה. גם עתה נמצאו
כל המאוריים של בלשון ברלוחה אלהי ריש ותבונה ומול נעוה. ואחר
שזה לא נכנס בחשבון כתי המאורה אל ריש ותבונה בלוחה החסדים
המאורה אלהי עולמים עד שבנסו בחשבון כתי המאוריה אל ריש
ותבונה. ולל כי נודע כי בשלש העולמות אל הלוח אם היא כתינה
הנעלה שהיא המאורה והה היא בלוחה פיסוד אבל כאן היא ותבונה
נגלה המאורה אל תבונה. ואחר מאורה הבינה כי מאורה ותבונה
היא מאורה מעלה בערך בלוחה בינה ותבונה יחד בערלוחה אבל
המאורה של אימא עלאה היא כתי נופת אל הבלוחה והיא מקום
הנוגע
הנוגע של הלוח אל בלוחה ברלוחה אל בינה ותבונה יחד בערלוחה
אל ואינה מאורה ומעלה ומעלה ונהנה נתבאר מה שנגל מן
אלהי ונם כתי הזרים נתלקו לו ברלוחה בגל ונם נתבאר סדר ציאת
ר' מאוריים. ונעלה כי ירדו ר' המאורי שהם ז"ן ועוד ל' מאוריים
של אלהי עולמים עם ותבונה מן בולם הם ז"ת כתי שירדו ומהם
נתבררו ומן הסנים שלהם נעשו הקליפו וגם יא סתר הקטורים
שהם יא אחרים אנשארו ומאלו היא כתי שירדו בגל ולא יכלו
אלו המאורים להתברר ונשארו נרונים תוך הקליפו כמבואר
אצלינו. בסוד פעוס הקטורה והה הם לא הם ירדו מחוה אבא עד
סתר המלך הא שהוא החסד ולא ירדו מחוה אימא עד שתר המלך
השם שהוא נכו כאופן כי כמו הנכו אז נשלמו מחוה אלהי לבד
והענין הוא כי אעפי שכמו שיתר החסד ירדו מחוה אבא עכ"ל אין אלה
נקראי מאוריים נאורי לפי שעדין הדרך הבינה בכתי פנים שמו
והדרך מאיה מאוריו ונעלה כי עדין לא ירדו בעצם כל כתי מאורי
אבא רק בשילו גם מחוה אימא ואז ירדו שניהם נעוה והיו אז מאור
כמאור בש בעה כאוק בדרך כדרוש בקלוף ישרב ולא מהיכן
יצאו עש ונעלה כי אין ירידת מחוה אלהי רק ירידת נעוה עד מדרגת
הנכחי שהוא המלך הם אבל מדרגת המלכים היא מדרגת נעוה
הבכחי מן הערך הראשונה כי הרי המאור החסד נשארו כל כתינוריו
נעוה ונעלה כו מדרגת מעלה ונעלה כי מדרגת מלכי מדרגת הבינה
מדרגת מן הערך שמלך המלך הא אבל כיעול מחוה אלהי מדרגת
כיעול עד מדרגת המלך הם. וכזה הבין סוד שם מלה שהוא שם

אלה יהוה

שון הוחזר ולעולם שהם ס' אלפי תקלי הקדש ונתנם אנשים אל שבירת
הקדש לחדשים והחסר והנבו ואלפים העלים אל הקדש. כי ודאי יודע
נדולה היה שבירת העליונה אשר היתה הקדש ולכן בכל הקדש
אל זאת כיצד הקדש תרגום כאן להקדש כי אם אל אלפי הקדש ולעולם היו
מורגלים והחסרים שבהם מלאכת בכל חיל ואם איש בהם יבוא
לקבלם אל עני אמר הכתוב לפי אלה היה שבירת נדולה מכל
העליונה שהם מרישא דעזיר ועד הקדש כאן סתומה ומלובשים הם
אמר הכתוב שהוא היסוד אל בנוע וזה לפי שבהפלה הם מלאכת
והיה שבירת נדולה. ותעבר אנס הנצח והיחוד הם מכנסים
ומקומם עבדו הרי מתבאר המקומות כי החסרי מבים בהם ומלובש
ונצא לחוץ והנה כמו הקדש זעיר עד אלפי עלין הקדש אל בחר ידרו
אחוה אלה אבל אחוה גם והקבוה לא נמצאו עד מי הקדש נקבא אלה
ולכן האחוה הם אל אלה ונקחתם אלה והאחורי אל גם והקבוה נקחתם
המלובש ומלובש האורו אלה בהם נעמדת המוחי דעזיר ומהיה
הכין מה שאמרנו כי כאשר אלן הם שנים כקומתם יחד כנגד הפנים
אל הנצח הוד היסוד דאלה הם מוחי אלה והלבי גם והקבוה הם
מוחין לנקבה ואז הם שנים כקומתם יחד והכן זה מאל מאל כי
בחי האחורי הם העליונים אשר נמצא מאלה גם והקבוה הם הם הנשי
בחי מוחין ונכנסי בראשית אלן. גם הכין מה שאמרנו אישה
בחי יעקב אל דעזיר ואל בנקבה כי הא הנא מן אבא והבא הוא
מישראל סבא. ומאחר האחוה הם אל אבא הם בכל יחין בחסד
ומישראל סבא. של אימא הם בכל הנבו דעזיר וזה הדרוש יבוא
אל אלה והאחורי. של אימא הם בעזה. והנה כאן כתוב הנה הוא
מקום נפלא ודרך אחורי אלה אמרנו לעיל ביאור באלי עצמו
כי אנפי בהבלים אל זעיר נשבר עבדו האורו אל אלה נשאר
מלובש האחורי אל אלה עלמין. קו החסד דעזיר באחוה
אבא וכל קו הנבו מלובש באחורים באימא והכן הקרוב זר
מאל. ונראה לעיל לפי הפסוק של ס' ושלח בעמים ואלה המלכי
כי הנה נתבאר אין יכולים אחורים מן חכמה ובינה גם והקבוה
והנה לכן המלאכה כי כאלו המלכי לא נשברו בכולם שמות אחוריהם
רק כל שבהם בלבד והם בלע בן בעור ויובב בן זרח והרי בן
בכל ובעל חנן בן עכבור. גם המלאכה שיני אחר כי אמר כאלו הם
לא נשברו שמות אחוריהם רק בעת המלוכה ולא בעת המלחמה בלע
ומלוך באחוה בלע בן בעור ובמלחמה מתו בלע ולא בחנה
בן בעור

אחרים אלא הם כמו ו והוא ו קצוות דעדר והה הם ז' מלכים וגם
שאלו ב ראשי הדברים ואמרו זו אחד ובאמר בעבר כי אלו הז' מלכים הם
הנם ראשי הדברים בהיותם קודם התקון . ואמנם אחר שתקנו בן
הנה אלו הז' מלכים הנקראים מלכי ארם הם נתלו ונשברו ואחר
וגם הנם של מלכותם ושם שלם החסר דגה התחיל מיתת המלכים
הנז' לבן נרמז מיתת כלם בסמך הגה הראשון . ויש מפרשים
מלכותם מלשון מלאך היות מלכות כי הם כי השמן שהיה נמלא
בעבור המלאכה היות . ונמצא כי מלכותם היות מתוש נגד מה שנמל
באחרונ שנשתנה שבירתם שמן עז . והנה השם הכ של קשה
שמן היות בנכבו שהות המלך הכ אשר בחיותם נבלו אחוה מיתת
נב ולבן נרמז בשמות אחוה אלמי בשם הגה הראשון כל
כי כאן לא היתה מיתה ונתנה מתוש כמו כז' המלכים רק הרעה
ושבירה בעלמא ונשאר בתוקמתו אבל הנתנה היא הפלת הלבן
בכח ומוקמתה לתקום אחר בטל ועד קרשה עז יצאו הקלכו הנם
בשם שמן . והנה אלמי מחיותם בנ כבנ היא הלה ליורן באב
ולהלה לאלו יורן לאיתו ושנים בנ כמונן זכור כי הזכירה
באה מצד הבנ וכבתי אחור באחור הם האחוריים של כ שאורך
הנז' שהם אחוה הלה ליורן בריבוע בזה . זר זר הי . זר הי
זן . זר הי זן הי באבת . ואחורי אלה בזה . אלף . אלף הש .
אלף הי זר . אלף הי זר הי באיתו . אשר שנים בנ הקבה שמן
כי הבבה מצד האחוריים . ואמנם הלה שמן הוא בנ הקבה כמונן
האחוריים הנז' לרמז על נפלת אחוה אלמי . ונחזור לענין הראשון
כי הנה עד אשר מתו אנשי הלה ערן לא נעמד ירידת ונפלת אחוה
אלמי ונמה . וכאשר היו מלכי האלו נבנסי כבלים שהם היו מנלים
באור נדול אבל אחר שמתו אנשי עלין של הקבה אשר אז נבלו שם
האחוריים של אלמי הנה כאשר יצאו שאר האורז הנשארי כה לבנם
כבלים שהם היו מלוכשי באלו האחוריים שנבלו ונשארו באלי בנל
והיו יוצאי המלכי האחרונ מלוכשי באחוה אלמי ועדי עושים
תמיד עד שיבלו כל הבירורי ונאתה עד ועתיד לבא כמהה כיחוד
וגם השלחת מלך אשר מעלין מלב זן אל אלמי והוא מסור אלו האחוה
של אלמי שירדו שם לתוך באלי עצמו בנ אשר לקחום הם והבנה
נמצא אלו האורז שמן החזה ולתוך כלים מכוסי . וכבר ישרת
כי הבעלמו האור וכיסיון הוא מציאו הקדוש כי גם כך יש בת בבל
לבבול האור להיותו בא מלוכש ואל לא יהיו שון שבירת הכלים

שמן

הרי מלכי ונתבטל מן הראשון שהרי הנשרף אשר לה יצא האשה
ואשר לא יפול הכלי שלו לתוך הנול נשבר הכלי ויש לשניהם שלו
הבריא כל המקום שהיה עתה והיו אלה שלו ישראל כי הרי עין
לא נתראעולם הבריא ועל הכלי הזה המקום הנשבר אל הבריא להיות
מעשיהם אלו כחותיו. ואמנם לא יוד שם לסתרת פנים אשר מה כי הרי
נתבאר לעולם ישראל הבריא שכלים ולא באמצע אלו הדברים שם היה
תשוקה פנים הרי אלו שהי הבריא אל האחרון עד שהחסרון הישלם אל
הכלים ואחר יוסף מלאכה שכלו ונתוקן מלאכי שמו. ואמנם הדברים
היתה כלי להיות מרחוק כלי שלו הנשמר הבריא אל אחרת לעולם
ושאר כלי הקודם ולכן תאיר כן מרחוק בדרך עמוד הוא מלאכי והיות
בכחו הבנין של האחרון בנול. ואחר ירד הסר ושבר והכלי עוד בכיה
הבריא והאור ירד מכלי הסר מלאכי כי בכר אור הנשרף הקדים לחתר
מקום השלמה מלאכי. ואחר אלה הנכו ושמה גם הכלי בתחלה
הבריא והאור ירד מכלי הנצח ומור מלאכי שהם תה פלגי נוצא בנול.
אחר יצא הקדם ושבר הכלי יהי בכתר הבריא ומאור נשאר מקומו
שהוא הקדם מלאכי. והנה שרש מין הדתק כין שום אור מן האור הנא
אל הכלי שלו יהיה מלא מרשתם כי יהיה מלא הדתק נמור ואינו כלל
להאיר כן. ואמנם שאר האחרונים הם ירדו מוקומם חוץ מאור הקדם
שנאבד מקומו סבל לא יה ונמצא כי אלו סתם שהאחרון האחים שירדו
ומוקומם אמנם שאמרנו שהיה יורדים לצאת הכלים להאיר להם עבדי
כהיותם לאשה מקומם נתלש כחם מעט ולכן אין להם כח לעמוד לעשה
אבל אור הקדם שעמד מקומו לא נשתנה שעמו וכחו כו חזק והראחון
אחר עצמו כלה שמי כל מי שיעשה שיעלה אל המקום אשר יצא תשים כי לא
יתקיים הנשאר שרים מנוגה כל הנוש ויתאור אל המקום
אשר עמוד שם כראשונה. ואם בכה יהיה נמצא שיהיה מרחק
מאר מן הכלי שלו ומאוחר לעמוד ויתבטל נמה ולכן רצה מלאכי
העלין והתשיך והניל תכ כל הכתר אשר לא נשבר בנוצע ונמשך
ירך קו המחלקי כמו שיאמרנו כי הנ המשונה בכר היו מתחלה כאור
נ קוים ונמשך ירך קו המחלקי עד מקום הקדם עד מחלקיתם לבד
שהוא עד העיבור לבד ואז עלה אור הקדם ושלם יען הכלי הנא אל
הכתר שנתקשט עד מקומו ונמצא כי לא נתעלה כך מלא אור הקדם
הראשון כי מלא העלין שאר מקומו כי בכר נתקשט כיון כו כלי
הכתר ואז אור הנעלם שיה לעמוד כמלכו מלאכי כמאמרנו כי בכר היה
הנע מקומו כי הנה גם הוא מקומו הוא קו המחלקי כין הכתר והקדם

ומלכי

ואמנם הקדם שנ
ירד גם הוא אלא שבשמ
בעולם המלכי נעלמו כמקו
כלי המלכו מלכי ואמנם ו

כין בעור וכן בשאר הלכי מלכי והענין דומה להורות בי לבתי אחוריים
וירדו מן האכסדרא ולא יוכל וירדו בינים כנגד . אמנם כין אלא מלמד
בתי האכסדרא רק כיעול בעלמא לבן לא הוזכרו האכסדרות בעת המירה רק
הבנים לבדם אבל כבי הורות אבל בהם היה כיעול לבן הוזכרו עם
הבנים בעת המלחמה . ואלה הם בחושם שהוא הולך הלא היה ראוי
להזכיר בן שם אביו ואחיו ויתלוך חושם בן לא שהרי נתבאר לעיל
כי הוא המעולה הנבון לאיש והוא המכיל האחוריים אלה שעת מירה
ולא כי אין הבן לא לעלות אביו וכיון שהוא לא מיעלה אחרי האיש
אין להזכירו בשם לא בן לא אמו רק לא בן לא אביו ולבן לא הוזכר שם
אביו כי לא מיעל אחוה אביו רק אחוה המס . ושנן דבר בן כלל שהוא
הולך הלא והוא בתי הלא הלך כך לפי שהוא לתעלה בבתי אנשי העלון
ומקום החזה מקום לא הדרין ונהו הדר לא לא ובן כלל לא לא ובן אחרי
כלל לא לא לגל לא הנעלם . והענין כי באשר עניך אלכת ושראל
משא נבלים בבלאות לא ובינה ובבונה נבלים בפרעות לא כמו שיתבאר
בחקותו כי ישנו אחר שאחתרי אם הנה נאמר כי מקום שלש העלון
של הלא לזעיר לבד בן כלל שנהם מקום הדרין של הבינה ולבן נקרא
שמו הדל בן כלל כי בעת מי הלא הזה הולך לאבן מי הבינה להניק
בדרך האשה שנדיה לאמקום בחלקת הולד .

ונבאר עוד אין בשעת מירה הלא מלכי ירדו הבלים שלמה
אל עולם הבריאה בגל משב בל אחוריים של אלהי
ובל . הנה בתבאר החלוק שהיה בין אלהי אל הלא מלכי שהם לון ומלכי
כי הלא מלכי שהם לון מקום מחש וירדו אל הבריאה הבלים שלהם ואחוריי
לאלהי בתבעלו ולא מקום אלא נשארו בעולם הלא עצמו ושם בבאר
עמם לזה ואמרנו שהיה לסיבת שהלא מלכים לא קבלו אורם בלבן
והחומם והבה הלא ולמעלה רק מלמעלה בלילה ומלך . והנה לעמה
הנה עצמו היה נב שיני אחר בין לראשונו שהם בהר
ואלהי אל הלא מלכי מתחלקים . כי הלראשונו עלו בהלתבלבלין
בראשונה והוא כי באשר עלו בראשונה נתפשטו
בסדר לא הנים משב בלא הלתחלקים לו לעמד מקום בלבד
ובבר בבארנו כי ענין תיקון הלא הוא בהיותו עשוי בבתי
לא הנים קשרי לה בבה בסוד הלא המלבה בינהם ולא נקרא
הלי אבל בהיותם לו עד לו הם נתרבו לא מחבבים ולא נקרא
בשורת הדבר ולבן הלא בראשונו נתבטלו אחוריהם ולא מקום לא
מלכי מקום בלא ואחר כי עלו בלתי תיקון בגל . ונבאר סדר עלות
הלא מלכי

בינה
חסד
נבון
הלא
נצח
הוד
יסוד
מלכות

שיהיה בתקונו הראוי לו אחר מלבו בצד והור והיו צריכין לבל-
מלוך בתקונם בכלי הראוי להם ודבר לא מצאו המקום פנוי כי אם
יבא אור הנכון כנגד אבן הצופה הכינה להתקשט בו כן אבן אלמוגים
שהוא מוצר שמאלו עד מקום הראוי להיות אחר מקום הנכון המלוכה
אחר התקון כי שרף היו כולם זה עוד זה ואין ראוי שיהיו בו כשרים
היה בחי כלי בתקונה עלה לה בתקונה הכלי שלה בהתרחק אור
שלה מאור מלך גם הוא ויהי על היסוד בכמה ואין יהיו נכתבים
בתקונם המאירים ומלבו שם כבל שלהם ונשבר ואין יאור שלהם
על הנכון כי שלה שם הדור להיותן גם הוא כן שמאלו ואין שם הבצה
עלה עמוד שבשבי נצח והור הרי פלגי אינון כבל והכלי שלהם יהי בנצח
והבל [illegible] ואחר יצא לאור היסוד והנה היה בתקונו אור החסד
כבל ואין המלכה כל החכמה להתקשט כך הקן היותו על מקום הראוי
להיו חסד המאירה אחר התקון ואין שלה שם אור החסד ובכלל הכלי-
לחכמה והכל של החסד ירד על הגוף של בריאה ואין יצא היסוד והשלמה ובכנס
בכלי שלו ומלך בתקונו נשבר ושלה האור כך הקן המאצלה ושלה
על מקום נערת העלון והכלי ירד בנכון של בריאה . ואחר נשבר
נמה שלה אור היסוד למעלה מן הגוף עד הנערה אחר יצא אור המלכה
מלוך בכלי שלה ומלבה שם ונשבה ואין האור שלה שלהם נר מעין
כך הן המאצלה והכלי שלה יהי בחסד של הבריאה והה נמצא עתה כי
כל הגוף עמוד בהתר הבריאה וכל המלכה עמוד בחסד של בריאה
ונמצא כי אין מקום פנוי בין כל לכל בבריאה עצמה יותר על נ-
מדרגות ובאצי אין מקום פנוי רק כ מדרגה לבד כי הם מקום יסוד
ומקום מלכות ועתה צריך לדבר עשה מה אור היסוד ואור המלכה
שנהם עלו עד הנערה למעלה מן הגוף . ואמנם הענין הוא לפי
כי הנה היסוד בא משבל ואיתן הקדמה כמו כזוה בא משקעה
בענין הסבה שאמר כי זה המשכיל שהוא היסוד מהשמאל ואיהו
להקל ובא המלכה כזוהר כ פקודי בה כלה כי יוסף אחיו לעולה
ואיהו לתקל והענין הוא כמה שנתבאר אצלנו בענין הגלגל המוחה
כי אז גם מזווג עם לאה ואין רגל לאה מסתיימת בתקום הגוף
גם ואם אין מזווג עוד מחצי המעלה עם לאה שאינה מגעת
רגלה אלא בעבר הגוף שלו . אבל הענין בקיצור הוא כי היסוד
הקדמון של גם עולה בשלש העלון של הגוף ושם מזווג עם לאה
כי אחר היות המעלה אינו אל היסוד יורד ומאחר הפרי שהוא יבול

לעולם

זה על ה נגה . ל טעון עוד נגה

ואז גם הוא נתעלה ועלה בתקונו ואז שלא אל כמין שמרחק אורו ואור
הדר עד לאור שמלבד בבריאת האדם הבל אלו הלך משאר בתקונו זהו
בבריאת הבריאה לפי שלא נתעלה אל אורו רק אלו לבד ואלו העלין משאר
בתקונו כנגד הבן גם הבל משאר בתקונו . ואלה והם אמרו לשעלם
זהות אבל אלא יהיה הקש כמין הבל ובן האור אל רק ג' סמ' ואם
כן איך בדבר הבל הבעל עד אחד בבריאה : והשלמה ב' אל הוא הבל
אלעבר שיעשה אחר הבלה היה זה שמשה ויה אבל חסר כי בהתלה
הבל הבל שמשלה ויהי הבעל לשמה ולאור לעמוד הסמ' כי גם אם שלה
בתקונו שמשה אל אבל אין לו אל שם ובן היה תקון להאיר בבל אל
וכמין שיהי לא עלה אחרים כאשר ראה שיש בחי' כלי בתקונו קרוב
הוא אל הנאה עצמו והעלה ויהי מלהעיל אל הבל אל כי שהי בעלה
לשעלה בתקונו יש לו כלי ושם יוכל לקבל אור עצמו ולהשלה אין
האצילו ואין הבדל בריחוק נגול ובן שלה לשעלה . והנה שם זה
ספיר ובחי' הנעלה האור בעצמו ואחרים גם לבחי' הבל אל בדרגין תסרון
ואעה בתלבו בבריאה כנגד אינו הסר גדול בי אה שאנו אומרים
שצריך אל יהיה מדתה כמין האור וכמין הבל רק ג' סמ' בלבד הוא
בשיעור ג' סמ' ראלי אשר שיעשה גדול אבל בבריאה כל היום בבריאה
אין שיעשה אמ' בשיעור סמ' א' מאצאתה כי הוא שאלו עמדה שמלשע
הבריאה כי כל היום בבריאה בשיעור סמ' א' נתשבשה . ואלה והרי
יש מדתה כמין הבל אל הבעל אל האור אל ג' סמ' אל אלי שהבל
הוא עומד לשעה בבעל אלי . וזל כי אמ' בסמ' אין בב הסר
גדולה בהיו כמינים כמין האור והבל שיעור בשה סמ' בקנות בלי
אור כלל לא הוא ולא אחרון אבל כמין אשר שהאור אל עצמו עלה
לשעלה הנה יש מדרגות אחרי עומדי בסות האלי קרובים אל הבריאה
והבל לקבל מהם האה גם הבל לקבל האה אין האור אל עצמה
עי האורו שהם הקרובים אליה וזכור זה כבל שאחר הסמ' כי נשלם
אין כמין האור והבל ובך אל ג' סמ' אלי בקנות ולא מצטרף לאור ואור
הענין בבל בחי' ובחי' מהם . והנה בעלות אור הבעל בתקונו
לשעלה אז הנבל הבל של הבריה ונמשך עד בגבר מקום סיום כל
הבל ואז אלי הבחרון של אור הבל שעלה לשעלה בנגד חזר שבה
לבדה בתקונו האמיתי בבריאה . וסיבת הנעלה כלי הבריה
בנגד היה לסבת אור הבעל שבלבש בו והנה לו . גם כי בבעל
הבעל הוא כללות כל הו הקבוץ והוא נשמ' להם . ואמר בבור ולבן
מן כמין שלה בלא בח בבל והנה לו כלי הבעל אל אור הבל

שיבל

שהתפשט כל הכתר עד הקצה כל הפסיק כינויים ואין פאות הוא
שבא לקצה הפסד אל אותו שהיו בהתלה ואמרו זה כזה משב
עתה ולכן לא היה הים כח להתפשט בכל אורך הקוים עד נכחי
ועד הור אבל עכ"ז היו מקבלים קצת אור מן הכתר שהתפשט
כינויים באופן שבכחו א' נמשך להם תועלת בהתפשטו הכתר
ובכחו אחרת נמשך להם הפסד ולכן היה להם כח להתפשט אך לא
כשלמות. והנעם למה שהתפשט הכתר עד העיבור ולא יותר
הנה זה צריך ביאור רחב אמנם הענין בקצור הוא כי הנה מקום
כל ההתפשטו הלא הוא כנגד רגלי אדם כל מן עיבורו ועד רגליו
והנה כאשר יבא אחר התקון האמיתי אל האצי' הנה הכל הוא
עומד במקום הזה כנגד ושם הוא מקום האצי' לבדו ומשם
ומעלה הוא עולם הבריאה. והנה כאשר נעיין כל אלו העשרה
בחי' פרצוף א' כי אעפ"י שכתבנו שהם פרצוף הרבה והם פרצוף
העליון ופרצוף אריך ופרצוף אבא ופרצוף אימא ופרצוף זעיר ופרצוף
נוקבין עכ"ז הכל הוא פרצוף א' לפי כמו שנראה כי כל אלו הפרצופי
מתלבשי זה בזה עד שנמצא הכל פרצוף א' בלבד ופרצוף א'
אריך שהוא הכתר הוא הכלל כל האצי' מלמעלה ומלמטה כי
הכתר כולל כל המקום הזה ומעשה פרצוף א'. והנה כאשר הוא
עתה מתפשט עד הקצה הוא הוא עצמו מה שהיה אחר תעיר התקון
מקום הקצה שלו מלמטה. והנה אמנם היו מלבושי כ"ז רוחניו מלין
ושמאל עד מקום העיבור שלו ולכן אין התפשטו עתה הכתר יותר מן
המקום אשר הגיע אמנם להתפשטו אפי' אחה התקון אינו רק עד עיבור
הקצה ואין עתה יתפשטו הכתר יותר הרבה מלמעלה אל הים ולכן
זה היתה הסיבה שלא נתפשטו הכתר עתה רק עד עיבור הקצה בלבד
ועתה הלה והכן אין האצי' לא נתקן בפעם א' רק לאט לאט בכל
התקונו זה אחר זה ובכל פעם היה נוסף בו קצת התקון כי הרי
בהתלה לא נעשה כח' כלי בשום אופן. והנה נודע כי כל התקון
אינו אלא היות האור מלובש בכלי כמי שובלו הרחרונו לכל אור
העליון. והנה לא היתה בחי' הוויות כלי רק בעולם העקודים אמנם
לא נתהווה רק כלי א' לכל הים שלו אחר בעולם הנקודים הוים שנשבר
ונתוסף בהם קצת התקון והוא כי נתהווי כלים לים שבו ונם התקון
כ' כי הנ' עליונים יצאו ונתקנו בדרך ג' קוים משב כנ' התחתונים
איצאו זה עכ"ז ולא נתקשרו בכל. ואחר שנשברו הנקודים ונתוסף

בהם

ואין יהיה הכתר קטן ושפל
ומעט מהם כי הלא מקום
התפשטו האמיתי של
אצילות אחר אחה התקון
מאבן ובכל

לעלות על הדעת אדרבה נשמרת היו קלוורה ומה הוא מקום המושב
חסרי כעצם ושמים אחי המיקה דרשיתי לה ח"ל אם אמלוך להוה
שמלך הדרע בנקבה שנה הזות ולהתשלמה ותשלם ומן הדעת
ודע כי אין שבין זה נאת אלא מעשות איסור בשם המקום לחר כי
ומשלמה השלמן של יסוד ומונו נעשה כמי מקום אל זה דעת הגדלה
זלאושים בשל אותה מהר איסור אשר נשאבו ומונו הלב ובכחי זה
הדא ומרוצה שם אלה. עמוד לשונינו כי לחיות אל איסור כי מן
לשונינו אל מישרת לבן עלה שמה אלה ב איסור גם הדעת לעולה
מן הבלבל ישר מרי לבאר כל זה קלוורה כיחד ולהכילם לבם הלבב
ומשמי. ועתה נבאר מעם אל המלבו לאה הים נב עלה על הדעת
לעשות מן הבלבל. והענין כי המלבו לא שמה בשלה ומלך ומלך
מן הבלבל בבלבל ערך אשרה יה המשמו מן הדעת כי כאשר יה
אור הדעת על מקום המלבו אלי מעת שעשה הכל שלו בגדל
המלכה רשמו ריה וכאשר מלך המלבו לקחה את הרשימו
המלך מעלה על מקום הדעת עצמו. עם סמך אחת כי עי עליו
אם היא מקשה מלמעל לעלה כל היו קלוורה ואז עי זה הקשר מקום
ומלך לפי שהנצח והיחוד היו שנים בקו שמאל המקום הנכו ועתה
נגרע הנצח מן חסד והלך לו עם החסד בקו הימין שהוא שמאל.
ובאמר שנן זה יותר מפורש והוא כי הנה הרשימו המלך אחרי מעינת
הדעת מקומו של המלבו ואלי שהיא כמי המלבו שהדעת מלמעל
הנכו ומקום זה הוא מלך. וכאשר עלה המלבו על הדעת
ועלה עמה גם הרשימו הנו שהוא כמי הנכו ועם הדעת מלמעלה
שהוא עשרה לחסד ורבורה אז נתקשר הדעת עי הקשר הזה והאיר
כו קלוורה והרשימו האיר בקו שמאל ונשאר גם מן הגבורה
והדעת עצמו האיר בקו ימין ומשמאל גם מן הנצח ועי זה נתקן
האלי. ושמה לריך שנבאר מה היה ענין זה הקשר הנל שנתקשר
המלכו והדעת כדן כי הקוים ימין ושמאל עד מקום חסד ונכו כנל.
והענין הוא כי היה כבר מקום האחוריים של אלי אצלו עד מקום
החסד והנכו כנל ואלו הם המלכי שנתקשרו כדן הקוים והעשו
את החסד ואת הנכו. המקום העשה נמה נתקשרו ומה לא נתקשרו
ומלך המלבו עד מקום נצח והוד. הענין הוא כי הנה הקו הרשי שנתקשר
המלך כדן קו האמצעי היו המלכו והדעת ואחרי זה כבר אמר עי
הקשר הענינים כלל עם היות שהיו כמי אחו כאחו מעל מה

שנתקשר

ברונה ועלה
מלך יוד ר אחרי
מלכנו כו ז ר
נעמלכלו. ועמס היות
לא יהיה זה הוא כי אם
לא היה לו כח היה שיוכל
לעלות על הדעת שהוא
וכו

הרשעה עלו. סור ומלכות. אחרונים כתי הוא שאחרון ועל עלו
לצורך הדעות הרעים הוא עצמו עדין סלו יש לו אחרת הבן לאחרונה
מביאה ולכבר הך הסלה לו מהה עדין הרעלה לא. והיה כאון הוא
לריך שיתקנו כל הדברים מן הכתר ועד המלכות כי אפי' לא האצילה
אין מתקנו ולכן כתי הרעלה אל אלו הייה עד לאחרונה בעבר ולא
הלך בעבר ומי הזמן הזה נתקן כל עולם האצי' בלו מן שתקן
ומלך עד המלכות. ותחלה נתקן עתיק אחר ואחר הי' אחון שעתיק
ומדין להתקן לא ואחר הי' זמן שלא להתקן לאלה ואחר זמן הלאלי
להתקן לון ואחר זמן לון האצי' לצורך תיקון כל הנעלמות האחרי' ולכן
הוצרך כתי עיבור לה' להשתהות ולהתאחר שמנעו יב חדש כנגד
כתיקונו כתיבתיו כמותו הנה לון המדה והמעשה הוא כי לתקן
כל האצי' שהם יב כתי שהם עתיק ונוקביה. ולא ונוקביה. ולאלי
עילאין. יום ולילה. ולון. ונקבה ולאה. ואלו הם יב בלבד
שלמים. ולכן הוצרך זמן עיבור היה להשתהות יב חדש ושבחתי
הה שמשתרש מתי מזה לון אם הוא חדש של העיבור הזה הי'
כמזון הא עלמן שהי' לצורך תיקון עתיק ולכן כנגד אם נאמר
כי עתיק נעלם בחדש הא ונוקביה בחדש הכי ואחרין בחדש הכי
ומי אמרם מי הראשונה נמא עיקר שהי' חדש הם לצורך עתיק
לחדר כי הם נתבאר אצלנו כי כמזון אלאי לצורך תיקון לון הוא
עיבורים אל לוח חדש. ואל כל חדשים. ואל כל חדשים.

והנה עי' שלא אל הנא שהם האורות הנא בעולמות כתי הוא
רעב ביורין אשר כולם כתי המוחי של אל עם כתיבה
הנעלמי אל אל שהם אחד הכל כי אלו הנעלמי אל אל לא הי' כהם אם
שהיה ולכן הן נמצאים יחד עם כתי הרב אל אל ואין הכוונה על האורות
הנצאי אלא הכה והמעלה והאוזן רק על כתי עצמם ופני מוחם מחש
וכאשר שלוני יחד נולד מהם אור חדש עי הזמן הזה. ומה האור
החדש הוא כתי שם מה לאלמן. ונם הוא נחלק לג' כתי שעתיק הכולם
כל עולם האצי' שבכבר ישתבי האצי' נחלק לכמה חלקי והם עתיק ואלה
ואלאי ולון. והנה הנעלמי המה הוא כתי עתיק ומוחין. והנקודי המה
הם אריך והחסדים המה הם פור אלאי. והאותיות של מה הם לון וכמו
שיתבאר הישר לאמן והנה מלאי אם מה האלמן יצא מן הה אלאה מלאך
ובכבר כי אלאי לעל כי הכבר הולכים כמודעה כי האלמן מתוועע
הכל הנצאה מעמנו. ותר מן הנצאה מן החוטם והכל החוטם מתוועעה
והכל הכה מתוועה בשתיו שבשלשתם מעלים הכל אכל הנמן אין בו
כל מלאה הכלולה בלבד. שמעם השינוי הזה הוא לפי שהם כתי

בהם הנקבים אחר והוא כי גם הן ההתחלות האורות אלהים נתלבשו לך
קוי הכתב והתכונה והבינה כולל ואחר כאשר רצה הנאצל לקשר
העולם גם אחר הכלים באצל בסדר קוים כמו שיתבאר בעזה. ואחר
שנעשו בכחי קוים כל העיבור הא' של זין ונוסף הנקבים
האורות הנם הכלים אותם ענין לא היו רק בכחי ג' קוים כלבד אשר
זה נק' אצלנו ג' כלים בג' ואחר נתבשמו בסוד ו' הצורות שאין הענין
ואחר בזמן הוותה נשלמו כל העשר ספי. עוד שיש אחר כי
בהתלבשם הקוים אחיד שום עיבור אבל הא' של זין לא היה רק אור
וכלי וכל מלמעלה ואחר נגלו הכלי ונתלבש בסוד הצורה נמצא
כלי המלמעלה האור כי זה עיקר כוונת הנקבים כמו שיתבאר בעזה

והנה כאשר עלה בדעתו המאצל העליון להמציא מלכים ולבנות
המלכים הלבשם הנשמה והנפלים בעולם הבריאה
נגד העולם מלך ומתחלת לעולם ועד כן היה ראוי עליון ונקבו המלכים
ובכבר נתבאר לעיל כי הן האורות של המלכים נתעלו ונבלעו ונתלבשו
בנקבו בחלב שנתבשלו עד המקום הזה שהם חזרו והנה עתה אחר
ההתבשלו הנם להאסף למעלה ואחר להיות בבראשונה שלא היו
רק ג' ראשונות מקומם למעלה והעלו שהם למעלה במקומן אל
הן אורו ההתחלות ונמצאו עתה כל הן אורות ותחתונות למעלה
מקום הבינה כי היא אם הבנים ושם הוא ונמצאו מקום הדינים והעבור
וכאשר עלו הן אורות למעלה עלו גם הכלים שיהיו בבריאה למעלה
באצל אך לא נתחברו יחד. וכמו שהן אורו היו בכחי עיבור ונלבש
בלבן ונתלבש המלכו היתה שבעים אלהים בסוד פסיעה
ובכר המלך בעזה למעה. גם הכלים היו מאוחרים זה תלבש בלבן
ונתלבש והמלכו עמהם והיה מאוחרים זה כי הכלים של נצח וחסד
עלו ונכנס בן יחין באצל ושניהם עמדו ושבו מקום ספי נצח
באצל והכלים של הגבורה והתפארת עלו אחר הבריאה אל האצל ועמדו במקום
המלכו באצל ונמצאו שגם הכלים היו כלולים בתלבש והמלכו עמהם
ולא היה מהתחלק עין האורו לכלים ובהר מלכו ספי ריקנות אבל
אמנם כי הרי האורות כולם בבינה הם עומדים בגן ואחרים הכלי
הן הלו לא היו עלו יחד כולם בפעם אחת רק בשיעור מלכים של
יצירת הלב מאוחרים זה כי בכל עשה מלכים היו עולים ג' ספי
כי בעשה מלכים הראשונה עלו חסד ונצח ובעשה השניים
עלו גבורה והתפארת ובעשה השלישי עלו נה"י והוד. ובעשה

הרביעים

הוד ונה"י עלו באצל
ובן יחין שמאל ועמדו
בסוד ההוד באצל והכלי
של הגבורה וכו'

ומלון וכן מלון הנקרו אל תלה נעשה לו הדכורא נאמר · ומנקרות
אל תן נעשה נקבא נאמר · וכן עדר בשאר חלקי האדם כאשר
נראה מעדר כל פלג ופלג בחלקותו · והנה אליאו מקו הנפשות
כל אלו הפרצופי הדכורין והנוקבין הנעשו והתחברו עם תלה
ותן כנגד הייה חלקותו בחלקות שהיו תחלה הנקרו בשלמו ויהי
נקבי העינים הוא מלון שיחדר נאמר עד סוף הגלגל · ואור הולמת
הנקב תלה אנפי שיצא אל הגלגל מלון המלמת הנה הוא מלבשו
חשם ולמעלה ומתחל מלמעלה מלון שמיבור עד סוף העינים
כנגד אחל תלה שנשתנה עתה מהראשונה שנתן לאמת נקודת
החסד העינים הוא זה כי אז היתה נקודת זכרה בחלקותה
בלבד ואחריה נקודת החכמה לבדה כפני עצמה וכן עדר כל
הגם אחל עתה נתוסף הנקבן נדול והוא כי נקודת הכתר נמשכה
ונתפשטה מחלקותה עד לשורה עד קרוב אל סוף הגלגל אלה בחש
צעדה בחלקותו וזה ההתפשטות הוא כל השעור הנקב בחש עמם
האלה ונקבו זו הוא נוקבי דעתיק יומין וכן עדר עדנן יומין בחורת
הנעשה מעשהו של תלה כנגד נס שהוא נתפשט השעור הנגד
וכן עשו כל השאר מדין ונקב וכו והלבישו זה לזה עד בחינת
זון מאוכן שכל דנלי פרצופי האלה כין של עתיק כין של מדין
כין של זון כולם אוכן בפיוטן והם חפרניותו יחד מעשה לתעלה
מלמעלה אל אלה חשם הוא סוף כל האלה ועדיב נעשו נשמה
זה לזה וזה מלבישו לזה ונם כי עדי זה יוכלו הנבראי לקבל אור
האורות העליונים אשר הם שרה מוכנים ומתלבשי זה בתוך
זה · ונם כי הכלים שלהם הנבלו עדי שנתפשטו עד לשורה
ומזה יש שהם כח לקבל האורות שלהם בהיותם כלים נדולים
והנה זה האור של שם תלה החדש היוצא מן המלמת כנגד הוא
סוד המלך הה כנגד כפ וישלח הנקב הדר אשר לא שכר בו מיהיה
הקובה כי לא מתן בחוות האחרי ואחרכא הוא המלבן והמלביש
הנ מלבן המלמן שמתן הקומתו אלו כנגד כי בכר הזרעתן כי אלו
המלבי כולם הם המלבי הנגד כפ וישלח ואלה המלבי אשר מלבו
בארץ אדום וכו ולבי שבאשר יצא התחיל הכפ לבה בחי אלו
המלבי ולעשותם בחי נוקבין אלו שהם נקב עדה שם תלה נהיין
בגל לבן עמו בו ומלוך תחתיו הדר ושם אשתו מהיטבאל וכו
כמו בזה הנר השמלה לא מלבר אחרתא ונוקבא כולל בד השמלה
ובנגד אחקיים כולם הם השמלעדי דבר ונוקב בחינת חצי כנגד באחרא

זה בחינת עדנן, זון לעתיק לבן
לעתיק נקבל לבן ולעדנן
ל בחינת לבן שמנסה בחינת
בלם יחד בחלק ובאלה

טעמי יש הענין הזה כמו נקודו וסוד שהוא לעומת המלכות ואמתו
והענין אור שם מלה הקדש יצא הענין אין המלכות הוא אחרון ומכל
ולכן אין צורך לומר כמו אל ולא כמו הסתכלות כמו נקודו
העיונים ואין צורך כמו המלה בלבד וזהו שנאמר בעבור
כי הוא לבדו אחוזה בו תלמוד הקבלי וכל אין מה רק בלוי הלבד
בלבד . גם יהיו מלשון בלבד דבים כי אלוה כמו
לשמה שלמה ראה שמשמשת כי מלת לרמז הענין אל אין אלוה
כדעתו לעבדה שלם הקבלי עמשמר מלה הקדש הוא מלת מלוה אשר
עי הקבל כל שלם הקבלי בחלק מעלה . ונמצא כי כי הרשות הוא סוד
מלת הרצון הנה כי הקבוש רצון רעוד . והנה לפי שכמו בעל הוא
מראש אל שם שמו המלוה ומקומם הוא מלכים כנגד מקום
המלה ושם בגלוי המלוה שם כמו הבעל עם כמו סוד שם אחד
השמות של סוד שם לעומת מן המלוה בסוף הראש ולכן מן יוד
האור שיש שם כמו המלה עי האות בנו מלאך בראש שם מלה זה
מלכין כידי מן הנקודו של סוד אשר בשם הקדש ישכיל מה
שיוכל לבדר מהם ושרקו וחברו עמו ואז נעשה המלה בלבד
והסוד נעשה כמו נוקבא אלו . והיות שהסוד נעשה נוקבא אל
המלה לכן קנה לו ערך שם אחר והוא שם הקדש המלה מלכים
כזה יוד הה וו הה . ואינו רק ערך כשם סוד אלא כשם הקדש
הוא כי שם סוד הוא כלולות שעלה אמונם אלו שהם נקודות שלסוד
בלבד אינם רק סוד כמו הכלל כי אינם אלא פלא אי שכשם סוד
ולכן כאשר זה הקבלו שהם הנקודו נתחבר עם שם מלה ונעשה
אלו כמו נוקבא לכן רק ערך כשם הקדש אמונם אעפי כן בזכות
הוא שיש בהם כמו המתחבר עם עמוד אל מלה וכמו המלה מלכים
עם הנקודו של מלה וכן כשאר המלוקו עם דורות כולם יחד כמו
נקודו לבד של סוד ועי תיבור שם מלה עמו נקבו ערך אלו הנקודו
ונעשו נוקבים אליהם . ולכן רק כשם מלכים מלשון מלכות לדורות
כי נעשו כמו נוקבים אל שם מלה המלכים ונמצא כי כאשר עלו אורות
של הנקודו רסוד למעלה העלו מוד ואז יצא אור מלה הקדש ונתחבר
עם הי אורות המלו וכיבר מהם מה שיכול לבדור וכזה נעשה
הקיקון אל כל המלי ולכן לעשות תקון זה הוצרך עיבור בגד וכבר
פירשנו כי מן הענין של מלה נעשה ערך ומן כמו הבנות
ואמונם ומכמו הענין של שם סוד הם כאשר אמרנו שנעלם
שבכלל הם נקודו עבי נתלבי גם הם בעצמם לבד כמו עמוד של
שם סוד הם . ומשמעו המלו שיש כשם סוד נעשה הנוקבא נערך

ומלין

היד שלא תפיחה לזוב עליה אם כגון ולכן ביום שביעי עמוד תבח – עליה
עצמו לכן הוא גדול מן הגוף. ועוד טעם אחר כי כשם מלה לא היה כו
מלרוך ושבירה כמו שהיה כשם גוף. ועוד טעם ג' נראה כי אלו כמיעט
עניני כלבי של גוף אבל המלה הזאת הוא כולל מעלת הגדל וכמו שיש גוף
כמו שעורי ואלי הוא שהוא מעולה על עניני של גוף אבל לא על העשויים
של גוף. ועוד טעם ד' כי שם גוף יש כו נרעון גדול שרוב שהוא כי עניין
לא הושלם להתבה כמו [illegible] שרוב שם מלה גדול ומעולה מאבל
ועדיין לבא אשר יתקן [illegible] גוף ויחיו של המלכים ובכדרו לבאר.
בסוד כלב המאור לבנת וכו' אלה יחזור שם גוף לקמאורו ולמעלתו ושם
גוף. שלמו ואמיר מעשה שם והבטל שם מלה אשר זהו ענין חזרת
הגולה לתקנו וכוהו כבר בבבה הגל ואם לא היו כן כ' אורות שהם
של עליה ושל גוף כלבי ולי כזה.

ועתה נתחיל

לבאר אין נתקן כל עולם דאלי הנעשה
מלכ' בחי הנו שם מלה ושם גוף שהם המלבי
שמתקן והם בחי הנקודות של גוף ועדיין שנבאר מלה הוא המלך שלוקח
עדיין ומלין מלשם מלה ומלכו המלך שלקח מלשם גוף כי כבר נתלבר ועל
שיש כעדיין כבר ונעדיין וכן עולה בלא ובאלה ובלון וכבר נתבאר
ועל כי שם מלה יש כו ג' בחי מעלה וכן עולה כשם גוף שהה הנקודות
של גוף נמלך לג' בחי הנו שהם מעלה. גם כעד כי כמו שם גוף שהוא
הנקודות דגוף יש כו. נמצאו שהם יה כגון כך שם מלה יש כו יה ובאשר
מתחברים כשמות אלו מלה וגוף כמו כבר ובמקום בגוף הם מתחברי
יה כ"ם. ועדיין המלה לבאר ענין המעשה וכו' והתלקחם ביה. ועד כי
בזוהר אמרו שהמעשה הם בכתר והמקודו בחכמה והענין בבינה והאותיות
כו' המתחבות דאלי שהם הבל גוף אבל עד כי המלכים הזה הוא בענין הים
עצמן של שם מלה שהם מרשלים בסדר הזה אמנם כאשר בחי אלו מלכים
בעדיין ומדרך וכו' אין הסדר כן אלא באופן אחר וזכור הקדמה זו ודבר
פרטן. הנה עדיין ומדרך שהם נבלין בבתר דאלי כמו שנתבאר בעה
והנה המשיך לוקח משם מלה בחי בתר שלו שהם המעשים ומשם גוף
לוקח הה' הראשונה של בתר שלו שהם נב מעשה כי בבר ומעלה כי כל
ג' מלהים כולם מ' ועוד לוקח ג' הראשונה של חכמה בגוף. וג' הראשונה
הנה בגוף וג' הבחרים של הג' המתחבות של בתר בגוף שהם מן המלכים ומעל
אבל הוא חכמה של אלי לוקח משם מלה בחי אלי הנה שהם הנן ומשם
גוף לוקח ג' המתחבות של החכמה בגוף כי הג' הראשונה לקחם עדיין בגוף ואיזה
הוא הנה שבאלי לוקחת משם מלה אלי הנה של מלה שהם הנן. ומשם
גוף לוקח ג' המתחבות של הנה בגוף שהוא מן הנכו שבה ומעלה כי עדיין ומלין

לקח

בגוף ומה לוקח משם מלה
בחי חכמה זה הנקודות
ומשם גוף לוקח הקדמה
המתחבות של בתר וכו'

ולעד מן מלה שלוקח
ומקבל לעדיין הסדר
פרט כמסדר המלה
המלכים ומלה

רבא ואמרו. ויש לומר כי הם כתי שם מלך וכן הם והשתא עדיין
אדם לפי שאדם כולל זכר ונקבה ולכן העלה כי שם מלך הוא שני
אדם. ואלה והלא כשם מלך לא נעשו רק בני הבכורים שבאלו
והנוקבות נעשו משם כן. והענין הוא כלל כי שם מלך בכלתן
היה ונכבה משם כן והיה מחברת אלו ונתקן עמו ונמצא כי אין
היה אדם כן בכל אלו והיה יונק מאלו בהמות הכן עם הבשר
שחבל בן על שם הכן ומה יולש הבל אמר ואמר כרן אל הבית
אלא מלך שיעיב בעניני מרעונו ומלכ נמצא כי הבית מעלה
ובולה בכן ולכן שם כן בדיא הבית ונקבה שמעלה לשם מלך
שהוא הכן הזכר והיא כלולה בו כי שם מלך הוא המלכות שמו
והוא נתקן עם שם מלך ולכן כאשר מבה אותו הוא ונקה בהעלה
מה שמלכות נעצמו בנורא בסוד הרין שמרין בירוק בשמא
הנוויהן שהם התפרי והנכו של מלך ושל כן ולשתר יחדיו
בית לבדה כאשר מזרוע שמה שמרא נכבו וכאלו נתנה
לה משלו מלך ולכן הוא נמצא בן אדם כלל הנוויהן. והבי
שתה כי יש כ כתי לנקבה א שהיותה כלולה בהעלה עם
הזכר והכ כשנפלה מאלו אחות נותן לה שמרא נכבו וזה
הבהרן ושם אשתו מהיעבאל בת מטרד כי הנה בשם הזה יש
בו כלולה מלך ויש שהם כ אותיות המשנה שם. כי מלך הוא
שם מלך המלכין הגל והיש הוא כתי הנקבה בהיותה כלולה שמו
כי אין נוקב בן אלו שם מלך שהוא בנו יש בשם אלהים עצמן אלה
ותוך כי אדם הוא שם מלך וכאשר היתה הנקבה עמו היתה
בן מלך שהיא בנו יש שהוא כתי אלו שם מלך כי כל בחינה
אלו הוא בנו אלהים שהיא כ"ל הנקבה שהיא ריע ובהבה
הכן לאה הנקבה היא המאיר כתי ריע והוא לפי שעורשה היא
כתי המלכו שאותו כלל שעב בן מלכים מלשון מלכות. ואמנם
כאשר נפרדה מעלו ונעשה כתי לעצמה אין שניהם בסוד
בעל ואשתו ובורא לחוריה ונקבה לחוות אין בן מהיעבאל
כי שם זה נחלק לב מלך ויעבאל כי מלך הוא בבורא בנוקבה
ויעבאל הוא בנו כן שהיא הנקבה בהיותה לעצמה היה
בהכין. ואמנם צריך לתקן עצם אל הגל כי הרי אלו הנקודות
הגל הם כתי כן ואיך יהיו נחשים ועפלים לשם מלך הקדש
ויהיה שם מלך זכר ונקבות כן נקבה ונוקבה בכל מקום כי שם
כן נבוה מאד משם מלך. והתשובה היא כי שם מלך הקדש

הזה

אלא מסתרחיא זמר לתשלה מחדשים היא בישראל שלאיך עתיד קדושת-
מקדשא ובל שלמעלה וחזא כתי דסגר עצמו של שם אשר נס הוא עקרא
עליהם הקדוש ברוך הוא בתר דיך לתחלה ראשון הוא בישראל ובלי ישראל
ולאו בישראל ולא ידע אלא אלהים אלה ראוי בהאי דישראל הכי והכי אי
הרשע הכי מתרגמי לתחלה שהיא תחלתה שבכולם היא שהי נקבה-
דעתיך ומנין ולבן אמר אלא אלהים ולאו ראוי בהאי דישראל לפי שעתיד
דכורא בכבר כי אלהינו שאינו אלה שהש כבר שהוא כתיב מעשה אלה
אבל אלה שלוקח הוצאתי לפן לאל בישראל הלא הקדוש ברוך הוא
שיתבאר בעה"ב: ואלה אלה אלהינו ולא אלהינו אלא ראוי בהאי דישראל אלה אלהינו
צריך לדייק לאמר ולא אמר ולא אלהינו אלא ראוי בהאי דישראל אלה אלהינו
שבכבר אנו יודעים מלאכו דישראל בעצמה אלה אנו יודעים אלה הוא ואלה
יוחנן בנו אבל אלה שיש בתורה הוא שאין אנו יודעים אלה הוא ואלה
הוא על כתי שם לפן אשר שם בנו כי הוא מכבד מן הסתרים שיש
כשם לפן שמתרגמים תשמה ושמשי ונקבשאלון זהו שאין אנו יודעי כלה
בירי מלאכו ומבדלי אלון:

והחלת הכל צריך שאם שנבאר הסתרון הנו נבאר תחלה מה
ענין אלו הנקבה שיש בשלם האלו הן בעתיד לבן בארץ
וכו' ואתמון הוא כי הנה הזרעתיך לגוי ש"ש כתי עתיד ונוקביה ואריך
ונקביה אלהים ולבן ואמרם ישראל לוקח בענין הנקבות האלו הנו והוא כי
הנה כתי שנקבה היא ריש ומיה מלכתי בירור המלכים ואין ילדים שם
נקבה בעתיד ואריך שהם הקבות הבאות בנו כבר הלדות. ועוד
כי הנה היות כתי זכר ונקבה אמה ומשנו פרור אין זה בא לחבורת
נמה כמו כהיות כתי בזכר לבדו. והנה מלאנו ראינו בהרבה
מקומות בזוהר ובאורות רבה כי קמון כי בהאי אלים שדי ורבון בלה-
דבר ונקבא נראה מלבד בעתיקא. וכן בהרבה מקומות מצינו שלא
הקשר בתי זכר ונקבה אלא מלבד ומלבד בנו מלכות הלא נו כי בן
לא היה חכמה מהקשר ומשתבח דבר ונקבא הוא סבתו לבד. כענין
אם. והנה מה שלא מהקיים בדבר ונקבא ולכך אין אנו מאמרי שלבן
בעתיד ואריך יש בתי נקבה והנה מלאנו הסך מבל בהרבה מקומות
והתרגם בסדר פ' בראשית כי כבר נבר רעלה כל העולם מאור הלי קדש
ראו שהיה כי אנו אנו הוא ואין אלהים עמדי וכו' ראיתי אחר בשיבוש
בנין דבר ונקבא ואחרשר בדבר כי אחר קראתיך מבל מיהו חד בלא-
חושבן ובלא שיתוף וכבר אמר ואין אלהים עמדי וכו' שאמר בתי הנקבה
הרי מלבד בהריא שבל השאר חוץ מעולם כל העולם הוא בשיבוש
דבר ונקבא גם יש מלשם דוכתה אל הנו כי הנקבה בולה ריש בעלם-

לקח ד' ראשונה וכן לוקחי ד' הקרבנות דאמר אדם אוריו ומעשה כן לעקתי
ד' הקרבנות שבו חוץ מד' הכתרי שלהן דד' הקרבנות דכן שנים הם לקחם
עתיק יומין לעצמו. ואל העורה מדברינו לומר שהם שתי א' ומה שלוקחי
הם לבד מהר אבל מדברינו היא כי עתיק יומין נאצל כל עצמותיו נעשה
מוכ שתי אלו שהם מלה וכן. וכמו המלה שבו הוא הוא עתיק ובורא. וכתי
הכן שבו הוא חבר נקבת לעתיק וזכור אל תשכח. כלל העולה כי עולם
האצילות שבו יש וסתר הוא עתיק ואבין ומחבר הוא אבא ואמא הוא אמא
ו' הצורות חבר שתי הם בלא מלאו היא נקבה בלא כל כתי אלו נעשו
כל עצמותם מוכ כתי מלה וכן וכל כתיבת הבורין הם מלה והדיקין
מלכן בנו ושם יתסר לך כלא מלקוחו מעה. ונבאדם עיר
ריך פרש ונתחיל לבאר ענין עתיק יומין ומלה נסתר
מי הוא זה הנק שתי יומין
הנה בתחלה הלא
זועת כבר האיר כי רבה עת אחר גל היה עתיקא קדישא עמיר ונעלם
וכו' הלא ראשון אתגלה את לבו ואת לעולם אין את ואו והבי אור הוא
לע כי זה דעה הנו כאן אינו מדבר על הזכר המעשה מכתי מלה אלא
על הנוקבא לעתיק והלא הנעשי מכתי הכתר של שם כן של
הקדוש של המלכים שמתן וזכור הקדמה זו ס היא לריבה לך מאד בכל
הארצות ובכל הדרשי של עתיק ואריך כי דעה אין הכתר של שם כן נעשו
נוקבא לעתיק והלא כלל. והנה הכתר הנה בבלתי כולנו לעתיק
קדישא מכן לראשון. והנה הכתר הזה שהוא אלוה עתיק קדישא הקדמה
לכל אלוקי שהם ג' כי כי היא הנה נמלקת לעתיק יומין והלא מאד הלקח
מלק גם הוא לכ ראשון והם הכתר שבו של אריך עצמו והחכמה של
אריך עצמו שהיא חוחת מהמלה שבו כלא כאמת כי עד הנו כאן היא
כולל ג' ראשון קדישא עליה הוא הנק עתיק יומין והוא החלק של הראשי
העלין אשר בעתיק קדישא והרן קדישן הקדמה אשר בעתיק קדיש הם
הנק הלא הנחלה לכתר ולחכמה שבו עצמו כי עתיק קדיש הוא שם כולל
לעתיק יומין והלא מכתי שם כן שבו בנו והכן זה מאד ולכן עד כי
הוא כתי כתר הזקן שבכל הים אשר מחונו נעשו עתיק ואריך מלכ כשם
מלה הזכר כי עתיק לבדו נעשה מן הכתר מלה אבל אריך לא נעשה אלא
מהמלה מלה בנו והנה מה שלוקח משם מלה ונעשה מחונו כתי עתיק
יומין נכורת כסדר נתבאר ענינו שהוא הכתר שהם העשרה מלה. אבל
נוקבא לעתיק יומין אשר הוא הראש העלין שבנו הראשון שהם נק יחד
ריך כלולה עתיק קדיש בנו יש כה סתקו נמלוה מה הם הכתי שלוקח
משם כן כי לעשות מחונו נוק לעתיק. ויש שם בארמא זועת הלל
קדישן מהעלין וכו' ובאר ענינם ואמו כי הראש הקדמון שבהם הוא מוחו
מהמלה הלא שהיא כתי החכמה שבו ויש קדישא חכמה מהמלה מלכה
ולא

[illegible]

[illegible] אבל אם היה [illegible]

[illegible] אבל כתב לא היה [illegible]

[illegible] הקיים [illegible]

[illegible] הקיים [illegible]

[illegible] הקיים

ומעכ"ת מה"ר אלעזר עמדיאנו ס"ה מה"ר יעקב שמ"ל אלהים שיחיה כן
וזכה לשבר המאמרי הללו לבאר שמעיה ומה שאמרו חז"ל יש זכר
ונקבה אלא איש מולך שמלאתם איך אפשר דבר אחד כו' דבר
זכר אשר בדם עקרי הולדה כי הם בדם הוה שכן הוא אלהים שמיה
ולכן יש בדם סמ"ל זכר ונקבה המלא בסרלעל נקרא מ"ל מחבירו ומה
שהקשה לפעמי שדם מחבירו אינו אלא בדמיונם כשור לאחור ולאחור
כי אין אחריהם בדוקי יחד והקבלה מ"ל אשר לשון נסיה
הפרדים ואמנם אזלי אשר היה בדם שאל ולא היה שדים מיקר
כפועל הוא שהיה כזון בגל לכן היתנס בדם סמ"ל זכר ונקבה
כל מ"ל כפני עצמו כי מבחי' מ"ל פרצופי בהיות כזון אבל נתקבל חיבור
עצום כיניכם והוא שדם רבוקי מתפני כפני המור בבחינת אחר
בלבד מושמשת לשתיהן ואין כיניכם פירוד כלל אבל בדם כזון שהיו
אחור באחור ומתחברי והיו כפי בחינת נפרדי. ובזה הטעם
שאמרו בהרבה מקומות כיצד אחה מוחזק בחבל בזוגי
לא מקבלים רעותא דתרוויהו נעלמין בחד נקבין ובחבל אריכין לא מקבלים
לא אין לא וכו' ולכן זווגיהן הביר לא מקבלים. ואמנם אמר שהוא מלבד
הבחר של הנקודו לא היה בו מקבל כלל. ואמנם הנה הוא אין
אחרונו של הבחר לכן כלל ונמצא כי הנה של הבחר היה קלת כיעור
כאשר ירדו העשות מותי לזוגי ולכן נס כן היה מה שבו שבו הנקבה
אלא שנתוסף הקבן ומיבור נוסף והוא שנהיה היה בקצת אחד
הזכר והנקבה שכו כאוכן זה כי כמ"ש אם אלה שכו ניכן מן הכל
לא היאין וכמ"ש אם לכן שכו הייה מכל לא שאלו שכו ושניה סמ"
מהנבקי יחד בחבי בדלות מ"ל וזהו הענין מה בזוה שהבחר הוא
בכר לחוריה כל נוקבא לא נוקבא נמרת מחונו. ומה שאמרו
אמרו שיש בו זכר ונקבה הוא היות נמצאי כו כ"ל כמ"ל אלו שרל
מלה לכן כיחונו ושאלו מאשר הם שמ"ל זכר ונקבה בכל מקום ומקום
אבל לא שיש בו זכר ונקבה נמרי בכל פרצופי והבן זה מאד.
ובזה הבין איך אלה מלבישי. לא זה לחונו וזה לשאלו כי כן הכר
בלא עצמו לא יאין שבו מלה בבורת ולא שאל הוא לכן נוקבא ואמנם
בעריך יאין שהוא מבחי' לי בשונו של הבחר של הנקודו אשם לא
היה שום כיעור כלל בעולם לכן בחי' זכר ונקבה שבו שהם שמלה
ושם לכן נרשמו יחד נמה ושניהם מעורבי יחד ביאין בבנו עצמו
ולכן בשאלו ואינו כמו לא מה ויש בארמית נשא בכ"ל לא שאלה
בהיא עריקא דבשאלה בולא יאינא והענין כי בלא הזכר כיאין
והנקבה בשאלו אבל בעריך יאין לא היאין שבו בלול מלה לכן

ולכן לא

ולו מלבונה עין שם הר
לו לבו הלבן ועלה שם עמיר
שם הל כי מלה ולכן לא לא
ויש לו לבו כי שבקבל
לה ולכן מלא שאלו ויש כ"ל לבו הל שש כ"ל מלה ולכן שם לבו כיאין ושאלו
שבקבל הענה הוא ביר לכן מלבונה מלבונה בשלבלבה בשאלה ומלבונה
שם אלבלבה הוא ד"ל מלה הל הנל מעבה יאין לא מלבקן הוא בקבקנו לא מלבקנו כל מיבן בבעי
לאבקנה

כן פסחי הבלים אין כשרין אלא אם כן נעשה בהם לפי אלעתוה [illegible]
אלות בגוון שמבטלו לגמרי לגמרה. ואותן בחבות ובגיבר בחבות
רבן ומחבת ושמן ומחבר ושמן בלא פשוט אחת שאינן מבטלו
לגמרי. לפי שלא כי. ובעיקר בחבות ובגיבר ולא יוסף
שאינו כמחבת בלבד. אבל אם שתקו בשתים ז' תחרונות
אשר עשו אלקחו לחבות ובגיבר ומחבת ומלבד הוא אם
לוקח אותם לכן שתי ז' כתרים ויש כי תחרונות רבן אלו לו כי אחר
הכתי אלישם אפי חבות ובגיבר שכתים תשוש הוא שכבן שכל בלוות
הי אלבשים תחרונות רבן אי אפשר כי אחי בגוות כגורע אבל מגיעים
הוא מלשון אחי הכנסת ושרקם לכל קשקם הוא כי הכתרים שכבי
הכתרים רבן אם שאמר שתים אחים כתי כתרים. ובלו לעשות שנותם
ועשרים ולהתחבר בה ושחבורה ובגיבר שמה הבל ואחר נשאר רבן
אשר אלו בשאינו בנותם לעתים ואחי פגל אם אם נאמר שאלו הי
כתרים לא שלו כלל שעתיד אחי שנותם כולה כלל. ופסקו אלו הם כן
כאמור בין בכלים שבו הבל והכן ואחר שעתיד אחים אל כל אלו הבל והוא
כי ששים אלה כן שלקח השעתיד מאלו כל פסי הכתר של אלף אשר
ישעתיד אם פגוע לכן הפסיק לו לרוחות כולה. אמנם לוקחת
כולה הבלשה אחים רבן ואינו לוקח אחים רבן בלבד אחי פסי הכתר רבן
שהם הי ראשונו שבה עליהו אבל אבה הוא שיקח מלוקחו אחרים
להשלים המורה הי אחרונו שחסרו בו מכתר רבן לבן. יקח מהם ג'
תשונו מחבות רבן ו' ראשונו רבינה רבן ז' כתרים ז' תחרונות
רבן וכל אלו הלוחי. הפסקו לשעות הרוחה הי ראשונו כתר רבן שחסרו
מלאנו בנו וכל הפסקו יהיו בענין כחי בן שהם הי ראשונו כתר רבן
ז' ראשונו מחבות רבן ו' ראשונו רבינה רבן והכתר שלבל אל אל
תחרונו רבן וכאלו הכתי הם הפסקו אך יתלקו מאליהו בם נוקבת
ועשרים והשלכל יכן כי עשאו מספר הכתי אל הלוקחות שאפשר
להיות בזה.

ואחר שיראה הפסקו כדרך בלוחות אמתם בדרך פרט
והחלה צריך שידע כי הפסקו הנוכלות בענין האורות הוא
אם יש אור פנים או אור פנים ואם יש אור האחור או אור הפנים
והפסקות הנוכלות בענין הכלים הוא אם הם כתי אחור לבד או כתיבת
פנים לבד או שניהם יחד. גם צריך שתדע כי כתי הכלים הלו. כמו כתי
האורות כי אם האורות הם גם הכלים צריך שיהיו נגלים כי כל עניך

ההקין

ולעולם נתן אצל אבר
ובכתר ראשו יש כתי ג'
שהם כי ראשונו ובכתר רבן
ובכתי אלה ובכתר ראשו
שהיה יותר לעולה לא יהיה
הם כולם כתי נוקבת אלא
בפסקים ובכתר יהיה כולם
כתי נוקבת לו. וגו':

לחבות רבן

ולעולם נתן אצל אבר אם
לוקח לא נוקבי שלו כי אם כי
הקונה לכתר רבן והלא חסר
עוד ה' סתי להשלמה והיותר
כתי עשר:

הכחי הא היא אם נאמר שאור המאיר אלו שם אין לא המאיר לו
מציאות שם של אלה כי אור המאיר נגדו ומעלה אין הפעמים מאיר
ולכן הוא נשאר נמצא ולא יצא להתקבר עם שם אלה אלא
הפעמים של כלי עצמיים הלבן ואדום והתכלת והתקבר בשם אלה. והשם
כתי הכחי הראשונה יש בה סתקוקים אלו ואם אם נאמר שבין
אלא כח רק הפעמים כלי אבל נם מלבד אלה לא אלא רק הפעמים ואלו
הפעמים כלי אשר שרשו הוא עקורה של כלי אבל נעשה כחי מקיים
של אור הפעמים ואלה כי אמנם שם אבל נמצא הכחי כחי לא אבל
ונמצא כי שם אין הפעמים שנעשה מקיים אל הפעמים ואלה ואם הפעמים
כי נמצא שיש שרשי אור מלבד פעמים לא פעמים כלבד והוא לא
הכרע של כחי ואלה נעשה אור פעמים בכרע לשרשי ואור הפעמים
של כי ראשונה לכחי כלי נעשה אלא מקיים לא אם נאמר
באופן אחר והוא שנעשה כלי ואלו לא הוצרך לשרשי הפעמים כלבד
אבל שם אלה אור פעמים ואור מקיים ואלו נעשה הפעמים גם אין כי
כחי מקיים ונמצאו כי מקיים לא כלי ואלה ופעמים לא כלבד ואלה
הכחי הכל היא אם נאמר כי נעשה אין כלו מעמים אור המקיים ואור
הפעמים ואם נעשה אלה כאן מעמים מקיים ופעמים ונמצאו כי מקיים
ואלה וכלי ופעמים ואלה וכלי. ובזה נתבאר הסתקוקים שיש
בכרע לשרשי לשרשי ואין אין הסתקוקים כי רק באורות אבל
עוד יש סתקוקים בחכמה וכינה לשרשי וסתקוקי אלו הלשון כפי
הסתקוקי שיש בכרע לשרשי אלא שכאן יש סתק בין בענין האורות
בין בענין הכלים והענין הזה כי נם באן נודע לנו שיש בהם חכמה
וכינה של כרע ואלה ואמנם כחי של כלי נודע לנו כי לוקח
לשרשי ראשונה לחכמה כלי ראשונה לכינה כלי ומשום הזה
כי אפי כחי הכרעים שיש בחכמה וכינה כלי אינשר שיעלה
בכרע לשרשי כלל כי הדי נתבאר לעל שלא נעשה הכרע לשרשי
אלא מכרע בכרע ואלה ואמנם בחכמה ואלה ראשונה בכרע כלי והעמים
כי הדי כל כחי לשרשי כולו מראשו ועד רגליו הכל לא כחי כרע
לשרשי חכמה וכינה ואלה אין הכרעים של חכמה וכינה יעלו בכרע
שכן אלה מובלה ומשום הזה שאין עולים בכרע לשרשי אלא ואם
הזה שהם חשם ומטה וכזה הזה הסתק אם כי הכרעים של
חכמה וכינה כלי עולים בחכמה וכינה לשרשי אז אם נאמר
מאמרי שהם כרעים עכו הם כחי אלה הנרעים מכחי לשרשי ואלה
אין ועלו כאלה עלו ואלה לא עלו רק בנוכחת אליה כלבד וסתק הזה

כי הכחי

פלגי הוא שהוצרך לתיקון
והוא אשר נתבאר עם שם
אלה והכחי הכל היא אם
אור המקיים ואור הפעמים
שלכלי שבהם ובו

אמר כי כל מה שנתקן עתה
הנזכר מלבד לפנים
הוא. כל לא כל הבלים
לפנים. לפנים יבין כל אדם
כי ודאי בכלל ובפרט
אם יעלה בדעתו כאלו
עדיין מתקנים בכלים
לפנים ואחר שבא כל לבוש
עשר לכבוד לפנים לא
שלו כלומר כל לבוש
ובגדים ונעלים בגדים
ואם לא נתן לעשות
לא לכבוד שלא יהיה
כל הבלים לבד ובגדים
כמו שמתקן בכל אדם
כי מתקנים לבד ובגדים
לבד ובלים לבד נבל
עדיין כי אלו ובגדים
אבל אם אין לתן עדיין
בגדים ושם לתן"

וכבר זה צריך שיהיה אור פנים עם הזמן שיעלו כל האורות
על כל הכלים של תפארת וב"ש כל כך לחשלה שחשבו ובעבר הנהר
וזה אינו אלא האורות של בתי האחורים שלכן זה שהיה אור פנים
אורות כך כמו אור הנשמה. וכן בתי האחורים של הכלים אל עצם
האורות אינו כל כך הכרחים המשמר וכיצד כך עלו עם חלקי האורות
אלה אבל הם בתי אחורים והם של זה הסוף הוא כנגד הגוף שנו
מתיחס אל פנים שלו אל כלים שהם כל הכתר כך ובכל. הכתר ותפארת
לו. שבכדי שיהיה אור חיים ואור פנים אשר עד אחר עלו כל
הכלים כל האחורים כנגד. צריך לדעת שגם אי זהות כי כאלו
הסתיר מה כל בתי ראשון עלו אור אחת וכיצד כך בשרים כנגד
אל מלאכים שלמים אורות של בתי הנעשה לבד והנה אז הם מתערבים
עם אחת וכיצד הכתר ותפארת שגמו סוף אבל הם שהם מתחברים
אם אין עולים בתי בתי אחורים שהם אז אל שיתערבו עם הכתר
כיצד הכתר ותפארת הם אחור אל אל ותפארת יהיו כתרעים ואל הנשמה
הנשמה יש לה אחור אל הכתר אל ותפארת. ואם יהיה בתי ב' שנשמה
אינם בתי הנעשה בתי אחורים אז הכתר אחר עם אחור ותפארת
והאחורים נשאלים בתי אחורים. הם אוכל בתי הכתר ותפארת כך ומה
הם שנתחברו עם כך ותפארת ב' בתי אלו הנה ב' בתי בכל נתחבר בתי
א' הם לזה הסוף הנה ואחר בתי האחורים בתפארת בשלה הסוף הנה
הנשמה הנשמה בכל הסוף הנה הם נתחבר אל אור הנעלם ואל
אור הנשמה נקרא ואורות הנה הסוף הנה אם יש כל אורות
אור אל הכתר ותפארת בשלמות הנה. אבל כך אם ותפארת וכבר זה אין
לזה יש עלו האורות אל בתי אחורים אבל כך אם ותפארת אבל אלה האורות
הנעלם. הם הם בגוף הם בגוף האור הנעלם אמנם בתי כלים הם שבאו
אמנם ותפארת הם אבל אל אור הנעלם אבל אל כך אם אבל הם
הנה בלי אור ואור בכל אלו נתחבר אבל אל אור אור אבל אל
אור ותפארת ואור כך הנה אבל אל כך אור אבל אמנם ואין בכולם בכל אל
אור אבל אור הנעלם הנה בכל אל כך אבל אל כך אבל הנה גם
אינו אבל הנה הנה הכלים אל הכתר אל הם כך ואבל הנה שבל
בתי כלים הפנים והאחור אלו נמצאים אבל האורות אל הם אשר
אמנם בתי הנעשה בתי אחורים אל כך אבל הם נמצאים בתי אבל ודם
הנה הנה אל אור אור הנעלם אל אור הנעלם ואשר הכלים אבל
כל אור כך הנה אל הכלים אל אחורים אל הכתר אבל הנה הסוף
אל הנה הם בגוף אל אור אל הנעלם אל אור הנעלם הנה הסוף אל

[illegible]
אור ויהי הכל [illegible] ויהי [illegible]
[illegible] אור [illegible]
[illegible] אור [illegible]
[illegible] אור

והנה שמעון ס"ל כ"ש אלו נבראים ונאמר כי אמתי הוא שבאשר אלו
ל"ב אמתי הפנים והאחור הם כי אחר ואמתי הוא באור הפנים מעולה לפני
שהוא בא בסמל הנסתר על היותו לו כבר אור האחור וזה נתוסף
ונתרבה עליו ומחזירן פנים לפנים ולכן אמרנו בספק הב' שאפשר
ולהי שאור הפנים נעלה מעולה בראש ואור האחוריים נשאר מעולה
בנופא אלא אבל בספק הג' שהוא שלא כל בערך רק אמתי האחור
נגד אמתי הפנים אמר הפנים יבלו ויהיו מעולה בנוף בערך
ולא הה הם המוכרחים אלא יהיו הפנים מעולה והאחור מעולה ולכן
נשארו הפנים בלולו ואור האחור יעלה בערך לכון אינם מחולקים
אחד בפרצוף א' ואמתי הוא שאור האחור נגול משל אור הפנים כי אם
אור הפנים לא יתוסף על אור האחור אלא שהיה לבדו הנה הוא
נגוע וקטן מאור האחור ולכן נשאר לאחור . הרי נתבארו הספקות
איש כפי שלא בערך .

ועתה נשאר אמתי הג' כתרים של הג' התחתונות שהם המלכים
שמלכו ואמרנו נעל אשר שעלו בערך . ואמנם אמתי
נוף בערך בכל מה שיהיו הספקות בענין הראשון בערך שאר מאמר
מה שנשאר מעולה בנוף כי כבר מה שעלה מאמתי חב"ד כמו הראשון
בערך שלא יהיה מה שנשאר מעולה בנוף בפרצוף ולהיות
ומאמתי חב"ד . אמנם מאמתי הג' כתרים הג' אחרונות חב"ד צריך לאור
עליה כל הספקות הנולדים בהם . והנה כבר בארנו הראשונה וספק הא'
שפירשנו אלא הנה אין נשארו האורות של אחור דחב"ד מעולה
בנוף בערך שהם ג' התחתונות ואור הפנים נשאר בלולו . גם מקומם
בהסתלקותם שם כי אור האחור דחכמה חב"ד הוא כבר בערך ומשם
מאיר אל ג' התחתונות שהם חג"ת שבו ואור האחור דבינה חב"ד הוא
בנגלה בערך ומשם מאיר אל ג' התחתונות שהם נה"י שבו . ואמנם דע
כי אעפ"י שלבושים שהם עלו מעולה בראש בערך בנו הנה אלו
האורות שלהם הם מחושכים ומשלחין הלא כלהם מלמעלה ומעולה
להאיר בהם . והנה ג' כתרים של הג' התחתונות חב"ד הם מתחלקים בג'
התחתונות בערך . הא' בחסד שבו . והב' בגבורה שבו וכן כולם על
הג' שהיה כולם שבו ולא נתחלקו על סדר תולדות חב"ד לבדו והיותם
ג' ראשונות שבהם ונם חכמה חב"ד בחסד בערך ול' אחרות שלהם עם
בינה חב"ד בגבורה בערך והטעם הוא לפי שאורות חב"ד הם
מאירים למעלה כבלים שלהם שעלו בראש בערך בנו ואם אלו הג'

כתרים

הכלים רב הקדרים רחב פתח והאחוריים של שלחן כשאין לאורו לאורה כמעט
רחבים ומשנה שאורך שלחן נב כשהם עגולים עד עשרים לאמה
לעיקר ... אלא הם כ אמה אלפים ור אמות וקצוותיו שהם אמה רחב
ואמה רבע ור אמות הקנים של כסלים רחב רבע ר שלחן של ר
אמות הקרשים הם הנה . אלא לאחר שנתבאר אמה
עגול הכלים הקנים והלוחות אמתה שלא על האמות שהם הלל ומלא
כסף הכ הדר שאמרו שאמה שלא הקנים של הכלים ואמרו שהם
האמות שהם הקנים עגול עגולים ודעתן הגאון מי מפרק הלכות שלא
כתי קנים ואחוריים של הכלים לא שהם עגול האמות עגול ומלא
ושאמרו שמלאים לאורו ודבר לשון מקבלה אין אמרים לו המשנה רשמה
לסכול עד כה ר אמות אמות עגול לא שלא שם אמר . אמנם מאמר עגול
הקנים של הכלים עגול סגל כסף הוא לא מקבלי הם שעגול אמות
עגולים ומכל האמר של ערכין למעלה כ ומחשבו הם ומקבלים מעגל
עגול ולמה אם עגול האחוריים של הכלים אמרו בגד שלשה שעגול
עגולים בין מומים ישרים אם עגול הקנים והאחוריים של הכלים שאר
אם שלא מרובעים שאחר לא מכל הקנים שלא לאמר אם שלא הלוחות
בגד לא בגד שלחן כשאר כולם לאמר . אמר הכ שלשה שאר
והוא עגול לא שיש ביניהם לא שהם מרובעים מעגל
כסף הכ הלל אם עגול הקנים של הכלים הכ כלים לחבור ובינה
לכן הכי עגול סדר לא אם לא עגול האחוריים שלא בגד כלים
ואולם בנו והם מעגל כל הקנים בין עגול לא אמר אמר
והוא כי הנה אמרו הלל אמר הקנים ואחוריים אמר אמר עגול
האחוריים הכ כהנים בכן אל הקנים אחרי שהם הקנים שלא
נשאר לאמר בכופה עגול אמר כי בנה לא לא שהם אחרים עגול
לאמר הכי שלא והקנים שלא ורב אמר אמר בכופה אמר
ביין לאמר ששה הקנים נשאר כמקום שהם אמר לאמר
עגול . ולכן נראה הכלים שלא לאחר שהאחוריים עגול כמו
והקנים שלא . ומשנה לא אמר ומשנה אמר אמר אמר
אמר אמר שם כן בכסף אמר . הכי אמר לא לא כך . גם
כמה כי יש כתי שהקנים מעגלים אין האחוריים ובפנים אמר
הוא הכך שהאחוריים מעגלים אין הקנים כי כמה שהאחר לא
הוא הכך שהאחוריים מעגלים אין הקנים כי כמה שהאחר לא
שאמר של אחוריים הם הקנים כל הקרקע ישאר אמר אמר הקנים
אינו הקלחוניים הקנים כקנים לכן אחר האחוריים נגד אחר הקנים

והנה

ועניין אין לו עניין אלא כל הראשונה שבהם בחסר ועניין ולא לאחרונה
בנאמר בעניין עד שישמעו כן האורה על האחרונים הלכה לכן אין לו
נאמר שבין שהתפשטו אור הפנים אלהים ומאוש לאמר כמו אלה אינם
צריכים להתחבר עם האחרונים ולכן כל א שומר בתוקומו כמו · גם יש
סמך שבין שאור הפנים דשלומו מתפשטו עד לאמר כמו פנים אלה גם
הם מאירים כמו קיים אין לו אם נאמר שהם מאירים זה לזה אלא כמו קיים
אלא זה לא שנאמר לאמר מאמר והלכו הם בספק · וכפי הספק הם
שמונה נגד כלל אשר אין האורה על האחור הלכה עד לאמר כמו אש
ועניין אין אורות הפנים הם לאמר בלולי כלל · ואמנם אורות האחר
אמנם אמר לאמר עדי מתקומם הם מאירים לאמר כמו התחרנורים
אלא כמו קיים עד הכל אלא חכמו מאיר מתוקומה כמו מאלעניו וכיבה
מאיר מתוקומה כמו אחרונו · והנה עתה יש כי הפסלות הא הוא
שאחורו אינם לאמר ועוד שאפי שהם לאמר אינם מאירים כמו קיים
ועד אין האיר וכח נגול אל הגו כתרים ולכן אינם מתקבצים עד הגו
בחסל ומנלת ועניין ועוד שאינם מאירים כמו קיים רק זה עד זה
כמו · וזכור כמו האיר כמו קיים והו עניינו ונתבאר כי לעל כמו
כי הספק הכי · והנה נתבארו כל הספקו ששאעתי מכי מוה אלה
ועוד יש ספקו אחרו לאין לא אלא זכרתי אלהים · גם כמו אלו הספקות
אשר בעניין פלו נגד כמו אלו כשאר סדר הלכי והמשל בזה אם אותי
ומתי הנגד של הלכה לכן אין לאו כלל העלה מכל אלה הוא שלמיכה כל
אלו הספקו כי העניין ואין כישא לא אתרע כי אין נורע הכחינה
ג שמכו · והנה ישעיה הנביא עדה נסתפק גם הוא כספקו האלו ועליהם
ראוי כאורו והשביע בלאחרות נפשך ודרשו בזה כי כל כלולי לאח
חד לאחרות תרין ומאורו הוא כי הייה הדבר הזה כספק אלו אם יש
בעניין חד לא תרין לאחרות בנולע כי כמו הלאחרו הם בעניין ואין
ומסור זה · והנה יש כו ספק אם נוקח לא לא כי לאחרות והעניין מי כבר
כמאמרנו שעניין ואין הוא מורכב מכי כמו שהם לכן ואלה שהם כמו לא
עם הכלולים והיה אפשר ואל שאין כמו יש לעניין רק עתה לכן ובדבר
ואלה והם לא אם לאחר שהם כי לאחרות וכשנין מדין ואלו יתבארו עניין
עניין ואין ואדר · עוד הספקות

ונבאר עתה תקון לא אשר נתקן אחר תקון עניין ואין הנה
נתבאר שעל שעשה אחרו חכמו לאלה שהם כמינים
נקודו לאלה ואין כי סבי אחרונו לבתי לכן והוא כולל כבר ונתקיים שהם
אלה

ועוד לאחרו שהזכירו הנאמרו הם הסבירות הנקודו לא לאחרות כעניין הנו וספק לעניין לא לאחרו כעניין לא ולכן אמרו שהם לאמר מהבדל והבוונה בכל עניין לא כנולע

כתרים יהיו מחולקים בב על חכמה וכינה לכן בנין יעלה בקבלה
אלהים למעלה והיו חסד אב למעלה מעקומה ולכן נקרא על דינו
ודע כי ג' כתרים אלו כל א' מאיר לחבירו הקטן מעמו ובדרך קוים ביצד
החסד מאיר לנצח והנצח מאיר אל הוד וכן עד' השאר . וכתב הספר
כי שם מעמו כלל הנה אין שלו האורות של אחר רחב לכן למעלה
מרישא דעתיק ועד' הם מאירים למעלה לאחר דרך קוים שנפרט
לעתיק . והנה ג' כתרים של דא' הם מעמו הם מתחלקים עד' הקדמונים
לעתיק עד הנל והם מאירי זה בזה דרך קוים כנ"ל בב . והנה
למעלה בספר הנ"ל שהאורות רחב היו למעלה ומשם היו מאירי למעלה
בכלים אלהים לכן היה בהם להאיר בג' הכתרי ולהם בת
שאירו הם זה בזה דרך קוים בנ' אמצע לדיות שבעתרים להאיר
למעלה לכן לא היה בהם בת לקבל אור הג' כתרים בעקומה אלהים
בחסד ובנצח לבד בנ' ובאן בספר כנ"ל אשר האורו למעלה לכן אין
בהם בת לקבל אור הג' כתרים בחסד ובנצח לבד בנ' ואחר אל
שהאורו הנ' אמצע שעומדי למעלה עכ' משלחי האלהים למעלה לכן
הם מאירי בג' הכתרים ונתנו בהם בת שאירו זה בתוך זה דרך
קוים בנ' והבחי' הנ' כי הספר הא' שם מעמו בכו הנה אין האור
של חב' רשאר למעלה בנוסף לעתיק בחי' פנים ובחי' אחור
ומתחלק עד הנל . חכמה בחסד לעתיק וכינה בנצח לעתיק ועתיק
אינם צריכי להאיר למעלה בכלים אלהים אשר עלו בראש לעתיק לפי
שבכבר יש למעלה כ' אורות פנימיים ומספיק להם וכיון שכן הוא יש
להם הארה גדולה וכח גדול להאיר בג' הכתרי ולקבל עמהם אלה
ראשונים בחסד לעתיק ולא אחרונים בנצח לעתיק והם מאירים עד
חב' שמאם אשר שם והוא כי הנ' שבחסד מאירי בג' אחצעון והנ"ל
שבנצח מאירי בכל הקדמונים . וכתב הספר הנ' שם מעמו בלר שאין
האורו שלהם של החכמה וכינה לכן נקרא עלו בראש לעתיק והאורו
אלהים לאחור נשארו למעלה בנוסף לעתיק אור חכמה בחסד ואור בינה
בנצח עד הנל ואין אור הפנים שעלו בראש לעתיק הנה הוא מתפשט
דרך קוים עד למעלה באופן זה כיצד חכמה מתפשטת דרך קו ימין
ומאיר דרך הקו בחי' הפשטו עצמה מחוש ואינו מאיר בעצמה
מחוקמה בלבד ועדיין מתפשטת הבינה דרך קו שמאל . והבחי של
קו ומה מתפשטת דרך קו האמצעי וכפי זה נמצאו ספקו בשבעה
הבחי' . הא' הוא אם נאמר שהם עומדי כל א' ואי בחקומו בג' הקדמונים

לעתיק

מעתה אמאי לא נקיט אמא אלא מספק החסר שכיר ומעשה ואמאי
לא נקיט מדבריהם לא אלא מספק נכסי המלוה ובזה תבין מה שכתבו
אמאי אחיר ותליא בחסר ואיתא אחיר ותליא בנכסי והכן זה היעב. והנה
נתבאר ועל כי נס אלא כלול מדבר ומקבל בתר פרעון הבר בין יתן
והנקבה בין שאל ולפיכך זו כאשר כתו אלא. הלכה אחר אמא
הלכה אחרין יתנו לאחרי ואיתא אחרין שאלו כתוב. והענין הוא
באופן זה כלפי פרעון אל אמא ושל איתא הלכה אחר הענין
זה מן שאל. ושאר הפרעות אל אמא ושל איתא הלכה אחר הענין
אל אמא מן הענין המעשה עד הבורר אל אמא איתיבו ואיתא שאלו
זה עדרוע החסר אם חרוע הנכסי. ונס זהו כי כמה לעולם שטבר
כזהר אמא אחיר ותליא בחסר ואיתא אחיר ותליא בנכסי. ובאין
שנפלו בחי אלו כי דלא מקבלי לעולם אלא. מלבדן לו פרעון והם
אלא. עולמין הנקי הלב ושאל אמא והבורר. ובריך לפנים אין מרבעים
מלכה שאל מן הענין ועד הבורר סגי ולכן תהלה בריך לחקר סיבה
מי נפ לאלא שלכשו אמא והעשה. הוא עתי היסוד אל עקיק יתן
המלכה בחקר פנמוי אמא כלל וכמה מקרוהו בענין זה אל אפיבה היוק
הנכבו כי יסודו אלא נפ שיצאו מוחנו לחוץ בחי יעקב ולהי ואחל
המלכה מן עזיר. כן היה הענין בלא כי הארה חסדי הנכבוד
היוצאי מן יסוד בעקיק המלכה הוא אמא הם המושיכין ומלקעין
ומלחצין מן המור ומן אלא. וכן הבלים עלהם ומרקנים אם ומלכה
המקום הבוא ונעשי אם פרעון נמוהם. והענין הוא כי היסוד
אל עקיק. ומנין הוא יסוד הבורא והוא בר ובריך ואיבו בתר יסוד
ואמנו שהוא בתר ומעוך. והיוהנו בר לכן אין כו מקום לסבול הנכבו
החסדים והנכבוד אלו. אמנם תהלה נכנסו ומתקשטין ומרבין מלמעלה
הנכבוד הנכבו לפי שהשעורא אל הנכבוד הוא המות בי המתחין
מבל הל מוחין כנגד מבן המות המתחין אלו תהלה ומתקשטין ונכנס
יסוד וכאשר כלים אמא החסדי הם מוחי מן הנכבו ומלאי מלכים
לחוץ מן היסוד ירך בין ולחוץ. והנכבוד מתמלא חשקים ומקומים
הדבר בחסדי הזכרים אינם מתקשטין לעולם אמנם כאשר הם
ולאי מלכי היסוד לחוץ הם מוזרין ומלוכה ומרבין סבכבוד היסוד בעקיק
ומן מלחוץ ומרבין ומסבבים אחרי מלכה לעולם עד. כן נמצאי
מלכים החסדי והנכבוד יחד אלו מלכים ואלו מלחצים. ובעבור
הבלבל ועל כי מקום היסוד בעקיק הוא המקום הזה אל אמא ונמצא
בחסדי והנכבוד הנה הם עומדי כמס כך אמא מלקום הזה אל
ומעלה. ומלכי לחוץ בזה בשיבלי בתהלה הנכבוד מלמטה יסוד הבינה

ויורדים

ולכן הם לבד הנה בלבד מעתה נעשו נעשו
ומעלה בלבד ומתקשטים בחדרים
בעשרים ומעלה בלבד
בעשרים בגלגל אלא.

ולכן עשה הנשמה בגלגל
הולכים אל בלבד מעתה עד
יסוד אמא ואל נוף אל בלבד
ומתקשטים בחדרים
אל לבד לעבד יסלה בין הגלגל
הנמצאים כאן

חסד ונכות לשתיק
לאריך וכן הדין
פרקין קדומין להול
לשתיק מתלבשין
הלך נכו וכו׳

ולענל נרן גנב כי זה הוה
פשוט שכעלך אמא בנגד
הלא כך ערך עתיק כנגד
הלא . ואם לזה היסול לכל
מונע על היסול לזעיר
והיסו לעתיק אינו מונע
כי אם על האזה לאלן
וגנב

ולא כמו שאינו ובשאלו בגל ומאי שוא מלמיש לעתיק יומין כאמרן
אי מי נם דגיך ג׳ ראשונו לשתיק אלא שמלבשו ונשאלא לאל לקבל אלה
לכן נשאלים מונלים והם עומדים כשהו מקיף אל הלא . והי׳ הקדמה
לעתיק הם לכרם ומתלבשים הלך הלא באופן זה מי שאמר לאריך
מלבישי לתנר לעתיק והי׳ הקדמה לאריך מלבישי לנשי לעתיק
באופן זה כי הנה ג׳ פרקין יש בנגלה לעתיק ואמנם פרקין קדומין
ומתלבשי הלך נכו והול לאריך ונשאלו פרק אחרון לנלה ופרק
אחרון ליהול לעתיק מונלים כלפי המלבשו ואלו נשאלים לעמוד
בבריאה הקדמה כלי לאיר אם לעולם הבריאה ואלו הם כלמין
שנ׳ ליים אל בהוה שעומדי לעמוד אצל הדלים אשר כל אלו המדי
אל אלא ואלהי ולן בשהם מקבלו כעבר שנאצלו הם לעמוד בבריאה
~~מקבל אלא~~ והקדמה לעלמה ויקבו הבלה מדמה כלי בהוה ואחר
הנלילו יוקר ויקבו מן כלי אלם כש כעבר לקמן בהבלה לדוש הקבלן
לא עש והנה היסוד אל עתיק יומין הוא מתלבש הלך הקדמה אל
אלא עד הקבה אל לאריך ושם הוא מסתיים . ודע כי היסוד
לעתיק יומין יש בו חסדים ונכו ה׳ חסדי והי׳ נכו ואעפי שהעתיק
הוא זכר ומקבל בגל שהם מה ולן ומה היה ראוי שיהיו בו ה׳
חסדי והי׳ נכו׳ מצל הזכר והי׳ חסדים מצל הנקבה והי׳ חסדים והי׳
נכו׳ מצל הנקבה על איש כאלו וכן בזון בחו שיתקלו בחקמתו
אבל לפי ששם הזכר והנקבה הם פרצופים נפרדי ומלוקים לכן
יש חסדי ונכו׳ בכל א׳ מהם אבל כאן שהזכר והנקבה לעתיק
הם כפרצוף א׳ מחוברים בגל לכן לא היו בו רק ה׳ חסדי והי׳ נכו׳
בלבד ואלו החסדי והנכו׳ יוצאים ומתנלים מהלך כי היסוד לעתיק
הנעלם ומלובש הלך אלא ומתבשלו החסדי בקו יומין לאריך מבפנים
והנכורו בקו שמאל בחוש כשה בשנים אלהי עין שם

ועוד נשאר הקדמה אחר הקדמה אלא עם הם יבקו
הבלה מסול כלי בהוה בבריאה ואחר עלו בחלל ויבקו
מדמי אדם בחוש לקמן בעמן בן עש ונשאר עדיך איך אלהי מלבישים
אתם אלא בגל שכל בחי׳ הלל מלבישי זה אחר זה הם מקבלים לעמל
שאלהי לקחו שיעה ומה שהם בחי׳ הקדמה מה ועוד לקח אבל שכל
הקדמה לתבעה בכן . ואמר לקחה ל׳ הקדמה לשיעה בכן כי ג׳ ראשונו
ובחנם בכן ול׳ ראשונו לשיעה בכן בכל בבריאה שלקחתם עתיק יומין
אלא שנפתקם לנו בחו בחי׳ לקח אם אם אורות בפנים לו לאחור
בגל בעמן עתיק ועלה נשאר הסתם נם באלהי בגל אבל נמצא כי

מדמי

ונמצאת בראשונה שבלא כשר שתקנו אותו עם לחמיל שני זה היה
הנלקח ונקנה סמוך לראשונה כשרלקן שלא אותנו מעשה מעלה
שפרי נקנה אריך ואותו עי אלו חסרי והכשרו הנה כאשר נזדוון
אריך שמוקדם ומאלה חסרי עכו חדשים אמלכה אותו מעלה
אין כל אלו חסרי והכשרו אנשי עומדו בסדר הנו שעולים לעלה
וכו אותם הם אשר לא לבדו אלא לעמוד שמוקדמים רק שאלו החסרים
והנמצאו בראשונה הם חסרי מקבלים אלה אין אחרשו הסמוך אחר אליל
כמדע ראשון לאריך ואותו לא פשוק לעולמן ובלבם מה שהאלאריך
לחוק הנלחמו בראשונה לעשות חסרי אבל אמרו אחרשו ואז החסרים
ונמצאו בראשונה אשר הם לעולמים מקבלים אלה מן האחרשו
כנלו נאור וסיבה זו היא מה שנוגה אל הבלקן לפרלוקי והיו
אמי ובאלה בין הבשרתו אל הלמוחר ונמצא נראה כי אותו מלמלי
לבלבשו אמרלה מן הנמן שהו עד שהם הסוד רעתיך שבלבו שהיא
עד שהם שלש הנלון אל הלבן לאלך והיא עד הבזה אלו ולבלא
מלבים שמן ומאלה מלבים הנשאל ואחר כאים ישראל מבא ומבא
ומלבשים פם אחר אמר מן הבזה הבא עד הנמצאו אל אריך שהיא
ובלבי לעשה מעשה מן מלי הבלבן אלו ישראל מבא בנמלין והבלבה
בשאל ואלו הלי פרלוקי הנו הם המלבים אחר אמר מן הנמלין
עד הנשאר כנו מבא עדיו וסבבותיהם ושאל אחור ופנים
ובבר מלבים שבהאמרו בעמן לאה ורחל בהבחרם עומדות באחוה
אמר שאז הנקבים אל הנלן בהיה עלונה נבנסות אל הנשא הבלבה
העומדת הבחיה מעשה בלבת עם ישראל מסבא העומד הבחינו ומעם
הבבר הנא לפי שהבלבה אלו תבלה מן הסוד ונבנלו ואחר אלו
הסחרים אלה הם הנלו בשאר לבל הנמצאו ולפן נבלבשו הנמצאו קשר
אומנים שלמה עם הבחינה ולפן אעבי שאחר נמלבן לבל פרלוקי בשאר
בינים קשר אומנים שם מקבלים הנלאשראל ורם מבלבל בהיה
עם הבלבה ויהו אלה בנמל לא נבלבה אלא אמרים בחרב והיא
בתי אמרים הבפסק והבבלה והבחי בלבן שש כן הנלו הבהיה אל
הבלבה בשאר בבחבו הנמו לחלאין בבל ואמרו האור שהיה מומרים
הבלבן הנו נמנים בסוד בתי הבבלים בלבן אלא הבלבה ובתי האור
הבה לבחו בהיה לבלבה יחד אל אלה הבלבה והבה עבלבן אלה
הבהיה לבן בשאר הבל נבלבה והבנים הבא בי הבא נבנבה אמתים
הנבלו בשאר הם מנבלבה בולם כנלו בחד מן החסרי בבל אבל
שהבא מן החסרי שאינם בבל כנלו אמרו עלו בבלה ובבל אבל

ובן אמר הבסו בסבהנים
נאור והנבו והחסרים
אשר הם לעמו אלקבלים
אלה מן האחרשו כנלו
וכו

לאה נבנמי בתוך בשא הבל
הבלבלת הבחיה ובן בבלן
שהבקבים של הנלן הבו
וכו

ומדיוקא דקרא עד דיסוד דגלא ובכאן דם שלמים בגד . ואל כי הדבר
בדבר מן מקבילה בפרצופי תלוקי והעיר נקבן עם החסדי והגבורות
נקבן עם הגבורה ולכן מוכרחים הגבורה לרד אל היסוד אל זעיר
אשר בוא מבוון בגד הדעת אל הנקבה כדי שיכן שם יתקשרו אל
הנוקבא העליה ותקנה אבל אם הזכר והנקבה אשר בו הנה הם
מחוברים בפרצוף א"ל כבר יתלין ואיך נקבן הגבורה שבו
מתחברים עם החסדי אלו מוכרחים ואלו מבחוץ בגד עם לפיכך כי
החסדי באים מן מ"ה דשרש והגבורה מן ב"ן דשרש עם שם הם
מחוברים ונקשרים מ"ה וב"ן בקבר אחד בגד . והנה גם החסדים
ובאים מהב מלפי היסוד ולחוץ ומתלבן אך אם הבדילו עד הגד דגלא
והם מוצאים את הגבורה שהם מלכיות ומסבבים את היסוד דשרש
בחלון באים שהם ב' גבורות וחב' ובאים מלשאול ב' גבו' וחב' ואם
הגבורה מחלשיבו אורם ומשלמן אורם לעולה שאז החסדי מקבלים
לעולה מלחוץ בחלון היסוד לפי ששם הוא בחי מ"ה שביסוד אשר
החסדי הם מלמטה בגדלא ואז הם לוחי אבן הגבו' העולה בחלון ואם
הולכות הגבורה אל השאול . והנה אין אורם הכבוד מלמעלה מן
הגבה כל הב' גבו' ואז אלו הב' גבו' וחב' שהיו בחלון הם יורדים מעלה
והולכו ועמדו בין שאול לעולה מן הגבה וב' גבורות וחב' החדרים
שהיו בשאול ירדו לעולה מן הגבה אבל שאול עצמו ומלאות עדיה
הב' גבו' הולם מתקשרו בין שאול מלמעלה לעולה ב' וחב' לעולה
מן היסוד בגבר הסיבים וב' וחב' אחרו לעולה בחלון גלוי היסוד
ובן עלו הם מתקשרו הב' חסדי בין הבחלון ב' וחב' לעולה בגבר
הסיבים וב' וחב' לעולה בגבר הגלוי ומלאו עדיה בחלון ב' בחי
ולכן נרמו לחלוקים מבגדים ב' פרצופי הם החסדי הגלוים וגלאו
פרצוף אימא בשאול לעולה . וכן לעולה החסדי שבחלון וגלאו
פרצוף שאול מסא והגבו' הגבורות הגלאו לשאול את פרצוף
הגבורה מלא כי בחלון ב' בחי גלוי וסיבים בחסדי גם הבחלון
בחלוקי ב' פרצופי בשאול וזהו מה שלמעלה בשעורים בחלקי מעוה
גל ואחב מלא מעה גל כי מה שאמרתי לעולה בחסדי . ובאים לחוץ
מהיסוד בעשיה שאין הענין כן אלא כן הוא כי ב' חסדי וחב' בשאלו
סבובים בחוץ היסוד בעשיה וב' חסדים אחרים ירדו בגלוי לעולה
מן זה היסוד מלב בגבורה שבולם הם עומדו מלמעלה לחוץ מלב
השאול . ועתה צריך לדע שאב בעולה בחלון הב' פרצופי אחר
שבכל הוא בגלוי אבל הענין הזה שהענין אינו כן רק בחסדים

ובגבורות

שאב בחלון לעולה
והגבו' הגלאו הגלאו
מלא פרצוף אימא וכו'

הנה דוגמת החסרי מתקשטין בכלותם והנבוא ביהקב"ה בלם לנקבות
מעשה כאן. והשלום דומה לזכר כי שם אין זכר ונקבה הם פרצופים
נשמה. לכן הזכר לוקח החסרי והנקבה לוקחת הנבוא. אומנם בזאת
שמתי זכר ונקבה שהם הוא פרצוף א' אלא שזה שומר פה ומן ומה
פה שנאמר ולכן הם מתקשטין עלין החסרי פה ומן אשר שם הזכר
והנבוא ושומרת אשר שם הנקבה. עוד יש מעלה אחר והוא כי באין
ונאלו לאתרגלותם מחבה. יסוד א' כלבד שמתגבר אחר היסוד ועמדים ומלו
כלל ושם שלא מעשה שבתיבו שיש יסוד ראשון ויסוד אחרון כמלגלגים
מצאתים הסמוכים אלבד שם. שקר ויסוד המורכב מאלה ומחמת נשמותיו
הטהרות. והענין הוא כי גם כאן מלת יש ב' כחי שהם שכר ונקבה
כנודע אלא שיש מחוברים יחד כנגד ולפי מה הקדמה והסיבה שיבוא אחר
מוכאן אל זעיר כי כאן אם הנקבה שהם כינה ותבונה מצאנו כן
סמוך שאין אמת לא באחור ומשם שלא שלאיר ומחלם הם מחוברים בבנין
עור יש מעלה אחרת והיא כי בהיות מצאנה הנקבה שהם לאיר ומחלם אלא כמנה
יוקום בחוקים בדרך שהם בלא כינה ותבונה לקבל אורך ודור מחוברים
לאנשים ואלו שהם אלא מעלה בחוקים הנלו. והענין הוא לפי כי שם
כלל. שלמעלה בחוקים המבוסר כי מסכים שהם כ מחיצות אל יסוד
ראשון ויסוד ראיון המלכי ש ליסוד מלכות בבורא. והנה ישקר בנור
מלכות שמקבלים. ומלאי מיסוד מלכות אשר מתעלם הקו יסוד ראיון
אין לו כח לקבל מן שם מעלה אבל מעלה בחוקים הנלו אין שם
מסך. וסלו לאיות בקו מסך אחר ריסוד מלכות בלבד. כולם נמצאים שם
מעשה כלומר שהיא מיסוד ראיון ומקו מעלה אין לה אלא מסך א' לכן
נמצאת מקו בחוקים עלון. אבל כאן בחלת אין כו רק יסוד א' כלבד
ועתה מקו מעלה אין רק מסך א' כלבד ולכן כולם מקבלים פרצוף א'
שם מעלה בחוקים בסתום ופרצוף א' מעלה מחוקים הנלו. ומה
שהקדמנו ענין א' ואחרונה כבר כחי הפרצופים הראשונים כי סלו המעלה נמצא
יש חלק פרסין מלמטה מבריאה כין מקו עלונה שלמה המתנה בבריאה
בחוש הראות מבשרינו נחזה אלוה איך יש קחם א' כעין מחיצה
מופסקת מעין מיסה הנשמות שהם הריאה והלב לכן מיסה הנקבה
שהם הכבד ומעיים המחוברים. ומזה נראה מבחת איזה כיושרי כי
כאשר מתבטל מאיר פנים היא מתקשטת מתבטלת הנקבה מחוש ובשמלתה
מתקשטת עם האחור היא שמשלת מכנגד מקום העיכוב בבריאה
בחוש הנדע זו היא הבל ומלת הכבדי קרוטה דפסיק הנו מונגי ובר
נש בנגד כנוהרת בראשית על כי יהי רקיע בתוך המים וכו' ומזה

אזלי

שאין עניין אחר וכשן זה . אשר פירש לאלה הנבורות עלמו ונתגלו
בהתלה שם התחדש וקבלו אל האלה בתולה בהתלה בתי ותם מעולה
אשר זהו סוד כי שוכה תבחרת מנולה מלהיכה מסורבת כי יתרה
עוכות ומאירות הם הנבורות הנקראות הבחרות לשרש משלמות
מעד מן התחדש הנק להיטב לשאת היותם נסתבו ומהרסים מלכן
כך מיעד עשה בעלה בעלה בעל זמן בעלה מאורו בו מלשרש לשרשיה
ולא צריכי ושבי מעמד ומעמד ומעמד שלשרשים מלהבהם הנק לשרש
ולא ומלמעלה מלמעלה מלמן בחמן מלמעלה שבות ומתעלה ומלא החסד
הנבורות הנק צריכי הם מלשרים ומעמדים שהם הנבורות שתי נוקבא
מעמדת בעלה מעמדות בראשונים שולים מהם גם סוד הדין מלא
הבוה על מי יעלה נבורות כי הבינה בך נשורו בסוד ואם בגבורות
שמנים שנה וכן אמר בבוה כי הבינה בים מלעשים מנה בגה בך
אחה מלוה ובך ויקרא והלכה מלמעלה והמעמד חמלא לפי מבחלה מלמעלה
מעשה ונסתר אלא מנבורות לבים מעשה בחמל ומלמעלה אלא
שהם בקבוה יש בהם גם שתי חסדי ובור הקמחה בו גם גם הבן
אם בינה לי נבון כי הים לוקחת הנבורות אל בן מלריך ומלשים מעמד
והנה יש ערך מקום אחר והיא כי אם הענם אל מעולם הבינה
על חכמה הוא נולי הנבורות אב הבינה שהיא שמאל לחכמה ומלמעלה
עם הימים הקדמונים גדולים המעולה על אלה לפי שהקדמונים הם גדולי
והעליונים הם מלמעלה המקום הסמוכים אל המקום כי הוא כי הבה אם מלמעלה
אלו הנבורות בתחלה היו מלקשרות ויורדו בכל מעמד המקום מנולי
אל ולא שהיו מלאים מעמד המקום המנולה והיו יורד גדולים
הקדמונים מן העליונים מלמעלה אפי הנבורות הקדמונים בולם עלו מעמד
והלאו מעמד המקום הבינה העליונה והלאו שם עיקר מלמעלה
ונמצאים עם האור העליון אז היו העמדות יורד מלמעלה ונמצאים מן
הקדמונים אל מלמעלה . גם עשה אחר כי המלאכים של הנבורות והחסד
העליונים כל בחינתם מלמעלה אל מלאכים הקדמונים שמהם
נעשו ישראל סבא ותבונה אין כל הלקח עמן להם לבדם כי גם
הם צריכי להקדשם ולקבל הלה לשאר הקדשות הנוף מלמעלה
ומעמד ~~ומלמעלה מלמעלה שמלמעלה~~ הבינה והיסוד אלא . ומם הם צריכי
להאיר אל זון המלכים שלמה אלא מן הבינה ומעמד ומלמעלה אל
בשאר מלהקים אל ישראל סבא ותבונה בך הלה מלמעלה ובזה
ובזה נמצא אלו גדולי ומעמדים מהם . ובאור קצת מלמקום
שמן אלא אל אלא עם שבבר מלמעלה לעיל קצת שינויים אחרים כי

הנה

[illegible] הגדלה ורב ועלו והלכו לשלשת [illegible]
ואחר הגדיל ורב ועלו כאלו הוקמו והלכו אחר אחר מן הגדרים עד שהגיעו
הגבולות כולם והסובב אחיו כמה כי עלו הרבה אדות כי באמצע הסיר העלה
מוריגות אחים בתי שרים ובתי ארבע אחים אורם הרבה בתי הרבים ושרים
והלכו אחר אחר בכל גבול הארץ הם כי עלו הרבה אכל את אמרי עלו הרבה
מוריגה אל אחים לבד הם לעלה כל הרבה רבים ומלכים כי כולם
מוגבה אל אחים אחר הזה הרבה מן עמלה הנה בעבור הדבר הזה
ואחר כל אמר לאחים וירדו לשנה אחר אחרים הגדרים הכלים לבד
הרבים ומקום מלכים מן הרבים

ונבאר

עשה

קצותם האחרון והתחל אותם בקצותם הראשון כנגד אותו עם זקן
ויפול לו שאר כחו שהוא לא לבד שיקרע האחרון לעולם
בקולבי הרי אורך וקצוותיו אינו כך ואם לאחר הוצרכו לבלות
ולהיות עתה נ"ל כנ"ל ואותם השוכרים שלא קרעו עדיין
כאלו מעכבי הבחורה הרוצה לקיים מצות יפה יתר שהיו עכבוה
ושוה גם היה לאחרון עמוד ולא שהשוכרים הרוצים ותקבלו כיון
הוא שכרם ואיך לא מעלבי בראשונה וכאן מעכבי כ"ז לא הי
עמודי כאלו אבן נגף. אלא אבן פגעתו אותי אלו היו שם כרוך
בעמודי אותי בסוד העבור כרוך הולך הטבע מעבר אחר. ואין
הטעם עדיין אם אותי שהם אורך עליהם ורוחניים תלוי שאי אפשר
כרוך אחרונים ופנימיים כי בן אדם אורך בחי' נשמה ורוחניים
בהשם ושלא כרוך דאמרתי אין זה חלישה והקשה אין אלא אותי
לא נשאר אחרונים אלא ואלו הם הם וכרוכים שהם שם לא יפה
זה שלבריאתם אלו הם קצוות הם אחרונים רק אלא בלבד
נגד אלא שאותם אלה ומעמוד הזה אינו כך בחלי האחרון שהם
הזה הוא אשר שם הראשון ועבור הזולת אבל בכל אחר הקצות
אין שום הפסק אין אלא אותי ואין זה אלא הפסק והעבור
בלתם אלו הראשונים אבל שם הנה שאלא שיש עתה אורות בקולם ובבי
עתה אותי אלא אם אעבר שהיה הזעיר מקום בהוכם והיה חפסיק
כינם לכן לא אלא אין זה מעלה ומוהר. ועתה עתה כי נאה וחסד
וחלי הזה וחלי יסור וחלי מוכר אל זה בהעבר אלו יוצן בהתן אבא
וחלים האחד בהנים בלבד שואל בהתן אחר אחרים אחר מוקבלי
כולם בעונים בהאמת. ואמנם בזמן אחרון הראשון בהתן אמר כי שם
הוא מקום העבור הראשון בחוץ בעצה: ויאמר אל הנשים כי הנה
מבה שלי בבל הראשון הגל ובבלותם מעלה וכן מבה עלי הבין
בבין מעלעים רק בעתיד מעלה בחדרן בבין קדשו ויקרא
שם אור גדול ונעצם ואין בה כיסו בעתיד לסולם כי הוא עד מאד
ואין נבקע ונפרד מלמעלה מעבר לאורכו ויצא האור לחוץ חלק
הכל וישראל סבבו בעמודי אין מקדמי ונעשה בקצוף מקרב
כלפי כי עתה אורות הכסו שם בעמוד גלוי בהשואה א' ואין שעה
כיסוי וגלוי הנוף הילוך הקדמון בגל ועתה אין שם רק כ' מלאכים
לבד א' מלאכים ל' מלאכים ושישה מלמעלה מן הבין עד למעלה
מעבי בורא הלא וכבוד הקדמון זו כי בכל פעם שרוצים אותי -

עולם הבא יאבד אשר הוא שמור ומעולם הלכו ועמדו שם בהמות
כי לדי בהמות כולל כאחרים.

ונבאר שהנה זמן העיכוב אל אין היה וכבר נתבאר לעולם
כי נעשו מלא כחי שהם ג' תחתונות נמלה וג' תחתונות
רבון זולתי ג' כחי הים. ונבאר סדר העיכוב ונאמר כי הנה אחר
שהקב"ה בשאר שהיה כחי הג' תולדות שהרע ושמים היו כלי הגלגל
ואמנם הם ז' כחות ג' ספר תחתונות רבון בעולם. גם אין עניין היה אל
כולם הגלגל שהרע ומשכורים ומזרעה על סדום. תולדו והיה תולדה ומכלה
ומוש וכלי. לבקן הג' תולדות הנה אשר הוא נעשו אין כנגד הה"ל
שהיו בסדר העיכוב שכבר אמרו. וזה סדר העיכוב. הנה תחלה
אספר אל אחר רבון לעולה הל כי הלי אל שעדין הו תולדות כנגד עולמו-
לעולה עם הל אמצעיות הנה אחרים עצמו הולדות שי כבר אמרו
כולל. וקדם זה גם ערבים יומין הקדמל לשמות ב' תחתונים שלעניים
אל כחם ב' כחות הראשונים ונה אל ומשבשי ב' הכחות ב'
העליונים הנה ב' כחות האמצעיים אבל הסדר לעתיד אינו אחרים
ועלות כי הוא מוסרים לעולה בחיבה רחל ואחב הלבישו הסדר
ונעו וחלי העלין הנה רחל לאותם ב' הכחות האמצעיים הנה ואחר
הסדר לעתיד שמן אחב הלבישו נצח והוד רחל לאחר ונבו שלו-
עצמו וחלי הראשון של הנה שבו הלבישו אחר חצו העלין והסדר
רחל הלבישו אחב חלי הראשון של הנה שבו ונלבה העטרה
אל הסדר שבו והלבי שיה אחר הסדר עצמו שבו ואחב עלו הנה
רחל לנה ולעתה הסדר לאחרים. ואחב עלו חלי רחל והלבישו
לנה רחל עצמו. ואחב עלה הנוקבא שהיא הולכו בסדר
עצמה והלבישה אחר הסדר רחל ונמצא שעלה בחי זן לעצמו
ונמצא חל בחי ג' כלים כנגד שהם ו' הקוים שבו כלים ג' כנגד ונרמז
זה כנגד בשלח ונגד עלה בהוספה אחר רוחין כלים כנגד הוו
שקיעי וכו' עורב כי זעיר הוא בחי' רוח והולכו לך לשם וזהו
אכנס לך יין וכו' ודי בזה. ועתה ונבאר איך נתלבשו גם הם
בתוך חלי והוא כי אחר כל הגלגל הלבישו אלה. ושתלו סבלה
ונבוה אחר כל הבחי הגל כי בכח נתבאר ועל שאורן אלו-
הב' פרצופים הם בשיעור אורך הגוף שהם חנה רחל ונמצא
כי אלה נשארו בגוף שהיו בראשונה העיר לפי שהם הקדמו
הקוים

שהם חלק זון של עולם שאלו בכוין שיהיו אל הכרוכים אלקים סתם
אלהים שאלה כמו אלהים המשל שנעלו ולא חלק כמשל כמו
והיא אלה שמות אלהים בתחלה כמו אלה בפלחת נפשו
חונפו ונפשו ותסתלק ותשוב לתקונה האחרון אל אלהים
אשר נתנה ונוכל שהיא העבר ישוב אל אלהים ומה מומרים
שאינם מבינים אלים ועוד הם מאחרים וכן אומרים אל אלהי אלהי
כי נשמרים שהם מאמינים שלהם עלו אל אלהים שהיא אלה אמתי
נוקם שאם הלים אלהם ראו מעשה הבורא אשר הם חשבו
ויבין כמו שנתבאר הם הבינו אמנם כי נשתבר שבבר שאמר כי
ונפשו עלו אל אל ובשאר כי אמרה הבחר של ומשנה על שמעו הנה
הנה פחות הכל מרמה מזל כי שיהיה לו אין דבר חוקה כי שיבטל
לבלתי שיהיה ומן יתברך כי אם לא חיה נשאר בהם שום לתלות
לאשה ומקום שיהיה אמתיים ומה שנתן מלשון מלשון אל שאינם
אמת שיהיה אמתיים לא יבינו עוד כמו שנתן הדבר ומן הבורא
בהתחלת האמתים ומלאכיו כי אחרון שנתן גם לבטלה הדבר אחרון
הבינו המלאכות העצמות הם בחרי ונשאלה יבשי ושאל אינם
ובולים לאחרת אשר מזה והשבינו בהתאמת נבשן ושמאוהיך יתלון
והיה בן ויהלוכלוכה מזה אשר לא יבינו מלאכו מלאכים בהתחיה
הם נפ שמש בהתקלל בעצם העצמות הבשרות הם שאר גל
שהיה אש אחר שבנשך נתן והבינו לקח ועד נתנו בשו נעצמותיו
בלתי שום לתלותיה ומלאכי ולא הם בהתחיה הבינו והנה שלא שם
כי המלאכי הלו נשאר הם קלקל רוחנו כי והתנו מלאכים הבלים
הם בזמן תמיהם שהיה מזמן הנקון האלי . ועד כל זה כי כל
מה שש בעדן הכל דומה כדומה מה שהיה כאלו הי מלאכים
ומן כל חרש הבחר השרש ומחרב המלאכים ותקונם דומה עמם
תמיה המלאכים להם וכן יבין לנוכחי השפלים לעתיד לבא
והנה הדומה הנשאר להם הלק הכל נהלו הם בחי נצוצות של
מדומה העלוה שנשארו כבלים המלאכים הם ועיקריות דמומות
יסלקו לעולה ולקח נצוצו נשארו כבלים להתיר ובזמן הבקר
של אלי והנה מספר הנצוצו הם היו רבה נצוצו וזה
היתה תמיד ומהרו ומי שהם בחי המלאכים הבר עשו המלאכות הנקר
מדם מלאכים אשר מהרו ולתלכו ונעשו תמיד ולהרו ונשארו הקלקל
נצוצות הבר דומה מלאכים מחרבות עליהם והבינו מלאכים היה מלאכים
רבה כי הרבה נצוצות היו הלק המלאכים הבר ונשאר מה שהמלאכות

המלאכים

ושלו מלאכים הבינו עד
שם עד ומשבלה עד הבינו
בנו בבלמנו ובנוכם

[illegible]

שער רפה ניצוצין

ונבאר [illegible]

[illegible]

אותיות האחרונות של המילות שהם כנגד קדר. ומדרש על המלכות
אותיות המילות המילות הם כנגד כזה זה דלת. ה' זה. זה דלת זה.
ה' זה. ומדרש עשיה היא האחרונה של המילות הם כנגד
ה' אותיות כזה. זה. זה זה. זה. זה זה דלת. זה זה דלת ה'. זה
זה דלת ה'. זה. זה זה דלת ה'. זה זה. זה זה דלת ה'. זה זה.
זה זה דלת ה'. זה זה. זה זה. זה זה דלת ה'. זה זה. זה זה ה'.
זה זה דלת ה'. זה זה. זה זה דלת ה'. זה זה. ומדרש יה היא חשבון
ומספר בת אותיות המילות הם כפנים. ומדרש יה היא מספר
ומשכון הנה אותיות אחוריים המילות הם ועדה לך עד אלף אלפים
ורבבות ומדרש אין לך דבר הם עד הנה וכן כולם כזה הם
בהיות מלא ובהיות חסר ובהיות מלא וכן בכל השמות והדיוקים
והכינויים שיש בשלם:

והנה כל ומדרש הקדוש לתמידיה היה מעולם ומעולם ועד
נדול ונאמר אשר תתקיים ואל כשיבוא הנצוצות ודאי הוא
שהיותר מסוף התחתונים הם אשר נשארו בכלים בגלל. ודע כי לא כל
הבחי' שורש כי הנה שם עדן נדול המעולה על כולם ותתקנו כמושלמה
הוא שם מלא ותתקנו כמורכבה הוא שם מלא ותתקנו כמורכבה הוא שם
מלא ותשוע הוא כי מכל אלו הבחי' הל ירדו מהם בחי' נצוצו להתיות את
הכלים ונצוצות הנה לעדן ירדו כלים אל עדן ונצוצות לשם בכלים
משם וכן כי אין כל נצוצות אל הנה זו להתיות כלים כהנה אחרת ולכן
לא היו כל הנצוצו משם כן הנרוע מכולם להתיות את הכלים מעולם
מכל הנה ירדו נצוצות מעולם להתיות הכלים אל אות שמה
שירד מהנה עדן הנה הנרוע מכולם אשר בשם עדן וכן הנצוצות
הנרוע שבשם מלא אשר ירדו להתיות הכלים משם ובוודאי בשביל כל
האחרים. גם צריך שתדע כי מספר הנצוצו שירדו מכל הנה
ומלא הל אינם שוים כי ששם עדן הנעלים שבכולם לא הנה כן כלכן
שבירד נדולה בעולם משם וכן בוודאי כיצד בשאר ובמלאי כי משם מלא
ירדו ורבי נצוצו מכל השאר ומלא פחות מלא ומשם פחות ומועטות
מלא ומן עדן מועטו מלא ועוד שבשאר מספר כולל אל צריך שנקרא
הקדמה לא הנה זו רק כי כאשר נצאו הנשמות נקדו מן נקבי הנעים
אל אלים קדמון בנחלה הנה שלא הנחו רושם שלהם בעולם הלא
הנה מן נקבו הבריך שבהם נעשה מעונו אחד בשתקן עולם הלא
בחי' פרצוף אל ומתקנו אחד נעשו כי פרצוף אחד ומן חסר עד יסוד
שהם כי סבה נעשה פרצוף זה ומן נעשה נעשה פרצוף בוקבא דלא
המלכים כאשר הנה אחד ומן התיקון אשר לא הלכו שם זה בגלל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הוא מלה והעה מלה וכן כנ"ל עמ"ל נלוקין הה הם כ"ל עמ"ל נלוקין. ומשם
כן ידוע כל המדרגות אין העליונה אחרונה לפי שהיו בתנרן
המלכות והיא מתחתונה מכולם הידבר שבאה בחלה יורד מכולם
שלא עלה מחמתה רק כחי ל"ו הקשורו כחי אורות עצמן וכל הישאר
ירדו בשמיאה וזה שאנו אומרים בכל מקום כי המלכות נשאלה כלו
מחמת עקודה ל"ל בלבד וכל הישאר מתמעטו מחמתה ועוד אל הבריאה
הכן זה: ב. הנה העקודה הזאת היא כחי המדרגה הראשונה שבכולם
בלבד: ואמנם מספר העמ"ל נלוקין שירדו מחמתה הם כחי המספר
והתשכון של הי אורות לאחוריים משם כן שהם כנ"ל עמ"ל והה נתבאר
ל כחי עמ"ל עמ"ל עמ"ל שירדו אין הל הוורת ומספר כולם הם רקח
נלוקין אלא שיש בינהם הפרש כי אין כחי נוקבין שון לפי שהעמ"ל
נלוקין שילדו ומשם עמ"ל ירדין הוא העמ"ל של תשכין ומספר ל"ו אורות
המלוי שזו היא המדרגה הל"ל. ומשם כן העמ"ל שלו הוא"ל וכן שהם
עמ"ל והם המדרגה הה והל"ל. ומשם מלה העמ"ל שלו הוא מלה וכן
שהם כנ"ל עמ"ל. שהם מספר הל"ל והל"ל ומשם כן העמ"ל שלה היא
המדרגה הל"ל.

ועתה צריך לשאר כולה שאלות ב כל הכל והוא כי צריך
לידע למה היו בשיבויים הלה שבשם עמ"ל
מדלקחי תשכון מדרגה הל"ל ומשם כ מדרגות שהם הה והל"ל ומלה
כ מדרגות שהם הל"ל והל"ל. ומשם מדרגה ל"ל בלבד והיא הל"ל והתשובה
היא כי הנה נתבאר לעיל כי הכל השה שכל הוורת הכל שהם עמ"ל
וכן ומלה וכן הוא מהמדרגות שהם מדרגה הל"ל והמעשה נקלו
בבריאה ולכן כשם תשכון אין אנו מתשכין משם והמעשה כלו
רק מדרגה הל"ל אז מלמעלה מחמתה ולא מלמטה מחמתה כי כל מה
שלמטה מדרגה הל"ל בעולם הם כה כי כולם נרשעים מחמתה ואינם
עולים כשם וכתשכון כלל ולכן אין אנו מזכירי ומתשכין כאלו הקח
נלוקין רק אלו הל"ל מספרים שיש כל מלוים של ל"ו שמות הם אלו
שהם עמ"ל כן מלה וכן ולהיותן משונה כמלוים לכן נזכרין כל הל"ל
מלוים לפי שזה הוא כנ"ל עמ"ל וזה כן מלה וזה כן ואין מספרין
אין. גם צריך שתדע כי כמקום שאנו מתשכין כחי הקנים אין
לאחוריים עולים כשם וכתשכון כי טפלים הם אל כחי הקנים המעולים
הם ולכן אין אנו מתשכין כאלו הקח נלוקין כחי האחוריים כלל רק
כשם כן האחרון כשם המעשה לשון כענין המלכות גם צריך שתדע

כאלף לא היו בו מקומות הראשון אמנם אמנם חייב באלף. אחר והיא
כי אמת מתרשמו על פיום עולם הארץ מאמר ומן המאמר הזה אלמד. ובין
המעלה המקום הזה על אמת כי הה הם הזב אבל לא הייב כן רק אמת אלהיו
אלא אחר חסר ובכו מאמר כשל ענל. וכן מן המאמר הייב אמת אשר בחי הנא
ר' מן חסר על יסוד מלבי ש אחר אמת ולא כן הייב אלא שאינו מלבש אחר
רק אבי הזב באריך ומאמר כזל. אמנם נקבא נעשיר נשאה בעלמו
הלא והנא שהיא מלבשת אחר מלבות אמת. והכלל המעלה מכל צבר
המאמר שם עזב אשר מקומו כמבואר עשם הזב אשר מקומו בבינה
ירדו המעלה ולא הלבשו אלא אחר חסר ובכו אמת. ובאמת כי שם עזב
הנא סחסר ולכן חסר בנו עזב. ושם הזב הנא בנבו ושם מלה הנא כתב
הזב עזב. עם המקום כולל רק נמצאים כי הה נמצאים שהנא בחי נקב
כבאמר שהם בחי שם מלה הושם מאבי הזב באריך ובנהנו כלבד ושם
הזב הנא בנבו המלבות ובכה והכה בתבאר אין כל ר' הנוחת אל עזב הזב
ומלה ולכן כולם הם בשם הזב הכל שהנא כולל הנשר נקרא אל השמים
והנא מתחלק לר' הנוחת אלו כמבואר אצלנו כי כל הנה מהר כולל
כל הר' הנלעל. ועתה נבאר הסדר שלהם הנה מן הנוחת נעזב
אשר בחסר האורות אלו שנלו המעלה באבי בשנשבדו הכלים הנו
שהיה מדרגות הראשונה ושאר המדרגות מן השבשית נאלך והיא
כבלל שהיא משכן ומספר ר' אחרון המולו שהם בנו עזב משם
נאלך כולם ובכן בבריא עם הכלים בסוד הנצוצו הזל ופשוט הוא
שכל המדרגות המעלה מאחר מהם נבלים בפלו הזב. ובבר
נתבאר אצלנו בקומתו כבים כי אבאלו מספר הרקיע נצוצין הם
ר' בחי עזב שיהיו מלו הר' הנוחת ובכולם יחד הם רקיע נצוצין. והה
נתבאר הזב נצוצי שיהיו מכלל הרקיע נצוצין והם מהנוחת
הראשונה בעזב. ומשם הזב שהיא יחד תחתון משם עזב לא עלו
האורות שלו באבי הן ר' מדרגות הראשונה כבר ובאמת כי הנו בבריא
ר' מדרגות אחרו יחד עלונו שהם בחי ר' אחרון המולו אל הזב ובחי
האחרים שלהם שהם מדרגה ה' והשביעית. ובאשר נמצא
מדרגות הה' שהם ר' אחרון המולו הזב בחי אחרון עצמן ונמצא גם
מספרם שהם הזב הה' הם עזב נצוצין שיהיו ומשם הזב. ומשם
מלה שהנא הקבל נמצא ר' מדרגות עלונו יחד לפי שהנא נרוע המולו
מן הזב ולא עלו המעלה באבי הן ר' מדרגות הראשונה כבר וכן
השאר הנו לבריא ובאמת כי הנצוצו שלהם הם שלא נצוצין שהם ר'
ומלה כי מספר הר' אחרון כשונו הם ר' ומספר ר' אחרון המולו

הנא מלה

שבה נמצאים

עם הקבוצו באריך כלבד
והרי נתבאר הקרקע הנו
ונראה לעזב תמים כי כל אלה
הר עזב הזב ולכן כולם הם
בשם הזב וכו

בה ואין נחשבו בלבד
בתבע עלמו ולכן אינו עולה
במספר ואינו נחשב לר
מדרגה הראשונה שהם בחי
מספר ר' אחרון המולו
שהם בנו עזב וכל שאר
הנצוצו שלמעל מהם
נכלים בלבד עזב וכו

אין האחוריים נכנסי בתשבון כלל וכאן היה הדבר להקל כי האחוריים נכנסו
בגד בתשבון ולא הפנים. והקשה היא כי כל אמות הראשונים
אשר תשבנו שלי הפנים לבד לא תשבנו בתי האחוריים אבל כאן בהלכות
שאין הפנים נתשבי בהוספה אז נתשבי האחוריים וענין נשאר לתרץ כי
אי אפשר אעיקרא לדינא פירכא ולמה אין בתי הפנים נתלבו ואז לא היו
אחוריי נכנסי בתוכן האחרי ולכן צריך שיתרץ כל המדינות
והמעלה למשה ונאמר כי הסיבה שאין אנו מתשבין המדינה הכ
שהיא בתי פנים והיא מוספת בוים אינם נמנים רק הפנים הראשונה
ומדינה הזאת בכדר נכנסה בתשבון הנה נצוצו לשם מלך ואלו הבו
בשאר עמדים ומקשרו אם המעלה כלל. גם מדינה הכ שהיא
מוספת על אחרון המלוי שהם שבי אין לא נמנת עם שהיא בתי פנים
וגם אמצה דמה לשאר המלויים כי לפיכך אז נמנת לעולם המעלה
הכ כעלב וכשב ומלוי. אבל הענין הזה בהה שנראה עמנו מהניר
לשם אין ומה ענינה. והנה לע כי שם אל אין המלוי הזה אשר
במלכות היא בתי כי הזיוק יתר מומש והיא הזיק כפלה וגם מעבר
המוכרלה בנוגע כי כי אחרונה אל המלוי היוד הם בבי נב כי בתשבון
אחר הפשוטה וכל שאר האחרונים הם אחרון הזיוק פלה מומש. והנה
ענין כי הזיוק אלו ענינים הם כי הזיוק הראשונה היא בתי הכל והזיוק
הכ היא בתי נוקבה עצמה וכאשר מתחברים יעיר בנוקביה אשר
אז מאיר עיר בנוקביה הנה אז הנשמה נוקבה הלבה הזיוק שלו מאיר
ואז בעשין כי הזיוק בנוקבה אז נעשה כי שם אין אחות בתי הכל
הזיוק וזכור הדמה אז. והנה אל הזיוק תשאלה הנכ כי הזיוק
שעיקר אחרון אלו של שם אין אותם הם מן הזעיר בנכ לבן אין המלוי
ומדרון בסנ עצמו בתי המלכו ולכן אין המדינה הכ שהיא מוספת
אין נכנס בכלל תשבון העלב נצוצין אלה. וכן מדינה הכ שהיא
מוספת בו מינה נכנסת בתשבון וכי כי נשאר לבוקר המעלה
עם מדינה ג שבזעיר שבכר נכנסה בתשבון. וכן המדינה הכ
שהיא בתי פנים והם מ אחרון המלוי בצוהם עם הזיוק משונה מן
האחים שהיו עשה עשה בכל מלוי עבכ לא נכנסה בתשבון. והעם
הזה עם הנכ שבין אשרש שם זה כמלויו כן הזה מן הזעיר לבן לא
נמנה בנוקביה.

ועתה נשאר לנו לבאר ענין א והוא כי הנה נתבאר לעיל
כי מן החסד והגבורה והתפארת והמלכו ירדו הרבה נצוצי
שם כי עב ועתה צריך לבאר כי בהכרח הזה אנם מן נגי ירדו
נצוצי ואב מה ענינם ואם ירדו למה לא נכנסו ובלו גם הם

בהוספה

כי בתוקים שאנו מחשבין בתי הקנים אין האחוריים עולים כשם
ובתשבון כלל ולכן אין אנו מחשבים ומחשבין מלא הקפה עגולים
אלא כל כי מתלים הם אל מאחוריהם בתי הקנים בתוקים מהם ולכן
ולכן אין אנו מחשבין כאלו הקיף עגולין בתי הרחוקים כלל רק כשל
כן האחרון כשי הטעם לעשות כעגלין הקלבות נס לריך שנדע
כי כל תוקים שיש כ מספרים ומשבון שלם אין אנו מחשבין אלא
שנהם רק הם לבדו והוא כי הנה העשר אחיון דסד והי אחיון מלא
ידיו אל הלבן יהי ועבר לא חשבנו בתי עשר אחיון מלא בין עבר
נחשבו העשר אחיון דסד הראשונה אחים כי כבר בארנו מאתלו
בתי הל אחיים הנה לא היינו מחשבים ואונים אותם כ בעבור אלא
לפיעת הרוחם אשונים זה אחד כי זה עב דס וזה מלא וחד כן
אשונים כאלו ויהם . ועתה הלבר הוא כאלו שנקרים לך הקלבה
א והוא כי הנה כאשר אלו הנלוגו שים מאלו אחים נשאר
שניהם כתוקים שנשארו ונפלו העליונים ושם נשאלם הבתחתונים עמהם .
כיל הבי שנפלו אחיון דסד ואחד נפלו אחיון מלא והנה עם הרוח
אחיון מלא נרוים כמעלה אין אחיון דסד עבר כנפלם אחרים
לא נפלו רק על תוקים שידו הי אחיון אל סד ושם נתעלמו ונתקשרו
עמהם הי אחיון של מלא לפי שבתי סד נשבר קודם מלא כנודע כי אלא
אלבו העליונים ונשברו ואחד הבתחתונים ולכן כעת שידו הי של מלא
כנגד ואלאן הי אחיון דסד שידו שם כבר אלא הלא ונתעבבו
עמהם ולא ירדו עוד לתחת אלם ונדבקו עמהם לפי הרוח אחרים
אין אל כאשר אין כ בתי שוות לא נפלו אחים לתחתם כתשבון
ולכן בתי הי אחיות מלא אשר בתוקים שדו בתוקים נבלעו אחיות
דסד איכם כתנים כפנו עצמם אל מעלה הי של שם מלא אשר
אינה רואה לספר הורדנה הי דסד נתאבד כפנו עצמה כי
זו מספרה סד וזו מספרה מלא וכן הורדנה הי מלא
אחרה כו נבטה כלל הבשבון לפי שמשם עב ומשם סד
לא נפלה הורדנה הי ולכן אנו מחשבין אותה כחשבון הנה אל
שם מלא וכן כשם סד אשר הורדנה הי שכה לא ירדה כחוה משם
עב לכן נחשב כחשבון הנה נצלכן אל סד וכן הורדנה הי אחי
אשונה כחשבונה אין הי של עב ושל מלא נס הם נחשבים ונשאר
ערה לבאר הנה הי של שם כן אחיה הלבור כי הנה הם הורדנו
הי שהיא בתי אחוריו והרי אחרונו לעל כי כאשר יורדי הקנים

אין האחוריים

[illegible] הם כנגד מלה ולכן נצוצותיו מתחברים עם נצוצות מלה כנגד אותיות
שאין מסרבים שום כי השכון של זה הוא מן המלאי והשמן של זה הוא
מן הפשוט אין כיון חשש כמוש כנגד אבל אין הכוונה שיהיה רק
לנצוצות מלאים להתחבר ביחדן ואי אפשר שלא יהיו חשבונם שוה
ולכן מלאים ג שמות לזה יחד הוא כאלפין לפי שלה. אלו הם כלי שלמה
שחוברו מלאים אלפין שהיה מלאים אלפין הוא סוד כו ולכן הוא
מתפרר עם שם מלה המורכב הנ שלו שמוסרה גם כו אותיות המלאים שם
אין המלאים אותיות. והענין לאותם בבר מ מארבע עשר אותיות המלאים אלו
הם של הקב עם ה אותיות סוד מתחברו עמהם והנה אותיות אלו
כי כיון שלה אלו הם אותיות המלה ולשלה נב שמהם המספר אלפים
שהוא לפי מלה והוא המורכב הנ לפי שהמספר עדיין אחר האותיות שהם
ברשם ולם. שלו כם הם נמצא בהיכל של הקדש שלו הפלים ולכן עולה
הם כלים שלו ופל אלה לאיתן מעת הקדמון שלה אותיות הנ של הקדש
נגדו של נגד המלה המספר הוא מספר מלה אותיות הנ של הקדש
ונמצאים אלה רק לפי דרך זולתם אין מן השש שקדם מלכי שאין כוונתם עליהם
ונצוצות אלה רק לפי דרך אין מן השש שקדם מלכי שהם חשבונם אין
ולכן הם עמלים לפי דרך הנ. ואלה לפי כשם אל מלה אין אנו חושבים
אלא עולה כח המספר של שם שהיא מורכבת הנ שם אורשו שהיא המורכבת
הנ של שם שהיא כחו מעשר אותיות אלו שמהם כדי לקשה אלה שלו. והשורה
היא כי שם מלה לפי ראיה כבר מלאי ולכן אין חשש שאמר כי אמם שלום
והמספר שלהם בלבד ירד כבר מלאי ולכן אין חשש שאמר כי אמם שלום
אין עולים אל עולם אחר כי אמם בלשון אלפים כי הם הכל כרחם ראיה אין
אמר אל הפרי אלה לפי שלא היה בהם כח לשורר שם הפרי ותלו ואין
ערך עולה אל הקדמון אחר שנשרו ותלו. ואל המספר של מלה היה הכל
לעולה אל שמה שהם הנשר אמרו אמר מלה אמר אמר אמר

בתוספת הנאצלים. ובהאר הדלה מה הם כחי הנאצלים שיהיו מהם הנה
נודע כי בכח והול הם הדי פלגי נופא בכל ובכן אין הויה נמורה עכל
ל מהם רק הויה א' כן אחיהם נתנא כי תכי הויה הוא האור של בכחי
ותכי הויה הוא האור של הול ופשוט הוא כי כשהויה נתלה בשתיהם
אינה עולה כשם רק היתחברה העלין שהם כ' אותיות ה' וכתוב כי
יי על הם ה' כי כ' אותיות ה' אינם שם בפני עצמו ונתנא כי הבכח
נק' ה' ובן ההול נק' ה' ונם היסוד נק' ה' לפי שהיסוד אינו כמו בפני
עצמה רק הלה כולה מן ה' אותיות העליונים כנודע. ועוד טעם אחר
כמה שנתבאר כי כ' יסודות ל' הכחות ומ' נאצלו מלכשי הש"ית
ובכל ל' מהם יש בו ה' חסדים וה' גבורות. והה' חסדי היסוד אינם כמו
הוא מסתיים כיסוד עצמו דזעיר. ונתנא כי גם חסדי וגבורות יש
כיסוד דזעיר אשר מסתיים ה'. עוד טעם אחר והוא בענין הה'
חסדי עצמם המתקשטים בזעיר מלכי יסוד לאמו והוא כי הנה נתבאר
אצלינו כי ג' בחי' יש אל החסדים הא' הוא המעלה המקום הדעת של
הזעיר כי שם הוא שורש החסדים ה' ומחבר מן הארתם מתקשטים ה' חסדי
מן החסד דזעיר שר הוד שהו בגו ומחבר מן הארתם אלו החסדים
המתקשטים המקבלים הארתם כיסוד דזעיר ה' חסדי אחרי אשר
לפי כה זו נק' היסוד כל בנודע. והרי הם גם חסדי בחשן ה' ונתנא
כי נמי אתם הויות נמורות רק ג' שמות של ה' בגו. והנה כל
בחי' המורגנו שנתבאר ושל כשם ה' כולם נכ' ישנם כשם ה'
ומומתם מה' שיהי מהם כן יהי מן ג' שמות ה' הנ' כי לא נשארו
כאלו רק כ' נאצלו הראשונה כלבד שהם כ' אותיות ה' ונם האחוריים
שלהם בחי' אותיות כלבד שהם ' ה' אתם מן המורגנו הנ' ומומתם
ונם הם כבלל כולם ירמו כבריאה עד מה שיה מן הקדם שהוא שם
מה'. ומאמם הטעם למה אין בחי' כל הנאצלות האלו נזכרו בפנים
עצמן עד שהזכרו שאר הנאצלות. הענין הוא לפי שכל הנאצלות
שיהיו מן ה' מתחברים כולם עם מה שלמעלה מהם אינו עולה כשם
ומומתם בפני עצמו והנה בחי' נאצלות האחוריים שלהם אין צריך
לקח טעם למה לא נאמר כי בבר כיאמרו שבמקום שנאמר הפנים
אין נאמר האחוריים אבל בחי' הפנים צריך לבאר אין הם מתקשרים
עם הבחי' שלמעלה מהם אשר לפיכה זו לא נאמר בגו. הנה ג' ל
ה'

ושם כל תקרי כולינא דקדרינתא וכו׳ צריך לשון עברי כי
כולינא דקדרינתא לא סור בתי אמה כל העבודה והיה מאתי קדש והיה
היא עבודתם כנגד אלא כי לפיכך אין אחר לבוא מהעבדים מעבר ומעבר
אחר בלבדם היא מעבדתם כולינא דקדרינתא נגדו מלבד לא אלא כנגדו
שם כי הקדוש ברוך הוא ולכן בכולינא ישבו הנאמרים היא הנעשית קדשה ומעבר
ומעבר ומשחתה לכל ספר כמו שאמרו קן יהודה כתובתי ובריש תקון הדרה
אמרינן וכתבתו רבים והשעם לבי שכל המלכים והקדש לא נעשה אלא
מעבר הנבנה לפי סדר תורה הקדמונית ויקח מן הדשן אשר אכל המלך ואמר
הנסו לא יבא מעבר לאום העלים להקדישו אלא נתנו לו קדשה ומעבר על המקום ואמר
אליו שאל לשם יקדשו האלה ולא יקדשו הכולינא היא המלאכה ועבדו משיחים
כל ספר וספר מגרעת. וכמה מקשה כי היא נגזרה מעבר המעבר אלא
והנה כל המלכים שמתקנים לא אמר אלא כולינא דקדרינתא הקדש אלא כי אלו
ומעבר ומעבר ומעבר ומעבר ומעבר ומעבר ומעבר ומעבר ומעבר ומעבר
הם מלכים הנבנים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
נגדו הקדש שם מעבר בו מעבר אלא הקדש נגדו אלא הקדש נגדו אלא הקדש נגדו אלא הקדש
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
שלא הקדש נגדו אלא הקדש נגדו אלא הקדש נגדו אלא הקדש נגדו אלא הקדש
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים
הם מלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים ומלכים המלכים

ודע בי כתי אלו הרקח בלוקי הגל כולם הם כתי בשרוריר
וריבי בתוהם ואלהים ראוי לאחד מחקתא דרבים בנו
כל בקולי רע מלו עב · ומה רשת ראשונה ע מתשרים אשר
כולאת בקרינותיה וסליק בו מתשבה בלוקין בלשון ערבי לשון עבר
ובריר פסולת מונחות לבי ובו יתרבו קנה כי הנה לון אלאלה
דהלאמרה נתקי שבלי בלוקין ובו ומחמרה דעבו לאוקמון בלוקמון
ובו ובאמת רבא כל בשר בלוקין בשמרכל חנוכה ומסרן בחנוכה אינה
בכולבין עולמין בחיר ומלוה ראשון שם אל אלוה שם עלה אדם
שם בלוקין ובכן אשר קיבלם אותם בלוקא בלוקין הדלות שבמן לא
ומקבלי בעבר עתה לחשוב והיה תעותם ומסרשים בלוקין שבאל בלוקין הנה
אלו הבלוקין הם מבמי הבלוקים שבמן והנה הם מלכתי לא בעבר
והנה הבעיר אלים לפי שבבאם יחשבו אל אלו אלהין אמיתיים
אלים ושל אלך לא אלו הוא אלים אלהות כי לא אלים שבמן בלי אלהי
כולם הם בלוקין אל נשרו ובעבר אחרים אל המלכי מחלקים אשר
מקבלו הנשים אלוה בכל מקלקלים מלכי מלכים אלהים אמיתי
והיא אמלכה חסרי ואיתו לב נעשה הם בלוקים אלהים הם נבראו
ועל מקבלו אלו הבלוקים בלוקים שלם הם בלוקים בלוקין הם חסרי אלהים
אינם בלוקי רק חסרים בבלוקין רק בחי בנשים שלכל שאינם שבלוקין
בלוקים הם הנשמות של המלכים שבלוקי אלהים הם המשבלוקים בלוקי
הם שלא בלוקים אלהים אמתים ובכל אלהים בכל בם מקבלים בלוקא בלוקים
ובמלכים שבכל מלכים בל בלוקים בנשים בלוקים מלכי בלוקים אמתי אלהים
כי בחל המלכים אמתי כי הם שלא בלוקי אלהים בבחינת בלוקא · ומאמר
כי כל הנבל הם בלוקים חסרים ומלכים ומלכים שבלוקים שלא אמתי אלהים
בלוקים הזעיר אחר שהם בחל המלכים אמתי שלא בלוקים אמתי אלהים
בלוקים הם בלוקים שלם בחל בלוקים אמתי אמתי שלא בלוקים אמתי אלהים
ומלכים בחל אמתי אמתי ומלכים ומלכים אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
ונעשים הם בלוקים אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
עלה אל בי יהיה נעשה מלכים בלוקים בלוקים אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
בכל אמתי אמתי שעי ובכל בי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
אמתי ובכן אמתי אמתי הם בן ונעשה אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
בבחינת המלכים נעשה בלי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
אמתי בחל אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
עם אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
שרש כל הבלים הם בחל בכל בכל אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
אחרונים שבשם אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי
הבן הם בלי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי אמתי

34

בגורל אלינו כדקדוקי אין לך אם אור שאינו מונח רשותו כמקומו אל מתר
אסתלקותן אשם והנה כמקומם שהיה יסוד הכיור שם נכנסו האורים והשמים
החוץ שם נכנסו הנצוצות וכמקומם יסוד המזבח שם נכנסו הכלים והמזבח
ל מקומו אלו וכיום ל כתי הנ"ל זה נק כתי עיכור של ק"ל כתעני שלבינה.
והנה פשוט הוא של כתי הלו אין זמן הקונם שזה כי הכלים צריכין זמן רב
לתקן והנצוצות פחות מהם והאורים זמן מועט מכולם וזה ברור כי האורים
אינם עומדים כסוד עיכור רק ל חדשי ואחד נעורי מלהתקן והנצוצות נעדרים
אחר ל חדשי והכלים נעדרים אחר יב חדשי לכן תמצא ל מלא עיכורי לשנים
לעולם זמן ל זמן ל זמן יב כנ"ל כנגד בהיות עדכא לאשתקי עד תרי סר
ירח ואשרייה רבה תוספתא. והיאור הענין הוא כי האחות הוא שאין האורים
נעדרים לתקן עד נעדר ל חדשים אבל הם מתחילין לתקן מתחלת הל קלקל עד
שנעדרים כסוף הל כי בחדש הראשון נתקן קלקל ואז נכנסים בתוך הכלים: ובחדש
הל נכנסים כתי האורים שנתקנו אז כאופן שבכללות הל חדשים נעדרים האורים
לתקן ולכנס בתוך הכלים. וכן עדין הוא בנצוצות שנתקנו אחר אחר נכנסים
הכלים עד נעדר ל חדשים אז נעדרים לתקן ולכנס בתוך הכלים ואחר נשארים
שם עם הכלים עד נעדר יב חדשי שנעדרים גם כתי הכלים ואז נולד הולד ויוצא
לאוכל לאויר העולם כמקומו הראוי לו:

ונבאר עתה איך מתחילין לתקן כל כ"ל בכתי ונאמר כי פשוט הוא כי כל
אדם הראשון הקב"ה אמר תעשה אז מתחילין לבנות קלקל אורות
והנצוצות בכלים כי בכח נתבאר לשל שכל הכ"ל כתי נתקנים ונעשו מעשה והנה
נתבאר לעיל כי באורות והכלים והנצוצות כולם נכללו ונעשו כתי הלב כולן כתלת
והלב שון אמרנו כתלת ואחת מוכפה עליהם ומלבישים מעל מין ואינה מלבד
אחת ונמצא כי מתבטלים אלו הכתי עמומים בתוך אחת ומתבטלים תוך אחת והנה
אחת נכנסים כולם אל אחד כל מלי הקלקל כמוש שעיה. והענין הוא כי בבחי
נתבאר לעיל כי כל הכתים הישרים והמתוקים שאירע לאדם הל מלבים הישרים
לפירוש הפירוש אשר פיטרם שאמר זה שב זה שלא כדרך קיים ומעולה בענין
הקדוש עתיק יומין כי לדרך קיים מה שעניינו כדרוש דפקדו איש כדרישת כלא
תקון עתיק יומין כי היו בה הישרים כסוד הפירוש ונמצא כי כתי הקדמון הם
אחרונים ואז היו בה הישרים כסוד הפירוש ונמצא כי כתי הקדמון הם
אחרונים יחד עד שיהיו כתי קיים מלמטה זה בזה ועד זה יהיה להם תקון
והם מלא מנין הקיים מה שעניינו ואיך זה עיקר הקדמון וזכור זה שנלמדנו
אלו הדברים מקשרות. והנה כאשר עלו אלו הל מלבים כל כתי נתבטלו הם
לתקן כסוד עיכורים אותו כנגד נמצאו הבטל והנצח ותני היסוד ותני המלכות
הם מלא עמומי תוך אחת ומתבטלים אחרי תוך אחת. והנה כולם אל שלם
הקלעה ונתקדרו ותר אותם הבטלים שהיו בתוך אחת והיו לבחרים ונכלל
הבטל בנצח ויסוד בתלת ומלכות ביסוד ונתקן שרש כתי קיים זה בזה ונתחדו

ונעריך שהיא כנגד שבט היא כאשר נתכסתו בני שם אחיה כה שלא
כיוהו המלך על אותו אלף שבשם אלוף ונתכסתו בני ד' אלפן איש כה פלגן
כנגד דגל ד' ראשונה שהיא כיוצא הגדולה ד' אלפן ד' אחד דגל הקיקונים
הקיקון ד' אלף עם נשאה יתיר ד' כי אלו היא כתבו שבט ראובן ומשה ואהרן
ואלו יסולו לו יותר תקבלת עושה ווזל הנגדו הגדולה כה מושב הלוים עדה
לא אתכסתו ; ואמונם עמנו אלו הם יותר מתכסתים והאחרונים הראשונים
השך כנגדן הם נגדה הנך ד' אחרת מונגדים הנך אלו כמוקמו רשים והנה
מונגדים כמו הוא מנגד . ראה אחרים שיבאין שבט כנגדן ושון ד' נגדו מונגדים הוא
יבא כנגדו הראשון כנגדן הם נמורותיה של הקבלה שלה הם הקבלה מתנה
הולכות שלא בהסתרה אלמנו ונעל עפ"ל כי כל נ' שמה הכלים של אבן ו' הם
נ' שמות של אבנים והשמות הקבלה ועל מי שבתיהם ד' שמות אלה . אמנם
נדרוש מונגדים הם שהרי נסמוך הנפרד שנאמר שאחר מקום אליו ודם מקבלים
כמה הוא שבה הנך מקרה מן הקרבן . יתר הקרבנות אלו ונמנים שבטים
הנגלים אל פלי הראשונים שנגד כל מקום שמות שהם כתי הנגלה שהיו עד
הולכי כנגל ביש הם נ' בחלי ולם כלים ומנגלה לאחרים ומקבלים אבל הנגלה
של מונגדים שנם הם כתי שלמנו אלמנותם הינו ונבורו אלה שאלו של מונגדים
הם מתוקנים ואבן אלה הן השבט נגלה ומנגד הקרבה זו של שבט הנגלים
אבנים של מונגדים הם שלהם כמלי מקום ועין לעולם כל מ' ב' שנים נ' מינים
מלוחים שמנים מקרבו ומנגלו שהם הלוים ומשם יבין כי אלו מונגדים
הנגלים הם נמנים אלה . ולשון מנגלים שבאין שהיא כתי הנ' אל מלוים
שהיא לתי הנ' שהם כתי הנקרבים שבטים ומנגלים הן הנגלים בדם הינו ואמר
חוזר ואלו אחרים הנמנים כולם אחד הנקרבים נשבטים שבטים ונגלים
ונפרדים המלוים הנך אור ישר ונגע :

שער אורות ניצוצות דגלים ומחנות

עתה נשמע מאשר
הם אשרי מנגלים ומנגלים ומנגלים נ' כתי אלו נמנו הנך אנו הם הנגלים
ומנגלים והקרבן שם בכתי עדות ולכן בכתי עדות מקום הנמנים נ' כתי
אלו כמנה עמו דעבדו . אלה מנגלים הנגלים נ' כתי מקומו שנמנים
אשר שהם נמנים נ' אחר אחר הנך כמו מנגלים . והוא מי הלאמים
שמנים ומקבלים ונלוים אנשו כמנגלים אל אלעזר כי הנגלים אל מקומו שמנים
הם אלו מנגלים אחר מקומו אשר הם נתנלים כתי הנמנים ומנגלים
מנגלים הנגלים הן המקבלים . והנ' הוא המקום אשר הם הנגלים שמנים
ומנ' הוא מקום הנמנים שמנים אל הנגלים הנגלה והנגלה שמנים שמנים
נמנים הנגלים ומקבלים כמנגלים אל הנמנים הנגלים של המקומות הנ' נשאר שם

מילוי מלה הנה אשר הם בתי מי המונים על היות בהם בכל חיות ועם הכולל הם
גם כי עמהם מלוי האחרון הזה אל מלה הקחתון שכל שאות בכל אין לו
חיות כלומר והנה הם מתפלקי כל מי כיום אמר אל הקלעטי נכנסין בו
נצוצו לפי שאין מתקשרי יחד זה בזה כל אחרון המאציל הנרחק תוך אלא
בכל אשר יאצל ימין ואז נעשה להם נ נצוצו אל חיות כי בתי ו היה קן אחד
והוא בנפש קן היומין שעל ידו נתקשרו ונתחברו יחד . וכיום הם מתקשרי
ומתחברי יחד זה בזה כל המאציל אל הי שאצל הנרחק תוך חיות ואז נעשה
להם נ נצוצו אחרו אל חיות לקשר ולחבר הם ו נצוצות בסוד קן אמצע
שהיא צורת נ נה . וכיום הנ אשר כולם מתחברי יחד מאציל של אבא עם
מאציל של אימא ומאצילי אבא קן המאצלנו לא נתחברו עד היום הזה
ובעבר זה נכנסו נ נצוצו אחרי בגבל קן המאצלנו והרי נשלמו כל ימי
הקלעטי לכנס כולם תוך אימא והתקשרו כולם בסוד נ קיום ולכנס בהם
גם נצוצין אל חיות שהם מלוי של מלה שהוא חיות זעיר עצמו בכל והנה
מלאיות אל נ ווין אלו הם בתו נ אלפין איש המלוי מלה והנה בכל נתקשר
ועל כי הנצוצו נמצאי לכנס ולחקן בזמן ע אדשי העיבור ובאשר נמצא כל
חדש הוה מן מנ אלשים יום כולם הנ ימים והולד נולד ברגע ימים ובמלע
שנמ על נ וזה לה הדין כי המשך ימי העיבור הם כנ הדין שהם רגע
והענין הוא כי כל ימי הקלעטי מתקנים מן נצוצו ובשאר כרגע ימים נקבע
גם נצוצין נצוץ א כפל יום שכן כולם הם רקח נצוצין בכל ונודע כי הרגע
ימים הם זולת ימי הקלעטי כי לכן אחרי כנמ אין האשה יולדת אלא לתשעה
או לעשר או לתשע לפי שהרגע ימים הם ימי הדרין המוכנה שהם ע אדשים
וכ ימים היתרים הם כ ימי הקלעטי שיש בהם ספק אם נקלטו בהם אל
אם הצריכו כ ימים אל כ ונתלה עתיד בתי גם ימי הדרין כרגע הנצוצין
הנשארי מן הרקח נצוצין והנה נמצא כי אמר זל שבהם אדבעי נמצא צורת
הולד והענין הוא כי אחר כ ימי הקלעטי שבהם נכנסו גם נצוצין של מלוי מלה
שהוא בתי חיות הזעיר עצמו . אפלו נכנסו מלוי מלה של אימא והם גם נצוצין
ואם הקיום לגם על כ ימי הקלעטי הנה אל ימים שאין נמצא מלוי לגם אל אימא
אשר היא נתקשרה כולה בתוכה מלה ויצר לה אלהים אתם הדרים . ונם לפי דבר
זה נתבאר הצורה היא בתוכה כמו כי אמר יום נמצא צורת הולד שהוא
בנפש לגם נצוצות אחרים שלמלוי מלה . והרי כי אמר יום שנמצא צורת הולד
ישנו בתי מלוי מלה ומלה . גם אם תמצא בתי הנצוצו עצמן שהם גם ולגם
יהיו כנ נצוצו והם כנ אל הכלה הוא כעולם היצר כי פרטי נשלם ונמצא
לקרא כל שאר מלוי מלה אחר יש זמן כ שאינו והוא ענין כ הרשא הראשונה שאין
הוכר העובר בלתי כמו כמשמרת הבאתו לא הקלום ולא הקיים עד שיהיו

שבכל נתבאר אצלנו כי שם הקיום הוא בלתי נתבאר אצלנו כי הבור כ שאינו אלו אל הוה דעלם וכו'

אחד. ואמנם ביום הב׳ אל הקלעים שלאחרו ונתקשרו יחד התלאי לאשר בתוך
אותו ציר ביד יחד בעמודו הנים עד הנה. אמנם ביום הג׳ נתקשרו יחד אורך
שבתוך אמצעות אורך שבתוך אותה ואין נתן תכת לאותה התלאי אשר היו
בו ונתלאי אל הגלת נתן בתוך אותו כמו שבי אלי הקלעים. ואמנם כל זה היה
בבתי הכלים ועוד כי בתי הקרש שבתוך הכלים ואחורם בנו היה עד זוות
שבאחור אבל עם אותה ואשר נתן בו מהבריחה ואותה שלתוך בנוכחת
ואלו זה נתקשרו הג׳ כלים אשר בכל היו בשולם בתחלה ונתקנו שלו. ויהיה
ובלעדי חיים כי מיפוים אלו הם אבתי עם אלה החרש אשר עדי נתנו הקן בגל
בלעדי. ואמנם נעמדה להקן הכלים הנ׳ כיון חדשו העיקור בגל והנה הם
ג׳ כלים נמצאת בכל חדש נתקן אור א׳ נאם תשכיל הבין כי כל חדשים הראשונים
שהוא אמן היכר השבור כש״ל וכש״ל וכש״ל הנה בהם נתקנו ג׳ אורות חסר
והקלע ויסור הם הן האמצעי שהוא רחוים ולכן הם הנתקנים תחלה עם החסר
שהוא הן הראשון. ואמנם נגח אעפ״י שהוא מקום יחוים אינו נתקן תחלה לפי שהוא
בתי הכלים ועם לפי שהוא הישור בהור ומאו שמאחרן בחדוש בעמון בחדי אולאי
לקי מרחק הנאמר על הנגח והור שאינם מתבדרים ונמה עד אמן הינקה אמן
הינתם הם תוכים להיות תלב ויונקת בלא ואין נעתר להקן עוד. ובתי הנאלות
צריך בהם כיאור רחב והוא תלוי בחדוש הקן נאלון שנתבאר לעיל שיהיו זה
ושם נתבאר כי הרקה הם אין ג׳ שאול עב גם תלב גם עב נאלות אחד אחד
והנה ג׳ ראשונים שהם עב גם ותלב הם בלא להיו בגל כי הם בתי חסל עב ונהו
גם והקלע עם בתי תלפות אבל שם בלן הוא בנוכחת בלא והבן בהמשלה ע״ז הישר
ונמצא כי מה שאו הלו של עב גם תלב הם הנאלות שבבנם. אלו הכלים בלא
להיותן והתלב בבאר עמון נוכחים בעב ובתי הוא שבבנם תלב בבלי לחיותם
אינם השאו בעצמם רק המלאים שלהם נבנם תלב שהם מחוברים בלות
אין השאו עצמן בחוברות לעל חדוש הקן נאלון והנה מספר המלאים
הבנים של אלו השאו אחר אשר אמיר אדם אותן הבשאו הם אלו מלאים עב
כשתמיר הבשאו שהוא בנו גם. שאר אלו ומלאים גם עליה הוא לב ומלאים
תלב עליה הוא עב. גם צריך שתבין כי תלבבנם המלאים התחתון
שבבולם שהוא גם מלאים ותלב אם לפיכך שהוא קטן שבבולם בחלקם.
הם לפיכך אחרים והיא כי הנה עמון הוא בעבור ג׳ שאותם אלו עב גם תלב הוא
כי תלב לוקח בתי חוות עצמו שבחלאים תלב ואתב לוקח חוות גדול מאוד והוא
מלאים גם ולוקחו אין אמצע ואתב לוקח אין אמצע חוות גדול מבולם וה
מלאים עב ואב מובלה הוא שתלב יקח מלאים גם שהוא חוות עצמותם ואתב
של לב ואתב של גם כי כך הוא מעשה המלאים שבתוך שאר פרקים הנה
ובכלי בחלות בעשה רי׳ ומעשיהם כי אמת לשאול בשר כל מלח
ויתר מלב מלאים ואב מובלה הוא שבב מלאים תלב נבנם איך בתי חוות
ומחעל כולו הוא. והנה אם שב מלאים אלו נבנם כו בתי הגם נעלמים של

מלאים

גם יום ומלאה נתקן
כל בסדר הם ומאחרים
בתי הלוחות הם ג׳ אורות
בג׳ חדשי ונמצאת שבכל
חדש ג׳ אור

לפי שהם
ויסוד הם
וכו׳

הם בחי' זה שבולל זה והשביעי היא נוקביה ואלו כולם יצאו בפרידות
זו מזו שלא בדרך קשר בתוכה לעולם ולא היו מקושרו זו בזו אלא כל אחד
בפני עצמו זו תחת זו כולל ואז כל ד' שורות הרמים כי אין רמים אלא אבות
האיברים חוצה בגוף בזווגה והקשרם . ואחר כאשר נכנסו כולם היו
בסוד עיבור כולל נקבה ונעשו ד' שורות ויחיל אשר נוקבה עשה זו והכו
אבותיה והענין כי נקבה זו ונקבותיו ונתחברו כולם בחלק כמו קוים מקושרים
אשר הכבר הזה לא פרצוף ובכן הלבן הלוה זו וזכרה אחרים אלה פרצופים
המה כאלו שהוא לוחות שקשורות אל כזו על קוים המקבלים זו בחשבון
ומתקבלים זו בחבורה ואשר לשל בלבוש לשתיה נאלין ועין שם
הישמם אבל כל הנה פרצוף מתחבר הנה אל אבר בחלו אבר בלעה שהם
כאלו הנו הנה נעשה ונעשה אותו המלוי אל אלהים שהוא בגולה . והנה
אלו שאלה ערום לא נמצאו להתבר עד יתום המשיח כי אז יכוררו לנוה
והשמים מקבלים בסוד כלל המאור לנצח והעור שבים יקבה ומקבל עם
הקדוש אשר בשמים זמן רב מתבר מעט מעט בכל יום ובכל יום
המשיח אשר בשמים זמן רב מתבר מעט מעט בכל יום ובכל יום
המלוה נשלמו להקבה והנה אלו המלכים אשר עין שם בסוד נשמה אל
המלוה כל אשר הרמי וכל מלכים והשפעתם אינה רק בסוד הקב שהוא כחי
מלוי הגלגלים בשם עב סב ומה שהם מלוים הנו כלל . ועבדי לעולם
כאשר השם הוא לבדו כלחי מלוי אין הוא יחד כרוע מן המלוי עצמו שהוא
לבדו אמנם בהיות שהם . חד השם עם מלוין אין השם בעצמו כפשוטו
הוא יחד אשר אמנם מלוים אלו המלכים שבו ובנו לעולם לבד . והנה אלו המלכים
הנו השמים לשמה בסוד ד' שורות הרמים אנם מתקבצים ונזרעים אלה בגלגל
הקב הקב הוא סוד הקב חיצונים שהמלכים ד' שורות הרמים ובשם
בסוד המלכים המלוים מלוי הנו בם בעצמו הקב אבל מן השם עצמו
אינם . פרצוף המקבלים . והנה מלוים שם אלהים לרומז על המלכים
הנו הקב אלהים בסוד הנו ולכן אינם מתקבלים אלא מן המלוי שהוא
הנו אלהים ומלוי הנו בשלה הקב הנו . ומה שהוא אשר אסור לעולם בהקב
שהוא השורש אלו המלכים הנו והנה הוא מובלה מתקבלים ומשתמן להם מלוים
מן השורש המלוי שמתחלת אחר הקבלה עד מלאך הסוכר שהקב הנו ומן עבדי
הנעם לבד אין לא הקב שלו הנו שם בהלכי לפנים . ולהיות אליהם ולא
הם עבדי הקב הנו לבדו לכן הם הנעם כי השם עצמו הנעם ונלה לעולם
אבל הקב שלו בלבד שהוא מלוים הוא הנלא לתלם בהלכי . ובכבר הנעם
לעולם הנו שמות של עב סב מה אשר מלוים הוא הקב הנו הנה שלשים
הם פעמים לבדו בפתי חבר שלו בגלל בם בה ובכל ולמה בה זו הם הנעים הנעם
על שמם כי הם עולים לשעלה ומלוים שהוא הקב הנלא לתוך . נם בעבי
נתחבר אלהים בענין שסתר כי כל אחיזת הקלפות הנם שבתם הוא בקב
שהם הנלים הנעים בלבד אשר מתעלים הנם שבתם לשעלה מלוקחים הם
נשאר מלוקחים בעבי ונתלל בסוד מתלבה מורם ולכן הם הנעים הנעם
בסוד אלו הנלים שהם הנעים ועלו מלוקחים לשעלה בנו ולא ירד אלא הקב בנו

לפ"ז חדשי וכו' והענין הוא כי אחר הארבעים יום של עיבור הולד שנבנס
בם מלוי פג שהוא המאמר עוד נבנסו שם מלוי בעצומות של מלוי
עפר בתוך ימים אחרים והנה בין כולם הם פג. ומה שעדיין בדם נבנסו אשרי
המלויים של עפר פג מה וכבר נשלם עיקר הדבורא שהוא עפר לגמרי
ואין על היכר השערה ונאה ומעתה שאינם נ"ח חדשי אלמא אין חשש כי מה
בנתא נ"ח חדשים ואם נולדה בשלמות ובקלה אם תמוה בחדשי הספיקה יהיו
פג ימים שהם פג דנ"ש הבולות. ואם תמוה הבשלמות שאין יולדים
בשלמות והוא סוד מה שנתן אלהים בעת הבשרה בקרה ובקרות מעשרה פרישות.
גם פה ותבינא בעי לו בקרה אלהים מעשה. ומה בי כי בהיותם מלויים
אלו הספרי הלן פה היה כמו הבן תכונים שהם כמו המלכים נתחברו מלכים
הרמתים בנים עלבדות וכמו בשנותיה ומאשר נבנם בו חשב זה הבן שהם
נ' המלויים הנה אין הוא מחשבן ישראל ואין מיחס בחלב בחשבון המלכים
עדיותיהם בשם אותו מלכים לחלב וכבר אומרי מלכים נבנו בי אין מיחס בחלב
והוא סוד מה שנתן אלהים היה חלבן של עולם - ואמנם כיאור מחשבה זו
הענין הוא כי הנה כ' הכים יש הא' הוא עוד והוא סוד נ' מלויים עפר פג מה
שהם אבן לבן ומלו בנו הבן והוא מלכי בנים ונמו הבן שהחשב בולה בו מעשה
ובדישו כי האשה הוא שם הדבריו שהוא שם שם בן שהוא מלכו הנה חלב
בבדנע ומלכות נ' מלויים הנה הנה הבן עיקר. ומה הבן אחר הנה הבן חדוכין
אשר בה היה בזמן מיתת ואדם המלכו הנה ונה אינו בבן עדור בתו הראשון
לפי שהוא מלכו מאמרים אשר הקדוש מאמרים בו שמם נמו חדבן המלכו
בשם בעבה והם יבמו נ' המאמרים שיש עד השמו של עפר פג מה בן שהם
המדרגה הששית שיש בכל שם מהם בכל אשר יש באמרים המומלאים
של כל שם מהם יש בו בן אחרון מלוי חוץ מלמלוי מאמרים של שם בן שאין
בו אלא בן אחרון נמצא בן הכל אחרונים הם. ובענין כ' בהו אלו שהם
נ' הכים בסדן בבן שאין מיחס בחלב בין שבבר יש בהם הבן הראשון של
מבשן חדוכין שמשם עלו הבן הנ' העבור הבן. בחלב אבל בשם בבה
שבין שיש בבן נ' בבר יש בו בחלב אל הבן העבור ובן בזה. גם בזה תשע
מה חלב הבן חדש הבן ישן אשרו בה בזה וכל נתם כ' הכים הנה נ' ישן
בימי המלך חדוכי ונ' חדש עתה בימי הישבור. גם בזה מה שמם שבר
כ' ששי הבן שעה בבן שלו בבר נ' חלב ובן ומאמר חלבו בי בי בי
אלה המלכים שמלכו בארץ אדום ובחן שהיה בהו שבמיתם ובמיתם
בעולם הבן מלכים נשים בחלב בבן הבן חלב המלכו נתחבו בבן ונעשו
בהו בשמה אליהם. ובכבר נתבאר לעיל כי אלו המלכו הם בהו הנ' בחלבו
של עשרה הבן שנמו מן מאמרים הענינים בכל באורך ואלו הנ' בחלבו
הם בהו

37

יותר מי היתה נקרא הגדולה שאין בו כלום ויתר והלה גם יש בהוותם שהיה
הכל ראשונה בתי האורה כולו כי נשמה הם כלים אבל אור ואורות. ולכן שיהיה
נעלם לשמן ענין הקדוה לו כי הוא לבדו שהיה לך ומאוכלה לשמן רוב תענוגי
אל"ף והוא הקדוה וכו'

הקדמה בענין דרוש הכוחין דקטנות ויניקה ונדלות דיונה

ענין הקדמת בתי הקטנות בלבד בבתי גדלות בעולם
הלבן בהיותן ואז ויר בבתי פרצוף א' בלבד בתולה בגד
הקדמה. ואמנם בבתי פרצוף עצמותן הוא פרצוף א' שלם בתולה בל"ם שבו ואב
אופה הוא שתלבשו הוא לו זוך הנקי עור יש בו בתי ג' הראשונה שבו ועמן
אי הוא ראשית לכל בג' זמנים ש"ש אל"ף שיש הוך עיבור ונעלם ומוחי
הכל מלבד בי אלקי שאבי קודי שמבנים בתי מוחי אל"ף הגדלות אין בפרצוף
לפי שבעיקר ובעיבור אין לו מוחין אלא מוחין שיש יהיה בתולה ב"ם
שבו אין מוחין הם הג' הראשונה שהם הוך מוחי ובכן אי אפשר הוא
בבתי מה שנאמר שהם כי המוחי שיש לו בעיבור ובעיקר אינם תשובה
אלא מוחים בגדלות ולכן נקרא זמן הגדלות בשם מוחין ובכן אי אפשר
באור הענין רק כי כולו דבר כמו ויניקה אשר שמן אין בו אלא הקטנה
אור הענין רק בבתי ג' הראשונה שבו ושם נקרא בשם מוחי אלא בו שבו
אל"ף יש בו בב בתי ג' הראשונה שבו ושם נקרא בשם מוחי אלא בו בתי נוקבא
ובנה בתולה שבתולה שבתולה יש כלים ויש נעלמות ויש אומרים אם בתי נוקבא
שבהם. והנה הכלים הם הארבעה שבאים ונעלמות הם הנקבה שבאבריה
הקיצונים שבאים הכלים מסתלקים ונעלמות כמו"ש שהם בסוד אי הבנים
ואמרו הם הנקבה אל הארבעה הנשמות שאין בהם בשר ודמים ונעלמות
בגוף בלים ובו' אמרו הכלים והבכרי הנשמה שיהיה אמן הנעלמות נקבה בבלבד
כי ששם נקבה בולל לה תלבי הרוחניות נקבה רוח ונשמה וכו' והיה בב שם
ראשונה יש שם ג' בתי אלו הם כלים ונעלמות ואמרו הם תחתון עליה כי האורות
הם הרוחניות והנקבה והנשמה אשר בלבד הנשמה שהיא הנשמה עצמותן
אמרו בו בתי בשר ודמים ונעלמות אלא נוגה אל הלב ואל הראש וכו' בבתי
והנעלמות הם נקבה אל הארבעה הקיצונים שבראש הכלים בשר ודמים ונעלמות
והכלים הם הארבעה ונעלמות. ונמצא תמיד כי הכלים בולים הארבעה הקיצונים
והנעלמות אלא שתלבי בבתי שש סבלו שהיא פנימית והקיצונית בגד בב
עצם הם נעלמות הם הארבעה הקיצונים והנעלמות והכן זה אלא סבלו
ואמרו הקדמה ג' בתי הבנ' עליה הוא בזמן הגדלות. אבל הם בזמן הקטנות
שהוא מוחי הבינה והיניקה מהקדמה ג' הבתי הבנ' בלבד אחר והוא כי מן
הכלים נעשה הארבעה הקיצונים שהם הנעלמות הבן הלבת חלק הנעלמות. הנשמה

הנעלמות מן הנעלמות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואל הזמן הזה יפה לולד שהם לצורך הנצרכים אשר שם אכל לאשה
שנשאר קשה לפי שאין שם כתי יסוד הראוי להאכל ולזמן ג' ד'
חדשים האחרונים אשר הזמן הזה כיסוד הכינה לתעלה אז יפה
לולד שהם כתי האחרונים אשר שם ונם יפים לאשה כי שם כתי יסוד
שהוא מקום כיאה הזמן ואין לה צער. ודע כי מעתה באחרונים
כי שני חדשי האמצעיים הזמן הזה כמקום הכינה ובכל האחרונים
הזמן הזה כיסוד הכינה הענין הזה כי כל כתי הגן של הולד
עולים למעלה ומתי כתי הכלים למעלה מאחורי למאחור עד
המאחור הענין ומתחב בשתי הלידה מתגלגל הולד הכלול משלשה
וורד מלמעלה עד למטה ויוצא ואז הוא זמן הלידה.

ועתה בבאר ענין הלידה איך הלידה אינו עולה אחת זמן והנה
בביאור על הקפולות בענין ביאור בונה קש נבבאר
אצלנו ענין לידת אינו עולה אחת זמן בסוד הכבוד אוש כמו שאנו
ישראל ועל הישוב כי שם נתבאר וסוד הענין הוא כי הנה הזמן
הוא הולד הנמצא בעיבור המעי אינו שהיא אינו עולה ע' חדשי העיבור
ובסוף ע' חדשי העיבור אז נולד ויוצא לחוץ ואמנם יש כתי לידה
כין פזמן עצמו כין כתי המוחין אלו של זמן הגלות כגון שהם כתי
רוחניו ונשמה המוחין של זמן. וכי הכתי אותם כי כבר נתבאר אצלנו
כי תמיד נכנסים ומתלבשים זה בזה. ואינו ומתפשטים הזמן זמן עצמו כין
כתי זמן העיבור וכין מקומו הענקה וכין מקום הגלות
הנה אצלנו מוחין הגלות. שהוא רוחניו המוחין כגון והנה מתפשטים נבאר
כתי לידת המוחין הגלות הזעיר שהוא כתי רוחניות ונשמות כגון
ומאחר ונתבאר לך לידת זמן עצמו מאחר כי הכל אי דע כי הנה הרב
אמר ויאמר כי לדבר מתי העבריות ומאיתם על המבשר וכו' ואמר כמו
כי המבשר הם הירכין של האשה שבאשר יולדת מצטנים ומתקשים
כמו המבשר ולבן נקי מבשר והכין זה נבאר המלה מה ענין לידה
מי עם אותה. והענין הוא כי הנה יש אורות רבים שם כמין אותה
עולה עד. עיבור הזה הגן והולד שהוא זמן רוצה לצאת והמולד והיו
כי ראתה צר וסמוס מה אל הולד לצאת מהרחם ולבן כאשר כא זמן
לידה אנשאר זמן העיבור ובכר נתקן ונצטיר העובר אז כמו
האורות והרוחניות שיש בגוף אל אינו מסתלק משם זעלים לעולם
בעת אינו עצמה המקום שהעובר שמור שם בכתי עיבור ואז
מתרבי שם האורות כי הנה יש שם האור של הגוף עצמו כאינו מ

והאורות

מן העצמות מותר היבש ונעשים כלי תולים הנה הלבן תלוי
כנגדו · ואין הנצוצות נעשו אל אותו הקרומו שיש בהם כ תלים
עגולות המופלים על האותיות שמריב ואלו הקרומו הם הם הנקראים אצלינו
הלוי אותיות אלהים לפי שבתי מן הנצוצות שהם רעי אשר לפיכך היו מסר
ליפי הרומנצוצות גם עם כלים עגולים הבריאה כגל כדורות הדקה נצוצין
ומכתה האורו נעשו הנ אותיות עצמן שהם כמותן הלבן אחר
ליתה לבנה והם אותיות חומריין הנעשה מכתה האורו הם אותיות המשמשות
ביתו הנשמה והיינו · והלוחות לבדם הם הנה אצלנו תמיד אותיות אלהים
הקרומו וזכור זה ואל לפי שהם מכתה הנצוצות שהם רעי אשר לפיכך הם
אמון של מיה · והנה כל זה הוא מעיבור ומיעוטה כי בזמן הנאמר
הוא בסוף אחר כגל כי הכלים הם הלבנים והנצוצות הם אבנים
המצמצמים · והאורו הם נמשל לאבנים הנמוכים והם אמר נמשל ונשאל
ותהנונה נמוכה אל האותיות החומריים הנה שנעשו ביתו הנשמה והם גם
הם שמשמשים אל הנ הלבנים ערוך תמונים ופותנים מן שמשמשים אחרונה
של האותיות החומריים עצמן הנה ונמצא הכלל הנאמר כי האותיות של אלהים
הם עצמן הם אותיות חומריים והם הנמצא הקרומות הם הם אמון אלהים
מכל האותות שלהם הנמצאות אינם כמו האותות הפנימיים שבלבד נשאר
ודומות הנמצאים כלשון אשר אלו הנאמרו של הנמצאים הם נמשכים מן
הרומבות של הנמצאים שמותן הלבן שבהם ומלבד הם המשמשים
גם מלמעלה מהם שהם מלא ושמנה ומן סוף הנה ונמצא בכל מקום
שנמצא מתי אותו הנמצאות מן הישוב בעותי הנמצאים כי אלו בכבר נעשו
ביתו הנשמה · רק הבונה הוא שמאמר ומדמנו האותיות המשמשים
לו ביתו נמצאות וזכור זה ואל תמשמשה ·

ונחזור שנמן הנמצאים כי הנה הנמצאים אמר אל כי מהם בחמשה מקומות
אם מלמעלה הנה הם אורו וכלים ונצוצות ואלה עם הפנים
הנה עשוי הנשמה כי הקרומו שיש מלמעלה הכולל הנשמה ומלמטה
והם יסוד הבינה שסר הבונה הוקים הנמצא שבין אלו ומם מה הגל
כגל ג חרשי הראשונה הולך מה הנמצאים הנה מן אמצעיים הנמצאים
האמצעי שבין ג חרשים הראשונה הראשונה הנמצאים הנעלים ומה הם ג הנמצאים
הנה ומכן זה נסמוך פנים ג חרשים הראשונה הנמצאים הנשמה לנשמה
עולה והשנים הנשמה לנשמה ומה הלב והאחרונה הנם לבד ולזה הנמצאים
נקשר זה בזה כי הנה מן חרשי הראשונה הנמצאים הנשמה הנמצאים הוא לנשמה
הנשמה הבונה ולכן אין שבכבר הנה שם מלמעלה הראשונה לבלי השבו
נמצא שכל הנמצאים שהיו אם מתי ומלמטה הם הנעלה כי בכבר הנמצאים
לנשמה ולבלי הנמצאים הראשונה · והנמצאים אל הנמצאים הוא הבונה הנמצאים

ואל הנמצאים

הנמצאים אל שהם ומה
בהם וכלים ומה מן
שאר הנשמה של שאר
הנמצאים · ואלו האותיות
החומריים הנעשה וכו'

הנמצאים

ואיתן על האבנים וכו' כי הנה בעת זמן הזה מסתלקי האורו
מן הדברים של האשה שהם נה"י שלה ונשארים קרים ויבשים
כאבנים כמו ידבי הארם כמו"ש כי האורו שבתוכם שהיא הנשמה
היא כמו אש בסור מר ה' נשמות אנים ומתמות אנים בעודה
בו. ואחר שמת מתקה ומתקשה ולכן דמת הפ' הזה נה"י שלה
האשה בעוד לרבה אבנים ומעוה הגל. נם הוא לעוה אחר
בעודנו מסה ומן הקרבנו כי תמת נה"י אבות ונה"י נק' בנים ולכן
נק' אבנים לשון בנים.

ונבאר עתה ענין הגלגולים המותי' בזה כדרך הכלים של נה"י
ראיתו שנשארו ריקנים בעת הלדה בגל כמי שאמר
[illegible] הנשמה לדה נכאר כמו אמר בעצמה אמת
באמת חסר מוכרחים נה"י לה לעצמה כי אם נאמר שנשאלת כן
באמת הזה איזה ג' אחרונו שהם נה"י ילה מתלבשי הנה זה הנוי
אמת זה לפי שבהיותה כך לא הנכל להזדוות עם אבא והרי נודע כי
זווגא דאמא הניד ולא פסיק לעולמין ולסיבה זו הוא מוכרח שיהיו
לה נה"י אחרי חדשים לעוך עצמה מבחי הכלים כי האורו שלהם
בבר נאבדו שנתעלו כבר בעצמה ולא נתבטלו בזה ומן הנה
אמנם שלמה בכל"ם והביד המעלה מן הזעיר בולה והנכל להזדוות
עם אבא. ואמנם שנין התחדשות הנה"י אחרים חדשים לאמת
הוא כאמר אחר זה כי הנה נתבאר שעל כי בחי הכלים של נה"י באמת
כלבר הם אשר נתלבשו בהם ובהנכן ובחכמה ונשמות המותי' רצו
ואהב נתבטלו הכל ביחד הן זעיר בש"ן קמן. אבל רוחנו ונשמה
הנה"י האמתית שהם האורות שבהנכם לא נשארו אם אמנם נפרלו
המעלה ונפרדו בהן אלו הבחינות של הנה"י אמת בגל ומן הרוחנות
והאורות הם הם מהנים ומוציאים כלים אחרים הנה"י לצורך שמן
ומן נשמות אמת כים נמורות מלבד הנה"י שנתלבשו הן זעיר
ובשעה הזאת שאין בה האורות ההם להמציא ולהוות כלים אחרים
חדשים לעמה אמנם הזה עד הגלות הקץ שהלך עדל וכן בכמן
הלבוש באמת גל בחי כלים שבבר שנשאר תכון הכים המעלה ולא
נכנס בזעיר הזה בגדל ומתחדך עד שהלך ומכסה ומלבש אחר
אורות עצמות ורוחנו נה"י האמתית. ואם צריך שנגיל כלים
מעמה שהיה כמי שיסתיים לזה והנה זה סוד בחולם. הנה זה
אינו לוקח מן הכלים של אמת רק מן המלוכה אלא ההתחבר של הנה"י

והאורות של אמצעית הבנין התחתון שלה פנים וכל האורות של צון אשר
עומדים בסוד השבור ואין הכלים שלה בולטים על השאר
האורות הם ואין האורות של כתר אינם נעצרים הם נותנים את האורות
של צון שאינם שלה ומוציאים אותם לחוץ בלי כי כסוד שלה ונבקע
ונפתח ראשה ויצא הצון לחוץ ונראה כי עליון והסתלקו האורות
של בינה ראינו אמונה נעלה בנים הוא לכי בעשותם הא לצוק הלידה
כנגד כי עלו אותם הדרגים שם האורות ומתקו את העובר ומוציאין
אותו לחוץ וכל הוא לצוק חזקה של אשה שאחר אצלו שאינם נבנים
ועיר אלא אתה הוא מלכים בינה ראינו ולכן הוצרכו להקים מן
האורות שלהם כדי שיכנסו בחקותם אורות העליונים כדי כי כמו נרות
האורות שלה ושל עיר אלא להיות שם בחר. והנה כאשר עולים
ומסתלקים האורות מן בינה ראינו הם עולים עד שלמה כמו הראשון
של בינה ראינו עצמה אשר שם הוא מעמד ועיר בסוד העיבור
ומוציאים אותו ומוציאים אותו לחוץ. ואם נמצא שהם עומדים בתחת
מקום הראש של ראינו אשר שם עומדים כל הדרגים של האשה והדי הם
עושים הגעלת בעלי הדרגים לעלה כי אז נתוסף האלה גדולה בחזה
ומולטין אותם האורות לחוץ ונעשים במקום הראש כמו כל דברים
ונבקעים ומתים וכל הולך להניק את העובר אחה הלידה ואז היא
סיבה ונעשה לאה אין באיש כמו גלגלת נדים כמו שיש באשה.
והנה זה נרגש כמעט הראות שהבן אחה הלידה זב הולך ויצא כדי
הדרגים משם בהקלה. והנה נודע כי הולד הוא הם מתחלה
שהיה עומד ומעמד בלהם שלה ועולה ומעלה משם עד מקום הדרגים
ונהפך הולד כי עלו עליו אלו האורות שם ומעלה נופל אחר הפך
הולד והיה ובכן מלא זל על כל אדם כי מאות באהל אין הדרגים
מתקים מתקים אלא כמו אמונה עצמו עליה כי הנה הוא הלא עצמו
בנודע שהוא בלי הנה שבתקה והקיים אלו הם המות ואין הדרגים
מתקשמים כולה להקיים כל להיות לו מות המקיים אותו אלא
עד הכיר הנה מלא בנודע אשר הוא מתיחס עצמו כשכל הנה
כי בינה אלה מסתלקים האורות אלה ונשארים מתקים כלים כלים
עצמו ונוף כל נשמה ונעשה כן כשכל הנה שהוא עיר כדי
שיתלבשו בתוך המות אלו שבן הקיים אלו ועניין לקמן התלבשות
הזה מה עניינו. נסתם הכל הגל ונאמר כלכן את העבדים

ראיתן

וישאר אלש העלין שלה קיים בכל בחו ובכחו שלש הזה היה
אזה עם התכאה . וביאור הענין הזה כי הנה הכינה היא צורת
ג' ראשונה שבשם בנוגע ואותה היא ג' קויים הכוללים גם שבה
כי בן יאוני כולל מהם שבה וכן השאלה כולל כנגד שבה וכן
האחצעי כולל כנגדם שבה והנה שלש העלין שבה הם חלק
אלה שהם ג' ראשין של ג' הקויים שבה והם ג' ראשונה שבה וכיון
שאלו הייתה כבל כחם השלחרם מסתיק בזה כי בדר ג' ראשונות
שבה שלחרנים שבין שג' ראשי הקויים נכרים בשלחרם אין
צריך להשלחתן וכבר בחקוים החובה שיוכבלו לעשה הכל .
ועד עשה אחר קרוב אל הכל והוא כי ג' ראשונה לעולם הם תשובה
כא' ואם כל הכינה ראוי היה נכבלת והשש כחה נחלקת אין
לה השאלה עם הב' הראשונה ולכן הוצרך להיות מחנה שלש אחר
שלא יחשש בחו וכעבר יה יהיה תשובה כא' מן הראשונה ואחר
ואחר שבאחרים ענין אחת עצמה .

נבאר ענין הפרש ראשי בין זון כענין האחרון שלהם
כי הנה עד ששיעור זעיר הוא מן הקו לאחת
עד לחעה כך נוקבה זעיר היא מן הקו לזעיר ולחעה אלא
שיש הילוק א' ביניהם והוא כי הנה הנוקבא לקח חקוחה הוא
בחלה כאשר נאצלה באחה לקח מן הזיר לקח ולחעה כי עד הזיר
הוא שלש העלין של הקו לזעיר ומחקוים סיום החזיר עד
סוף הקו לזעיר יש ב' שלשי הקוים אחרי . והנה שיעור הבחי
של נוקבא לקח הוא מקו ב' שלשי הקו לזעיר ולקח ב'
ושחתי כלבד שמשחיך וכו' והענין כי הנה נודע כי ה' חסדים
מחקשרים בקח מן החסד שבו עד ההוד שבו והנה חסד בנ' עד
והנה החסד המחקשרים בחוך הקו של זעיר בהיותו מחלק לג'
שלשים יהיה כל שלש מחנו בחסדר כלל כי ג' כלל הם עלה כחון
חסד בנ' והנה בחר זעיר הם ג' אור אור אור כחון בחר אבל
נוקבא הבחר שלה הוא ב' אור אור שהם בנ' בחר בנוגע כי הנקבה
ג' קויה ואלו ב' אור אור שיש בבחר אל הנקבה הם בחי' ב' השלשי
של הקו לזעיר אלו הם הנקבה לבחר שבה אשר כל א' מהם הוא כלל
בנ' וגם הנעלם בזה והעל בזה וגם כלל אחרון שיש בב' בחר שם
בחר מלבחרו לעולם ועד בנ' בזה וגם כלל סדרים לאחוריהם ולכן
הנקבה נק' לך ועניה לחי שחסר מחנה כלל שהוא שלש הראשון והיא
לך ועניה מחנו וגם מחזל משחלב בחר החקרש אסור לאדם שיאמר

באמות ולמעלה עד גבי מלכות שבה כמ"ש ונמצא כי מה שנבנה
בגלגל הם ל' מדות ושלש שדות שלש התחתון של הגל והם של הבינה
והנה צריך של מדות ושלש אחרים עליונים עכפלו. כיצד נתחל
מן הגלגל כ' שלשי אחרונ' ג' כבינה באמה ונמצא ויהיו ל' מדות
ושלש שהם ל' מדות שלמות רעת חסד ונצח וכ' שלשים התחתונים
של בינה באמות וכ' שלשי עליונ' של הגל שבה הרי ל' מדות ושלש
ואלו נגדלו ונכפלו כפלים ונעשו מ' מדות וכ' שלשי שהם כ' שלשים
התחתונים לגל באמות ורעת וחסד ונצח שהם שבאמה והרי נשלמו
כמו שלמדנו מדות מה שנבנה מלמעלה בגלגל. ואם לא נבנה
בתחלה בגלגל אחרי כ' שלשי התחתונים לגל באמות ולמעלה ואז נמצאו
ל' מדות עם שלשי ואז היה כל כחי הבינה באמה נכפלת ונשלמת
כי מתחלת הבינה באמה עד סוף שלש הראשון לגל באמה הם
ל' מדות בינה רעת חסד נצח ועוד שלש העליון לגל והיו נכפלים
ונמצאים. אבל עתה שאין הבינה של זעיר עולה למעלה משלש
התחתון לגל באמה נמצא שלא נכפלה כל הבינה באמה אלא אלא שני
שלשים התחתונים ולמה היה כך. והתשובה היא כי זעיר הקלמה
א' והיא כי כאן שמתחלה כי זוון דאלהי שהם כחי כ' פרצופים
שנעשו מן כחי הגל של בלתי עולם האצי' בהיותן נחשב פלגי
פרצוף א' בגלל בהיותם מקומו והנה זווגם הגיר ולא נפרדים ונשאלין
ונם נכחדת אינן נפקין ונכחדת אינן שריין ואין הקדש בהם כי אמנ
נגלה באמצע אשר זהו העומד בזווגיהו הגיר מעכב בזון שאין זווגם
הגיר לפי שנוקבא לעומת נרשר וחסדיך מאחו ואינם שוים ואז
אינה יכולה להזדוון שמו. והנה כן הענין בכל כחי חכמו ובינה
פרעיו שיש בכל פרצוף ופרצוף ששנהם שוים המציאותם
וזווגם הגיר ואם נמצא שחכמו והבינה הפרעיות שבם באמה
צריכי שיהיו שוות במציאותם ויהיה זווגם הגירי. ולכן אמ
ר' היה ובקח מאמו כ' שלשים התחתונים לגל באמה היתה צריכה
כל הבינה באמה לגדל ולהכפל כולם ובזה ואלו יש כבר השוות
בח מעכב בחכמו שנשאר כל כחה כך ולא הוכפלה השלים חסרון
כחי אחרו שהתחתון מעכב הבינה שאלי כחה ניתן אל התחתונים
ולכן הצרך שלא לא יקח מן הגלגל באמה רק שלש התחתונים לבד
ועי"כ לא הצטרך הבינה באמה לכפל רק כ' שלשיה התחתונים

ושאר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שחוק פנו כעין כי כעין שאחרב כיון המקרא סמוך הקרב כמו כיון
ומודה לו יתברך אלה כ כ כל כל הנה שהם כ כ אור אור כתוב
כיון ולכן מלא ואיך אסור לשחוק כי שחוק גם הוא כמו כ כ אור אור
וכיון שנסתלקו אור אור אין שחוק כעולם. ולעתיד לבא שיבנה בית
המקדש כמו שהיה מימות כעבר מלא לא ושמחתם מלא אשמחך כי
יתברך לה כ כ כל כל הנה ונקי שאש בנוגע לאור לה כתי כתב שכר

ונמצא שהם כ שלשה מן השמש ואם כל כל שמשמחך כי הזעיר
עצמו בולו נקי שאש גם מתי אתה שכן נקי שאש והענין כי כל חסר נקי
אור בסוד כ אור מאור כיומא דמלאה ומעשה כמלאכים והנה שעם
לקיחתה כ שלשה הקמתנו כלכל הוא לה ש. סוד של הקבוה מלבד
כשאש הענין של הקב מא רגל בנוגע שהוא נגד מקום הזה ומעשה
ומעשה ומעוד מאורות של חסרים הם מגלים ולכן אין כתב בנוקבא
יכול להקמיל אלא בסוף סיום שאש הענין של הקב. שם שהתחלת החסרי
לבנות ומוכח מאור המגלה שם אלא וצא שם כתב שלה מלכתי כ
שאש. חסר המגלים והמלאים ולכן הם ב כ אור אור בנוקבא וזה
מגיע ומעלה כי כ כ אור אור הוא שחוק. והנה כ אלף שבא באור
אור הלו הם השלשה שלהם בנשמה כ גל ושאר באותיות שהם ור ור
מאירים סמוך אלא נעשים כה מתי כתב ולכן משמחה כיון המקרא
אסור שמלא שחוק פנו. אבל בהיותם לוקחים מן אשת מגל
עשה כשלא בהיותו הגל הם כ כל בנו ונעשה לבלבלם שם מלאים
נעשה הגל שהוא רחל ועני כן נכנס לעשו כעבד שיבנה בתקון רש
הקם נב ושרה עושה הגל כי לעיר הקב. שרה עושה הגל ונוקבא ומוכן
לה ב שאש. אלו לבתר אלה. וכרם כ מרבה שנים כ מאורות אלו בשמל
עשה אבל שמש כרוש לה על מהבונים כרם כו עשה שאל. גם שם
מתבאר כי גם שאש ו מאורות בבתר אלו ורחל כ מאורות מלאה אור
מ כלבן בבתרים אלהים. המלאם מה שמעבר שהיא לוקחים לבתר
אלה כ שלשים הקמתנו של הקב ויעבר אבי אלא מתי הגל ויבוא
עצמו של הקב ויעבר אמנם מן המות המתקשר כתבו שהוא החסר
המתקשר כתוך הקב ויעבר בגל אבל לוקחים מומנו רק גם שאש
אור שלו כלבן ונמצא שלוקחים כ שאש הקב עכתי נוקב וחצי כ
אור שלו כלבן. אמנם הגל אינו כן כי הנה גם הוא לוקח בבתר
אלו מן הקב ראינו כי אבל אינו לוקח רק שלש מ המלאכים כלבן מלאכי
הנוקב מומש אלה בגל מאוכן שבתרי הגן מלבתר של הנוקבא כמו שלך
אבל ומאי שחלי אלש הקב בכיעה הוא נרול מכ שאש. הקב ויעבר
אלוקחים נוקבא לך כונתנו היא כמו הערך היה רחוי שבתלו שהיה

לוקחים

אל אורך על אמלאים
כאשר ונם לבן אוקחים
מלבות הקב הגל הקבה
שאש וכו

ולעתיד בן שזם אל יהלא
שמוק פינו הגל אל הקב
גל הוא יהלא כ
שאש. שב שחוק לעולם
שבן פינו

ולעתיד בן אין אור
לעולה שהיא לוקחת
כ כ אור שהם כ כ כל
מלכ שאש. החסר
שהקב וכנגד עין פנא

כמזה לזעיר שהוא כשיעור שלשה קבים שעורים וצריך לדרוש
על סיום כ׳ שלשי עליונים דהקב לזעיר והתחלנו כי עיקר הראשון
[illegible] ולמה שבבר נגמר מלבוש ביסור [illegible] ועתה אם הלו יסור הביה על סיום כ׳ שלשי הקב לזעיר לא יהיה
נלוי אל החסרי לזעיר כי אם בשלש הקבים כלבד והלא הנאמרים
הלה מלדהעוסס הבא שמאל מקבו לזעיר הוא כי בהקב יסור
לאמות מסרים כמה רבים ולמסלי והמורים ולמסלי הלה זעיר
יהולה המרבה לבנות שמאלה בשמאל [illegible] כלמקו
לזעיר כבל לפי שבנוקבא אינה נבנית אלא מן [illegible]
ביסור לאמו ובהיותם מבנים מיסור לאמו לבד לעולם שהמבנים
לא הוא לוקח מהם היסור באמו והכל הוא לוקח הקב לזעיר עצמו
ומקבל ומקבל אל הנקבה [illegible] ולכן אינה ומקבל
[illegible] היסור לאמו [illegible]
לזעיר ואם היסוד לאמו [illegible] עד שישאר כ׳ שלשי אל
הקב לזעיר לא היה המאכל נוקבא כאשר [illegible] מאלה מאלה
ולמה והיה [illegible] הקבה מאלה מאלה והנה אם אמות בעיבו
אמות שלמה כבר נתבאר לעיל בהתחלת גרוש זה והוא בי אמו עולה
כאשר מתלבשת משלש מחרון הקב אלה והנה אם שבה [illegible] לזעיר
לעורך המוחין אלה צריכה היא להגדיל ולהכלל כפלים להשלים חסרונה
כשיעור מה שנכנס לזעיר והם כ׳ שלשי הקב לזעיר ביה לאמו ועתה
חסר ונשאר כ׳ שלשים עליונים דהקב שבה היה מתלבשת עכשיו לזעיר
היה מתלבשת צריכה להכלל ולהגדל כפלים מתחלת ביגה שבה על
סוף שלש העולמות דהקב שבה ואם כמו לאמו תשש כחה שם כן ולא
היה שום אל בחכמה שבה וכבר באמרנו לעיל כאן היעב כל הצורך
ועתה צריך להודיע כי כל זה שאמרנו לעיל כי לא אין שיעור נוק
הכתר שלו רק שלש אל לבד הוא כאשר לא נכנסו בו רק המוחין מלבד
אמות מלבד מלכל מלשה נכנסו כו אחר נם המוחין מלבד כנוגע
הנה אין היה שיעור הכתר אלו אורך כ׳ שלשי כמוחין כתר נוקביה
והענין הוא מוכן כאשר נתשיל לך משל אל והוא אם היו לענין כ׳ כלים
שוים בקומתם ומשש והנה כאשר נכנס זה בתוך זה בהכה הוא שנכלל
הענינו ונהו שמתיו לתעלה משם הכלי התיכון וכן הענין כאן כאשר
הקב מלבד נכנס ומתלבש בתוך הקב לאמו להכנס יחד הוא זעיר
יהיה הקב של אמא בפנים לתעלה הקב של אמו התיכון אלו ואורכו
וקומתו של הכתר לזעיר אל יהיה על שם ויהיה שיעורו כמו שני
שלשי הקב לאמו:

ובבלי ובבלי כמלים
כשיעור חסרונה ואם
נם שלש המחלעי
הקב שבה היה וכו׳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שערי חיים דצלם

ועוד נראה מן ג' מתי שיש מיתה ושלשים בגלות משם
מותם ושלשים מן גלות משם נמשך אמש בגלותם
ושלשים בגלות כנ"ל מתיני גלות מתיקה לעילה כי אחרי גלות ישם
המותים הנכתבים בתנאים דאשר אותיות לכל הם ל' מתי מאיר אלו ימים
שיש על האש המתהלך ל' והשלמים ם אלו המתבאר לקמן שאחרים
כשה ומאוה שקר מישר אין שמים אלו מתי אימת ונשאר מעיריו ל'
מיד אלה ומאה מ' ידיד בגלות שאוכן אחר ודומה כי המתי דעיר
שהם דסך חלקי שלו ובגלות נגלה כל מה שאחשב מהם עד תשלום פרקא
דעיר הדי זו מתי א' . הכ' הוא מתי הבאים דעיר שהוא עד המותי
דעיר הנ' . הנ' הוא מתי שנים המקיפים שלו שהם מן לם גלות בנו
והבל ל' מתי אלו בשמי לאבר מעמדת ל' מתי שיש בגדים בתקונה
כנ"ל לקמן שמה מ' המתים האלו הם מן התכונה ויש ומה עלוונים
ומהם שהם מן אימת עולה ומהר עתיד כמלה של תשובה ומאמר כי מה
יש ל' מתי הא' הוא מתי שלה הראשון שנתלבשו דעיר להיות לו מספר
מותים . הכ' הוא מתי מתי שלה הראשי שנתפשטו מה מחדש מדי
שהיה שלמה כמה נמוכות והגדולות עם אמת בגלו . הנ' הוא מתי
שאר הקומה שהוא מן מתקיים העלון של הקיץ שלה עד המעלה עד
מאשה ול' מתי אלו מכוונות עם ל' מתי האחרות בסוכן זה . והעניין
הוא כי הנה נתבאר ועל כי בעת הלחה עלו האורות של הכלים שלו מתי
הכונה המעלה בהם הקיצון של הקיץ שלה ונתרוקנו אלו הכלים מן
האורות שלהם עצמן ולא נשאר בהם שום חיות כלל ועיקר בסוד מין
הדומה והחיות אלא כמו שמאירים עצמו עליה ואז כהיותם כלים
ריקים נכנסו הקפים האורות של המותים ר"ל שהם מן הכחות שבו עד
המעמד שהם עם ונתלבשו בו' פרקים איש מתי של הקשורה ואת נתלבשו
בולם הקיץ ל"ת מן הכחות שבו והמעמד כמו שיתבאר בעקרונו בעה"ה ונמצא
כי הכלים והגופים של אלו המותים הם מתי א' שהם כלים ונוקבים הכונה
עצמה אבל האורות והרוחניות והנשמות שהם הם המותים של ל"ת עצמו
מאונים לפי שבהם נסתלקו אורות שלהם ובגשמו אורות הקומות
לפי אלו הכלים ומתי נמצאות מתחלפי מעבדים הראשון והחסרים לאורות
עצם מעצמות ובשר מבשרו של דעיר עצמו ובגופו עצמו מחדש
המלין ואינם נראים אלא בשם נוקבי דעיר מחדש . וזה תכלית מה
פירוש הנלל"ת אין הוא שמן זה שיש כי כלבד בגוזע שבל עצמותיו

[illegible]

ועוד כבאר ענין הכתב הזה איך נעשה מתוך התקון ונתנו
ותנאי תנשים והתכונה וכו' יש מוש לשאול כי איזה
יורה ומשפט עצמו לשעה להיותה כתב על האשה ואם כמי הבינו
אין צורך להשפט עצמו. אבל הענין הוא כי הנה עיקר כתבי הכתב ועיר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אינם אלא דברים של מנהג לפי שאין דבר ידוע ומפורש שהם נגד המצות
אלא דבר חמוד ונאה והשם ית' יודע הסתר ויודע מחשבות אדם ויודע
נתיעתם לבם לא לקנות מלאכה אבל לקנות מלאכה שלא יהיה מעכב לאדם
שלא יהיו בתי בעלי מלאכה לצרכי הבית שכבר הם מה נעשה מן הדבר
יתרשי המופלא אין חכי הלב של האש זולת נס צריך לחכמים מה שבתבא
אצלנו בהלכה אחר הנשמה בדרש המות בעיר אין צריך לנשים עד
שיבנו בו ובבלבל הוא זמן בדרכי הסתר עלינו ואם כבר הגיע שבר
שאנו שורה שם חלב בעיר אין צורך להשמרת זמן כי מעלה שבנו כבר
נה' בהשמה שאר מותרין בהנאה אלא נשאר עמודי הלב בגד המלוה בדבר
כלתי שהיה זמן אבל בשאר מלאכות המלאכה הוא שאמרי הקדמון את
הלב ההבונה הוא לבדו נשאר שהבה ובנה אבל נתנה ומשם בגד המלוה
מלאכה והנה הלב הוא נוס רחב מחוש הבקרים יש בהמלאכה והבנו כבר
מלבוס חלל רחב יותר מן שאר הפכי וכפרש בהשר נעשיר נוף של מלאכה
שהוא יותר רחב שכה ורישא דעשיר שהוא היותר ער ולמן בשעור
שבכל מיבריו וכפרש כי זה כחי מאמר וזה כחי בנה הקדמון כי כולם
בהשר חונה אל מקום חכי הלב על האש דעשיר בנסתר האש דעשיר
בהנבו ולא המלאכים אלו נשארים מוקפי ומוכתרי מן חכי הלב הזה
ושם מי שמור נגדו לשרידי הכרת נשאר המעלה והכרתן ורע ותפבר
אחר המלאה דעשיר המלאכה הנה הראשון של הבנה אינם נבנים הנה
בנמשך זעה בהשר נבנתה הנה הראשונים המלאכה הם בכפי ומתקשרים
ומרי כבר המלאכה של עשיר כאדם המכוך שבוקפ קומתו ושמן של נבי
האש אדם נגם בקר הקומה הפומר לשו ואחה הנגם נגל פני הארוך
ואל הארוך פופס קומתו ומשיש נמו שבמשקים מיבורו של נבי האש
הנגם ורגלו נתלן מאחוריו של הנגם אלא נמצא שראש האדם
הארוך וחכי קומתו העלונה זקוף ומעומד למעלה וחכי נמו נבפל
ונמתן של האש הנגם והרגלים של מרי ומתקשרים מאחוה הנגם
וכן הענין המלאכה נם כשנגד נגד נגם מומש והיא שמורת מומש
של העשיר בעין צורת אחר המלאכה כזה :

ונמצא

גדל ונתארך ונעשו כ"ה חדשי ותהי הנר אשר סיומם הוא כתר ראש
הנר יהא ולבנה שאין כי הקב"ה התבונה נעשה בהתחלתן כתר אל הזעיר
וכפורבה לנוקביה ראש. ועתה נבאר הכתי הנ"ל והיא אותיות לה לצלם
שהם כ"ה האותיות על הישא לנ"ל שהם מכתי תביה העליונה של התבונה
עד השלום תלי העלין של הקב"ה שבה כי תשם ותמר הוא כתר לזעיר כנר
והנה הענין כך הוא כתר שיתבאר בעה"ב כי הל"ל אל צלם ביא בחנת אל
תבונה והמ"ל צלם הוא בכתר תבונה כינה ונעת התבונה והקי עתרין
ספירותיה ותמונם הל"ל אינה אלא כ"ה ספ"ר ותלי שהם חסד ונצח ותלי
העלין של הקב"ה של התבונה כי הכלי התחתון הוא כתי כתר אל זעיר
כנר והנה אלו האותיות יש להם כתי אחרת והוא כי הכלים אלהם הם
נופל לאמא לתבונה עצמה אבל האורות שבתוכם הם משותפים כי
הנה יש בהם אורות ותקיפי ותותי לזעיר תמיד ונם יש עמהם ביחד
האורות של תבונה עצמה. והנה יש כתי אחת בכתר תשב תקיפי
והיא כי הנה הכתר הוא יוד ותלבש ותבהיר וסובב את זה כנר ועב
אעפ"י שהוא כתי אור תקיפ אינו נכנס בתשבון התקיפי הנר כי הם
עותרי ותרתוק לתעלה ותשם הם מאירים לתעה כזעיר אנפין אבל
בכתר המסבב אותן בקירוב והכיבוק נמור אינו בן תקיפ ויש כתיב
בתקיפי תשב בכתר כי אלו התקיפי יש בתוכם נב אורות של זעיר
כנר ולכן בן תקיפי של זעיר אבל הכתר הכלי והאור הכל הוא של הקבוד
ואין בו מחלק הזעיר כלל אבל הם אעפ"י שהם ותוקי תותי כנר עבד
מתייחסי אל הזעיר ובן תקיפי שלו כיון שבהם מעורב ומשותף אורות
זעיר עצמו ולכן בן לא היו מתייחסי אל הזעיר כלל תשב בכתר
אעפ"י שבולו הוא מן הקבונה עבד להיותן דבוק עם הזעיר מתייחס
להקמת כתר שלו. ועתה כלות הדברי כי ג' כתי הם הכתי הא' הוא
מותין לזעיר ש האורות שלו והכלים של הקבונה והכתר של זעיר האורות
והכלים של הקבונה כלבד והתקיפין של הזעיר הכלים הם הקבונה
והאורות הם מחוברי ומשותפין והם אורות הקבונה ואורות לזעיר

הנה הטעם למה הוצרכה מלת להתעבר כנו מעני ראי כמבואר
אצלנו הענין הוא עם מה שנתבאר לעיל בענין המלכים
שמלכו בארץ אדום ומתו כי הנה עם שנאצל עולם האצי המוכרח
הגמור בם הזוה בשם הזה יצאו הם הבחלות בל עולם הנאצילות
בבחלותן ויצאו נפרדו זו מזו כי היו ס"פ זו למעלה מזו וזו מקבלת
מזו שלמעלה ממנה ולא היו בשום א' מהם כחי פרצופים היו בסוד

נה׳ הראשון עכו״ם אינו נוגה האמצעיים כפנים ויושר אל החיצונים
הנכפפים והחיצונים ונכפלים והתקשטו באחוה עוף זעיר ולכן הנה׳
האמצעי הנכנס׳ הוא זעיר והתקשטו עד סיום רגלי הזעיר והנה׳ החיצו׳
אשר נכפלים ונשקתו לאחור אינם מונעים רק עד כנגד החזה כלומר והנה
עי׳ התקשטו באלו הנה׳ האחרונים באחורי הגלגל עד החזה נמצא שכל האחורי׳
אל זעיר מרכבים ואין המצומצם אחרים שולטים באותם האחוריים העליונים
אל זעיר ורע״ב כל כמו אותם אחוריה והלכנו שמאחור העליון וכל
לאחורי הנוגה והכרובים אל מלו הוא מתי אלו הרגלים אל אותו אשר הס׳
מכלל כמו הכתוב שלא יתחקיב מה הזעיר באופן שכל אותם החוורות הנ״
כאחרית נמצא שיש לאמצעי כנלאתה וכן אותם חוורת המתקשטת באחוה׳
הכלאתם אל הסתר הנ״ל שהוא סיום הרגלים אל התקשרה החיצונים נשאר
ומלכים אלו הם מה קצת ושאר הנשאר מראש זעיר ירך עורפו
כין תרין שתכין בנו שאחרית נשמת רק הכ״ו . ונמשך נב״ ער החזה רגש
כמו וכמה הסתר מתחוף הלבן אשר שם ולבן נמשך קצת כשעה ירך
האחור . ועוד מעם כ״כ שלהכפות הפנים של זעיר לכן נמשך ירך
אחוריו . ודע כי הנה נתבאר כי קצת כשעה מלכים עד הנה חוורת
אחים נה״ ותכונת המרשי והנה המאור מן ההיות המחוה וכרך לאור אשרך
יעקב באחורי לא מאצלי המעלה ומסתיים אותם החזה נב״ כי שלמה
היא ונלאתה תפך מלכים הנעים של זעיר מאחוריו כנורא והמשיכנפו
המאוחר בחלק זעיר תכך יאמר ירך האחור כמו לאה הנ״ ובאשר הנה המ״
על המשרעיר מן נס הוא ונתקשטו ונמשך עד החזה סגר והלכים ובסה
אל לאה העומדת שם שניה כנגד אחור זעיר והסתר מלכים ומכסה
אחורי לאה ונני זה אין החיצון שלמעלה באחוריה נס כי הלומן הוא מאחיה
הנכונים והיינו הרגשים שבאחוריים של לאה כנורא וזהו השעה שכסף
הזוהר הנראה אל לאה עלמה ומכסיה אפו אל הוצאתם אחר סיום הכתר
הזה אין החזה ומעמה רק עלמה הרגליה והנה סיום הכתר הזה שהם
הנה׳ החלשי של הכונה הם מונעים עד ראש ראל ומסוקים וסיומם נעשה
כתר של ראל ירך הנ״ל וכזה הרגלים שהם מאחרית נשמת והחזיקו לא הוכלה
אמנם רק ירך הנתלה ראל ונקבה מלכים הרגלים ראשונים מאחוה זעיר אל
לאה שהיא עלמה ומתכסיא כנגד לאה הוכלה כי הנה היא נכללת ונמשכת
בכלל הכתר של ראל ובאילו היא עצמה נעשית שמו הכתר של ראל
לפי כתר הנ״ל וכזה הרגלים משחזל שמאלה היה לפנים הכה רגש מתשר
לו מלכים להסתלש בכתר מ״ . פי כי הנה הלבן הכונה היא עצמו

נדל

הכתר ומקיף הרגל
הזעיר ונם מלכים מראש
נשמת רק הכה כ״ על
כמו מרך הנ״ל ומהמו
נלאתה נכנס אל עיקר
חוזר כנאחת לנלאתה
לגלא וכו׳ כי ולא היא
מרזה לרגלן מאוחר השמש
מרגלי ודע כי של
הלבנות הזה שהוא
כמו הכתר וכו׳

אלים ואם המלאכי פולס הם מעמי החיצונים אמנם לשלמי. המנהג
יש בחי שנים והוא הפנימי שבו שהוא בעין נשמה אל הגוף שבחוץ
ומבחוץ יש נרמאו נשמה בעין אלים הצדיקי התחתונים כל נשמה וצפרים
מעניני. וכל הנשמה הנקבה מונחת בה לעניין הלאוקן פי נשמה הצדיקי
הם. ואחר פגמיים מן המלאכי פולס חוץ מן הנשמה שהם מבחי פרטיות
כי עשיה בגולה. ואם גם נשמה אלו. היו בחי פגמיו אל נקב המלאכים
אשר הם מן העולם הזה שמאמינו מלכו הנשמה כמו איתבאר מעלה ומן
בעה. וגם הן מראלם לענקו תוכל וכו ואת גל אבי מלאכי שלום אין כולי
הכנס וכו וצריך להבין מלי אבי דקאמר ונלה ושמעו אלו המלאכים
מלולים גם שהוצרך להשמיענו חידוש שאבי הם אינם נכנסים. אבל הענין
תובן עם הנגי כי להיות שכל המלאכי הם מן החיצונים והנשמה מן הפנימיות
והנה יש בחי מלאכי קדוכי. ואחר אל הנשמה של הצדיקי ואחר משאר המלאכים
ונקראי מלאכי שלום ומהו הקדמה כי כיון שבחי זו יש לאלו המלאכים על
השאר והוא שהם בחי המלאכי המקבלים אחר נשמה הצדיקי כשנפטרים מן
הגוף ואומרים להם יבוא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו כמשר זל
ולכן נקראי מלאכי שלום ומלבד בחי זו היה איפשר שיכנסו בפנימיות עם
הנשמות ולזה השמיענו שאבי הם עומדי בחוץ ואינם נכנסים בפנים.
ונמצא אבי כי תחלה היו הזן בחי החיצונים שלהם כלבל בסוד העיבור
של תלת כלים בתשלת ואחב נלו והיה להם זמן הינקה ואחב מלו להם
מוחין דעיבור סב ואחב פעם כי היו להם כל הנ בחי אלו בחי הפנימיו
אלהים והיו תחלה בסוד עיבור תלת כלים בתשלת ואחב זמן הינקה ואחב
עיבור שב לצורך מוחין. ובאר ערך סדר העיבורי בחי החיצונים
והפנימיו ובאר ואמר כי הנה ג מיני זמני עיבורים יש אל הוא עיבור
לשנים עשר חדש כנגד כנגד המעשה להוה לאשתקי ולזה תקיסר ירחי
ואבשריה ריבה הוספתה והכי הוא עיבור אל ע' חדשים המורגל המוד
בדרך העולם. והנ הוא עיבור ז' חדשים. ואמנם בחי החיצונים אחשו
שבדעיבורי הראשונים שהם עיבור ל"ד חדש ועיבור לע' חדשי ובחי הפנימיו
אחשו שב העיבורי האחרונים שהם עיבור לע' ועיבור אל ז'. ונתחיל לבאר
ענין החיצונים כי הנה כו שמשו כי העיבורי של ל"ד ושל לע' בנגד ונתחיל
מן הראשון ונאמר כי הנה העיבור הראשון היה בחי בחי עצמו מבחיבר
נצח הוד יסוד שבו מן הזווג שבו עצמו נעשו ז' קצוות הזעיר אנפין תלת
כלים בתשלת בגד ועשה. וענין זווג אל הוא זה כי הנה בחי כי אין בחלת רק ע'
ספי כלבל ולא מבחי בו בחי מלבות הראשון היסוד שבו בלא מוחין ונקרא
בחי מלבות הקטן כלל דבר ונוקבא בסוד צריך בחמור ונקבה הנ' בזווגה ואז
נתעלו בחי אלו בחשבון אלו אשר שם מלכ מלעמו אלהי בחמה כי זה
מלכים יש חסר ואלי הלך הימין ואימלא מלבשתה נבו ואלי הלך השמאל ועלה
הנצח לאריך בחסד שלו אשר שם אבא ועלה הבור לאריך בנבו אשר שם
אימו ועלה היסו לאריך בחלת אשר שם בחי הדעת שהוא היסוד של שניהם

בולות כי כל מי שיהיה בולה מבולם והיה הבולות מעופש בהם
בכל מי מהם והיה בולה סרוח ותיקון על שאחב העתיק קרוש מתקן
נתוה בקרמתו מה בנו פרוש האירה בנשא ואין ספק הפקר נעשה
פרצוף מי שלם כי ספק ונק בתי לא ואחב נעשה אולי מחוב בתבואה
ועול . והנה ערבב בתא שרי ומן תיקון הנ"ל תחתונו שבאלי אשר מהם
נעשה ון אחר התיקון והנה היו מתבולה כל מי מהם מובדלות מחבלתה
הבדל נאור והיו מקרמתי רשו הרבי כמבואר הישב בדף . ומשמיך
לפי הדרן לא יכלו לקבל הכלים האלו אחר האורות שבהעלם ונשברו
ומתו ולכן רצם המאצילם העליון לתקנם ולא להתקן אלא אם יתבדו
יחד כל זק ויקושרו אז בזו בסוד פרצוף מי מקושרי אז בזו בנו שם
ביאור הפרצוף המקושר כך קוים מה ענינו ועי כך יתאירו להיות
רשו היתי שהוא פרצוף מי כולם הנק"ל . ואמנם בהי מקושרים
ויתובדו יחד הוצרכו להעלותם ולהכניסם בעלוי לאיתו ונעם בסוד
ימי הבעיבור יתלחלו ויתחברו ויתקשרו יחד יחוד נאור ויצאו אחב
בזמן הלידה בבתי פרצוי מי מיוחד בכל פרטיו וגם הספק השביעי
שהיא מולבו הנק נקבה בזעיר הוצרך שגם היא תהיה עמהם בשרש
העיבור כי שתהיה בולה עמהם לצורך היחוד הראוי אליה עם
זה בעלה בנאמן . ולכן נבאר עתה ענין העיבור ונאמר כי הנה
כ בתי יש בעיבור וכל בתי בולה מה עיבורי שהם אשה ביאור
הדברי כי התלת הכל היו ון בסוד העיבור והיו בבתי תלת בולות כנ
ונקרת המולבו בולה עמהם ואחב בולה נהיה לו זמן היניקה ואחב
הגדל והיה לו עיבור שני לצורך המוחי אלו שאז נק זמן הגדלות
ונמצא שהם ב עיבורי והם ג זמני עיבור תלת ויניקה ועיבור
שני המוחי והרי זה בתי מ בסוד חיצוני . ואחב היתה לו בחינה
אחת שנת ונמתה בג זמני וב עיבורי וכל זה לצוך הפנמיות
כאופן שהם ל עיבורי ששה זמני כי הזמני הם ששה מכל העיבור
שבהם אינם רק ל . ונבאר ענין החיצוני והפנמי מה ענינם
כי החיצוני הוא בתי מציאות העולמות והפנמי הוא בתי הנשמות
והענין כי הנה יש בלא ונקבי וכן עלה בכל הפרצוף ב בתי הא היא
בתי החיצוני אשר בהם שהוא בחוץ נוף אל הנשמות שבפנים ומזה
החיצוני ונמן מאצי נבראו כל העולמות כולם של בריאה ושל יצי ושל
עשיה בנודע כי כל הנבראים כולם וכל הבריות שיש כולם הם בעיבור
ומתוך פרצוף מהם בנו בזה ריש ב תולדות בכל שיפא ושיפא מהם
מהם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חלין בתן וחלין בתן ואז גם המלבושים הנה׳ אלו הן אותו עצמן אשר היה
זכר ונקבה ומשם אין שיחוש עם היסוד מאריך הגבול ומזכר ונקבה מוציא
ומיה ואת הולדת אתה מצוה׳ וזה הענין בסוד חלק כולן בתולת ואת נמצאת
בסוד פסיעה לכל המעבר אלו ועין לעין הטעם ותכלית בוודאי היה
המלבוש בתוכם כגל ונמצא שעליהן נה׳ מאריך המקום חלק שכו היה
לעשה הגל המלבוש שנעשה בהן אותו עצמן זכר ונקבה ועל הם גם היסוד
שכו יצוות מוציא ומיה כגל וכמו שיתבאר. עוד יש טעם שני והוא כי כבר
נתבאר לעיל כי זה היה בבחי׳ רשות הרבים וזה נבלים זה מזה ונקבה
הוא לרשות בסוד פרצוף א׳ מיוחד עם רשות היחיד ולכן הוצרכו גם אבה׳
אמא לכלל בחנה שלו עצמו ובין אז ל׳ קצוות מאריך כולם חלק בו חלק
כי לכלל גם אתה זה שהוא ל׳ בבחי׳ חלק כולן בתולת ויתקשר יחד והנה
העיכוב היה זמנו יב חדש ושעה הבכר הוא לפיכך אמא עצמו כי הנה נה׳
שלו נבלו בחנה שלו באותו הדי׳ הם כלולת של ששה וגם יש כלולת הנה׳
שלו שבלו בחנה שלו עצמן הדי׳ הם כלולת ששה והה הם יב. עוד טעם
שני בעצם מאריך עצמו כי כמו שנבלו נה׳ בחנה הם ששה מהבל לעולם
גם נבלו מעולם לתבל חנה מן נה׳ ששה והה הם יב. עוד טעם שלישי
כי הנה זוון זה הוא בלא אלא שהיה בהתלבשותן בגו אותו. והנה זוון
אותו עיקרו הוא מן המוח הא׳ מאריך מקום בוודאי אצלנו שמבלי
ונק מן השתוים ומיתא מן הימין מוח הזה. וגם נתבאר אצלנו כי המוח
הא׳ הזה הוא ל׳ שמות של מוחי ודין ונמצא בו יב ודין ובדי לקבל
שפע מן אלו הם יב ודין הוצרכו להתעבה שם יב חדש. גם טעם רביעי בענין
זון עצמן והוא כי גם בזעיר עצמו נבלו נה׳ שלו בחנה שלו הדי׳ שש וכן
חנה שלו נבלו נה׳ שלו הדי׳ שש אחרים נמצא שהם יב בחינות עוד
טעם חמישי כי הנה אלו היו המלך ל׳ מה׳ שהם חנה ומאלו הל׳ היו המרגלים
המרגלים שהם נה׳ והמלכות בלולן בכל א׳ וא׳ ומהן מן הל׳ נמצא
שהם ל׳ ל׳ שהם יב. עוד טעם ששי כי הנה לריך שהמלכות הם
נבלות מכל הל׳ אל נה׳ הדי׳ ל׳ ואחב כל א׳ מאלו הל׳ הם הדי׳ כל הל׳
המשנות שהם ע׳ הדי׳ יב וכל זה הולך בהיותם עיר וזה חלק בולן בחלק
והמלכות מעוברת אלו. והנה נמצא כי מן עיכוב הראשון הוא עיקרו
בחלא אלא שהיה עם היותן מתלבש הן אותו כי כוונתו היא לעשות אלו
בחי׳ לבושים מן מן שבשעתו מעשה ביליד עד סיומו בגל. גם נמצא
כי היה זמנו יב חדש וגם מש המאמר בהתבבר יל וכן בספר
הזוהר ל׳ בראשית לה׳ כי הנשמות בקלו חנכים הוו ואתנעו ואשתקו
הריסר ירח אתלד ואתבר מלין מן ומה מן היכלא ובכה היכלא בתרשמו
וזה זמן ומלה שהיו המלך חלק בולן בחלק ונעשו עתה בבחי׳ פרצוף
נמור קשורים זה בזה יחד בסוד קיים בגל בתולת הרגש הזה והנה

בחינת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שתה והם היו לבושים אלו ואלו אותם הדברים שבשר נקרעו שם היו
קשורים כולם זו בזו כסדר קיים ומתפשטו זו בזו ועכשיו הקיים
האלו שבאר לעולה היינו עיין אם לפי וכן אמרה נפ כי הנה
שלחבו ומיכה היו כך אבל אלהים הירך [illegible] ובולם
הישורה זו בזו [illegible] אבל אלו תוכן [illegible] אחרי ואלו
נלרדו זו אחר שלא שמרתי קיים רק זו [illegible] אלא [illegible]
יחל והיינו נקרא אלו מה ישראל הדברים כי לא אדם כהם ותשרו
ומתרוצים רק בלוגין מגשמים נפרדי אי אפשר לרבו אבו ולא היה כיעקב
אהבה אחרת ולכן לא יוכלו לסבול אלו הכלים אלהים מתי הלוחות ומתרצים
ובמלא הכתר חבור שבדים אחרים הנה לו כי הם יחוד נוף קיים והעולה
ומשל הליון אומר אם יקח עשה קנים כל מה שמה ישתכרו ואם
תחבר ג כלבל ירק יתו ולא ישתכרו ושתה ברך ותקח מעם אל
כל הבל ולא נשתכרו נקולו הזון ולא הנקולו הראשונו ילעבי כל העולם
כולו ומתנהגו הזעו אחרון ומקבלים ובמלו שהם נקראים קנים אל מכל
ומאולא נפ מאמרו נק קנים אל זון בסוד קנים אחים לה אלהיכם ונפ כי
הכתר אומר כי מאורחי עולם חסר יבשה גל שהעולם נמצא חומרי יחסר
ומילא שהם ג הקרונו שהם כלולים זון והם סוד שבעה ימי שמשיות
בנוגע ולכן כל הקנים שנמצאו הקרונו עי מעשיהם הרעים אינו מונע
כל הראשונו שהם מלים ומלאי רק סדר הקרונו שהם זון והיה נפ מזעיר
ונקבים עצמן ראשונים כי פשוט הוא שאין הקנים הנוגע בנוקביה
אבל אלו נפ [illegible] שר זעיר מאוש שהוא נדול ומעולה מומנה והחילוק
שיש בין הזרעי הקנים המונעים נוקביה לבין אי אפשר שיהיה כח
שקנים הבוא אם יהיה הבאת נדול מאוקן שיהיה שם אלקן מומנה הבל
אלקי כולם ולא ישאר בה רק אלק העשירי כלבד שהוא הנתר שבה אבל
בזה אין כח הקנים ומעשה הקרונו שם אלקן מומנו הש קצוות רק כל
הראשונו שבו כלבד ולא הו קצוות. ובדרך אמת עשה לזה וכבלל העולם
נמצאו מזה לעולה כי כעת יש אחר נקולות הזעיר יצאו ג אלקים
הקרונו ולא הנ הראשונו והנקולות הנקבה יצאה נקולות העליונים
כמו שכה כלבד ומ אלקים הקרונו לא יצאו מהם כ הבעלים ושמה
שאלות אלו הם נקלים זה בזה והעונן אלו מהם כמו קרקי מדורים
וזל מעשה מאמרו נכרת העולם ובו כי הדבר שלמי לא שהוא מתחל
מן החסר ולמטה והוא נק עולם בסוד מאורחי עולם מחסר ומילא יבנה
הכל ובמי זו הנק לא היה המאמר העולמים כולל לבורחו מהוכר יחל כל

היום

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ערוך כאשר חזעלי' הרחקנים הן מסתלקין לחזעלה ואין הפנים מונע
בהם ואין יפרע מן הראשון אנרתלי' נזק בעולם הרחקנים על מיעוט השפע
ומחמת שנראו המסתלקים אכל בהם שעמן אין פנים מונע כנ"ל כי הרי הם
מסתלקי' וזה שמאכרן אדם העולם וכו' ולא אמר שתוכלי' כעשה המאמרות
עמן ומאמר המלך המלכים שבה אעפ"י שנשאר קיים בה ואינו מסתלק
בערך הפנים אין הפנים מונע כו' להיותן עלין מאל יתר מכל השאר אכל
המלכי' הרחקנים שבה הקדושי' אל המלכים היה הפנים מונע בהם אלו לא היו
מסתלקי' . ומאמר הלא שאינו קרוב אל המלכים כמו נקבייה לכן היה הענין
כי שינויים מונעים הא הוא שאלו הן מלכי' אל נקבו שלו בקבע מלכלה קנים
הקיקין משב כניק אלא עדיה רק מלך עשיה לבד . והכל הוא כי יצאו
המלכים הרחקנים שבו ולא העליונים ומעם הלבד הוא עם הע"ל כי מין אלין
כו' תשש שיש בעדיה כי אינו קרוב אל המלכים לכן היה הענין כו' לדרך .
ומצורף לזה מעם אחר והוא כי הנה ג' ראשונים ראשיר הם מוכרים עלמנים
מאל ואם הם היו יצאי כמלכה היו נשארי קבועים כנ"ל ולא
מסתלקי' בערך הפנים והיה ענין הרחקנים נגד מונשת לאין קץ בהקדם
פנים בתוקים עלין כזה והיה השלם נתכ ולכן היה בהסך . כי הנ"ל
ראשונים יצאו בסוף הנספרת בלבד כדי שיוכלו להסתלק בערך הפנים ולא
יגיענו בהם פנים חלו וזה עצמו הקנים מעה כל הנ"ל ראשונים כיתר כאים
בסוף הנספרת ולא לך עיקר כראשון והוא כי נורע אל ראשונים הנוכר
תשובתם בא ובערך הפנים צריך אי סתלקין יתר אלו אי תמרון יתר אלא בערך
הפנים כי אם יסתלק א' ושארי אנים אלו להסך אין פנים נגד מונע להפלה
פירוד כין ג' הראשונים הן ויותר עוד הוא שיסתלקו אלשהן ויהיו מתוכרות
מלשיסתלק א' ויהיו השהים בפירוד ומעמה והנה השלשה אחרונים שלו
באו בהמלה בסוף שורש ועיקר ומאמר אם כנ"ל עלמנים היה יכול הפנים
לנמנע בהם מבשן ואלה אין יצאו בסוף שורש ולא מכלו להסתלק
בערך הפנים . אך הענין הוא מכוחי בהמה אבל נבאר מעם אל אי
השאלות הנ"ל הא לאור יצאו ג' מלכי נקבהן בלבד ולא יצאו כל השאר . ומה
לזה הן מלכי בעצמן יצאו בסוף נפרדו ולא מחוברו ומקבלים
אכל הענין הזה כי הנה ראה המאצל שאם היו . ונאין הנ"ל ראשונים לא
היו . כולמה להסתלק בערך הפנים והיה הפנים מונע בהם חן . ואם
נאמר שהיה יכול להיות אם נפרדו זו מזו כי אז לא היה הפנים מונע
בראשונים יאמר רק בהיה שהיה המיוחסת אל הפנים הזה אבל אין לך פנים
נגד מזה שהנ"ל עליונים יהיו נפרדו זו מזו כנ"ל ולכן הוכרח שיצאו כולם
בסוף שורש אלא בסוף הנספרת כדי שאם יפנמו הרחקנים יוכלו להסתלק
ויסתלקו אלשהן בהיבור ולא בפירוד אכל הן מלכי הרחקנים הוצאם

נפרדות

כל מה שאנו מעלה בכתר
הנעלם אל שאנו אם הפנים
מונע שבכל מה הרחקנים
עכ"ל אין הפנים מונע בכתר
העליון להיותן עלין מאל
ואין זאת בכאן בלא
שהעמים אלא יצאו בהמל
הנ"ל הראשונים היה כדי שלא
יפנמו בהם ובלא הזיה
נעלה אם בהמלה שהיה
יותר ומעל אין הפנים
מונע בכתר שלה ומבש
לא שהוא יותר הרוב
בהוריה בהה פעמים
ואין נאמר שהפנים
יהיה מונע לבלבד שלו
ונגד

היום שמו יחד ולא להיותם עושה מלאכה נפרדו זה מזה ולא היו כדרך
ג' ראשונה שהם מדרך ואולי שבל עשר תלמידים יצאו מחוברים יחד כגון
מרכן שעם לזה ואמר לפרעה מן הרשע ובמדבר כי בני לוי הרגו בשעה שפר
ועונש לאדם לו שעה לבן היה הדבר הזה שהיו ג"ן מלמדים לעשרה
תלמידים ומאחר ולא יצאו כולם יחד עם ג' נקודות הראשונות והעונש
הוא לפי שבעה גדולי [illegible] הדעה אחרונה אחרונה כך נדרשו המאמרים
יחלו ולא יפרע לפי הדרך [illegible] וכן לחבר זה אל הצדיקים והבה הקדמה
המונעת אל הפרק הזה בדבר יש מתי כמה שנרדם שהתלקחו מלמדה תלמ
אל ולא שנרדם לתלמ ב' תלמידים וכן שהי' עשה אפשר שהיה בדרך מנוח
שנרדם שהתלקחו ומתבדרו תלמ' הרחוקים ולא שאלו כה רק תלמ' א'
מעשה הישלון כלפי אחיו הכתר שבה אשר ג"ם מה נאמר אל הירח
לבשאנו מה נשאלנו וכו' ומכן זה . ומאמרם מה מה זה היה נשאר
קיים מאמרה לא הבה הפלא הישלון ומכולם מלמדים שבפולן עבר הבעי
שנשאלו הרחוקים ומסתלקים הישלון הנה אלו לא היה בא כלל בתלמ
הקטן ולא אמר מאמרה הפלא היה מתבטלת הוא להיות תלמ הרחוקים
אלה והיה מתבלבל ומתבטל הישלון ולכן הוצרך ב' תלמ הנשאלים היה
הישלון שבה מהו אמרה שהה ומאמרת היותה פולה נתנה בהשגה
הקלקל מאמרה כמו רבינו יונה ומשלבהם הפלא הזה הנשאר
הלא נעשו מהם הפלא מאמרה ומבלה קומם הקיקיון בנ"ל לא לא יצא
מכל תלמ נקודות כלל רק פלא רק עשה מעשה והוא הישלון שבה
ונעשה הלשון כ' אל דבר אבל לא בהתלה כמו שורש ועיקר אנו
מסתלק תחב בעת הפעם מעם מה אחר לה כשל הפסקת בעת הקיקיון
שהם ב' תלמ' מהם הלאה אלו הם המסתלקים בעת הפעם תשב אל
כאו מתבלבלים ומלם הקיקיון בסוף שורש ועיקר אלא אם יבטלו הרחוקים
לא יפלו הסתלק . ואלה ויהיה עוד הוא אלה מסתלקים לזה כי אלה
הנעשה ומאמר פרי לפרע מן הראשונים וסר ויהיה אבר שמנה ולין אל
ובהסתלקם יתקבצו מן הראשון על אחרון כהסתלקתם לבמי הוהם
עשר מאמרו נפרדו כי אם יצאו מחוברים בלא לא היו מסתלקים אלא
שמאמרים מתי הפלא שבבדיל בעשה מאמרו מי ואילו נפרדו בעשרה
לא כלול הפלא לא הי' הדבר זכן עלה ותקח שבר ובפיקי אחתיה אמרם
אתה הסתלקתם ומשבאם לא קיים ומסתלקי מתלמידים עד הפעם לא
היה שבר לצדיקי המתיחדי אמרם והבן זה . ועוד יש מעם כ' ולכל
היה שאמר והוא כי אם היו תמה כאים בפור שורש ועיקר בחוקן
שאמר לא היו כבלים הסתלקו הנה חיה הוא ומנע הפעם בהם אבל

עדה

והוא כגון בחינו שש זכר ונקבה יש ל״ה בחי׳ וזה סדרן לפי מעלתן ומעלה
למעלה תחלה הוא מדרגת אחור באחור כי שיהיה זכר ונקבה אחוריהם
דבוקים זה לזה והעוכים אחוריהם כנגד אחוריהם. ומעלה מזה הוא
מדרגה השנית והוא שיהיו אחור בפנים שהרי הזכר אחוריו
כנגד פני הנק׳ יש מעלה בזה שנתקבלת הנקב׳ האור של הזכר ודרך
פנים אבל עדיין אינה מקבלת רק אור של אחוריים של הזכר ואינה
יכולה לקבל אור פנים. מדרגה הג׳ מעולה ומעולה והוא פנים באחור
כי שפע הזכר מגיעין באחוה הנקבה וזה יש מעלה יתירה שמקבלת
הנקבה אור הפנים ומאוש של הזכר אלא שהיותן אור נגלה אינה מקבלת
רק דרך אחור שלה ואז שם מתעבה האור וכאשר יתעבה ובכל אחב האור
לעבור דרך האחור והנגע על הפנים שלה ואז תקבל קבלו וגם הה׳ והכם
באחור ישפעה כי כאשר התבאר שהוא הזכר יגיע בפנים אל אחורי
הנקבה שהיא מגיעה ישפעה יותר מאז שהיה בהיותן הפך אחוה הזכר
בפני הנקבה. מדרגה הד׳ מעולה מכולם היא פנים בפנים כי שניהם זכר
ונקבה פנים בפנים זה לזה ומדרגה זו היא הכלה הגלגלות. ודע כי
באמת היה בהם ג׳ מדרגות הנ׳ שהם אחור באחור ופנים באחור ופנים בפנים
וחסר מהם מדרגה הד׳ שהיא אחור בפנים. אבל בזמן היו בארבעתן כולן
אמם שנבחר תוקן אלו נבאר פרקיצור ענין הקיבון מה ענינו ואחב נבאה
הנה נתבאר כי השפיעה לא היתה אלא בכלים שלא יכלו לקבל האור שלהם
ונמצא כאשר בא הקיבון עדיין היה בחי׳ הכלים אבל בענין האורות
ועצמות שלהם ולא נתחדש דבר בהם מחמת העיבורי והיינו קבל רק שנ
א׳ והוא שבתחלה בהיות הכלים בחינת נקודות קטנות בלתי מצומצם לא היו
האורות מוקפים תוך הכלים ומעל ולא היו יכולים להראות מעולתם ובחסם כי היו
בבלתן הנקודה קטנה ואחר שנתקבלו הכלים בסוד מצומצם ומתעשה אז גם האורות
יכלו להראות מעולתם והוקפים לתוך כי הדי הנקודה הקטנה נתעשה בגלגלת
ראש ואזן שמע ופה וכיוצא ואז יכלו להראות מעולתן לתוך. ואמנם הכלים עצמן
ניתוסף בהם שמשו בחי׳ מצומצם ומאוש. והענין כי הנה תחלה נעשו מן
הנקודה הראשונה עתיק ואריך בגלל ואחב מן הב׳ והג׳ נעשו בחי׳ ל״ה מצומצם
באמת כי עלו אותם אורות ב׳ נקודות הנ׳ והלכישו לתוך דאריך אבן בנודע
כי שם ומקומם עדי חורבן בית המקדש. והלכשה נעשה להם בחי׳ כלים ומצומצם שלם
עם הבחי׳ של הכלים הראשונים שלהן עצמן שנשברו בתחלה ונעתה הוכרחו
הדרוש אלהם ונתעלה ונעשו מצומצם אמת. ואחב עד העיבור הראשון
של״ת כמו״ע אמת בהיותן [illegible] כל כי נגלו בלתי בתחלה
והסוגה היתה הלכישו אותם ל׳ מצומצם רצוי שהיו אורות בלי כלים כי
הכלים ירדו בבריאת כנ׳ ואז נעשו להם גם בחי׳ כלים בתרצ׳ שלם ואז גם
הכלים

נמרדות זו תלו בכוונה תחלה כדי שלא יקנאו ש פנים אנונע כיסוי כלבר
ויש נוגע עדות כלבד וכיוצא בזה והוא לבדו. פנים והשאר בין שאין מחוברו
יחד אין נקנאות ונמצא שבעת הפנים לא הייה כה עדות ויותר שוב הוא
שיקנאו התחתונו ולא הג עליונו. ונם יותר שוב שהתחתונו עצמן יהיו
בנידוי ותתלה קושי התיקון כדי שלפי אחר התיקון הם מחוברים בנוגע
כאשר תרשה פנים לא יגיע הפנים רק כאחרון התלוי לבדו שעמם אעפ
שלא אחר התיקון הם מחוברו בנוגע בין שבתחלה הון נפרדו אבל
בסוף אלו התחתונו שכבר הון נקנאות היה העולם חלש לנוגה ויותר
הרוחב תאלר אל הקליפו והם נב התחתונו שכבר הון נאחזין כבר הם לפחות
לאין בן הון ולא הייה שום תיקון כלל הון וכזה יתבאר היטב הטעם לאחר
הולדת בזה עיבור ונקבה ועיבור ואחרון כי הג ראשונו יצאו כולן כל א
בלולה אי ולא הוצרכו לכל זה רק לעיבור א כלבד. והזעיר הלה צריך
עיבור ונקבה לתקן כיחד ו סקדמת קצות שלו אשר הם לבדם יצאו יחד
בסוד שורש ועיקר הכוונים ותחלה קושי התיקון ואחב עיבור כ הבינה
אלו יחד הג ראשונו שלו שהם האחרון הג אצלנו הראיר וכלים לו אם בסוד
הוספת כיחד כי כן בראשונה נשארו אלשתן יחד שלא יצאו כבר אבל
נוקביה שכל כ חלקיה התחתונו לא יצאו תחלה הנה שתף אחר התיקון
יצאו יחד בולם בעם א ונתקנת כולה כבעם א בסוד הוספת כרגע א
כיחד ואינה צריכה לכל אותם התיקונו דזעיר ני לה בעיבור ראשון ונקב

ונבאר עתה מה היה בעת מיתת האלכיסי. הנה בתחלה נשל כי
היה שינוי כין ג עקודו ראשונו שהם בחי אריך ואלקי שבלם
יצאו כל א מהם כולל מי ונם שיצאו מחוברו כל העשה שבהם זו בזו
בדרך קויס ושב בזון בבג היטב. ולכן לחייה הקנים והשביה שוה
בהם. וההפרש הוא כי לעתיד הנקודו של אלקי יותר מתקנו ונם שהיו כולו
כל א מהם מי לכן הייה בהם שבה כ שינויים הא הוא שהכלים שיהיו
אין אלקי לא היו רק מוכרח כלים לאחוריים שלהם כאבר לכל הכלים לבחינת
פנים לא נשארו משב בזון שכל בחי הכלים לבג ולאחור נפלו ונשארו
עוד הייה שינוי כ כי הכלים הנשבריים ולאחוריים לאלקי לא נשארו שביה
נוגה הנג מיהה רק יחיה כלבד לטעה מתקנים אבל נשארו עומדין
בעולם האצי עצמו בתוקנים שהיה עתיד להיות תוקנים נוק בזה ולכן לא נאבד
בהם בחי מיהה רק בג המלכי התחתונו שהם בחי בזון שבהם נאחז ויתרת
המלך כי יחיו לטעה מעלמין ונפלו בעולם הבריאה בגל באורך ונפלו
מהם כחלק הקליפות ונתבטלו עם בחקבם ושם בדף נתבאר באריך
השינוי שהיה בג הראשונו עצמן כי גם בהם היה חלק ועש. ומעתה
בראן נבאר מלאכי ולטעה מה ענינם ותחלת הכל נקדים לך הקדמה א

והיא

שהם הקליפות לפי שלא נתקנו ונשארו נפרדי פחתי רבים נפלאי והנה
כיון החול השכינה שהיא כולה רעיר היא בגלות כן הקליפות והכן ענין
שכינה בגלות הוה ענינה והנה היא נקי שם כן שהיא הוה כמולו הין
בגולה והיא מסרה בכירורין מתוך הסיגי והיא מעלה אותם למעלה
בסתר אל ושם נתקנו והכן גם זה היעב כיאור אל מה עניינם אמנם
בשעת עולה מתוך הקליפות למעלה ואינה מעמדת בגלות ואמנם הזוהר
אשר לה עם זעיר בשבת הם פרשו ולא מן הכירורין האלו והנה
גם איסור שבת המוציא מרשות לרשות כי הנה המוציא מרהיי
לרהיי הוא נוגע להמשיך הכירורין הקדושי אשר בכר הוכרדו
ונעשו רהיי ומוציאין מרהיי לרהיי שהם הסיגי והקליפות ומעבר
קודש בחולי והמוכנים מרהיי לרהיי הוא נוגע שהשכינה הרד
בשבת לתקון הסיגים והבירור מהם הכירורין העלותם משם
שהוא רהיי למעלה אל רהיי וגם זה בגם מאד מאד ונמצא כי איסור
המוכנים מרהיי לרהיי הוא תלוי בהמלאכה אחרת והיא הבורר
שהיא מבדל גדל מכות ומלאכות בשבת כי כן הבורר הוא נוגע
בכר זה עצמו הנה שהגלה השכינה כין הקליפות והבירור כירורין
מתוך הסיגים

ואחר שנתבאר כחי הקדמון ירך קצרה נאזור לבארו כפי
פירוש המורגנו הגדול שהם אחוז כאחוז ואחוז בפנים ופנים
באחוז ופנים בפנים. הנה ערם שהיה שום תיקון כלל בכל האצילות
אפי בעתיק. ואין הנה בצלמת האורות של אזלי ובגופו בתוך הכלים
שלהם בהיותם עדין בשורו עקודו בגוי היו אחור באחור לפי שהנה נודע
כי אזלי עומדי בשני צדי אלא זה בחסד שלו וזה בגבורה והיו אזלי פנים
בפנים אז אור הפנים של אלא יורד ונמשך בישר באמצעות כין פנים אל
לפנים אינו ומאור בפנים שבהם והנה בהיותם עדין בשורו עקודו בלתי
תיקון בכר נתבאר אצלינו כי זה עם שבהם הכלים המלכי לפי שבאשר
לא היה עדין תיקון היה האור בא בלתי מסכים והנה הם אורות גדולים
והלתי מסכים ואז אין הכלים יכולי לקבלו ונשברו ומתבטלו ואחר
התיקון בא האור מעוטע לכן מסכים ויכולי הכלים הקבלתם נב
לסובלו והנה באשר עדין לא היה שום תיקון אפי בעתיק ואין היה
האור גדול וחב ולכן מסכים ועב אם היו אזלי פנים בפנים הנה בהמשך
אור פנים אריך בינהם בגוי ירך החזה אלו לא היו יכולי לקבלו כלל לפי
שבחי הפנים הם יותר זכים וכהירים ורקי מן בחי האחוריים והיה
האור מוכלל ובגם בהם מאלי והיו כלתי יכולין לקבלו והיו נשברים
ונופלים גם הם למטה בתוקף גדול והיה בהם בחי מיתה מעט חלו ועם

נשארו

בלעדי כיון בכלל אחוז שאור
פנים אלא יורד בישר כין פנים
אזלי ומעט מאד שאור פנים
אלא יוצא אל המזרח ובגם
כין שהם אחוריי דאזלי

הכלים שלהם הראשונים שירדו ותרו נתעלו גם הם לתעלה ונתחברו עם
פנים אחרים חדשים ונהכל יחד נעשה פרצוף אל אלם אל העליון וכן
ונוקבא עדי הנה . תמונם הראשון שהיה בהם הוא הוא שאחור לעולה
כי אריך ואחור נקבו כמעט אל אבל זעיר אשר לא יצאו ונתעלה רק ו
תלין נקודו בלבד שהם כחי וק שלבן אלו הוק נקבו תחלה עד העבור
והיו נקבו אחרים פנים לו בסוד הנפרדים לאותם הנ תלין הראשונים שהם
הנוחים שלו שלא יצאו מתחלה ולא שבתחלה חסרו אשתם כיחד ואחר
לבן גם עדיין פנים לו אשתם . יחד בעבור הכינהם היבר ואין שנין
ראחר הכירגל בחוזבר אצלנו בכל אופים ושם ועדיין לה

עיבור

וכן בפרשת זעיר אשר כל הנ תלין התחרעו שלה לא פחו
תלה בסוד עיקר ושורש לבן בעתה הקדמון פנים בולם יחד אלה מבחינת
הוספת אבל הרגע אל ואין בה הכחינו שוש בזאת שהם מעיבור ונקבה
ועיבור כי לבי שהבל פנים לה כיחד והנה עדיין אחר שנתקן זאת לא ר"ל
כי הנה עשם וסיבת העיבור אל זעיר היה אופן זה לבי שבתחלה
הון שם תלין נפרדי זה אזה בסוד הר"ל בכל ולבן נבנם בסוד העיבור
בדרך אל כי לסוד התלים האלו הנפרדי בדרך אחר הנה השינה ואל אחרת
היותם אוקבכי יחד שם ונם לסיבת שעדיין נתקבל בהם אור תחלת
מבח כי סיבו אלו יתחברו יחד בולם ויתקשרו יחד ואל בזה העיבור
הראשון נתחברו יחד לתלין כמחי קוים בעולם והוא כי החסר נבלל
בנבח והנבו שהוד והרגת כיסוד ועונן זה בדרך הלת בולן מתלת בכל אבר
שיעברו כי יחד הקלעה ואל נתחברו יחד בולם חיבור אל . ונתר אחרת והוא
אבל אלה ואלה אלם נבלל אחר הל הנ התחברו בחבורה אצלנו בעונן הקבלן
שש בהם בא אחרו לבי שהיותו שם בסוד העיבור הראשון היה מבחי
הלת בולן מתלת ולא נחברו רק הלת לבד והיה כל אל אלם בולן אחר הל הנ
הרי בא כי הנה השכיעיה הוא נקודת הולבו ואל הזעיר בסוד ששה
שבתוך נקודת אבל הראשונה שהיא אחר אחר הם ו"ק והולבו אחר נקודת
בסיום שוב הוא בסוד אושיע בסיעה לבד הנ' בכ בלא בא עד בפסו
אחרונו ולא קדוב בחבורה אצלנו ואל נעשה ר"ל כי נעשו בולם יחד
ואחרו אל אם שאחו בתקון כי ר"ל נהיו עשרה ראינו אל הא ואל הא
ואחרו אל ראינו יהוה כי כי נולע יהויה רמה פנולו אלהים הוא בזאת
אשר הולבו ששה שלו נתחברו ונתקשרו ונתקנו ונעשה אחם כחי
הוא זו בפולו אלהים אלהים ואקשה אחת שאחת יחד בשם אל יחיד שמו יחד
ונק ר"ל ובעבי אלהים שאנו אחרי שנתקנו אלו הנ' אלהי אל אלם עבדי
בבבה הנ' אל נעתר בדרך שלהם להצרף ונשארו קצת בלבד קדושה
אלהים בדרך הנק פנים שלהם ונק ר"ל בסוד בן בנים עתה עם הראדן
שהם הקלפו

אותה

לפ הזה עד

הקלפו

כלל אחונים ז' תחתונה שכו שהם סוד אחונים אלו הם אותיות שורש הנוף-
אלא בנוגע כי ישנן בהם קצת השנה ובחי' אלו ז' תחתונה אלו הם
הנקי בשם עתיק יומין כל עתיק של חי' ז' תחתונה הנק' יומי קדם והם
ישנן קצת השנה וידיעה. והנה אחר שעתיק ואשו ועתיק יומין בנוכר
נתנועע האור קצת עי' רישא דעתיק שנקרא ונעשה פרצוף ועדר
האור העליון דרך החסדים הם ועתה יש בה לאכל לקבל האור העליון
אפי' דרך פני שלו לפי שהות זכר שהות התי' אכל איזו שהות נוקבא
דינו עדיין אין בה כח לקבל האור העליון דרך פני ~~ואשאלה~~ שלה
אלא בחזו ולכן אי' החזיר אחר פנו בחקוס החזה ראש והיה מקבל
האור העליון דרך פנו ואי' נשאלה כמו שהיה בתחלה ונמצא עתה
עומדי אלו פני בחזו שהיא המדרגה השלישי ותפר מהם המדרגה
השניה של חזו בפני והבפ עלו בחעות מדרגה השלישי שהיא פני
באחור ושעם הדבר הוא לפי שכיון שהחבו והבינה שבחלש עתיק-
יומין שנהם נתקנו ביחד פנו ולא הקדים זה לזה לכן נם אלו שהם
בחי' חבו והבינה בנוגע היה בהם ל' תיקונו ביחד כי היו תחלה בחלבה
המשונה חזו בחזו ובבפ עלו ל' מדרגו ביחד והיו פני בחזו בנו שהיא
השלישית ואמנם בשום הוא כי האור נמשך אין אחת אל אחיו כין אם
יהיו בבחינת פני בפני אם בבחי' פני בחזו לעולם הוא בא אין הבדל שבו-
משוי אי' לפי שלעולם אחת הוא עומד בבחי' פני בבי מדרגו הנו אכל
הבינו הוא מאי' כי בהיותה פני בפני נם היא עם אחת אי' הבחינה
הבחה אין הבדל באחת אליה ובקבלת האהבה בפני שלה בתחלה ושם הם
מאירים עדי הבחה ואחר מהאורו הנרועי שנשארו הם הולכי אל-
האחוריים שלה ומאירי בהם ואינם אחת אלא חלק א' מאחד חלקי האור כי
בולם נתנו אל בחי' הפני שלה. אבל בהיותם אחוריים בנגד פנו אחת
אעפי שבחבה עצמה של אחת אינה משתנית בנו כי נם עתה בחבה
דרך פני שלו עכ"ז האורו הנלו עיקר מאירי באחוריים שלה ואעפי שהם
עבים ונם עכ"ז הבחה שלו חי' אם מעט ואם הרבה הנה עיקר-
נתן באחוריים שלה ושיוריו מאירי בפני שלה ונמצא כי בהיותם אחת
פני בפני עם אחת הפני שלה מדרגתי הרבה יותר אין האחוריים
והיו אינו נגד פני אחת האחוריים שלהם הם מדרגתי הרבה כי האחוה
שלה עתה מאירי בהם פני אחת מאש ומאתק מאי יורד מבאשר
היתה פני בפני אבל הפני שלה עתה הם נרועי ונמצא מהב
כי האחוריים נאינו נתמרקו ונתקנו תיקון נוסף של אהוה אחת כי אחורי
אין אור פני עליונו מהם מאירים בהם כמו שיש אל האחוריים מאינה-
לך בבחי' פני יש תקון יתרון אחת על אינו כי פני אחת היה בהם

נשארו אחר באחר ואז בהתאשך אור כנגד אריך ידך יהיה אלו ונתאשך ונכנס
כין כי האחוריים אל אלה אשר הם עמים ונפים מאד יותר מדבר הקנה
ואז אין האור הזה נכלע ונכנס בהם מאד כי הוא רוחני בהקבלתם
חשופי ונפי ולכן אינו נכנס בהם רק אור מוועט וכולין לקבלו ולכן
עמדו אלה מתחלה כבתי אחר באחר ובזה לא מתן כשאר הי מלכים
אותן מאש וירדו לעולם הבריאה אמנם האחוריים שהם אורם אשר לא
יכלו לקבל האור בעלין אבל בהיותם כפו אחר באחר נתבטלו והכלים
שהם אל בתי האחוריים הם ירדו לאצילות ונשארו בעולם האצילות בוקן
שהיתה שם נוקבא דלא בתי הכלי אל הנקודה אלה בגוזע ובמוחות
שבל העשה כלים שלו קוים שיצאו האורות ועין כדרך א אותן נשארו
האחוריים של אלה כי שם נתבטל באורך . והנה כאשר ירדו אלו האחוריים
ירדו אחור אחת כלולים מים וחלה אינו כלולים מים נב ואחור אחת
ירדו ונפלו ושארו בנגד הקנים אל אל נקבת דזעיר ואחור אינו נפלו
גם הם שם ועמדו בנגד האחריים אל שם דזעיר והיא נשאלה עומדת בוקן
באמצעם ואלו מאחור ואלו הקנים ונשארו אלה אחור באחור ונעלם
כי הכלים אל האדם דלא כאשר נשארו אחרן ונפלו מאש בבריאה
בוקן הקליפה אשר הם בתי הרעות בגוזע בסוד כלע הרעות לנגד שהם
הקליפה . אבל האחוריים דאלה נקבתי ירידה מגדולה בלבד כי נפלו
מעדנים העליונה שהיו באחור אלה והיו לעשה בוקם נוקבא דלא
באלו עמדו באופן כי מתחלה היו האחוריים אלו נקבתי מלכים מאש
ודברים לעשה נעשו שהם עלבד . וזה הכי כי יאמר הלא שרי יחדיו
מלכים וכמו שנבאר כך כי מאלו האחוריים נתקנו ונעשו שתי נשים
שרה ולאה והנוקבא דזעיר נקבת דאל וזעיר נקבת ישראל . והנה שרה היא
בחלל ושרי אשת אברם היא בלאה וזה הלא שרי כי אותיות הלא הם
אותיות לאה כי אין השם האלו נעשות לאה כמו שנבאר כך לעשה
ענין מלאותם ישר והנה כאשר נתחיל עתיק ומלין להקדים התלת
כולם כי הנה הוא הראש העלין שבכל הרישין הנקרא פרישא מלרבה
האצילות אשר שלשתם כלולו בנקודה הראשונה של אלו העשה הנקודו
הנודעות בגל ונודע כי כשנתקן נעשה כדבר נאור בן יום והנה
כשהתחיל לתקן ונעשה לו בתי ראש שבו הנה הנקודה הראשונה שבו נתקבצו
הלבד כיחד שהם בחלל שבו שהם כלולות פרישא עתיק אשר לבחינה
זה הראש קדמאה הרישא מלרבה האצילות פרישא עילאה ולא מתחדש
כי כי הנה בתי כדבר עתיק הנקודה הראשונה שהם פרישא עילאה מלרבה
מנה ומעלמה עתיק לבשת כלל תוך אל ונשאלה בפנים כי מלבנו
יבול הרשיה עילאה ישר ולכן זאת הראש היא הנק פרישא ולא מתחדש

כי השה אלו שהם
עתיק שקראתי שהם
לא יתפס לעשה בוקן
הנקבה הנפלה הנה
בהבלה בהיורש
ומעלה היו ולבו
בנלו שנבאר נכו

כלל

שהיה אור שנתקן באותו. והוא כי עלו בהתבונה הרב עיה והתעשה ר״ן
אנשים יחד פנים כפנים. אמונם עליון הן בבחי נקודות בלתי תקון. ואחר כן
נתקנו בגבה והוד ויסוד דעתיק ומלין ונם אז נתקנו אחר חסלונכו ו״ר
באלה ונם התחילו לתקן תרין דישין באותו אשר כל א׳ מהם כולל ד׳ ראשונות
כלל והשנים בנוגע כי נה״י דעתיק מהלבשי רוח חנה ואריך וחנה ואריך
מהלבשי רוח כתר חכמה ובינה באותו ולכן כל אלו הבחי נתקנו יחד זה
אחר זה. והנה נתבאר ענין אותו שהיו בהם ג׳ מדרגות ואחר מהם מדרגה
השנית שהיא אחור בפנים לסיבה הנ״ל. ונבאר ענין זון שבהם היו כל
הג׳ מדרגות הנ״ל. וזה סדרן הנה נודע כי זון הם מבחי הנה״י שלאריך
אמין כי שם מקומם כנ״ל בהדרגה מקומו ולכן לא קבלו שום תקון והאלה
מהבאשר התחילו תקון דרישין דעתיק ומלין רק אותו שהתרחקו אז פנים
באחור כנ״ל אבל הזון לא התחילו בתקון והאלה בהם עד שהתחילו תקון
דרישא באלה. וכבר נתבאר [illegible] דרישא דעתיק נתקנו בתחלה שלו
ביחד לעולה בחקום הראש ומשם באלה שהחלה נתקנו בתר וחכמה שלו
בראשו ואחר נתקנה הבינה שלו לעליה סדרין ולכן נתוספה בזון העולה
הכ״ מושב באותו והוא כי כאשר נתקנו בתר וחכמה באלה בראשו אז חזרו
הם להיות אחור בפנים כי אחור לזעיר בנגד הפנים דנוקבא. וכאשר
נתקנה בינה באלה חזרו בסוד פנים ואחור כל פנים זעיר בנגד אחור דנוקבא
ובשנתקנו נה״י דעתיק שאז נתקנו חנה ואריך ואז נתקנו בחב באותו
שהם הראש שלהם אז הוחזרו זון פנים בפנים ועליון הם בבחי נקודות
בלתי תקון כלל.

ונתחיל לבאר תקון זון כי הנה אחר שנתקנו אותו אז היה מציאות
לתקן לזון ואז ל״ה אלה שהם הכלים שלהם שנשברו ונפלו
לעולם בעולם הבריאה בנוגע השם האלה העליון לעולה בחי בתר בטן
אמא עולה כנ״ל ושם היו בסוד עיבור הראשון אשר אז נכללו הלב בלון
בהלב בנוגע ונוקביה היה בסיעה בסופם בנוגע ואחב נולדו לחוץ וינקו
מושבי אמם ובבחי הינקה הבינה נתבשלו וחזרו להיותם מתבשלי בבחי
זעיר ואמונם נוקבי הנ״ל ונעשה מדרגה שלהם כולו שיתבטל בראש
הנקבה. ואחב חזר העיבור הכ״ בנוגע ואז נגמרו זון כל מ״ר מלאים נאור
מים ואז נקראו נרות ושלמים. ואמנם בכדי נתבאר לעיל כי צריך ג׳ בחי
אלו שלשתם שהם עיבור ונקבה ועיבור כ״ לא הוצרכו אלה בזה לבד ולא
היה כן בכל השאר אבל בנוקבא ולעיל כיאורנו עמם הדבר:

ויתרה צריך לבאר ענין זון מי הם. ואחב נבחר בחי עיבור הכ״ שלהם
לצורך האותיות דעלמא. גם יתבאר ענין ל״ בחינות שמצינו הם

פח כי לקבל אור העליון ופנים [illegible] אותה לא היה בהם כח לקבלו ונשאר
בסוד אחור כנ"ל ואותם שינוי כ"ח אלו שיש באלף שבחתי אחר יש
יתרון ומעלה לתפארת וכתר אחרת יש יתרון לאיזו על אבא"ז נמצא
שינוי אחר בענין שהרי אחורים הראשונים שנפלו תחלה לעומה שנעשה
אדם יעקב ולא כאן שיתבאר לעומה בעה"ב. והנה עיין אלף בסוד קדוש
כלה תיקון ומכשיל כל השאר אשר תתקנו ואחר נתקנו חסל ונבו לעתיק
יומין ולא נתקנו נב כתר חכמה ולא שהם התרין דישין תקלין מן הנ
דישין לאדרת הלזינו בגדלה והעונם הוא כמה שיתבאר אלבנו כי
חסל ונבו לעתיק יומין מתלבשי הנך כתר וחכמה ולא ואותם הבינה
ולא עיין לא נתקנה עמהם והה מה שינוי א"ש כין עתיק לאריך
כי עתיק נתקנו ב' ראשונים אלו ביחד ואריך לא נתקנו ביחד רק שהיה
הראשונים [illegible] לבד כנ"ל ונעשה הנבר הוא כמה שנבאר
עתה הקדמה א' והיא כי יש שינוי א' כין בנין לאריך אכין לכל שאר
הבנינים שבאלף והענין הוא כי בכל בנין ובנין של אלף ון ועתיק
יומין יש בכל ראש אחד ב' ראשונים שהם כחב של כתר הבנינים הוא
אבל הבנין אלף אין בראש אלו רק כתר וחכמה שבו בלבד והכתר נקרא
נלנלה לאריך והחכמה נקרא אוחה סתיאלה שבו ובזה תכין לאה באלהים
הלזינו אזכיר ב' דישין שהם דישא שלמה לעתיק יומין ותרין דישין
אלף שהם כתר חכמה ולמה לא הזכירו גם אתכינה לאריך ויהיו ארבעה
דישין אבל הענין הוא כי דישא לעתיק יומין אעקר שיש בה ב' ראשונים
בכל עקר לזוב העלמים רק דישא אחת לחול גם שנקרא אחד ידע כלל.
ובתר וחכמה שבראש אלף נמשכו לב לזוב נלוים בעקר דישא עילאה
והרי הם תלת דישין כי בולם כח ראשי של עתיק ולאריך אשר שניהם ביחד
רק כתר לבד עם דיוקנם ב' פרצופים והכן שעם זה אחר שתצטרך אלו להבין
האחד הנ"ל של תלת דישין לאדרת הלזינו ואותם הבינה אלף לא יבה ועלו
ולהיות בראשו ונשאר לעומה בנין של אלף ולכן אינה רק בשם דישא ונעשה
דיוקנה שם בנין מזה בשאר הפרצופים כנ"ל הוא לבד שאלף הלבוש לעתיק
ל"ל הקדמון שבו בגדלה ואור עתיק יומין גדול מאד מאד ואין כח בבינה
אלף לקבל אור עתיק יומין בדיוקנה קדומה אלו בדיוקנה בראש לאריך
ובראשי ידיה לעומה בנין לאריך ונתרחקה מעט. כלה לקבל אור לעתיק
יומין שם אבל בשאר הבנין לאריך ונתרחקה מעט יומין מדוחק מאד מאד
כי אלף מלבשו וסותם האדרתו ולכן יש כח ויכולת אבינה שבכל פרצוף
ופרצוף לדיוקנה ביחד עם חבירתה שהיא הנקבה של פרצוף עצמה יחד
שניהם לעומה בראש הפרצוף הזה. ואחר שבארנו מה שעתיק אלף נבאר

עתיק

נתלבשו בו׳ לאחת אחר היותן בתוכם המותר ונמצא חכמת נתלבשו—
הבו׳ לאחת הוא הבו׳ לאותו ונמצא אמר כי חכל ונמצא חכמה יש עליהם
כ׳ כיסויים ושני מסכים שהם הכלים בו׳ לאחת והכלים בו׳ לאי
אינו חכל ונעשה ונמצא אינמת אין עליהם רק כיסוי ומסך א׳ בלבד
שהם כלים בו׳ לאיתת ואמצאו חכמה ונעשה ונמצא לאחת והחכמה ונמצא
אינמת שעליהם בגד אחד בראש ונעשה מוכוונים זה בתוך זה וכיצד
ונעשה ונמצא לאחת ונמצא אינו שעליהם מצא שמלת בראש ונעשה
מוכוונים זה בתוך זה וכ׳ הנעשה ונעשה ונמצא לאחת ~~הוא חלבשה~~ אינמת
~~הנעשה בו׳ מוכוונים~~ זה בתוך זה . והנה המות על הנעשה ונעשה
ונמצא אינמת לאחת הוא מוכרע כ׳ הנעשה א׳ כן חכמה וכיצד שמצא
לאחת ומ׳ כן חוכ׳ ונמצא אינמת אעפ׳ שהיות נתן תוך כלי יסוד לאחת
והם נתונים בתוך הכלים ונצא והוד לאותו בגד ואם שמלת איש בראש
הזה כ׳ בחינו כלומר כו בחי׳ חוכ׳ שלבת מצא חוכ׳ ומצא לאחת ובחינ׳
חוכ׳ שלובת מצא חוכ׳ ומצא אינו . ואלו הל׳ נעשו כו בחינת כ׳
מותן ומהנעשים נקראי נעשה והם בחי׳ החכמה והבינה שלבת מצא
לאחת נעשו כנעשה הזה חוכ׳ שכו ובחי׳ חוכ׳ שלובת מצא אי׳ נעשין
כנעשה הזה בחי׳ חסדי ונבורו כשכך החכמה והבינה איש כו מצא לאחת
ונמצא כי הנעשה הזה ונעשה בו׳ לאחת יש כו כלומר כ׳ מותן
והם חוכ׳ חסדי ונבורו וכלם הם ג׳ מותן כנגד כ׳ חסד והגבורה
שהם נק׳ נעשה אב שהם ג׳ מותן חכל פרטים ושלשתם נקראי נעשה
דרך כלל ! וגם כי אל נעורה כי הנעשה יש כו כ׳ נעורה מ׳ מסלאינו
ומ׳ מוסר בחכמה והרי נתבאר ענין המותר בעצמן . ונתבאר בבאר
אופן התלבשותם הזה גם כי הנה בהיותם הבו׳ לאחת הזה נבו׳ לאינו
נתלבשו כולם יחד הזה נעשה . ונבאר ענין ההתפשטות נבו׳ לאינמת
ומותנו יתבאר התפשטות נבו׳ לאחת הנה נודע כי הנצח מתחלק לג׳ שלשים ואלו
פרקין וכן המות הנק׳ חכמה אשר בתוכו מתחלק לג׳ שלשים ואלו
מתפשטין בכן יתוב נעשה פרק העלון נצח לאינו אשר בתוכו שלש
מות החכמה מתלבש בכלי החכמה שלזה . ופרק האמצעי נצח נאי
אשר בתוכו שלש האמצעי של מות החכמה מתלבש בכלי החסד לזה
ופרק התחתון נצח לאינו אשר בתוכו שלש האמצעי של מות החכמה
מתלבש בכלי ~~החסד~~ הנצח של זה . וכן עלה נתפשטו פרקי ההוד
לאינו אשר בתוכם ג׳ שלשי המות בחינה ונתלבשו בכן שמאלי נעשה
שהות בינה ונבו׳ והוד שלו וכן עלה נתלבשו נצח והוד של לאחת אשר
בתוכם מות חכמה ומות בינה ונתלבשו ונתפשטו בכן יתוב וכבר
שמאלי זה בגד נצח והוד של אינמת ומתוכם נעבי הפרק הב׳ שלנצח

לאינמת

תכוונ׳

נ״ל הנתחתון

דישראל ויעקב ורחל ולאה

מה ענין

והנה נודע כי
ישראל ויעקב הם בחי' זא"ת ורחל ולאה הם בחי' הנקבות שלהם
אבל בהכרח הוא שהם בחי' חלוקין זו מזו. והענין הוא כי הנה זא"ת
הנו"ק בכל הזוהר ובכל חיבורינו זה הנה הוא הנק' ישראל והוא בחי'
ו' סופי של כלולה"ם מאלף אדם ועד יסוד בנוקבא. ונוקבא דזא"ת
היא המלכות העשירית שבים הכוללות עולם האצילות כולו נב"י ולבינה
הנק' רחל כי לכן נק' רחל עקרת הבית בנוקבא בחוקן כי זון הם
ישראל ורחל. ואמנם יעקב ולאה הם הבחי' של המלבי' והבלים של
אותו מבחי' האחוריים אלהים שנפלו ומטה בחוקן נוק' לזעיר רחל
בחלבי' ולא ומטו בבריאה ומטה כלה נכאר כי אע"פי שזא"ת הוא פרצוף
א' שלם ונק' ישראל עכ"ז נם הוא נחלק בשתי בחי' כי עד החזה נקרא
ישראל ומשם ומטה על דרכו נק' ישורון וכמו"ש ויהי בישורון
מלך וכ"כ בחי' אלו שהם ישראל וישורון הם בזא"ת ומטה יתבאר
ביעוב"ה. ונתחיל לבאר ענין זון שהם ישראל ורחל ואחר יתבאר
ענין יעקב ולאה ובתולה צריך שנבאר ענין זא"ת וענין המוחין הבחי'
לו בעיבור השני שהם בחי' נ' דאשונה שבו. הנה בערך העיבור הב'
של זא"ת של צורך המוחין שלו נזדווגו אותו. ואבא הולד מן המוחין שבו
עיבה ד"כורא והם כלולה חכמה וביה"ד חסדי וה' נבו' מבחי' הדעת
שלו נם אימא נהנה בחי' עיבה"ן שלה והם חכמה וביה"ד חסדים וה'
נבו' שהם בחי' דעת שלה בנוקבא כי האשה דעתה קלה מנ"ל בהרבה
מקומות ואחרי היותם בסוד העיבור ילדה אותם הבינה בסוד לידה
ויצאו לדרך היסוד שלה ובכדי נתבאר שנ"ל כי אלו המוחין של זעיר הנז'
נתלבשו הבלה בדרך הנה"י של הבינה ואחר נתלבשו כולם יחד
ונתלבשו הזא"ת וזה שנינו הנה נתבא באורות האצילות רק דלא נאחז
נגיז ומוחין יחיד מן אימא ועד נם הנה"י. אבא נתלבשו הזא"ת הנה"י
של הבינה באופן זה כי המוחין של חכמה דזעיר שנמשך מן אבא
נתלבש בנצח שלו של אבא והמוחין של ביה"ד דזעיר שנמשך מן אבא
נתלבשה בדרך ההוד של אבא והמוחין של הדעת דזעיר שנמשך מן
הדעת של אבא והוא כולל הה' חסדי מבחי' מוחין החכמה לאבא ומחוץ
נבודו מוחין הביה"ד לאבא נב' והנה הדעת הזה נתלבש בדרך יסוד
לאבא וכן עכ"ז נתלבשו מוחין שנמשכו לזעיר מצד אימא שהם
חב"ד מחב"ד לאימא ונתלבשו בנה"י לאימא ואחר כל ההתלבשו הזה

נתלבשו

כי שם מתקבצים כסוד השקר אין לו רגלים וכסוד כל היום לוקח
היפוך הוד וכיוצא בזה והם נצח והוד הם סוד עקבי נחל סתימות ואין
להם פרנסה כמו היסוד ואם תהיכן יונקי ולהם אכל הענין הזה אי
רע כי הקליפה מקום יניקתם הוא מלמטה המלכות כמקום הצפרדעים כי
ושם האור הפנימי פוקע ויצא כלל כי כצפורדע בירים כי בצפרדע
הרגלים כי אין הירים פוקע האור לצאת ולכנס בדרשי הירכין כלל ואם
יונקי ושם מתוגו בעורו ומגולה שם . וגם מלשחלל כי הירים עם קנעות
ושנות לטומאה וצריכי נטילה אפי לחולין קודם אכילה . גם בקום האדם
בבקר מתוגרתן כלה כבר רוח רעה עליהם וצריכין נטילת ידים
כשחרית בבוקר כי לעולם התילון כל יניקתם הוא מן הקצות ומשם ומשם
כי אין להם רשות לעלות אל מקום הקדושה אבל יונקים מלמקום פיומשם
והנה בקצות הם של הזרועות ושל הירכין שם מתיזתם ויניקתם והנה
אנו רואים בחוש הראות כי הבשר שבסוף האצבע נבקע ומתקבצו ויצא
ונגל הצפרן ויצאה לחוץ ונרפא אותה הבקיעה ויצאו הלאות בגד ויונקים
אותם התילון ופעמי כשיש חו פגם בישראל ולא תמיד והנה הצפרדעים
עצמן אינן בחינת קליפה ומומש חו ובמוש בזוה כ ויקהל רח כ ולבושין
קדמונין נלתלבש בהו אדם בגנבה ועדן הוו שאינן מלבושי מתיבין בהיכין
ראיקרין אחוריים ואינן לבושי ראיקרין לבושי עופרת וכו ולא אשתלרו
ביה אלא הנהו ראשי עופרין אלבשן ראלבשן יסחרן לאלם לאינן עופרין
וכו כי הענין כי אם הצפרדעים היו חו עומאה וקליפה אך היה מלבוש
כנעלת ידים והרי לעולם העומאה רכיקה כאדם . אמנם הצפרדעים
הם כחי מלבוש עדור זך אלא שהוא השר בעבעו והוא סוד מלא שם
כל הרוחה רק קנות א כשעתה לאתחלה כי מקרשת לא מתחלה אלא
מהדות סערת אחרת . כשעתה לאסתים לאוחת וכו וכנין ישאל קרוש
לא הוו הנן חפיה על הדות פתיחו חופתה קדשה נפרוכתה קדשה נעורת
הדות אחר לא יסתים ליה הדות קליפה הקיפה ויחיד בכל מערוי וכו
באופן כי הצפרדעים הם הלבוש הקשה הנעשה שם כראשי האצבעות
ובקצותם כי שלא יגיע התילונים הנק קליפה הקיפה מושם כי בהיות
שם הקליפה הקדוש שהם הצפרדעים שהם קשים מאד אי אפשר אל
התילון ליגע מושם והצפרדעים עומדי על קצות פתחי פיומי החצבעות
לתן ולהחסה מן הקליפה והתילון שלא יגיע יוכר מן הצורך לחם כי
בהכלה מושם מקום יניקתם אלא הכוונה היא כדי שלא יגיע יוכר מדתי
ולכן נמצאי אז היו הלבושי של אדם בהיותו בגן העדן לשומרו מן
התילון ובהתפשטו מהם נשאר עליהם ריח ויתקבא מלפנים הולכים
והתילון ונמצא שהצפרדעים הוא שורש הקליפה אלא שהיא זכה מקליפה

הזכות

לאיתו לו הדרך הכי של הור לאיתו הנה הם מתקשטי כבל לורן הזרוע
היוצא לו השולאלי וזעיר ונמשך על סיוס לפורטו ומתוך לפורטו
האצבעות בוקע האור ההוא של דרך הכי של הנצח לו ההור של איתו
וחוזר ונכנס ומתלבש הך לאש הירך היוצא לו השולאלי וזעיר
בין דרך לדרך ששם הוא מקום חלול ובול האור לפנים לך
שם בנין לקמן ומתקשט בבולה על סיוס הרגלים והאלו המשיל לך
משל שיני הזעיר פשוטו ומשולשלות לעבר ותלויות על נוטו
ולפורטו מלבעותיו מונעו על לאשי ירכותיו ויוצא האור הפנימי
מלפורטו מלבעותיו ונכנסי בראשי יריכיו וכן עלי הוא בנצח והור
של לאבא ואמונים לין אחי הנצח וההור לאיתו לו לאבא נכנסי ומתקשטי
כלל הך הנוכ של זעיר שהוא הקלי שכו כי הנה הנצח אינו מתקשט
רק בקו יתוי כלבד שהם חבות חסד נצח וזעיר וההור לאיתו אינו
מתקשט רק בקו שולאלי כלבד שהם בינה נבו הור וזעיר. לבבל
הקלי וזעיר הוא קו אמצעי ולין נכנסי בו הנצח וההור לאיתו לו לאבא
אשר בתוכם הרין מוחי הנקראי הכ לאבא לו לאיתו כלל רק בשני
הקויס כלבד היתוי והשולאלי. והו כחי הקשר שיש לחבור עם
החסד ועם נצח והקשר שיש לבינה עם נבו ועם הור והכן זה
מלא ולא הנוער וכזה יתרצו לך קושיות ופקקי רבות אשר
מבלבל הוא לראות איך הנצח וההור אשר תחת הקלי ולין לחסד
הקשרו כלל. עם הזרועו בראה כמוש הראות כי מסיוס הנוכ
בלין ויוצאי ואם איך נמשכי לקו יתוי ושולאלי עם החסד והגבורה
והרי שניהם יוצאי מן קו האמצעי לך יוכן עם הנו. גם יתרו
לך לראות ולידע מה שהה מן האור היוצא מסיוס הזרועות לכן
לפורטו האצבעו להיכן הולך ומתקשט ואם כאמו שאינו יוצא כלל
ויהי לוחק גדול כי האור לא נמשך לבעלה אלא להתקשט בהתרעים
מה לוחק גדול ואם כאמו שנכנס דרך הנוכ אי אי אשר נסיבה הנו
לאמר כי שלא כחי הקויס יתוי ושולאלי ואמונים לדין לידע
על איזו סיבה היה כן כי הפי אמו רואים שהקו האמצעי נמשך
כישר כלי הפסק וכל הקויס יתוי ושולאלי יש הפסק בין בחסד
אל הנצח ובין הנכו אל ההור כי הפי הזרועו הם כפירוד מן השוק
ולין הקויס מחבלים יחד. ולהשיב לאת לדין שנכאר לך מה עמן
הלפרנים גל הלוס ונם עבין הקלי והחיצונו אמצעי לרגל אינרים
מן הלפרנים ולכן לדין הקולכן לעמל יין גם אמרו כי בשחרי רוח
רעה השולה על הקויס אינה ומסתלקת עד שיגעלו יהיה הלוס
גם להבין ענין הנצח וההור שהם כלבי לדבן רשלי ומעיהו הוי
כי שם

נלעב ובן אבב המלב ברב.
שבאשר יפשוט הלוס ורעוהיו
ויהיו בחוק בהמשך נוטו תנ—
הדרך הא הנך קולבו בלעו יבוב
על סיוס הנוכ ושאר כ ברבים
שהם הזרוע עצמו ויהיו ישארו
הרגלים ומשולשלו לאמ עב—
הקויס שהם נבו ואם איך
אמ בכאן שלפורטו מלבעותיו
מונעו על לאשי ירכותיו ויוצא
האור הפנימי ולפורטו—
מלבעותיו ונכנסי בראשי—
יריכיו.

אשר אין שליעת החיצונים כנגדי שלו לסיבת היותם לבד מונעת כנגדו
כי אם עיקר אחיזתם ולכן אז מעכיר יין המעלה והאור נעלה המעלה
המקום עליון ואין להם אחיזה אם גם המעה אין האור נמשך ואין אחיזה
אל החיצונים כאור העליון ולכן הוצרכו הצרעות כאופן זה כדי שיהיו לפעמים
נשפלים ולפעמים נגבהים וכזה תכין סוד ר׳ והיה כאשר יריס משה
ידו וגבר ישראל וכו׳ והכן . גם כזה תכין סוד נטילת יריס שלא אחר
רחיצת יריס אלא נטילת יריס לרמוז צריך לשאם ולטלם כסוד שאו
ידיכם קדש כנגד כתלמוד וכזה הטעם הוא כי הנה ענין רחיצת יריס
סיבתה היא להרחיק הקליפות מקצות האצבעות ומהצפרנים כי אם
מקומם כנגד זה עדי מומי התסל וכדי שלא יחזרו הקליפות להתלחץ כאור
היוצא מהם צריך הנכהים כלפי ג׳ ראשונים הנגד קדש ואז האור היוצא
יעזר ונכנס תוך המוחין מחוש מחוקים שיצאו וזהו טעם צריך כנטילת
יריס הנכהים ידיו על ראשו מחוש ולפרקו אם הוא כיום השבת כי אז
צריך להרחיק הקליפה כתכלית הריחוק . עוד יש טעם ל׳ אל השאלה
הכל והוא אדיר כן לסיבת פרצוף נקה היוצאת מאחוריו של זעיר ואלו
ל׳ הקומים יאין ושמאל הין ישרים כלתי הפסק כאצילותם לא היה יכול
להכהיר זרועותיו להיות אור יוצא מהם להאיר אל נקה לעשות חכמה
וכינה שכה וכמו שיתן לקמן כמקומה ונם כזה יוכן נטילת הידים
כי עדי עליתם המעלה עולה האור ומוזר לכנס כתוך המוחין עצמן כנגד
מו נכנס כתוך נקה כמו שיתבאר ונם כזה יוכן סוד ברכת כהנים
שמנכהין ידיהם כנגד כתרותיהם והנה כל זה יתן לקמן כענין פרצוף
נקה ונם יתן שם סדר המשכת האור הפנימי כדרך הקו היוצא מו
השמאל איך יוצא ונכנס כין פרק לפרק ועדי היטב :

ומזור לכאר ענין התפשטות המוחין לזה והנה כתבתי שינוי
איש כין אחדי הצרועים והיים לשאר האחדים שכנוף כולו
שאלו נעים ונאים עולים ויורדים משם כל השאר האחדים כולם . ואחנם
הקו האמצעי של זעיר כו מתפשטין המוחין לזעיר דרך ישר כלתי פירוד
מועלת לחלק ומחלק ליסוד . והענין כי הנה נתבאר אמות הדעת ומלכ
אבא ואמא אימא מלוכשי כתוך הכלי של יסוד ראבא ואימא וכל נעלת
משנהם כולל מה חסדי ה׳ נבורי כנגד . והנה היסוד של אימא אינו
כמו הנצח והוד שכל א׳ מהם יש כו ג׳ פרקי כנגד אבל הוא פרק א׳ לכל
והוא נכנס ומתלבש תוך כלי הדעת של זעיר ושם נעשה כחינת המוחות
הדעת לזה כראשו . ונודע כי כלי היסוד אל הנקבה אין לו כחינת המוחין
והתפשטות לך מחוץ השיעור של היסוד הנרמז כאמצע כין ל׳ ראשי פרקין
העליונים של נצח והוד שלה . ויש כו כחינת אחרת והוא מוחה הנק׳ כה׳ המוחים
ומתלבש על האילוניות שאין לה שפולי מעיים כנשים והוא כחינת הבשר

והיה יונק ותלקו
בהיותה בשר דמוס
האצבע בנו כי הה
אם מתוכת הליפה
ותה שחוט בנגל
הבשר הוא בהגלות
הזכות אכל וכו׳

הזכות אכל מה שעורב מן הצפורנים ויוצא לחוץ לצד הבשר
של האצבע זה צריך לחתוך אותם כי שם שהיים החיצונים ויונקים
בתבלים וזה ודבר לא נודע לה לאנשי ורבאה אינטטופרין וכו׳ והוא
השיעור שהוא חוצץ בענין הנטילה של הימים בנו לרגל והוא מה
שעורב מובנל הבשר ולבן עונשו של המנגל צפרנים קשה מאלה וזהו
נב סוד הנו לרגל ובתיקונו כך ויפוזו זרועי מדין הנאת על יוסף
צריך שיצאו עשר טיפות זרע מלבין צפורן ידין כי מנשם לקחוס החיצונים
ושלטו בהים בסוד שלטת החיצונים בטיפת בעלי הקדי בנוגע
שמוכאן בדרך האצבעות הוא בקיעה ומעטות ודקה כמו שנפלאה
והענין הוא כמה שנתקור על מה זה נתקע הבשר שבסופי האצבעו
אבל הענין הוא כי שמר הנה החורות ומעבעים לצאת ולהאיר ולהיות
השפע הולך ומתקבה ומתקשט עמוד כמעט מים הנובעים ויוצאין
מן המקור והנה הם סתומים ומתומים בפנים וחצונים לצאת לחוץ ואינם
יכולים לבן הם נוקעים בקצות האצבעות ויוצאי לחוץ אלא שאינו
פתיחות ולחבות אלא צרות ודקות מאד בהתשבם לחוץ נתקים בהם
שרשי הקליפות שהם הצפורנים בנו ויונקי מעם כין בצפורנים הימים
כין בצפורנים הרגלים כי שעדים בתי קצות אשר שם מקום יונקים
החיצונים בנו׳ . ונגנל מים כי זהו יתרון קן האמצעי שאין בו יונקת
חיצונים רק בסיומו אחר הסוד והוא בסוד יעקב בתיר שבאבות אבלם
ויצחק איצאו עשו וישמעאל והבן זה בנגנל . גם הענין בזה ענין
ברכת מאוה האש שאומרי כמוצאי שבת בסדר הבדלה בנגל
הצפורנים בנו׳ כם הצוה׳ ויקבל כנל כי מתוך הצפורנים בוקע האור
ויוצא לחוץ . וכזה יתרצו השאלות הנל שנמה אלו הקוים לא נמשכו
כי ישר אחנם היה פיסוק מים כין הזרועות והירכים אבל הענין
הוא כי אם לא היה כך והיה הכל קו ישר נמשך עד סופו והיה האור
נב נמשך בהיכו עד לעמה תמיד ושם מקום מעמד הקליפו והחיצונים
שהם מקום קצות גם שהם הבחינו ואז היו החיצונים נאחזים באור
הוצא מגשם מסופו מאד יותר מאלי ובבקר אם היו עובות שראל מדובר
הן אבל עתה שהזרוע נפה בפני עצמו יכול לא לעלות זרועו כלפי
מעלה ויהיו עבהות עד בנגל בתקותיו ואז אין האור יוצא מן הצפורנים
בנגלוי רק לעלה כמקום נ ראשונו שבו אשר אין שלטת החיצונים
וקליפו כלל ונמצא כי כאשר מעשה התחתונים רצויים שאין כח אל החיצונים
להתחבר אז ישפיל לא זרועותיו ויהיו לאטה ויניחם בנגל בתשי ירכין
אל ותקבשטין בתוך ירכין בנו׳ ובאשר מעשה התחתונים רעים הן
אשר

וכאשר הגילו ונעשה כחי הדעת היה כאופן זה כי האש שלשה
נתחלקו לג' חלקים שב' שלשי נעשה מהם הדעת וג' שלשי האמצעי
שהם שלש תחתון הקר ושלש עליון היסוד נעשה מהם הקר ג' זעיר ב'
שלשי התחתון היסוד נעשה מהם כחינת היסוד וכן עדן הגילו כחי
ג' הקרים הימין והשמאל כי תחלה לא היה בכל קו מהם רק ג' ספי' ואחר
הגילו ונעשו ג' ספי' בכל קו מהם אלא שיש הפרש ביניהם כי החסד והגבורה
שבקו הימין הנבו' והחוד שבקו שמאל כל מדה מהם יש בה ג' שלשים
ומאה שהם ג' פרקין נתרבו' זה מזה בכל ספי' מהם ובפ' ויחי בזוהר
בענין ל' השבטי' הגבולים כל ספי' אלו בבנין ל' הרגלים אבל היסוד
אעפ' שמתלק לג' חלקי' אינו רק ג' פרקי' בלבד ונמצא כי כאשר השלש
העליון של היסוד נעשה מאחדו הקר בעת ההגלה בנו' אין השלש הרוח
כחי' שלם בפני עצמו ונפרד זו מעפ' שנעשה מאחדו הקר עדין נקרא
שמו יסוד כי לא נפרד ויש לו הקשרות עם היסוד וזה מוש בזוה' פרש
פנחס נפ' ר"נ ב' רגוף ובריתא תשכינן חל' ומחזור לענין לבאר
ענין היסוד של אבא כי הנה יש בו ג' פרקי' והם היסוד והעטרה
שבו והנה היסוד ארוך יותר מן העטרה ולכן היסוד בעצמו נחלק לג'
חלקי' חלק א' הוא שורש היסוד המושרש ומאוחד באמצע כמו ג' אשי-
הרכים שהם נצח והוד אשר שם מתחברין יחד שלשתם שהם הנצח והוד
והיסוד ומתרוששי יחד שלשתם ומכחי' חלק יסוד הזה נעשה הדעת של
הזעיר ולא אבא כי הוא מחובר עם חכמה וביה שבראשי הירכים שהם
נצח והוד ואבא ושיעור הפרשטו' אורך חלק זה העליון של היסוד דאבא
הוא כחי' היסוד אחר הקלו מן הירכים שהם נצח והוד ונכלל בפני
עצמו ושיעור הפרשטותו הוא מן החזה דזעיר על סיום הקר שהוא
הנוף דז"א. וזה הכון כי כמו שמן החזה ומעלה נפרד ונכלל היסוד
מן הנצח והוד ואבא כך הזעיר כן זעיר עצמו עד החזה היו שתי
זרועותיו מתרבקי' עם נוף ומן החזה ומעלה נפלי' קו' הדרועות
ימין ושמאל מן הנוף שהוא הקו האמצעי והכן זה. והנה הנעשה
של היסוד דאבא הוא מתלבשת תוך יסוד דזעיר ושיעור הנעשה הזה
כשיעור כל היסוד דזעיר כולו והרי נמצא כי בכחי' שני הקוים נצח והוד
דאבא אין שינוי כי אבא לאמ' כולם מסתיימי' בסיום נצח והוד דזעי'
עצמו ומוש כשוה ונס כי אורותיהם מכוסי' בכלי' של אבא ושל אימא
אבל השינוי הוא בקו האמצעי כי היסוד דאבא מתפשט בכל אורך קו
האמצעי דזעיר עד סיום היסו' דזעיר אבל היסוד דאימא מסתיים בחזה דז"א
ולכן נס באורו הפנימיים שהוא הדעת יש בהם שינוי כי אורו נשתר ונאצל

אבא

התקות כעין עטרת כסיום היסוד אלה. והמה היסוד עצמו אלה הוא
מתלבש לעטרה הדעת אל זה כמאצו אכל הכתי הכל הנקי עטרה
מתקשטו יותר לעטרה ומתלבשת הנה שלש העלין אל הלב של זה
והוא עד מקום החזה אלו ומשם ולמטה אין עוד התקשטו כלי היסוד
אל אימות כלל. והנה כזה הבין אינו אחר איש כל הקוים כי הקוים
היאנו והשמאלי אשר בהקוים מתלבשי ומתקשטי מות מבמה והיה
המלבשי בנצח והוד של אימו כלל הנה האורו ההם הם סתומין ולכן
הם קוים כלתי רחבי ועבים כי הם בתי הגרונו והשוקיים שהם ארוכי
ולתי רחבים אכל הקו האמצעי הוא הקו והוא אחר הנוף שהוא רחב
מאד מאד כשאר הקוים ונעשה הכבר לפי שאורות מות הדעת האמצעי
מתקשטי בהקוכו והנה אם עומד ומתלבש בתי העטרה אל היסוד
לאימא הנקי רחוכו הנהר כי הוא מקום רחב ואינו צר כמו פי עטרת
יסוד הזכר ואז ומשם מתחיל אור הדעת שבתוך כלי היסוד של אימא
להתרחב ומחב מן החזה ולמטה ועלה אור הדעת מונלה ונמה בלשני
לבוש כלל יסוד לאימו כי בכבר נמור ונסתיים בנו ואז האור ועלה
ומתרחב כלי עבוב מלמן וכסני ואז מתרחב כלי הנוף הנקי הנקי
ונעשה רחב יותר משאר הפרי ואמנם נם פקו היאנו יש שיני
מיעה וכיה וכן כקו השמאלי מיעה וכיה והוא כי מאצע הקו שהוא
בתי החסד אין הנצו הם בתי הגרונו והם יותר לקוים מן קצות הקוים
שהם השוקיים והכרכים שהם עבים יותר מן הגרונו והם מיעה
עלי הגל כי לעמה החסדי שהם אור הדעת מתגלים ולכן מתרחב
הכלי אכל אינו כב כגלי וכהתלבשות כמו הנוף עצמו אשם עקר
גלי אורות הדעת ומקום הרחבותם. והנה מן החזה לזעיר ולמטה
אז מתגלים האורות של מות הדעת האמצעי שהיה מתלבש ביסוד
לאימא בנו והם בתי הגבורי והחסדי ומתחלקין בחלקים
ונצח הוד לזה חמשה בחמשה והגבורי כולם נכללין ביסוד של זה.
ומם יצחק אמותיהם הם קן הי כי הה הנקי יצחק הם ביסוד הנקי הי
שהוא סולם ונקי הנוף ואמנם אורות הדעת שמצל אבא המלובש ביסוד
לאמא המתקשט נם הוא דרך כן האמצעי לזעיר ואמנם לגבורה
אריך ומתקשט יותר למטה מלקום סיום יסוד לאימא והוא יורד
ומשך על יסוד לזעיר. ואמנם הנצח והוד נתקשר שכל אל מהם יש
כו חמשה נ פרקי והיסוד אין כו רק כ פרקי אלא שמתחלקי לנ שלשי
וכזה הבין מש כי בתחלה כזמן הינקה לא היו כזעיר כקו האמצעי
שלו רק הנה ויסוד כלכל ואשר הגילו המוחין לזעיר אחר עיבור הכ
אז נהפון ונלנו השנים ונעשה נם בחי הדעת אל זעיר והיו בקו
האמצעי לזעיר נ סדי דעת הנה ויסוד והיה כזה הלוקן כי הנה מתחלה
היו כו הנה ויסוד כלכל וכלא והם החלקיו לנ שלשים נמצאו נ שלשי

ואשר

לבד והם היסוד ולאש
הנה שנו ואמנם
אור לנ שלשים
יחד כ פרקי אלא

התיקון אחור באחור עבור אבא היה כחי פנים בערך הנקבה שהיה אחוריו
ולכן אחוריה ואבא יוצאי לצד פנים ואימא לצד אחור . גם נקבה עושה לעבר
הזכר אי הנקבה כי הזכר היוצא מאותו ואבא אין לה גלוי רק מן החזה
ומטה אבל לא מן החזה ומעלה אבל האותו ואימא שאף למעלה אין לה כיסוי
אחר אלא הם לכן בלאו הכי נקבו אי למעלה ואי למטה . גם דעבי אחה אחור
יעקב בנגד פנים זא וכנגד אחה בנגד אחור דזעיר ואחור דאל בנגד אחור זעיר
ומעלה יתבאר טעמיהם . ונבאר עכשו זא עצמו שאחרינו לעיל שנקרא ישראל
ישורון והענין כי הנה הזעיר הוא פרצוף אי שלם מראשו ועד רגליו כלבד
אותם חצי העליון שהוא מן הראש ועד החזה נקרא ישראל וחצי התחתון מן
החזה ומטה נקרא ישורון ומעשה שאותו אלו הוא כי הנה מדע מש בתיקונים כי
ישראל הוא שיר אל שי מושמאלה אל מימינא פי כי הנקבה לאה בחינת
דינים נקרא שי והוא משמאלא באחו והזעיר רחמי נקרא אל והוא דימינא בחינת
גם נקרא כן לפי שיש בו פי כחי אות . אי אלא איתו ונקרא שי ואי אלא אבא ונקרא
אל אבל מן החזה ומטה נקרא ישורון מלשון שור בנין לרגל אין שור בחינת
אל של פי ישור על אנשים וכו והנה הם יעקב אלא בנים ורחל אלא אחור
וזעיר באמצעים הדי שוה של נ ואין זה אלא מן החזה ומטה ולכן בחי זו
נקרא ישורון וזם ישראל אשר בך אתפאר כי ישראל אשר הוא הזא כו יתפאר
ויסתכל בזה פארות ונצח ויצאי אותו שהם פרצוף לאה ורחל ויעקב
ולזה הזעיר ועמן המעשה כמו שנבאר באורך לקמן ומלת אתפאר לשון
פארות ולשון תפארת פארה בעטרה דל ענפים :

ונבאר פרטן

ונתחיל בהלכה נקרא דזא באמצעות בגל שהיא
נקודה העשירה מן הי נקודו הכוללות כל עולם
הנאצל בגל והיא המלכו שבה והיא אשת ישראל הנקרא זא בכל מקום ובכבר
נתבאר כי היא יוצאת מהלבת האותו של נה ולא והיא עומדת באחור
זא בהתלבשה בהיקבה ותיקנה אחו באחור מן החזה דזעי ומטה עד סיום
רגליו ומקומה הוא שיעור קומה שלה בכל ספירותיה . והנה ספירות
היוצאות אחור באחור עם זא העשר הוא כמה שהודענוך כי אין החיצונים
יכולים להתלבש כלל עם הקדוש בבחי הפנים שלה אבל בפנים של הנקבה לה
בבחי האחוריים בלבד כי הנה החיצונים נקרא אלהים אחרים וכל יונקיהם ואחיהם
הוא בשם אלהים הקדוש ונודע כי כל בחי אלהים הם באחוריים אל הקדוש
והנה רחל שהיא הנקבה האמיתית של זא בנים אם היותה עומדת בחוץ לאה
אשר פניה כלפי אחור הזעי הנה היו אחוריה נשאלים בגלוי והיו החיצונים
נאחזים בה ואינו מגלה לפי שהיא נרבה ונודע כי גלוי חוץ והעשר
הוא לפי שהיא ריבי נעורי ושם אחיזת הקליפה . ונוסף על זה כי היא האחרונה
שבכל וגם נאצלה ולכן היו נאחזים בה הקליפות מאד ולכן בדי שלא יתאחזו בה

הקליפות

אבל מתרגלים מן החזה לזעיר ולמטה ולאורך לעקב ולמלא מאבוסי
תמיד ולעולם אינם מתרגלים.

והנה נתבאר ענין הזכר בעצמו ועתה נבאר דרך כללות אשר
הפרצופים האחרים שם רחל נוק לזעיר אפין הנק' ישראל
ויעקב ולאה כי כ אלו נאחזים בו ומצאי המוחין פלוסין זה אשר נבאר לעב
כי מלבד המוחין שהקשר בזכר אעפי שצריכי לו לעצמו עכ"ז ומצאי אלה
האורות לחוץ כי המעלה המקום המוחי עצמן אשר שם כל בחינת ריבוי
האורות הרים אז הארו האורו לחוץ דרך אחור הזעי ויצהר פרצוף לאה
באחור הזעי המעלה מן הראש ועל החזה לזעיר ויצהר מלבחי הארת
המוחין המלבן אינו שהיא נקבה באור שאין לה רק משפע מ' בלבד
לבד ועד ולאה ומסבת המשפע הזה נלאה פועה לישן באור שיתי לקמן
אבל דרך הפנים של זעיר אין יוצא לשם בחי' שום פרצוף כי הנה
הקבריים ומצאי מלאות באבא ומלבד פנים. והנקבו ומצאי מלאות לאימא
ומלבד אחו' לזעיר ולהיות שהמוחין המלבן באבא בהיותם מלבשים עב החזי
לזעיר הם מאבוסי כל כמויים כי פוי נה"י לאבא וכי פוי הכלים דנה"
לאימא ולכן אין בהם כח לנקבו ולעבור כ' המסכים ולהאיר לחוץ דרך
פנים לזעיר מן החזה ולמעלה. ושוב שעם אחר כי אם היה פרצוף יעקב
ולאה בבגד פני זעיר למעלה היו פני זעיר מלבשי ולא היה מאיר ובהיב
באור פני מלך חיים כי ע"י הארת פניו מלבשי הינו בגורע ומלבשי
בת המלכים. ואמנם מן החזה ולמטה כאשר מלבשי המוחי מלבשי
ולמטה אז המוחי המלבן באבא אינם לבד כי אם רק כי פוי מ' שבבד נמצא כי פוי
כלים דנה"י לאימא בחזה לבן יש לה שם יכולת לנקבו ולהאיר מחוץ אל
הזעיר ולהוציא אחר פרצוף יעקב שיוצא מהמלבן המוחין לאבא מן החזה ולמטה
מבגד פני הזעיר. ומלבחי בחסדי המלבים נמצא כל שום משפע מן הזעיר
אל מ' אימא יצהר רחל נוק לזעיר עקבה בחיה העוקבה הלה נמצא מן החז
ולמטה מלבד אחו' לזה עד סיום רגלי הזעיר מאוש מלבש כלאה העבה לך משפע
בבגד שאינה רק הלה בעצמה וכולה לבן. הכלל העולה כי לאה היא למעלה
מן החזה לזעי' כאחוה ומצאה מן המוחי לאימא. ורחל נוק לזעי' ומצאה
הבחר לאה מן החזה ולמטה לזעיר באחוריו נב ונס היא ומצאה מן המוחין
לאימא. ויעקב בעלה לאה יוצא מן החזה ולמטה לדרך פני לזעי' ומצאה מן
המוחין לאבא והנה נתבאר שעם לאה הזכר יוצא לדרך פני והנקבות לדרך
אחור כי זה מלבד אבא ואלו מלבד אימא ~~ולעולם בבבר יוצא לדרך פנים והנקבו~~
~~דרך אחור כי זה מלבד אבא ואלו מלבד אימא~~ ולעולם הזכר בערך הנקבה
הוא פנים והיא אחור בסוד אחו' וקדם ערכי. והנה בהיות אלה קולם

הנקבה

אז לאה מן פנים באחור ולא באחור בעקבה

נלא תעיר בנה האלהים כי מקום אלו מתקבשי כקו יתוים של חל
ולאלף חכמו וחסר ונלא שלה כין כבתי הכלי כין כבתי אור המוח
שבתקבו וכן מובתי החסר מה חסרי המתפשטי אשר מ מהיסד
מתפשט בנלא רעיר כלל נס הוא להיותו מונלה הסמיך תציו להיר
כנלא רעיר ותציו להיר בכל קו היתוים של חל וכן עדו כפר
לאחרון ובור לאיתו המתלבש כתובו אלש האחרון של תות כיבה
רלא ושניהם מתפשטי רוק הוד רלא מאלו כ סמ כיבה נבו הוד
לקו שמאלי ורחל וכן מובתי החסר של הה חסרי המוגע לחלק הבור
רלא להיותו מונלה הסמיך תציו להוד לא ותציו לכל קו שמאל ורחל.
ואמנם כקו מאלעי אלה זולת הדרך אלקחה מחסר הלא רעיר
לחה נב הלהים הה נבורו שהיו כיסוד של רעיר כנו מאלי רעיר
לאיתו ואלו הה נבורו ונתחברו כרעת אלה ונתקבלו בס אחל שאר
הקו הזה שהם רעת הלא ויסוד שבה אין בהם חסרי והנה יש לשאול
כי כמו שהה חסרי כשיצאו מן יסוד הכינה ונתבלו מן החצד ולמע
נתברדו ונתחלקו כה סמ רעיר כחנה ונה ומב נס הנבורות
אשר שבכר יצאו נס הם מן יסוד הכינה ונתבלו ולמעלה רעיר
לא היה להם מקום להתחלק מפני שבכר נתחלקו בס הה חסדים
ולכן ירדו אל היסוד רעיר מאמנם מעם ולמעלה לא נתחלקו
נס הנבורות כי בכר אין להם כל שיקבלם יחד ויחבם ומב מי נרם
להם שיקבלו ויתחברו כרעת שלה כל הה כיחד. אבל דעתן
הוא כי יסוד לבכא אשר נתבלה עתה כבלו. מן החצד רעיר ולמע
כלל הארץ מאלה אל הה נבורו שכיסוד רעיר ושם מחבם יחד
ומקשה ומשקבם הטב והוא מוגרך הדבר הקשה שבהם על הה
החיבור הזה וכין שנתחברו בס לכן כאשר יצאו כרעת של חל
נשארו נב מחוברי יחד כלי פירוד. והנה אחר שאלו הה נבורות
נתקבלו כרעת שלה אשר זהו כחי הדעת שלא מוזרים הלהים
ומתפשטו לולה הה מהחסד עד הוד שבה עד שנתחלקו הם
החסדי רעכר. ומחב מוזרת הארץ המלשתם יחד ומתקבלות
כיסוד שלה כעת הזוון שלה עם הרעיר ודע כי נס כיעקב
כשמלבנו עם רחל מתקבלים כל הה חסדי שלו כיסוד שלו:

ונבאר עניין יעקב ולאה ורחל הנה לענין כיאורנו כי אלו
הם כחי האחוה הם של אבא ושל אמא שנבלו כעת
מתקת המלכי ולא ירדו לעולם הבריאה אלא נשארו בעולם האצילות
במקום הכל שהיא הנוק רלא ולכן אין כחי מתקת נעכר בהם רק
נפילה

הקלפות לסיבות הנז׳ וכבלם שהיה נוקב דזעיר העיקר הוא אחוי הנ״ל
ואין אבן ריקים שיתאחזו בה הקלפות ומשב כלאה פתו שיתבאר
בתקונו ולכן היו נחו זין אחו בחתו מלובה׳ יחד ורוח חצוני לא יעבור
פנים ולא יעבור זר בתוכם כלל לבדם מחובהם ובכל׳ מוחש עד
שצריך אחב נסיה מוחש להפלם כמו שזל כפ׳ ויכן אלה אלה הצלע וכו׳
ונשאלו תני הזעיר ותני הל מונים כי אין שם אחיזת הקיצוני כלל
ואחר אשר נתבסמו ונתבוקקו אלא אלו הלחוה״ם אלהים עי הנסיה
כמו שיתבאר אל חוצרי זין פנים בפנים אחר שנסמרו פי כמה אז אין
בת בחיצונים להתאחז אלא באחוריהם . וכזה הכין סוד נעורלים
אחור כי הנעיל בשי שראל חוטאי אחט אל חוצרי זין אחוד באחור
ונעשה הדבר כי אז עי מעשה התחתונ׳ הרעים היו הקלפות יכולים
להתאחז באחוריים המונים אם היו פנים בפנים ולכן צריכין לחזור אחור
באחור כדי שיתבסמו האחוריים ולא יתאחזו בהם החיצונ׳ . והנה סיבת
התחלת הכין רחל אין החזה הוא כי עד שם אורות הגדי אל הקבוצה
מכוסי ושם נסתרים סוד הקבוצה והאורו מונים ונפרע כי שם מתחיל
גלוי סוד האמת להתגלות וזם ה׳ בחכמה יסד ארץ הנא בתקונ׳ כי אמת
יסד בחכמה והענין כי מקום גלוי סוד האמת שם התחיל בנין המלכות
רחל הנק׳ ארץ משב בלא שעקה אין הקום של הקבוצה שעדין לא נתגלה
אמת אלא אין החזה ונעטה . ובעם הדבקו רחל בזעיר אחור באחור
בכורל א׳ לשנים לבל משב בישקב וזעיר יתבאר לקמן ועתה נבאר
התקשטו שיעור קומת רחל נוק׳ דזעיר באחוריו מוכנגד החזה ונעטה עד
רגלו ונאתה מבחוי׳ האלה המוחי׳ והכלים דגדי׳ ואיתא . הנה נתבאר כי הבי
חסדי נשתר ונעלם לאיתא נתחלקו מחסר עד הוד שבזעיר . והחסר
שבתשע בתוך הגדי דזעיר מתחלק לג׳ שלשי׳ כמבואר . והבי שלשים
התחתונ׳ שבו שהם אין החזה עד סיום הנוק שהוא הגדי הוא בגלוי משב
בשלשה העלמין שגלין הוא ומבוסה הנה כלי היסוד לאיתא . ולכן כ׳ שלשי
החסד התחתונ׳ להיותם מונים הם מסתיקי כלים מאלו היו סתומים
והשלש הא׳ לבדו הסתיק נצוק הכלי אל הגדי עצמו דזעיר לג׳ שלשי
התחתונ׳ ושלש האור האחר נתן אל הל לבדו שבה בגל ובזה הכין
נוה נשים פעורו אין הקבלים כי אין להל בחי׳ אורות מוקיפ׳ שהם סוד
הקבלים כמו שיש לעבר כמו שיתבאר לעמ כענין יעקב . והם שלחי
רחל כלי ואור לצורך בדבר שלה ושם נעיל נתבאר היעב ענין הבדר
הזה ונעש ונחב אין האדם בדבר מתחתון אחרון אל כלי נצח ואיתא אשר
בתוכו שלש האחרון של אור בעצמו הנק׳ חכמה דזעיר המלבש בג׳ בדקי

בנה

כהם מתי כבר ואמר כל כבר על אבא באחוה מי והוא הקן יעקב ולאחר
ועשו שמע הזה היה לבו שהיה בורח שכבר אבא וכבר אמת וכבר זעיר
בהיותם ולבישת אמת בבורח הנה כולם פניהם הם עומדי כסדר
שמירת כבר הלא מאוש כדי לקבל הארץ כבר לא הבורך קומתן ומאיר
כבנים ומסתכל כבנים ועדין לריך נס לא שיסתכל ויאיר נס הוא
כבר יעקב הנאוך וקצר מאומו שראשו מתחיל כנגד הזיה אלו כגל
והיות כבר יעקב מכוון ונוטה לצד שנוטה כבר זעיר נמצא שבאש
זעיר כובש קומתן לאו יכול להסתכל כבר יעקב ולהאיר כפנו
כדונמא זן אמונם אם יהיו פני כבר זעיר ויעקב והנה יעקב עומד
נאוך ושלוך לעבר מאד מאד והנה כאשר יכבוש זעיר קומתן ומאשו
לעבר להסתכל בו לא יסתכל אלא באחוריו של יעקב ולכן הוכרח שיהיה
אחוריו לצד כבר זעיר כדי לקבל האור כבר זעיר עד אבא שהוא שורשו
של יעקב כבר שנס הוא מקבל האור כבר אלא . והנה כאן שהיה מוכרח
ויעקב ושאור כך הזה לאה להסך פניה כנגד אמה יעקב להסתכל בו
ולקבל האורה מאבא אחוריים ושם הם יכולה לקבלם אבל לעשות כחומה
עלאה שחסה הסך פנים אליה אחר שנהפך ראשה ושעקב יוצאים לא הוכרחה
אמו לשאר בכחי אחור כי אין כה יכולה להסך פניה כנגד כבר אבא
שהסך פניו כנגד לב נטייתה כבר עקב ואריך כגל ולכן נשארו לאה
ויעקב פנים אלה באחור אלו והנה כאשר עקבו זן ועלו ונעלה
בתקומם שבאלו הנה לא שהוא ישראל עדל כזמן העיבור השני
ואז מתקרבין רגלו ומתפשטו על לעבר כבחי יאורין כגל ואז
נס נוקב רחל עומדת עמו אחור באחור מן הזיה ולעבר . ונעלמו
זן מופסיקי כן לאה ויעקב וכתלה שהיה לא קטן כדים בקין
ולא היו מתפשטין רגלו על לעבר היה מקום אם לסבולם פרצופי
ביחד ואז עלתה לאה לעבר ולעבר כאחוה זעיר כבר לאחור
על הזיה ורחל לבדה נשאה אחו באחו לעבר עם לא והיה יעקב
מחזיר אחוריו כנגד כבר לא ונעלמו ג בחי כלבד עומדו שם ואז
מי הזעיר ישורין כסוד שוה אל ג כבר אדם כגל . ומופנה חסרון
הלקום עלתה לאה לעבר ונשאה רחל כמקומה המלוכה שהוא
כנגד הזיה הזעיר ונס מופנה שהיא נקבה ונס שעיין אין כה בה
לעבר עם זעיר פנים כבר על אחר נסיה כבורע . ואמנם אלה
עונים לעלה עלתה לאה ולא עלה יעקב . אבל הענין הוא מופנה
כלה עשוי שבאר . והענין הוא כי הנה נתבאר לעל כי כ בחינת
הם אשר בבחי האחר היה יכרון לאבא על אמו כהיותם קומם
הקיקן ובבחי האחר היה יכרון אמו על אבא ואלו הם . הנה כאשר

בסבול ג פרצופי אם
לאה ורחל ויעקב זה
בכי זה כגל ועמדה
אנרפשטו ועלי זעיר
עמד אין מקום לסבול
ל פרצופי וכו'

נפלה ומיטות בעלמא והיו שכן לבן בעת התיקון אלו״ן שהיה ישראל
ורחל אחר שיתקנו היה יתקנו את האחורים הנ״ל ואם להם יותר
להקדים כולן עד שיתקנו אלו״ן . ולעניין שהיה אחוריים לאלו״ן שהיה
יורד בהיה אלו״ן והיה ראוי שיתקנו תחלה עכ״ז כיון שהיה אחורי
נאורי החיצונים שבאלו״ן שהיה ראוי לבן לדרך שיתקנו תחלה אלו״ן
בכחי הנלוה כי יש בהם כחי פנים גם ואחר יתקנו האחוריים
של אלו״ן כי כיון שירדו בתוקפם הנוקב אב בתחלה יתקנו גם הם
כמו שנתבאר ובהסתלקות שבאלו״ן האחורי״ לא נ״ל בהם מדרגה
מעלה כי נשארו בעולמם של האלו״ן משב״ה כלון וגם אל אלוש עדלת
הן נוכלות חכמה מעלה הנה וכו״ גם בהסכת ראלי אמו ונוכלות
הנעורה כ״ל הענין כי הנה אבא הוא הנוקב פרצוף חכמה שבאלו״ן ואין
אבא נפלו ונפלו האחוריים שלו לעשה בתוקפם הנוקב של האצילות
בכלל והנה יעקב הוא הנה שבתוקב הנעשה מן אחוריים הנוכלות
מן חכמה שלמעלה העליונה שהוא אבא כמו שנבאר לה והיו רבים
בחי אחוריים שהם דיני קשים ומרים כי הם האחוריים החיצונים שבכולן
בחכמה ובחי ולכן נק״ נוכלות הנעלה לשון מרירות ודיני קשים . אם
נראה כי אחר ויכולן בכל הנורא לזה לנו משה מורשה וכל כי החכמה
הצלת היא בחי כלי הסמוך אבא המלובש תוך הלב לעניין בכלמסת
האורות שיוצאין ונוכלין מעמנו מחוץ אל לב שם נעשה בחינת יעקב
הנק״ הנה וגם הנורא לזה לנו משה כי משה הוא בחי סוד אבא
המתקשר בהשם לב אבל בחי דקדוק יעקב שנו מתקבלי ונקבלים האורות
היוצאו מן הסמוך אבא הנ״ל לחוץ ונעשים בחי פרצוף יעקב :

ונבאר

שהם חוקן יחודם אלו האחוריים המעלה בתוקפם נוק״ לזה
כי הנה יעקב שהוא אחוריים דאבא נפל למעלה ושמו
בפני הנקבה לזה בהיות הנקבה הצלת עומדת שם שערין לא ירדה
היא והיו אחוה ויעקב בנגד פני רחל כמו שבאחר אב״ה ואחוריים דאי
שהיא לאחר גם הם ירדו למעלה בחלי ושמו כאחוה רחל נוק״ לזה והיו
פני לאחר בנגד אחוריים דרחל ופני רחל בנגד אחוריים דיעקב ונמצאת
רחל כמתנשקים כי שרין לא הגיל לזה כדי שיתקשרו הנוקבים למעלה בפור
ישרין בכלל וכאשר נצאו הנוקבים של לזה ונפלו גם הם ואחרי מתנשקים ולכן
נעלם הכריעת ויריד הנוק״ למעלה בבריאה היו שם לאבי ויעקב בחי
פנים ואחוי לזה שם מכיון כאחוריי ליעקב שהיא המלכות
ישנית הכלל עד שנתקנו אלו״ן אבל אלו״ן למעלה בבר נק״ לעולם כי הוא

כאחר מקומה דיק
פנים כחמנע לאה
ויעקב ואין כל יחוי
הוא אלו״ן כלהי ריקן
ולמעלה בבריאה היו שם וכו׳

בהם

והטעם הוא לפי שבכור נתברך לעיל כי טעם היותר רחל אחור
באחור עם זעיר הוא אופן שהנף היא נקבה אשר היא ריק
קשים וכסדר שהיא האחרונה שבאלו וקדובה אל החיצונים ותלה
יורדו מעוך ואם לא לפשוטו ריאתי אופני החיצונים שלא יתלחנו
באחוריו ועכ"פ היא אחור באחור עם זעיר כלל מאכל מהיצעוותיה
מעלה באחור ר' ראשונה וזעיר אין חיצונים ופולי להתלחן בה
כמו ברחל העומדת בתקום ר' תחתונה וזעיר. ועוד כי אינה
ברחל נתן לזעיר העיקרים. ועוד כי אינה מכלל הים הגדול
כל עולם הלא מעם היא אחוריו. אל הספר שלשי ואין הפירא
כך אם יתלחנו בה החיצונים כמו ברחל. ועוד כי הנה היא
אחוריים שלאמא אשר נודע כי אמנו היא הדומה אחר הקליפה
וכדרתי מעמה ולכן אין בה אחיזה אל החיצונים כמו ברחל.
ומלך אדום לא. ועל לא יזיק והלא יותר עוב היה שהיה אחר
באחור. והתשובה היא כי הנה נתן לעיל כי הקליפה צורך
נפוך כלי שיהיה שבר ועונש בעולם ובמשל והנה עוב מאל
זה מלאך דומה לאומרת שגם הקליפה יחיו תלקם ותיותם ומלה
המלאכים העלון כי הכתי היותר מועטת שיש בכולן היא אחורי
לאדם אין שם כלב אחיזה כמו באחור אל בנו ולכן הנה אחורי לאה
נועים לחוץ בעלו כלי שיתלחנו שם החיצונים ויונק משם לי
יותם כלבל מושב אם היו נאחזים ברחל שהיא אחיזה גדולה

ונבאר עתה ענין ברכות יעקב מפרטות. כבר נתבאר
לעיל כי כל כחי האורות הנמשכים אל יעקב הוא
בחינת האור היוצא מתוך זעיר ולתוך אותם אורות שהם מלבדי
פלא של אבא ואמא המוחין שבתוכם שהם מצד אבא אשר אינם
מתגלים רק מן החזה ולמעלה ששם נמצא יסוד ראיה כלל והנה הסדר
של יעקב הוא בענין הכ' שלשי תפארת של הקו דזעיר שאין החזה
ועד סיום הגוף הנקי הקו. והענין הוא כי כמו שכיארנו בדרושים
אחרי שיש כחי אורות מקיפים אל הנר ישראל אשר הם סוד הקדמון
שלו כן יש כחיצו אלו כיעקב והוא כי הנה בתקום הזה מתגלה
היסוד של אבא אשר בו מתלבש הדעת דזעיר דמצד אבא וכבר
נתבאר לעיל כי דעת הזה כלל מלא כחי אדם חסד וגבורה
ולכן הוא מכריע אותם השרשי הכרעות כי הוא כמוחי מצד אבא וכן
הוא של מוחי דמצד אמא ומאלו יוצא אור שלהם לחוץ מלא בענין פנוי
ואין שם הם נעשה כחי כ' מקיפים אל יעקב ואלו הם סוד הקדמון שלו
ועין בכיארנו ענין הקדמה של יד וענין הקדמה של ראש דיעקב ושם

נתקן ויש לעתיד יותר תקון אלו. כמו שרבינו הגדול שהיה פנים ואחורים
פנים לאבא בגבל אחור אמו ונמצא כי בכתי לא יש יתרון אל
אבא שהיה בו בת לקבל אור כי עניין בכנס שלו נמשך אבל אמו
לא היה בה בת לקבל האור אלא דרך אחור ובכתי אתה יש יתרון
לאמו כי אחוריה קבלו האור נעלה ונתמתקו. ותר מאחוריים של
אבא אלא קבלו האור העליונה עכן היו כאן כיעקב ולאה אבל
ג'נוים כינדים והם אלו אשר נבאר. כי הנה לאחר ג' יש יתרון
אבא על אמו כנגד שהיה בו בת לקבל האור דרך פנים מנשמ
ונרגעהות כי גם יעקב מקבל האור מן אבא שהוא אורשו ולכן
היה בת באחור אבא שהם כלולים מוח בגלל התקון כולם בערך
התקון ונעשה מהם מרכבה יעקב שלם מכל הפ' של האחוריים
לאבא וגם לסיבת היותן בתי לבורא שהם יותר מן בתרים ומעולים
משל הנוק. אבל לאה הנעשית מן האחוריים של אמו שלא היה
בה אז בת לקבל האור דרך פנים שלה לכן גם עתה לא היה בת
באחוריים של אמו לתקן כל הפ' שלהם רק הוכנו שהם העשירי
כלבד ומאוחר לבוא נעשית מרכבה ולאה באו שיתן ולהיות בתינה
אחרת שבה יש יתרון לאמו על אבא והוא שאחוריים לאמו קבלו
האור יותר ונרגלתקן יותר מאחוריים לאבא ולכן ספר כי האחוריים
של אמו שירדו לאשה קבלו עתה לאה כהיום אלו פנים לאחור כשעקב
יש לעתיד בנו קבלו לאה נדולה מן אמו אמו שלא קבלו האחוריים
שירדו מן אבא וגם כה אז היה יתרון בכתי אחת לאה יותר מיעקב
והוא שהיה בת כה נעלה מעלה מן החזה ולעיר ויעקב נשאר
מעלה מן החזה אלא שהיותן זכר שמו כבנו ועיר ולאה שהיא
נקבה עמודה באחו. ועוד יש עניים אחר לאה לאה עלה ומעלה
ולא כן יעקב. והוא מפני שעיקר מקומה ויניקתה היא כמלכות
דקדושה המתלבשת גם היא בתוך ז'עיר כמו שנבאר והנה היא
מעלה כמשל הזעי' ולכן צריכה לאה לעלות שם מעלה לקבל לאה
מוחנה לאמנם יעקב כל יניקתו היא מעמד שהוא מן היסוד לאבא
המתנלה מן החזה של זעי' ומעמד כלל ולכן נשאר מעמד. וכבר
נתבאר לעיל גם נעשה לאה יעקב היותן אחוריו בגבל פנים ז'עיר
לאמנם כלאה מעלה שגם כמארבע לעל נעשה דבר לאה בתחילה
קומם התקון של ז'עיר היותה פנים באחור ושקב עדין צריך לתקן
לאה אחר התקון נשאלה כן ולא היותה אחו באחו עם ז' אל המלכים
כינה וכן יעקב עד רחל גם היא עומדת אחו באחו עם ז'עיר

והנעים

אבל נעשו חוב ליעקב לפיך שקרע נב כי גם מן הדעת לומר אבל
המלכות תוך היסוד כאבל אשר כיארבו שיש עוד לבתי אדם תכונה
וגיה ונבו ותסל הנה מן התכונה והגיה הללו אשר בדעת לומר אבל
שלו נב ומלכות תוך התכונה והגיה של יעקב אשר נעשו מן מלוח
התכונה והגיה עצמן לומר אבל אבל הוללו שי ענגה והוד לאבל ונתחברו
בתכונה של יעקב תכונה ותכונה נבתיעת הדעת והגיה של יעקב
נתחברו גיה המלש מלר אבל וגיה מלר הדעת לאשה. ועל בחינה
המקומות אדם חסר ונבו שבדעת לומר אבל נכנסו בדעת של יעקב
ונעשה כולו מתסר ונבו בנורע. והנה כל זה הוא כמה שהוא כנגד
שורש העלון של יסוד לזעיר המתחבר עד רגלי פרי. הירכין אדם
הנצח והיסוד בכל וכל זה הוא מתקשט עד החזה של יעקב ואחר שאר
שאר התקשטות אורך יסוד לזעיר מלמטה נעשה כנגדו שאר סיום הרגל
הנה נוף ליעקב. ואחר העלה של יסוד לזעיר הוא כנגד יסוד
עצמו ליעקב. ודעבי כמו אנתלי בזעיר המסלי והגבורה בכל כך
מתחלקי ליעקב כי הה תסלי שבדעת שלו עצמו של יעקב ומתחלק
הה תסלים ומתקשטי בחנה ונצח והוד ליעקב והנבו שבדעת שלו
גם הוא מתחלקת הה גבורה ומלשבי עד יסוד של יעקב ומתחברין
ומתקבלים שם:

ונבאר עתה פרטות לה אשת יעקב כפרטו כבר באלינו כי
יעקב הוא מן כל הים לאחוריים לאבל אבל לה

אינה אלא מן המלכות בלבד האחרונה שבכל יום לאחוריים לאיש וכל דבר
פני האחרונה לא יכלו להקבה ולהקין וכבר נתבאר לנו בעמס ועוד יש
עמס אחר והוא מפני שאלו הם ליעס נאותם שהם האחוריים היותר חילוני
שיש באיזה אשר אפי אינה מתערבין ביני כנורע. ולכן לא היה יכול להקבה
מהם רק האחוריים של המלכות אבל בלבד ואמנה נעשי פרצוף בלבד
ואמנם בעל פני אחרו של האחוריים באיזו שנפלו נשארו לעמד המקום
שנפלו ולא יכלו להקבה אל בעת הקין הקדמי אבל אבל אל והלחה מבריחה
אדם ועד בריחת משיח כל מה שנקין ונבחי האחוריים באיזו בכל יום
ויום על ידי הפלה והגבו אינו אלא מן בעל דנשארי ולא יצאו להקבה
נעלה עד יתוקן המשיח כמה אבל המלכות נקבה בעת הגלי. והדר יצחק
הקין לא אבל שנעלר ששמע מאמר לא כי בנה כ בחי של אחוריים
הין שנפלו אל הם האחוריי של איזו שנפלו בזמן הוקם אלא אחר באחור
ואחר נפלו פעם כ אחוריי אחרות בזמן שהין אלא פני באחור
כי אל היה קלקול ופגם גם באחוריי כי גם אל לא יכלה לקבל אור פעם
ונשאה באחור בכל אבל אבל לא ירדו מאמנו אחוריים רק פעם אחד
בלבד בעת אשר גם הוא היה אחו באחו עם איזו ולא היה יכול לסבול

אור

ולעל נרן שנע לנה נרן
הולכו לאחוריי עביה ולא
נרן הבריח האחוריי שלו
אל אלא יורד דרוש לנה

ועוד בנע מאחר שהיא
פני לאחוריי בגיה
נשארו הולקושם שנפלו
שם שהו אחוה הנוקבה
בכל ואם אחר בעת הקין
האלי שהיה אל אין מאיזלין
ביאל אחו באחו אל בחינה
אדם עמדו אורם לאחוריי
בחינה

ולאשה ואיך נאמר שנפלו אל פעם אחת מן האחוה ...

התפלל לך לרושי עמוקי גדולים כענין רחל ומענגן יעקב ואחר כך
אבכת חלב לאותה המעל אבא המלכשי הוך נצא והול אל אבא אשר
גם הם מתלבשי הוך נצא הול לאמר אמש יצא אור מחכמה וכינה
הנה ויצא לחוץ ומהאור הזה נעשה כיתן היכול הנה כתר אשר
בתוך כיתן היכול זה נכנס ומתקבצי אורות ל כתי הנגה הנה
ונשנין שם כפול אותיות הוך הכתר הזה וזהו כתי כתר ויעקב ואל
הקבלה שאיך אי כשר אמן אור חכמה וכינה יעשו כלים ומן אור
הנעלם יעשו מלאכין כי אין זה הקבלה לפי שהנה אור החכמה והכינה
הנה ויצא מלובש מוהוך כולה לרושי אמש כלים נצא והול לאבא אשר
מלובשי הוך נצא והול לאמר גם הם מלבשי הוך ל זרועות לצא
עצמו ואחר ויצא לחוץ אורן ארך רק יעקב מלבוש פרקי האמצעים
של הזרועות לזעי הנה כלים לבדם ואורות פמלבוש הנחת תפלה של יד לזעי
ביאור דלך בלבלבים ובגי ואחר חוזרין אורות הנרות לכלים ולהתלבש הוך נוקבו של לשעבר
שנת יצא בחול נגי אור שמו ואחר חוזרין לצאת מן הוך לחוץ פשוט אחרת ואחר מהבלה
הזאת נעשה כל של כתר ויעקב אמנם כתי הנעלם אין בו רק כ
לרושי והוא יסוד אבא ואחר לזעיר ובאחרונה לחוץ אינו אור מלובש
כך ולכן נעשה כחיות נגה אל הכתר ויעקב ועין כלאה ותחיה
ענין כל יעקב פרקי הזרועות באופן אחר מאותיות לאיתא לעולם
ואחר גם לעולה הכין ענין התקשרות האורות לדרך קו הזרועות
והשוקים איך הוא והנה עמס הדבר לאור האורות היוצאי מחוך
דרך פרקי הזרועות חוזרין להתלבש בגוף זעיר הוא מקום שבתר
של יעקב אינו נעשה רק מן הקו לזעיר כי בוקס כחיות קן מצעי
ומשם נעשה בגי אחר מעבר פרק התחתון של נצח באבא אשר
בתוכו מלובש שלש התחתון של חוה החכמה לאבא אבא והנה
הוא מתלבש בג פרקי שבנצח לזעיר ויצא האור הזה מלשם
לחוץ אל יעקב ונעשה מאמנו ג תלי גב כדן יאין שהם תכונה
חסר נצח שבו ובן עלה כל קן שאל ויעקב מתקבלן בו האור
היוצא מן שלש תחתון לכינה ומצד אבא המלובש בהוד לאמר
בפרק אחרון שבה המלובש בג פרקי בהוד לזעיר . ולכן עתה
אל קן מצעי ויעקב כי הנה נתקבלו נגל כי היסוד לאבא מתלבש
הוך הקו לזעיר אשר מאמנו נעשה הכתר של יעקב בגי ומאמנם
עמלה היסוד לאבא אשר הוא מלובשת בכל היסוד לזעיר הנה
גם הוא מתקבלן בנעלם ובקו ובהיסוד ויעקב שהוא קן מצעי
שלו . והנה אחר שבארנו כי מן אות התכונה וכינה מלבד מאמנו

אבא

לעולם יתן אלעל כי
נמשלה אל אמונות חוק אחר נעשה כתר אל יעקב ואיך חול בכתר
שנעשו חוק ויעקב ובסל נוח מלכ פרקי עולמין אבא אחרת נעשו
אל יעקב ומן סוד התחתון אבא אחר נעשו ל
חוק אלא בה יתן

שהם בני ל' אלפין אלוקחתן מל' שמות להיות כי הנה נודע שאותה
עץ יהיה וכל מפי אלה נק' להיות ונמצא כי ל' מפי הקרונות שבה שהם
נמי קולבו שבה הנכנסין בסוד חותן תוך זעיר הנה הם ל' פעמים
להיות ועקרם הם כזעיר והרחה אלהם כלבד הם לחה והם כחינת
ל' אלפין הנ' ש זהו מוצע כחי שם לחה כי א' של לחה היא כחינת
המלכות שהיא שורש עיקר כחי לחה כולל ול' של לחה הם ל' ספירות
אחרות נמי. ואינו הרי הם ל' מפי אלוקחתן ואז נעשית אותה שהיא
ה' של לחה ואז כל כחי אלו יחד נק' לחה גם אשה לה' כי נחה
נחה כי כזה נאמר על כחי לחה שנקראת ועלה המעלה כזעיר
זה המעלה מן ראש רחל כנ' כמוקום נכוה ושם נעשית נה כחינת
ל' אותיות נחה כי הנ' הם נמי. ואותיות ואל היא המלכות ואותיות ונקבה
ארבעתם ונעשו ד' נ' כצורת הה כנ' ותיכוד ל' אותיות הוא נחה והוא
מוצע כמשכון לחה כי נ' ול' הם תשכון א' כמספר איך כבר נגלה
וזהו כי נחה נחה כל שנקראת ועלה המעלה כמוקום נחה והם ונם
נעשית כחי אותיות נחה מוצע כנ' . ואחר שהם עתה לחה איך
נקרא עמי נמי. ומלבו ואי הפנימים שכתוב לא נכאר שתה עתה
אתיחס עם לא עצמו ואיך ונאי אחרונה מוכן זעיר אויר בחוץ
הנה עמ' שנת' נעל איך רחל נכנס ונקרא עמי הפרק' של נמי. לא
ומהם נעשי' ל' הקוים שבה כך לחה הנ' קוים שלה נעשית מן חנה לא
אבל צריך לבאר כי הנה כמה שרשם רחל מתחלת מן חנה ומעלה וכמו
שם נמקיים קומת לחה ואין מלבות נוגעת כחכיותה והנה כחוש
הראות אינו רואים שכאשר יפשוט האדם זרועותיו ויריו כאורך
כהמשך נוקו הפרק הא' הנק' קובלו מלעל ינע עמ' סיום הגוף ושאר
ל' הפרק' שהם הזרוע עצמו והיד ישארו נתלים ומשתשלים ומעמד
עמ' הירכי' שהם נצח והוד ואל' לחה הנמנעת מל' פרקי הזרוע נמצאת
נכנסת בנכול הל מאר מאר אבל כיאור הענין הוא כך כי הנה נתל
ענין כי הזרוע א' והשוקים הם מכריס מומשים כמשר ועצמות
ואין האור יכול לבקוע בו ולצאת לחוץ מלמעלה כין פרק לפ' נרך שם
אי פשר האור ליכנס כתוכו אז לצאת מתוכו כי שם הוא מוקום חול
ומעמי שהוא סתום כוקע האור ונכנס לתוכו אז יצא. והנה ל'
פרק' יש בכל זרוע וזרוע ומלו אשר לחה נכנסת כאחוריהם והנה
האור היוה מן חוח לחוה זעיר חל הזרוע של החסד היתן שבו
לצוך הזעיר עצמו ולמי שהוא מעלה לתקה כחי אור ישר ולמי ותחלה
יורד האור מן החוח הנ' ונכנס כפרק העליון של הזרוע שהוא הפרק
המחוברי עם הכתף עצמו זעיר ומשם יולה האור אל הפרק השני
ומשם אל הפרק הנ' לפי שהתה הזעיר היא אור ישר מעולה להיות -

ועמ' עתה שזה רואה כי נחה
ל' ל' שהם הם אחורי נחוחה
שבאחרי לחה ועמ' והמלבו לבדה
עלה המעלה ולכן היה מוצא
לחה שהיה מפי הקרונות
ונקרא הכפי היותה נחלם
אינם יכולים לבן וזהו שנקרא
נחה שבחוח

שהוא

אור פנים אבל אחר שחור בכתי פנ׳ באחור ראיתו אינו אבל בתקון ואיתו
נפלו אחוריה פעם אחת. והנה האחוריים השנים לא נתברר כולו
ולא יכלו להקבה עד כיאלה המשיח והנה האחוריים השנים כולבות
אבהים נתבלה ונעשית לה כזמן של תקון האלי והעם אחרו אחרונים
והולכים מאז והלאה בנ׳ עד כיאלה המשיח ואז יתאוו להקבה אבל
אם אינו ווכר שנתעלה כן אלא בפי מה שבתבתי. והענין היא
כי באשר נכנסו ונתלבשו נ״י באיתו הר״ן לעשות לו מותין בנ״
פשוט היא ולאבש שהולבו של איתו שהיא התהונה מן הנ״י שבה שהי
נכנסה האשונה מהם התהונה מבולן. ומקום עמידתה היא בלעדת
לעצי ואז זו הולבות שהיא הר״ן פנמיו לעצי בלעדת שבו
באשר לה שהיא אחוריי שלה שלה מלמעה עד מקום הלעדת בנ״
לסיבת אין לה מקום למעה שיסבול ל׳ פרצופ׳ ביחד ואז הולבות
ואיתלא הולבת הר״ן לעדת לעצי יש לה חפץ ומשך להיכן עם בחינת
אבים האחוריים שלה הנה לאה ואז מושכת אותה שם ומשמיה בנגה
מחוץ לעדת לעצי היא מלבפנ׳ ולה מבחוץ בנגה ולה עלין היא
בסול נקוד א׳ כי עלין לא נתקבה ואינה רק מלבו בלבד לאחוריים לאי
אהיא סב׳ א׳ ואז היא מאלה בה ומניאה ומתקנה ונעשית פרצוף שלם
ומאחר שהוא כן נמצא כי התחלת האש לאה הוא מן בנגה הלעדת לעצי
ומלמעה עד בנגה הזה אחשם מתחלת האש רחל עד סיום בנגה לעצי אבל
מעלה מלעדת לעצי אין עליה והבנלה לאה כולה ששורשה שהיא
מלבו ואיתו היא בלעדת לעצי בנ׳ והנה נתבא אצלנו בהרבה מקומות
ונם בבוונת ברוך שם בבול מלבותו ~~מאיתה בלעדת לעצי~~ כי לאה נק׳
מלת בסול ומלת יתו מה היא לפי שלקחת ל׳ אלפין שבנ׳ שמות לאדם
שבמלה לאה ויש בה האלה ל׳ מותין והנה לאה בעצמה אין בה רק
האחוריים של המלבו ואיתו בלבד שהיא סב׳ א׳ לבד אמנם בא״ש עלה
מעלה בנגה הלעדת לעצי אז המלבו של איתא הפנימי אשר עומדת
בפנים בלעדת לעצי נתקבה בה בא״ה ל׳ סב׳ התהונו ואיתו שהם
נ״י ומעתה האחוריים שלהם לא עלו בנ׳ ואז מתבשמת לאה ונעשית
פרצוף א׳ שם מבחי׳ ל׳ סב׳ שהם נ״י מלבו ואיתו בלבד אבל הלו נתקבה
לעצי מעתה שם היא שיעור מקומה הוא בל׳ סב׳ התהונו לעצי
בלבד בנ״ ויש בה בל הים אבל לאה אין בה רק ל׳ סב׳ אלו בלבד
בסוד זה. והנה בהיותה בה ל׳ סב׳ האלו ונעשית פרצוף א׳ שם הנה
נעשית בחי׳ אותה עליונה בנולדת כי לאה ורחל הם הבין הבין עלה
והתלה. ובבר ידעת כי פרצוף הנקבה היא צורה שיש בה ל׳ ראיים
יתין ושתלו ואמצע הבולים בל פרצופה. ומשם ועל שהיא נק׳ מלבת

שהם

נשיאות כמו"ס אל הדרגה בעת בלהתם במלחמה אצלנו בכוונה
ברכת בהנים ועשה היטב . והענין הקיבוץ כי כמו לעשות בלאה בחי
חוקם שבה אז מלכיה הצעיר ל ידין המעלה בבנין ראשון באלקן ארשה
אלכעוהין . יהיו מלש נבוהים בבנין ראשון ואלכעות יד ימינו יהיו
מלכי ימין אל הדעת ואלכעות שמאלו בבנין הקשמאל של הדעת
ואז יצאו האורות בסוד אור חוזר ומלטה למעלה דרך קצוות האצבעות
מלכין הצמרים בכל ואז מלקנים אם ונעשו בחי חכמה וכינה נלאה
מלכ קצוות הדעת והם מתקשרו מן הדעת ומעלה בסוד אור חוזר
ונמצאו שהם נבוהים מן הדעת כי עולם כל בחי חכמה וכינה הם
נבוהים מן הדעת ומתחיל ההלאה הנו לעולות ולהקשר מלמטה
למעלה מלכ לדרין הדעת ואחר נעשו תרין מוחין כ"ה הנו אז חוזר
זעיר לשתיל ירין למעלה בדרכו כי בכר נעלם פרנו לאה ואין צוק
הנבוהים וכזה תקין נב עמס אחר לאה נשתנו ורועו ל"ל להיותם
נעים ונים ומוכסקי ומשאר האבריס ואין רן הימין ורן השמאל
אלמים ומעלה למטה בלתי הפסק עד רן האחוני והוא כמו שיוכלו
העלותם בשירה והודיים וכלה לצוק תקין לאה ועוד יש כזה
עמס אחר ונתבאר לעל :

ואחר אבי אדנו עמנו רחל ולאה נכאה עדקה שנן שתיהם איך
נראו בבאה מהומו . הנה הבקיב מאמר הוריעני ה
קלי ומלת ימי מה היא וכו' כי הבקשה המלך עם הוא מן המלכות
בנולע ומו נב בסבת מלשתעי והיה יתיב בעלמו לבוק נס מלינו
שהיה מן לאה בסו מלשיח כן מוד הבא מן יהודה בנה של לאה ונמצא
שהוא בשרש בשתיקן ועב רצה לחקור ולידע בחכמה ולהבין בחי כ
נשים האלה שהם לאה ורחל איך מלאותם ומש הוריעני וכו' פירוש
הוריעני חכמה כמו שאדע בחי קלי ומלת ימי שהם רחל ולאה שהם
קלוין מלת ימי וקלי כי מלשם נמשך מיותר . והיות שרחל היא הקבוצה
שהיא מלכו האחרונה שבסוד יסוד לאלי נס שהיא עומדת בדרגה
זעיר בבנין ביתי שהו בכל לכן קראה קלי לשון רב וסוד אך לאה
רמא מלת בסו מה שנתן לעיל איך כיאדנו בכוונת בשבולו כי לאה
לוקחת האדה מן כל מוחי של זעיר שהם ל הויות והם מלוכשין
תוך ביתי לאי שסודם ל שמוקם אה"ד ולאה לוקחת ל האלכין שהם
ונעשו ל מוחין שהם . והנה ל אלכין הם כנ מלת שנתעניים
נב לעיל באלכין אחר ועשו וזהו ומלת ימי מה היא . והנה מוד המלך
עם היה מסתכל לדעת כמה כחיו ושיעורו איש כין רחל ולאה
ולכה לידע סיבתם מ מן השאלות שהיה שואל מוד המלך עם הוא
לידע ענין מ שנתן אצלנו שם בכוונת בשבולו כי הכבר של לאה
הוא עמי ל אלכין לל שמו מה"ד הנו כבוהים בשמלו כי שכל מ
כלול מלדעתם ונמצאו שהם יו מוחין ונמצא כי כבר של לאה הם יו

מוחות

שיהיה אור הזכר ותשב כדתל נוקב לזעיר שהאלהים היא כסוד אור חוזר
ותתקן לעילא הנקב אור נוקבי: כמובאר אצלנו איך אחר שירדו החסדים
מעילא לתתא כסוד לזעיר חזרו לעלות ותתקן לעילא. ואז מוכתר אור
זה נעשית כתל. וכן היה הענין כאן שגם היא נקבה ונכנעת עם אור
החוזר והוא כי הנה כאשר ירד אור הוות וחכמה לזעיר ונכנס בראש
הפרק העליון של הזרוע עד סוף הפרק הזה אין ישר על האצילות הנקב
כלעני קולרו ואז כאשר רצה המאצילות העליון שיכנה שם פרצוף לאור חוזר
האור ההוא מעטרה לעולה מן האצילות עד ראש הפרק העליון כמוקום
חיבורו בכתף ומשם יצא האור לחוץ כנגדו מלחוץ על התחלת הגרון
והלה זו נעשית כחיצוניות החסד שהוא זרוע ימין של לאה כסוד אור
חוזר נוקבי: וכן עדיין היה בזרוע השמאלי לזעיר כי מלבד העליון שכו
נעשה זרוע הנכון של לאה בחי אור חוזר עד התחלת הגרון נב. ומהב
מן האור היולד כישר כל השן של הזרוע הימין של זעיר מן האצילות
על פרק כל היד חזר ועלה כסוד אור חוזר נוקבי. על האצילות
מעטרה לעולה ויצא שם מוקום האצילות לחוץ כנגדו ואז נעשה הנצח
שהוא צוק הימין של לאה ונמשך עד התחלת פרק הראשון של הזרוע
כמוקום חיבורו אל הכתף. נמצא כי נצח לאה נעשה מן הפרק השני
לזעיר אבל אינו עומד אלא סמוך מוקום פרק העליון. וחסד לאה
נעשה מן הפרק העליון לזרוע לבד ולבד זה עם אותן הימין האלה ונצחה
ותתקן לעילא כנ"ל וכן עדיין בהוד ונכון לאה הנעשים מפרק הראשון
והשני לזרוע שמאלי לזעיר גם טעם הימין כך הענין הנה הוא כלומר
שהיה מוקום שיסבול בו פרצוף לאה ולא הצטרך לדחק בנבול לתל כמו
שהקשינו למעלה כאופן שתרצה הקושיא הזאת שהרי אין דנו לאה ולבי
כך על סוף אצילות זרועותיו של זעיר ואינה נכנסת בנבול הזה. ועדיין
היה נב בקו אמצעי שעלה האור מעטרה לעולה ונעשה קו אמצעי
שכה שהוא הקו שכה. האומנם כתי יסוד אין בה כי אין לה בקו הזה
הנעשה מכנגד שלש העליון לקו לזעיר. אבל היסוד אינו נעשה
בה על שיתקנו לה אותו הנקבה בתוך זעיר בשלש ראשון של הקו לזעיר
כמו שיתקן בענין בוונת ובעבור שהם נו מדו ושם נתלא נבקע היסוד
ויצא ונתן אל לאה ועשה עמודים גם בברכת אבות בתפילות הלל הגדול
וכו' נתן עמדן עשיתי פרצוף לאה ופרצוף רחל ועשה היעב. ושם נתן בי אז
עדיין לא נעשו כה כלאה רק ז' הקדמונות שבה וגם כתי הלעת שלה.
ובברכת הנים עם נשיאות כפים נעשו חבות וכיוה נב אל לאה ועשה
ואמנם קיצור הדבר לבאר בכאן ענין ג' ראשונות שבה הוא באופן זה
כי הלעת של לאה נעשית מן הלעת לזעיר שהה כנגדו מתחת שמאלת
לאה כנ"ל. אבל הדין חומן וחבה וכיוה של לאה הוא מחשב ענין

נשיאות

בתי קדושה נאוה עבד בעולם התחתון הזה שהוא חומה לא יכלה כחי לאב
לצאת מהמקום בסוד הקדוש כעת כי אם אלם הא ולצתה בחינה ראינה קשיא
מאד בסוד קליפה וזו היא אחי לילית חוה ראשונה שהיתה מזווגת עם
אלם קדם שבראת חוה השנית ואחב יצתה חוה השנית מהמקום וזו
נשאה אשת אלם והאחה נסתלקה כי היתה עליון מעולה בקליפו הקליפה
אשר לכן נקי חוה לילית הראשונה . אבל אחב כשבא יעקב אשר שופריה
מעין שופריה ואלם ותיקן פנם העליונה של אב בגד כמוה כ קדושים
בסתר ונם גם כל הנלחמת בעונם הבהמות שלקח מלהה מן עשו אחיו אז
לקח שתיקן לה ורחל כי אז נתמתקה לה והיתה בסוד הקדוש ונסתלקו
מן הקליפה מהו מש זל סוד על ועיני לה רכות רכות מלמעות שהיתה
ביכה על שהיתה עתידה להיות בחלקו של עשו ועי הקליפה ומלעותיה
נתמתקה ואז נתנה בחלקו של יעקב והכן זה היטב . והנה הא כתוב
בעונן אלם הא ואמר האלם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
וכו' כל והתיקון אחרון כי הם תרין פשין חל נחלת וחל בשרא וכו'
והענין הוא כי לה היא נק עצם שהיא קשה כעצם ועור כי הייא
בחי הלוע כי הה לה מקומה הוא באחוה הלעות שהם עצמו אבל רחל
היא בשר מבשרו ויש רמיא כמוקום נלוי התמרים והמשך רבה אלם
הם כך כי הנה ב נשים היו לו הא היא עצם מעצמו והא היא בשר
מבשרו אבל לאחת השנית הנה כשר יקרא אשה ולא לראשונה שהיא
עצם ואינה עין נמתקת בבנ ואחב נתמתקה בזמן יעקב בסוד לה
בבנ . ואמנם מעם אחרון ואחב יעקב אבל הל ולא לה הטעם הוא
לפי סיבותיהם היא כי הנה יעקב התחתון אשר בעה"ז לא היה
משיג אבל מציאו בלבד מכנגד החזה ולמעה מקום הל ולכן
אז נאחב יעקב אחרת ולא בחי ואחב ישראל שהוא הא שהוא יש
לו שתיקן לה ורחל אבל יעקב אחב אחרת התחתונה כמוהו שהי שלמה
ואיתנלא אבל לה היא עלמה ואתכסיא כמעומר אצלנו שהיא צורת
הלילית שמקשר הקלה של ראש ולכן לא היה יכול יעקב להזדוון עמה כי
לא היה מושיע עד שם וזש בזוה ב ויצא לב קבל עב כי לה ורחל תרין
עלמין מן העולם ועד העולם ז שנן נעלמו ואתכסיא וכו' והוא כי הנה
מכח המלכו לאיזו שבדעת זעיר יצתה לה מאחוריו בסוד ל ולשרר
לתקונין של ראש בבנ והיו לה מפחי איזו לכן ז שנן ילקה מהכסין
והז הם בחב בעת חסר נבו ושלש ולקה עד החזה ונעיר כי אלו בנ בחי
היו ומכופי כלהן נלוין אל יעקב קדם שנק שמו ישראל בבנ אלא השע
כל פרצו זעיר הנק ישראל בנורע . והו נב מש בזוה ב ויצא לב קבל
עב על ורח ב כי שנעלה לה מהבא נסתר בר נש עדין לאיתיה וכו'

אורות כלבד אותם הכתב אל רחל הם שאר האותיות של ל שאורות
אלה הנו שהם ל ר ה ה ה ה ה ה ה הם כנ שאותם כתבן
ועל אורות וש ותרתי יתי תה היא כי הלאה לה תרתי יתי תה היא
מתכן היא שהיא ון אורות הנו כ לבד אבל רחל הם ר אורו בכתב
אלה והיתי רוצה לשאול מה חבל אם שתי נכתבו לתה בנו ואם חבל
ונרוצע מכתבו רחל ומה היה כך . גם רמז באותיות מה היא אל מה
אתה מצאנו כי לא שהות שם הדיבר המלו אלהים שהות בנ מה והנה
יש כו כ בעבור מה מ מן החזה ולמעלה איש שם כו שם מה מ
כלי הוציא מתוכו אתה לתה מלאחוריו ויש לו מה אם להוציא חבל
רחל מן החזה שבו ולמטה . ונמצא אלה וצאתה מכתיבת
שם מה נאור כמו שיש אל רחל מה אחר אב כיון שהן אין
בענין זה אל מה איך נשתנו בענין הזה בנו באין שה רק יון
אורות כתבן הזה מה בחבל בנו וש ותרתי יתי תה היא כי
ולאחר שהיא מה לתה הדבר הזה . עוד יש אלות לאחרות
המוים כזה הכסו בענין לתה ורחל ושכתבם :

נם כזה יבן ענין אלם הא שהיו לו שתי נשים חוה הראשונה
הנק לילה וחוה הב . והענין כי אלם הא הוא נמין לא
יש לו כ נקבות לתה ורחל ובכבר בארנו כי לתה הם בנו קשים
מאד מקנ שהם אחוריים של אחו . ועוד שהיא עומדת למעלה
מקום הסתרים מכל רחל היא נמתקת כי היא כמקום הנלוי
של החסדי . והנה ועיר מקן בן אלם כי הוא סוד שם הדבר
המלו אלקן שעולה כנ מה ואלם ונודע כי הקשוט של הדבר
הוא העיקר כי המלו היא כתי הנקבה לפי שבולה בינן ומלו כנ
אלהים . גם בן מלו מקנ אבל כח הנקב ועצמות אורות
וכתריה כולם נמצים הנן הזעיר כי עיקרת כנו היא הנך לא
ומהב וצא תוך מתנו בחוקן כי הנקבה היא המלו של זעיר
כי המלו הוא בסוד העובר המחלת הנבוות בשן אמו ולכן המלו
היא כתי הנקבה . והנה מלו שם מה הוא כנ יב אחר שהסיר
אותיו הקשוטו שהם כנ כו ישאר המלו מה כנ . ובזה
הבין איך הוה היא אשת אלם והיא כשר מבשרו ומעש . ובכבר
בארנו בתקום אחר כי הזעיר יש כו כ כתי הא היא מן הראש
עד החזה ושם יש לו בחינת היסוד הראשון אשר בו מצוות עם
לתה ותכיו הראשון מן החזה ולמטה אשם מקום החסדי
המוגלים ונמצא כי יש לו כ אותות של מה המלכן ובכל בכסוף
הוריענו ה קי וכו ומשנהם וצאי כ מלוים שבל מ מהם כנ
מה . וחמנם חוה הראשונה העליונה היא כתי לתה וחוה
האחרונה היא רחל והנה להיות כי כתי לתה היא בינן קשים
מאד לסיבו הנל מעבי שום ומעלה בעולם העליון אל החלי היא
כתינה

יהרגין יש להל על לחד כי כל אשר לאיש הנה יתן בער נפשו שהיא רחל
ולא יסתיק בעורו לבדו שיתן בעדה והנה נראה עמס אל הנל לחד לחד
בן עור ורחל בן נפש והענין הוא כמוש לעיל כי רחל הוא נוק האמיתי
של זה והיא בת זונו מומש לפי שהיא מלבל הי מפני נקודו הבולדת עולם
האלי והיא המולבו האחרונה שבהם אבל לחד עיקרה היא האחרונה
ואינו אפשר כאן לומר המקום הזה ואינה אשר לעיר הר כדרך
השאלה לבד והיותה נוסלת כאן לומר בדבקת בעורו של לעור אבל
רחל היא נפשו כי המולבו נפש והעיר רוח כנולע. עוד מעמס אחר
כי הנה מקום לחד הוא לומר המקום האורו הסתומו כי הרי יסוד
לאיזו מנע עד החזה ולכן ההלה אלה אינה אלא כחי שור כל כמו שנתן
אצלנו כשנתן לאחר לקשר אל הכלים של לאש שהיא לחד ואינה
כחי עור אבל רחל שהיא הבלה של יד יש כה עור הכחים של הכלים
אל יד ונם מחין מומש כסור הפרשות ועש והענין בקיצור אלחה שהי
בנגד מקום הכיסוי של האורו עובה הלה מועטת כדן עור לזה
לחוץ אליה מן המומחי שלו ולא מהמומחי עצמם אלא מהמלבושי והכלים
אלהם שהם נפי לאיזו ולכן נראה כל לקשר של הכלים אל לאש כי
היא דלה ומנעה ומה שלוקחת נורה לבנגל מומחין אינה רק המרה
בעלמא כדן העור. וענין עור הוא עד שפ כפ ולאחר עוה נקפו זאת
ועש איך ההאדות הפנימיים מכיס זה בזה ומספר הבאורים הם הוא
כמונן שור ויצא לחוץ ולכן בן עור. ובבאר כאן יותר ונאמר כי הנה
נפי לאכל עמומי מלבשי תוך נפי לאיזו בראש עצר ולזה הסר שנ
מוהנו לאשונו של הנויה שהם יה ומכיס זה בזה לאכל הפנימי באיזה
שהיא בחוץ בלי הוצאת מורותיו לחוץ ולא נעשו כי הא שהם כנו כן
לחם מכיס האורות איזו הא כולו שהוא זה לאחר לחוץ והם כנו עה
לחם מכיס האורו והו כהא שהוא עיר בלחה החיצונה הם כנו עה סן
כל ההבאות ריגו הם כמונן עור. הרי אין לחה כחינו האדותיה הם
כמונן עור ויצאו כדן עורו של זה ועש עור בער שור כי שור הנהרת
לחה עובר הלהה בער כדן עור של זה אבל רחל שהיא בנגד מקום
האורו המנלים פשוט הוא שהאורו המונעו לחלקה אחיה עיטרת ודעת
כנבורו וכן שאר המומחין אין נרעו לה אלא כחי מומחי ומומש ונמצא
אבל מה שיש אל זה יש אל רחל נב ועש וכל אשר לאיש יתן בער נפשו
ובבר יעתה כי רחל בן נפש ועיר בן רוח. גם נוכל לומר כי אנ
בעמוד עור הנו כאן הם לחה ורחל כי גם רחל הלהה יצאתה ועובה
רק עור זה לחוץ ובוונת הפ לומר כי שהיין הם כחי עור והסר אוין
כמו הכחי כי הלה שנהם יצאה לחוץ להם כדן עוד זה לא עבו יהרגין
יש אל רחל מלה כי כל אשר לאיש זה שהם מוחי מומש יתן בער נפשו
שהיא

כי לא היו נמשכים מחלבו אינו כנגד שהיא אחוז על יעקב ודע כי הנה
אינמא נקי מן כנורע ובשתתפשות כאן בבתי לא שהם אותיות אלה נעשו
אלהים לפי שבתיבותיה העליונו של אינמא נקי מן אל אחל מחני הלק שלה
ומעמה המתלבשין בעשיר אמין בנורע נקי אלה ותיבור הכל ביחד נקרא אלהים
והנה הלה הנכ נעשה מאמר כמו לא הנכ ויהו מוש בסבת משפטי לפ
הקי א על פסוק מי אלה בעב מעופה ובו ומש ותכין בתיבות מה
שבאמרנו כאן. ודע כי לא הנו ישלה המאמר כרצו שלם כמו שיש אל לא
ושעור קומתה היא מן הבתר ועשיר עד החזה שלו. ועיין לעיל לפ
שם נקי שהתחלה מן הדעת ועשיר ועצל ומעשר שיבן כמוש לפ
ובכל מקבר לעיל כי יסוד אינמא היא מתפשטת על החזה ועשיר אשר
שם בתי הדלים שלא אשר נעשו שם מבת הלבדים והלמעלה שיש בו יסו
אינמא אשר שם ומם הדלים של עשיר. והנה גם יסוד לא הוא שם
מלבחוץ בנגד רפ הזעיר. גם יעמדבי בתי מלכי הקלק העלון של עשיר
והחנכ שלו נתעלו ונעשו חלל והלבי חלק הלי כי היסו נעשה הלק ומה
נמצא עתה כי יש שם ג בתי של יסודו מקום א והם יסוד לאינמא ויסו
לאה כאשר הזעיר עם הלק עצמו להיות פנים כפנ עמוקה ונמוך פור
ויסוד לעשיר עצמו שהוא נקי עתה הלק בנ ונמצא כי יסו לאינמא ויסוד
לאה מתחברין שני הם יחד ונעשי רמס לנגוב בו יסו לבא עצמו
הנה הנק הלק בנ ומש בזה מלבא לסתם כי נא ערין לאיתוה עדיין
בפשטו מוש. ודע כי עשה אחת אחרת מעמה אל כי בתי לאה כאשר
מגלגלת עם עשיר אמין עצמו הוא מגלגל בו עם הדעת שלו מוש ומם
והלום ידע אתה תוה אשרי כי גלגל זה עם הדעת שלו ומגל זה הלא אבותיה
ולכן אתקבל בקמאיתא מן יעקב ולא ידע שהיתה שם לאה עד הבקר
והבן זה. ומנו לתרץ איך מתישבי פ שמועו אלו ומפשר כי היסוד
הזה העלון שהוא אמש הלק שם נב לפשטי בתי דעת לעשיר בשיורה שם
בנורע ומנו. ודע כי גם מעשה עה אשר אמרו עליו בזוהר שהשיג
עד כינה אינו אלא כלאה הנאמר הנמשכת מחלבו הכינה ונעשית לקשר
של תפילין ומם ראיתי אתר אחורי הנאמר כמשה ואמר מגל כמו מלמד שהמאה
קשר של תפילין. ענינו לומר כי לאה העמידה הקשר פמא של תפילין היא
רואה אתה הזעיר כי היא עמודה ומניה לפי אחוה לזעיר בגל והנה מעשה
הוא כלאה ויהו ראיתי אתר אחורי והבדרי מוכנים. אמנם הם כבר
השגתי לאה שאמר הפ ואמר יעקב אתר מחל הוא כמוש הכתו עור כעד
עור וכל אשר לה ב יתן כעד נפשו פ כי הלוש הנה הוא זעיר אמין ומש ו
הדין נשין לאה ורחל והנה לאה היא בתי עור כמו שנבאר אך רחל בתי
נעשו ומוש ולכן הזעיר יהן עורו כעד עור לאה כלאה כתו אמנם
יתרין

ולעד נתן אצלנו איך אינמא
אחר הקבר העלון
היה כמלה בתי

מושה לקח מארץ העפר הבמה אבל רחל שהיא תחנה הקטנה היא
ראתה זועקת היא ובכה בפור שם הגדולה לה ושם הקטנה רחל ויש
רגל על ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך
מלבד זועקת היא והשיבו אין לבכה משה זועקת היא. וכפי נקבא
לעיל כי לה. ולאחר מן הארץ המלכו הלוים בשעה בפור
מותן. ואמנם הנה שלה הם נעשו לבשו לו מומין בחבל כיה נעשה
רגל אמנם המלכו לאיש אינה משמלת בגד לעיל. וגם משגל על
ענין הלקיעים אשר הקחתן שבהם הוא ילון ואחרו ולון אינו משמש
כלום אלא מוציא עריות ומבנים שחרית והשנים כי הקיעים השני הקמת
קיעים ריך פרקים אשר בו קבוצי חוה ולבנה בכבים ומלוחת בשגל הנה
הוא בתי יסוד הקבוצה שהלא עם קיעים בכל מקום והיא ל' לעיל בפור נוגה
שמים כי יעה וכה קבוצי חוה ולבנה וכו' לפי שכל הקרות בולן. ולאיש
משם בגולה ב' חוה ולבנה שהם לון הם קבוצי בו ומשם הם יוקים זה
מן החסלי וזה מן הבכורי העומדי בלעת המלוכש כיסוד הקבוצה הזה
וכן הכוכבי הם בתי החסלי היולדי משם ונופלי לרוץ היסוד רגל בגולה
ומכים שם בכח ומקבלים ונעשים נצוצות לקים והם סוד הכוכבים המאירים
וגם ומלכיה. הדבים בכוכבים כי מלכיה הדבים שלשם מן היסוד הקדמת
לריך והם מקבלים הלה הכוכבי של החסלי שבתוך היסוד ומאירים במקום
ונמלה לגל שמעמדי מומה גל כי המלוכה הם נקבות והם מן הנצוצות
הנעשות מלכיות מאבים הנמוכים גם הם מלמעלה עד היסוד לגעיר ומכים
שם ומקבלים הנעשים נצוצות. והנה המלכו שהקבוצה הוא הנקבת
ולון אינו משמש פלום אל געיר אמנם מאיר אחר הארתה ומוציאה לחוץ
לגולה לה שעומדת מחוץ לגעיר. ואם מאחר שלה. ולאחר מלכותם
מלכות הגו של הקבוצה אשר היא בתי טרה של היסוד שהיה בגולה ובכור
לה אם נמצא בי מקומה הוא בלעת לגעיר כי שם מקומם הגעיר
וגם לה הוצאת מהארתה מוכה הוא שמשם יהיו שעורי קומתה מן
הכתר שהיה עד מעמה עד החזה בגל. ואמנם הל מתחיל הכתר שלה
מן החזה ומעמה עד סיום רגלי לגעיר ומשם עלמן כי בסיום רגלי ועקבי
לה משם מתחיל הכתר רחל מעמה מרגלי לה ומשגל מה שעשתה ראה
עשה ראשה עשתה עשה היא עקב לשמיתה גל רגליה ומעמד עשתה ראה
שהיא רחל בתר ראשה בגל. אבל עכן צריך כי אור כי מלשון רגל ראה
כי העקב עצמו של שנה לעשות עשה לראה לה אמרו שעשתה הראה
היא תקלת עקב הנעה. וכן צריך לבאר הענין יותר בפרשו כי הנה בפי
הגל נמצא שמראש בתר ולה עד סיום רגלי רחל הם ל' סמי לעת חגרת
נה' כי המלכות שבגעיר היא היא עצמה שורש רחל בגולה. ומהמאמר
היה שעתי נשים אלו הם מהוכה הגל והאחת שנאה לה לא יוכל הסיר

שהיה רחל עם הגל. ונחזור לענין כי זה ואמרה יעקב אל רחל וכו' כי היה
אומרה זה אל רחל. ותקח ותאמר כי לו נתן אותן אותם ולו האלה כלבן בגל
ואעפ"ז שכפי האמת אם הכתוב ולבן בזעיר היה לו לומר ויאמר ישראל אל
רחל כי זעיר אמן הוא ישראל ואינו יעקב בגל כמקומו. אבל הענין הוא
כמה שנבאר מפני אל מה שאמר רז"ל כי יעקב בתור שלאבות והעמס הוא
כי הנה כתולה היה יעקב בסוד יעקב הנעשה מרכבתי אחוריים. ואם בגל
אם אחוריים ראבא שהוא עלין תחל ולא כי זה אלא שאחב עי' מעשיו עלה
עור ומשכה לו נשמה מן זה מושש הנק' ישראל ותעמי' משמש בסוד יעקב
ותעמיס משמש בסוד ישראל ולכן הקורא אותו יעקב אינו עובר בעשה
לפי כח הנר אבל אבהם ויצחק הם כחי' החסדי' והגבורי' שבזה והם כחי'
פרטיות שבזעיר ואין פרצו נאור לבדו ולכן יעקב נק' כחי' שלאבות עם
לכן הקורא לאבהם אבם עובר בעשה כי אותה הי' שנתוספה באבהם
היא כחי' הי' חסדי' אשר לעולם אינם משתנים ואינם חסרים אמונם בחיבת
פרצו ישראל אל יעקב משתנה כפי הזמנו. ונמצא כי גם שכתו ואמר
יעקב אל רחל אפשר שיבבר בזה עצמו אשר גם הוא כהיותו בסוד זק
נבל הוא כלומרת יעקב ובנו לותן נק' ישראל ושה לא יעקב יאמר עוד
אתך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים כי כי בקטנות זה יש לו מומין
בקטנו מוכחי שם אלהים כנגד כי בזמן הקטנו אין לו רק כ' מומין לבד
כי הקטן אין בו רעת שהוא מומ' השלשי רק תכמו וכיוב והם כ' שמורת
אלהים שהם כנגד יעקב ובזמן גדלותו אז נק' ישראל לפי שנכנסי' המומין
בגדלות ומומין אלה המומי' בקטנו למעה כנגד ונש כי שרית עם אלהים
והכן זה כי שלה עמהם ויכול להם לרחוקם למעה:

ויקרא נבאר

כחי' הקשרות שישכין לאה ורחל יחל ובוד
יק' כמה פסוקי' ובמה מאמרים זל והנה הגל
אמרו על פסוק יעקב ענוה ורחקה מה שעשתה ראה עמה לאשר
עשתה ענוה עקב לפולתה כיאור הדברים כי כ' נשים האלה של
זה שהם לאה ורחל הם הנק' ענוה ורחקה ואמנם רחל היא הנק' ירחקה
כ' כמוש ירחקה רחשיתה תכמל כי היא רחשיתה כל הסכי' מרחקת לעולם
והיא כרמה לכולן והיא הנק' אשרחיל ירחקה כ' אשרחיל שהם סוד
ושמרה כלכל שמשרתיך שהם כנגד הגל. אבל לאה נק' ענוה לפי שהיא
לעולה כאחורי פישת רגל ונולדה כי הענוה נכרת באדם כהשפיל
ראשו וכופפה לעולה נגד כנ אדם מלבו ענותנותו שבו ובנגע לפנ מי
שנגדו ומומנו וזה כ' והחיש אשר ענו מאל כי הנה נתן אלהי מעקו אחר
כי אשה לקח אתי לפוה והיא מ' מן כ' כחי' שיש בלאה ובולן נק' לאה על
שמה ולפורה מ' מהם שהיא נכ' עמורת לעולה כנגד יעקב לזעיר והה איך

שיעור כתרה הוא כ׳ אלשי׳ וכ׳ והנבוכ רחל את הדרכי׳ אשר לאביה
כ׳ שיר׳ מקום השלש האמצעי שלפעמי׳ מקחת אותו רחל לה ועמאה כולל
ירך חשיבה ונמכה נק הדרכים . ונמצא כי לכן הוא לבנן העלין שהוא
אבא עמאה ולו כ׳ בנות לאה ורחל בנו בזוה כ׳ ויצא עמ ולכן כ׳ בנות
ועש ולפעמי׳ נוסחת רחל מן לאה מקום האמצעי הנק הדרכי׳ ומקחו לה
לבדה כי מאמן אביה הוא זה ואינה נותנת אמנה תלך אל לאה אחותה
והנה ענין הדרכי׳ אלו הוא לשון הנקב שהוא מקו הערוה כמו ואת הנערה
הנו בנו והם כתי׳ כ׳ הדגלים של לאה הנבנסי׳ ואת לבשי׳ הנ כתר מל
בנו ולכן אמר הדרכי׳ בלשון רבים שהם כ׳ דגלים . ובאור הענין הוא
כי הנה מקום פתיחת היסו דתבונה הנ זעיר הוא אפ כחזה שלו בנו
ונמצא שעלו ופתיחתו הוא שם בשלש אמצעי וזהו פתיחת ובלוי ביה
הקוף אשר שם אל התבונה ואמנם ענין נוסחת רחל את הדרכי׳ ואינ עכ
לא הגדו לכן שבה יעקב הענין הוא כמה שנתבאר אצלנו בדרוש
כלל ובלעם ועמאל ועמאל ועש ביטב ושם נתבאר כי הנה מקום הוא
כתי׳ עם הנערה עוב ורע אשר בו חטאת אנס הא׳ ותוה כי שם הוא מקו
אל בלוי התסרי של הנערה בזעיר כמקה שלו ולכן שם יש יעקב ואחיזה
אל החיצונ הנק רע בעצם משב המעלה שהאורות מוכוסי׳ והנה האלה התסרים
הלו המקבלות ויצאת אל החיצונ הוא עכ אוקם הבלים אל לאה הנבנסי׳ הנ
כתר ורחל בנו והם בנגד מקום פתיחת פה היסוד של התבונה כי כאשר
האורות הם ונאמר מן יסוד התבונה עד מחוץ אל הזעי׳ ועשות כתר אל
רחל בנולד אז עכ׳ הקבשו בלי לאה הנ הכתר של הל האור מתמעט
והוא נחשך ואינו יכול לצאת ולעבור האור ההוא עד לד פנ רחל בנולד כי
היא עשרת אחו כאחו עם זעיר ובהתלה האורו פונעי כאחוהה ואחב משם
עשרים עד הפנ שלה והיות העקבים של לאה אם כאמצע כתר אלה
אינם עוכר האור עד פנ הכתר של הל כי אלו הכ עקבים של לאה תפסיק
והם לוקחי האורו היוצאי מפנ ונודעכי העקבים של לאה הם ביכ הנשים
ונאמרי לנאה כי הנה כל כתי נצח והוד הם ביכ להיות הקצות הקדוכי אל
הקליפה וכפלם שנק בלשון לבר מנוקם בנודע כי נצח והוד אינם לבר מנוקם
ונוסף עלזה כי הם דגלי לאה אשר כל כתינוקות ביכ לבשי להיות כחיצונ
מלבו של התבונה בנל והתבונה עצמה היא נקי לבינה שהם אחוזות
שבה אבבינה והבינה עצמה אחרו עליה בזוהר לביכ מתעברין אינה ולא
עד אלא אלה עצמה היא כתי אחוריי של מלבו התבונה ואינה כתינוקות פנים
ובפלם כי אינם דגלי שלה אלא הכתי התחתונ שבדגליה והם כתי העקבים
כמו שנבאר עכ׳ . והנה כפי כל הענינו הנ נמצא כי אלו עקבים לאה

חלק השמאלי בעמוד האחרון כי חלק בחלק אכלו שתיהן ו׳ משו
מקום בעליהן זמן שוה משוה נקבת לאה ג׳ ספי׳ ותני שדה דעתן חסר
ונכנס ותני עלין של חלק ונקבת רחל מותני חלק ולמעלה עד סיום היסוד
שדה ג׳ ספי׳ אחרון ותני ואמונם אין הדבר כן אלא שלוקחת לאה שלש
העלין של חלק ונקבת רחל עד חצי אך רחל לוקחת כל ד׳ השלשים
השלמים חלק ונקבת של חלק ונעבר לפרק שלה כמעמאר כל זה
לעיל בחוקמוחים ושם נתבאר שעמודים רשים לעצה ות אלהים הוא
שבחצי נשלם יסוד הבינה ולכן מושם ומעל שאורות התפלים
הם כנגדו. נכנסת רחל ומאחוה זעיר וכל זה נתבאר לעיל. והנה
כזה הבינה זו לכן ותקל מינהם כנחה על הדבר הזה. ולכן מה שאמר ז
המאציל העלין עשה כאופן שלש העלין לחלק היה כולו לאה ושלש
החלקים כולו לרחל אבל שלש האמצעי הין ד׳ האחיות משתמשות פו
כשוה והיה כרשות ושוקבות שתיהן כי לוה שיחלק שלש האמצעי לפי
חלק אי אפשר כי כולו בחי אי ואינו מתחלק אבל היה כתב של רחל
עולה עד שם ומם רגל לאה יורדי עד שם ומתלבשי רגלי לאה הן כתב
רחל כשיעור כל השלש האמצעי כלבד והה שתיהן משתמשות פו כשוה
וגם מה שאמר מזל לעיל מה שעשתה נוה עקב נפולי הקב שדה בגל
לאה מזה עצמם נעשית והבתב של רחל הנק ראה לאמם
רע שיש בעמוד אחרון לוקחת כל מקום מוקם השלש האמצעי ואין בגל לאה
מוקם השלשי כתב כתב אלה כשיעור הלש היות. וגם מה שנתבאר
אצלנו כבוונת הקב בם ולהבין מה הלהיך אצריך לבון לקב מורות
לרחל בעמוד ולהבין שדה ד׳ אור אור ורחל נק אלה כחוו שנבאר לעמה
כלה בעמוד משזל בעמוד חרון ועמון רבעיין הוין וזהו ולהבין אלה מל שהבה
אלה רחל הנק אלה והוניאו כלשון תבה עלל ולהבה עקב אה רחל׳ הבה
הי הרה הים שנרן לה חלק יהב על לאה בנו והם ד׳ אורות אלו בעמוד
ולהבין בנו והחורו הלו הנה הם בחינת הד׳ שלשי הבינה של הבה
בנו ולפי שהשלש העלין הוא כמקום הסיבות אבל אלו הד׳ שלשים
הם כמקום הנלו אחרי קסדי לכן נק אור אור ועמון זה נתבאר
הטעם לעיל ופו בעמון זה הכתב של רחל שהוא ד׳ שלשי הבינה ונשאר
הנה ד׳ אור אור ועמון הטעם בסוד ואמרתי בלבב אמשוחיך אבל
בתב של לאה אין בו אור אלא כלבד בנו אם אורך ונתבאר לעיל
ונמצא כי יש זמן שלוקחת רחל ד׳ השלשי לבדה ויש זמן שהשלש
האמצעי אעפי שלעולם הוא שלה עכ׳ יש זמן שגם לאה מקבלת
עליה כתב שלה בקבלה מתוש כשיעור זה האמצעי כלבד אבל לעולם
שיעור

בנו אחרי ונעשה עקב א׳ והו עקב ענוה ולא כתב עקבי ענוה.
ונלענ״ד טעם שהעתיק אותה אלהיך כי זהו נס מוד מלא כזוה כ״ת לקוה
ומספרת ולכנעותיה לעין רבוי הדיבי בשירותיה ותלמין בסופה כי הנה
בכתיב דרחל אם היה עקבי לאה שהם תוקפ הדיבי בנו והנה נתיר עין
חטאו של אדם הא איך היה בעין הנעת שהוא כמ״ש שלשה התקונים של
תלת לזעיר שהם אורות ונולים של הנעת אבחי הסמלי שבו. נם
הכפין אחתה הזוה שנראה אולקי זה עם זה כי בקלקת אלקוהו נראה שחטא
אדם היה בנקבה ויש שנראה שהיה בזכר ויש שנראה חטאו בכתר שם
תשך בנו בתקונו וכזוה כ״ת בראשי והכל אחת כי הוא כתר והוא
נוקבא דחל והוא כאלקי החזה לזה ועין ושי תשך כין כתר לעולם
העילות נתבא אצלנו באוק בכיאור עין חטא אדם הא והעין אותם
הל חבאים שנבנסו לפרדס ועיין שם:

נם נראה עוד מ״ש אלהים ונתן רבוין הוין כי הוא מורכב
על עין כ״ת כתי לאה ולחל והנה נת לעל איך לאה
ולקחת מן המוחי של זה כתי הל אלהים אל ל״ש שאל אלהים שבלבוש נה״
הקבונה שבתקנם מלבשי המוחי והם כנ״ל מלה בסו ומלת מי מלה
היא כנ״ל. והנה בתחלה ולקחת אותם לאה שהיא לחעלה רוכבה אל
המוחי לזעיר ולאה יורדי בחל וזהו עין אלהים ונתן שהם רחל ולאה
שהם כאלי מרי כוי המשכת השפע אשר בזעיר במוחי שלו ועל מלהם
לחוץ בחיצ חיים הנו ולכן נק״ר כוי״ם עיש שמרכבים ועבלים ועלאים.
מלחמרין מן הנסתר ורי כוי הלקת המוחי שבו. ועלאי שהי כוי״ן הנזכ
שהם רחל ולאה. ורחל היא הנה אלה וכנו כזוה כבפל אחר אלה הי״ה
נקבה ונם היא לאה. והענין הוא כי מן הל אלהי הנו שהם כנ״ם מלה
נחלקת הלאה והיא וכמספר נס לקחת לאה מלמרות. ואלה מלמרו
לקחת רחל ושתיהן כנ״ם מלה בנו והעמס לזה שמעתי מן מוה אלהיך
ושכחתי ואני מסופק מה היא מה שמעתי ולכן מכתוב כל מה שנלע
זהו מה שמעתי. הנה הנלע״ד שמעתי הוא כי הנעם אשר
לקחת לאה נס מלמרות הוא כי הנה אורך הקשטו לאה בזעיר היא
כ״ם כקו ומן והם חכמו וחסל וכ״ם כינה ונכו כקו שמלל כי קו
המלוצע שהוא הנעת מן לבוקה כין אמנו מוכן קו הימנן והשמאל והנה
הם כ״ם כל מ״ל מלה מעשר הרי מ״ו ושל שלשה העלין מן הקלה שהם
המספר ג הרי נס. נס נלע״ד ששמעתי כי הנה הקלה לאה הוא מן
הנעת הכולל חסל ונכו ונס חסל ונכו מחש שהם זרוע שמאל ומן
זעיר הרי כ״ם שהם מ״ו ושלש הקלה ג הרי מ״ל וכל שאר האורות
לקחת רחל. נס נלע״ד ששמעתי מעם אחר כי הנה הזעיר ונוק
מן כתי הפנ״ם נלה. הקבונה המקפשעת בתקבו בנולע. אבל הנקבו
שהם לאה ורחל ונקו ולקחות מן אחורי הקבונה כי לעמס זה נק הזכר
והנקבה

הם היינו נתוהם ולכך יש שם מקום לחיצה אל ויעקב אל הקליפה וכתוב שהיא רני
שם כירוש כלך וכלעם ועצל ועצלו. שורשם הם מן כחי כי אורות הנה שאותן
הרין הנלים ושקיים כלאה שמשם יוצר החיצונים ולכן היה כלעם הולך אל הלי
קרם אל עצל ועצלו וחלש כזוה כבתיבת יד נקרם שבא כלעם אל כלק הולך
והסנור עצמו כהלי קרם עם עצל ועצלו וזש מן אלה. נתנו כלק שלק מלך
מואב מהלי קרם ובכר נתן אלנו שם כירוש כלק וכלעם כי כחי כלעם היה
מהאלה היוצאת מאותם הערבים של לאה הנכלעים אל כתר רחל אל החיצונים
והיו כי כלעם ולכן היה הולך להלי קרם אצל עצל ועצלו שיעקרם משם ובכר
נתבאר אצלנו כי לכן האלהי אמר אביו של כלעם הוא עצמו נתנבל בכלעם
ומתבנו למר כלעם בן בנו מעשה כשפים וחכמת הצלמים כי היה חכמתו של
לכן האלהי אשר שיבת עצמו ואמר יש לאל ידי לעשות שמכם רע עד הנאמר
כל כלעם כי יעשה את אשר הבך מבוך ואשר הצור ואמר עמו עמן חכמת
הקסם אשר ולכן אשר עד אלו הקלפה היה משיג כל הארורים ובאשר רחל
נמשכים לא יצאו הארורים הם אל עקב לאה לחוץ אל החיצון להאיר להם ולא
יעבר כורת הוא שאוכן שהקרבים הם כחי הארורים היוצאים אל החיצונים מן הקרבים
אל הקבוצה שהוא הישוב אלה המלוכש המקום האחר של זה:

נם עניין זה הוא חטאו של אדם הא כעין הרעה עוד ודע כאשר כי אדם
נעלם כי זהו תקונו והוא עצמו משגל במקום אחר שהחטא היה
שחוה סחטה עגבים ונתנה לו כי הענין כי הנה אל הקליפה העקבים של לאה
הנכנסים בכתר רחל הם כחי עגבי כי עגבי כנ עקב כמול עקב עגוד
שנקבא נעל והיין שבעגבים הם הרינו אשר בעקבים אלו כנל ונולדים
שאין החיצונים נזונים אלא מהפסולת היין ומן שהם שבו שהם שיוה היין
הקדוש והנה זה השפעה שונקי החיצונים הוא כן קשה והוא יין עכור אלא
אדמים והוא כלעם כתוך העקבים של לאה רואין היין הכלעם הוא העגבים
ותוה סחטה תוקם העגבים וכוונתך שני הסחיטה ההוא יצאו השתרים
הכלעם שם ומהם שהן אדם ותוה מן היין ההוא כוס הרעלה חלק החיצונים
הנקראים סיטרא אחרא ולכן נענשו בענין המיתה ונהנו עליהם מיתה
והכרת נא ומאה כי עגבים כנ הם עקב כנל ולכן אין הענבים נרכבות
לחוצים מהנכם יונם אלא עם העקבים ועגבי האלו הם כלשון הכים שהם
כ העקבים הנם אשר כלא מהם נקראים להיותן כינו כנו והנה כ רגלים
הם כ שאו אלהים שהם נכ כנו עגבי והם כנו עקב כ אלהים שהוא
שורש הין כחי עגבי והתובו נגוז היין ומוכלע בתובו. ולפי האמת
כין שהם כ שאו אלהים ונם עגבי מינעוט רבים שנם לאה הם כנו עקב
כנו שהוא לשון יחיד. אבל הענין כי להיותם מוכלעים כ העקבים בכתר רחל

כנו

ומצד נגד והול דעתי אשר כתי' אז יבא לוחות הכפרת כי הנקבה בא
אבן בגדול והזכר בא כדי בגדול . והיתה מצד נוף הנקבה
שהוא תלוי שבה לכן נכתב לוחות תחלה ואחר המשנה כלומר כי תלוי
ראשונה והיסוד ראשונה בגדול בסוד זון . גם לפי זה לא
אמר כי לוחות לפי שנגד והול חבל אינן והם תה פלגי נוקבא בגד
ואינן כי כתי' נפרדו אז ואז כי הנה הם שעדם מתחברים ונעשין
נוקבא שבה כמקום דרין דרכי אחצעיים בגד ואינם נפרדי רק
בסופם בתרין דרכי אשר גם כה נעשי נגד והול תרין ידין
נפרדי . והנה כאשר נתנם לו השם כדמות כתיב ויתן ה' אל
אתי לוחות הכבדי ומצד נוף הנקבה כי משם התחיל מחטא
המעלה כי שנין היה כתחלתו יום כי עדין לא למד הקדה מחרוש
אבל עבדו היה מחקום עליון שבה שהוא מצד הקדה שבה ולכן
כתב כאן לוחו האבנים מלא ראשונה שהוא הקדה שבה בגד
ואחונם ויהי מקץ ארבעים וכו' שאז היה ראוי לקבלם גם בבחינת
נגד והול של זעיר אשר אז נבא לוחות הכפרה בגד והיה יכול
להעלותם על לוחות הברית וכיון שאירע עון מעשה העגל לא
נתן לו רק כ לוחות האבנים לוחות הברית שהם כמה פעמים מ
שהם בחי' שנים כפירוד שהוא לעל בנגד והול אלה שהם תרין
דרכי הקדי ויהי אשר שם הוא פירוד לשנים בגד ולכן חסרו שם
הוין כולן שבלוחו האבנים כי הם לחטאה כירכין ילה ולא לחטאה
בקדה שבה בגד . וגם זה הוא בבחי' הנוקבא . עוד גם אחר
מעלו כי שהין לוחות הראשונה וחסה ראשונה והשמה השנה שהיא
מצד היסוד שהוא לחטאה כמקום הנוקבא ואז ויאמר ה' אל
מהר מן הדרך אשר צויתים כתיב והוא עון תורה המצוה
הראשונה איזה משה כבר בא אל פרעה כבר קדש לי כל בכור
שנאמר שם ויהי משה אל העם זכור את היום וכו' שהם עלה לבר
הנך עם בלשון סתם ושם כבר אז נתן אצלו עון מצוה אז אחר ואכל
חמץ מה עשנה ועשה . והנה שם כיאדנו כי עשין זה משה מעלתו
רצה לצות מצוה אז אל העלה לבכורים ולהכנסם תחת כנפי
השכינה ולא כן צוהו השם ית' קדש לי כל בכור וכו' ועשה משה
צויתים אתה ולא אני ואומר סרו מהר מן הדרך אשר הוא כחיצוני
הדרך הבא מן היסוד אל המלכו בסוד הנוקבא כיס דרך ובמלו שיש
דרך אל יסוד לזעיר המלכו הפחיתה ואל גם יש דרך לזעיר לזעיר
המלכו העליונה לבה ל לבחל . ועל הדרך זה אמר סרו מהר מן

הדרך

והקדמה הרס ואחור והנה עיקר הכונה היא בנגד לאה כי רחל היא
מתחלת אחר שנאחר יסוד התכונה אשר מאשם ולאיה מתבלה יסוד
לאבא ונמצא כי עיקר עיקר לאה הוא אין התכונה ויונקת מהבינה
אחורי"ם כזה א לאה אלה. אלה"ה שהוא כנ"ל מלא. ונס מאחורו מהס לוקחת
לאה ומאחור א מהס ניקן לחל הנק הר לפי כחר היותה בנגד ל סנ"ל נעשיר
הלא נצא הוד יסוד שהס כל א בלולה מי"ו מי"ו הס הר"עס מאחור א שלוקחת
מאוד המאחורו של לאה הס אלה כחל. ואמנס מאחור זה א שלוקחת
רחל מלאה הוא כחי עקב ענוה הגל שלוקחת רחל מלאה עקב"ים שלה
בחשך כחר שלה והיא הלאה מועטת בלולה בכחי אור א בלבד נס נלעל
ששאעת כי נס משגל אבן ורקן מועטי הוון יוכן בכחי שהים אלו הנר
כי הנה אלה ורק הס כנ"ל שהס סוד השך כינן בגל והכוונה כי בעת
שלטת השך ליל אל אלו הנקבו מתמעטו ואין להס הלאה שה שהיתה
נעשה נעשית נער חסר ה שהס כחי הסר ליל בחכמה שם היעב ועש

ראיתי לבאר כולה בסוד איש כמ עקב המתעסק בענין
לאה ורחל כמה שיתן כ"ה. ואלו הס בעלות הלאה
לקחת לוחות האבנים לוחות הבריתו וכו' ואם הקדים בהס המצא
שנ"ים רבים כי פעם א נק כל ארות משותפי והס לוחו האבנים
לוחות הבהה ופשו. אחרות נק לוחו האבני בלבד אל לוחות הבהה
בלבד ופעם אחת לוחו סרס בלא שם נוי ובמה לקנוקי אחה
יתרלו בכלל דברינו. כבר נתבאר אצלנו כי בדור המדבר היה
נוקב לנער אחר בכחי אחו כאחו עמו ונמשך זה נער ענין
שנבנה בית המקדש ראשון אלא חזרו פנ"ם בפני אפ"ם כיתי החול
ואמנם לא חטאו. שרחל כמעשה הענל היו מאויים שלא יחזרו
ענין פנ"ם בפני כבענין בית המקדש וזה ע"י הבלת הלוחות. ואמנם
נעבי כל כחי לוחו הס סוד נצח והוד ומש בזה הסבה המשפטי
על והלוחו מעשה אלהים המה שהס אותיו ה לוחות כי ענין שהס
ב אחרונ אחרונ של הויה שהס ה הס עצמם כחי הלוחות אין הנשיא
מתמאחר זה כי כבר נתבאר זה בזה ובתיקונ רחיה סלה
בנצח ואיה הוד הדי כי ענין הס עצמם בחינת נצח והוד ויאור
הענין כי הנה נודע כי הלוחות נקבא נשיר הוא בנצח והוד של
הנשיר כי נ"ב פרקי איש בכל א מהס מתחלקי בה באופן זה שב
פרקי עליונ חכמה ובינה שבה ושנים מאצעיים חסד ונבו
שהס נוק שבה ושנ הקטנים נצח והוד שבה. ועתה בשעלה
מש לקבל הלוחו נצה לקחתם מצד נוק של הל אשר הוא בנגד ב
פרקי מאצעיים נצח והוד שלו אשר כחי זו נק לוחו האבנים
ומצד

אלה בנגד והנה מחוריים
ל הרשונ הוא ריבוע
ס מהיה שהו בחיבר
מחוריים כזה וכו'

שם הגדול העליונה שעל השתים רק התחתונה שהיא מתחת הזעיר
הרי שתים והנה היא רחל בגדול ואז מתקן ומכנה אותה לאחר עי אותו
כנף שלם של יוד נמורו ולא תוכל עוד לדבק בעונו התחתון ועל ידי
כן ומעשה אורך לבני גדול כי כבר ישראל להיותם מוכתי נגף והוד של
זעיר הנך כבר ישראל בגדול כי ישראל הוא הוד וכבודם נגף והיוד
ולכן פנים מעשיהם פונים עד שם ומסלק המורו אכל אחר שהוא מוכתי
לאחר ד' לאחר רבתי בחרוזר אצלנו בסוד ר' ומאיר אחר אחורי לכן הגיה
תמיד לבני גדול כל הפסק ופנים כאשר יתקן לאחר עד הנץ ועתה
משה שבות משה ע"מורו הוא כי הנה הדעת בזעיר מצד אימא
את מלכות כי סוד הקבוה ומדעת הזה היה משה עד והנה
בנגדו בעוקם היא לאחר מלכו הקבוה ונמצא כי לכן כל מלאה
הזוהר איך משה מסור הדעת ומסור היא ומסור מלכו כל מלכות
של אמא והכל אחות נמצא כי כוונת המאצל העליון היתה לבטל
כל מלאו נוקבא הזה התחתונה רחל ולעשו נקבה חדשה אל הזה
מצד בחי זו הל העליונה לאחר בלולה מים נמורו. וכבר אמרנו
כי בכר נקרא יחד בדבה זו בזרעו של משה ובמלש ובמדבר
ידו למעלה למעלה מעלה מים ריבות והענין הוא כי הנה ישראל
נרמו שהמלכו התחתונה רחל הבאור בבחי נקודה א' ונפתלקו בג'
סדרותיה שבאו בסוד הנפרדת ונשאר בתר שלה לבד הנך נקודה
חדא נס נרמו בזה עצמו שנפתלקו ג' הראשונות שבו שבאו נס כן
בסוד הנפרדת ולא נשארו בו רק ג' סוד הקווה שלו לבד שבאו בעת
האלי בסוד שוש ועיר כנל. והנה אלו הן הקווה הם סוד ששים
רבא בגדולי ובני משה ידו המעלה מאלו הששים רבוא שבשם
ד' הקווה זעיר ועלו המעלה והיו כמלכו העליונה לאחר הנמוכה המעלה
באחוה הדעת של זה המעלה מן הקווה ואז נהנית לאחר נב בסוד פרצו
שם עד רחל כמו שחשב לעשו כמו שבארנו על ומעשה בני גדול וכמו
שנתבאר אצלנו במקום אחר אך לאחר נעשית נב פרצו שם מעבי שלא
היה אותה רק נקודה א' שהיא מלכו הקבוה לבד. וזה ומאיר
אחר אחורי ופנה לא. ראו כי הנה השוה חשב לבעל כל בחינת רחל
התחתונה לפי כח הנל שבכל עת שחוטאי בעיר ישראל הנאחזי בה
נפגמת ונחסרת ונשאר בסוד נקוד לבד כי מסתלקי ע' סדרותיה
התחתונה והבנות לאחר עד אבא ואי כי נס היא אינה רק נקודה א' נב
שהיא מלכות הקבוה והבנות מן יוד נמורו ובטל רחל התחתונה
אז כבר משה דבאי מאורה יהיו בני גדול כי עוד לא יבא בה שום פגם

להחסיה

הדרך אשר צויתיך כי חטאת עון המסכה אשר עשו הוא למעלה
מלאה כמו שבארו חז"ל והענין הזה כי הנה עון העגל יש בו בלתי
פנים כזכר וכנקבה והנה שור הוא למעלה בדעת מאשר מצלוון
המלבות עליונה לה ועגל הוא למטה כי סוד זעיר המזלות מלבות
התחתונה רחל. והנה עגל כנ"ל אם אם עשר אותיות שהם
עג"ל והחיות בעצמה מספר כ"ו ועם ל' אותיותיו עולה הכל כמנין
עגל ולמונם המסכה הם סוד הכ"ה קנעים שהיו בו כמנין המסכה
המשגל והם סוד בלי ציון המלכות נתתן לעגלא מלמעלה
לחוץ לא פרץ מלעגל בנקבה והנה הם כחות הטומאה זכרי כנ"ל
אחה מוחק לך שם עגל והנה השיחק לא הזכיר רק את המסכה שהו
כחי הזכר כנ"ל והעגל לפי שהוא יותר חמור מן הנקבה מ"ל ולזה
חמרו עשו להם מסכה ולא אמרו עשו להם עגל מסכה. והנה
תעלת הזה של עגל הוא גם למעלה עולה כסוד ל' לאל כי כבר ידעת
כי נ"י של הקבוה הם לבושי אל חומי ל"ל והמלבו של הקבוה עולה
לחוץ כסוד הישר של הקבלן כעורב אחה הראש והיא סוד ל' דבר
לאל. והנה אין כה רק כחי נקודה לכ"ל ואמונם רחל התחתונה
כל הקלקל הארוחיה אינה אלא מן הזכר ל"ל ומצמו כאים אלה הקלי
וכל מי ספר התחתונה שלה להיות שכתחלה אלוהים לא יצאו אכל כאו
אלה אחר כעבר הקבלן כסוד הנסקרת כלבד כנ"ל ולכן יש בה כיר
עונות התחתונה לפלן הנסקרת הוא והנה כשאירע עון העגל
ופנאו כרחל התחתון נב ונסתלקו אמוחיה ולה המלאכים העליון לעשו
כמן חלש כעולם כי שלא יהיה כח כהתחתונה עי מעשיהם לבנים
ולהיות המלבו התחתונה רחל ותשב לשחות אחרים רחל וכל כמן
המלבות הייה כלאה שהיה עליונה והייה כנוה כעשר ספי מחוש
מסוד אלוהי ויחזיקה פנים כפנים עם הזה וכמן לא ישלמו עונות
התחתונה עד המלכות יהוה אחר שלא נכנסה עי הזכר זה כמו רחל
רק עי אלוהי עצמן והשאר שלהם לעולם ולא הלך הלוך וחסר כעבר
הפנים כמו הלל ונש ראיתי את העם הזה והנה עם קשה עורף הוא
כל כי הנעם הפנים שלהם נם עד לה שהיה קשה הרגלה של ראש
המלכות העורף כנ"ל וזה כי עם קשה עורף הוא. והנה מה שנאמר
זה הוא לסיבת היות לאי נקודה א' כלבד שהיא לאחוהים מלבות
התחתונה ואינה כת עשר ספי כרחל ונם כרחל אעלה שש עה יה
כין שכאלו לה הלי התחתונה עי הנסקרת כנ"ל הם מסתלקי כעבר הפנים
ולכן הניחה לי ואחחה אחר שחם הוא רחל אם שהם שהם כי הוא לחם
הם כנה נלחצין כה כרחל הנה שם כנולע והנה זה השם מינגה

שם

שכו. והיו בתבואה שכו. והיה בביעה שכו. והאלף של תילו.
היא כדעת שכו. וכ' אותיות ולו בתיבת שכו כפ' שלשי שכו בגורל
והיא אחרונה בגלגל הור יסוד שכו. והנה עדיין זו. שכה כ' אלפין
בסוד תילו. ושלשתן הן כנגד האצילות שכו לאשונה כדעת שניה בתיבת
בשלש האצילות שלשית בסוד והנה כל אלף מלולו הכ' הוא כחי אור
א' ומאצילת שש אל ז"ת כ' אורות שלמים והנה כ' כ' אור הם כנ' בתיבה כי
כי הכתיב שלו שלם כנ' אורות והנה אורות אלו הם כחי התפלים
כי הם סוד ה' כ' אור שבוכרו המעשה בראשית ביום ראשון וה' מעשי
מים ביום שני והם ל' תושבי חסדי ה' כ' אור וה' נבו ה' כ' מים בסוד
מלמעלה מלכים נבורי נשמה בתבואה מצלמ"ל. והנה ה' חסדים
אלו הם מצד מעלה המלכשרה בז"ת ויש בהם כ' כחי הא' היא בהיותם
מעלה כדעת ז' עיר אלפין כל הראשי חסדי. כחי השניה הוא כדין
האצילות בשלש האצילות בתיבת בזעיר כי עד שם היו מכוסים הנ' יסוד
הקבוצה ושם בחיבה בזעיר נתנלו והה יש להם שם כחי שניה אחרת
שהם מנולין מה שלא היה להם כן מעלה. כחי ה' שלשית הוא עין
תצלם להתקבל ולהתקבר בלתי בולם. חב' מעלה בסוד עצמו ומאצלת
כי כ' כחיבה היו אל החסדי של ז"ת מצד אחת ושלשתם כנגד אצילות
כדעת ובתיבת בסוד והם הם עצמם כחי כ' האלפי שאמרנו יש בשם
מה של בלולה ז"ת אשר שלשתם נב' הם בולם כנגד האצילות כדעת
בתיבת יסוד ואלו הנ' כחי הם הם שנים כ' אור אור אור הנ' והכן זה
מצד ומאצלם כ' נשים ישלמה בזעיר מלמעלה והם לאה ורחל ומגדל
לעיל כי לאה היא כדעת של זעיר עד החזה ורחל מן החזה עד סיום
רגלין. ואם נמצא כי כשנתלק כ' אורות הנ' שהם כ' כחי איש כחמה
של זעיר מצד הקבוצה ונתלקם לשתיהן נמצא כי לאה נתקבל אור א'
בלבד העלין שהיא כדעת בזעיר כי שם ראשה והתלבה ונתלבר
כל אורות הנתלקים שהם א' כחזה שהיא שלש האצילות ואור שני ביסוד
כ' אורות הנתלקים שהם א' כחזה שהיא רחל וזה מה שאמרנו לעיל באותן עין
בזעיר כי כל מקום זה היא רחל וזה מה שאמרנו לעיל באותן עין
כ' אורות הלל בסוד כ' ושמרתי כלכל אשורתיך ועשה ומצאת בפי זה
שהכתיב של זעיר הוא שלם מן כ' אור אור אור הנ' שהם כנ' בתיב
והכתיב של רחל ישבו כ' כ' אור אור שהם כ' שלשי הכתיב לבד
ולאה הכתיב שלה הוא שלש א' בלבד שהוא אור א' בלבד ומלבד
הכתיב זה שיש לרחל על לאה ישלה עוד הכתיב אחר כי כ' אורות של
רחל הם חסדי מלמעלה כנגד. ואור א' של לאה הוא בתקום כיסוי
הדסדי. וזהו עצם היות כי לאה נכנס עד של רחל בפלים בכל
ואחר שנתבאר עניינם בתחילת לבאר הפסוקי אמר כי יהיה וכו'
כי הנה מן כ' האורות הנ' ונלאי לחון הכנתם ולהכן נמצאו לאה ורחל

להחטיאה כנגד ואשר נפיכה זו לתקן לבנות את לאה הנקי לאחורי. רש"ל עסו
כי יקשר ותקבלון כמו"ש ואחר להחזיקה פני כפני עם ז"ל ואשרה לא
רצה עכן והקב"ה שומע אלו וק"ים דברו ודבר תשר עבדו ונתקיימו
שתיהן ולא מחה את רחל התחתונה ונס את לאה זו העליונה שהיתה
אז נקול א' בלבד הנקנה כ"ם בסו פרצוף נאור אבל לא החזיקה פנים
כפנים עם זעיר ז"ש ותלבש את אחורי זו קשה של תפילין שתקבלון
אמונים וכנ"ל שהיא החזקה פני כפני עם זעיר לא יראו ולא יהיה כך
אמו ואבן ואלה מן הדר וכל כי באשר יריתי מן הדר נסתכלתי
ותלבשתי הפנים הגדול שעשיתם מן בזכר בין בנקבה. וכנגד פנים
שבזעיר אמו ואבן ואדר וכו' וכל לוחות הבהתר על כי יי' כי חזר
הזעיר להיות בסוד ו' קצוות בלבד וזה נאצל כי כל לוחות הבריתות
שהם בחי' נצח והוד של זעיר אשר בהו לזעיר ע"י הנסתרים כאמרו
אצלנו על כונן שמים בתבונה שנתעלו חנ"ך ונעשו חכ"ד ונתעלו
נה"י ונעשו חנ"ך ונעשו לזעיר נה"י מלשים מצד התבונה ונשלם כ"ם
ועתה חזרו הנה"י שבאו בסוד הנסתרים מצד התבונה ונתעלו למעלה
בחקומים בתבונה העליונה באופן שלא שהיו אלו הנצח והוד תחת
חנ"ך שהם בחי' הימים עלו למעלה מהם מחנ"ך והיו למעלה מו"
קצוות הזעיר בתבונה עליונה וז"ש וכל לוחות הבריתות נסתלקו על כ"
ידי שהם חנ"ך דזעיר ימים העליונים. וכנגד הפנים שעשו כמחל
נוקבא דזעיר אמו ואמא והנה חטאתם לה' אלהיכם ולא אמו אלהינו
כי מלשה הלשלמן הוא עלין בלאה וכנ"ל ישראל למעלה ברחל הנרמז
אלהיכם אלהים כמו"ש בזוהר שבכל מלשה הוא בחי' אלהיך ולא
אלהינו כנגד הנקבה רחל. והנה השון הוא שעשיתם לכם עגל מסכה
כי הנה השית לא אמו לי רק אלה שנאמרים בזכר הנקבה הפנים הוא
מסכה בסוד הכל שהם בחוק שמאל זכרים אשר לכן היה הכל ונלה
לחוק את שמם כנגד אמונים אבן ואדר עתה פנים חטאתם כמלבוש
התחתונה אלהיכם שהיא רחל ולא רציתי מן שמחה את שמה
והיקונה הכל ולכן ואתנפל לפני ה' ארבעים יום וכו' ואז בעת היא
אמר ה' אלי פסל לך כ' לוחות אבנים כראשונים שהם מצד המלבוש
התחתונה רחל הנק' לוחות אבנים הכל:

ונביאר עתה פרשת נעים שעמה יתקיים כי אמה לאה והל
כתיב אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת אין
בה דם וכו' כי הנה אדם הוא לא שיש בו הויה ראלו אלקים שהיא בנ
מלה כמנין אל"ם ווהו סדר התלקו השם הזה בו קולו של יוד בתר

אשר בהיותם כל אדם כולה מעשר הם הם ועם ר אותיו אחרונות
הם הן לבחוץ כי הסתלקותם אבל מעני נם כחי המעורע. והנה
באשר יש סברו נהרגה עולה שהם מותי מצד אבא ואין שם מותין
רק מצד אמו אז בר נעם והוא מה שאמרו בזוהר שהוא כח לבינה
קשיא לקדושה עולה המונשת את היצוב והרלתן כנוגע כי כחינה
הבינה לוחה את היצוב כסוד הרבות אלא שאין כח הזה בבינה ה
בהיותה יחד עם התבות אבל שהה שהיא לבדה בלתי התבות אינו כ
ולפיכה אז נב היא עתה רק כיון קשות לה יותה נפלה אין הסבה
ולכן נעשה כנ רבב כמונן הוספר המולוי אל אהיה כאלהן כי הוא
כנ הלל והמולוי לבדו רבב אחר שהסיר אותן הקשות. ולפי שאלו
הנעשים הם כאלם שהוא זעיר שבו שם מה כאלהן כמו שנבאר
עתה לכן נם כחי אמו אשר בו כסוד מותי הנה אהיה אבן מבנים
אותן בכחי אהיה סאלהן נב ומאמנם אין הבינה עצמה רק המולוי
אלה בלבד הנכנסת בסוד מותי זעיר ומאמלת מלוי חלוי נלנלבית
נם נלנה ששמעת כי זהו ענין אמרו זאת תהיה הנקה המצורע
כי כל כחי הנקה המצורע הוא לפי כחי הסתלקות מותין מצד אבא תבונ
הנה הנקה בנוגע. ואם אין תקונו אלא עי עסק הנקה כמו שבאר
ולכן אמר הנקה המצורע ולא אמר זאת עבודת המצורע אז זה משפט
המצורע ובוצא בזה. והנה כיון שהסיבה אל הצרעת והנגע הוא
הסתלקות מותין זעיר מצד אבא לכן והובא אל אהרן הכהן שהוא
ומשיך ונלה אותן סברו בטהורה עולה ומטשיבם לעולה בזה ועי
כן חסר הצרעת כי הנה אהרן הכהן הוא מצד אבא בנוגע וכמו שביארנו
בתקונו כי אהרן כנ עב קבל שהם האחרונים הפשוטים הן זעיר בנוגע
של הויה ויודין בבחינת כחי היסוד שבו המתפשט זעיר בנוגע
וכן בנו שהם אלעזר ואיתמר כבר הודעתיך שגם שהם עצם והול של
אבא המתפשטים בזה ועי אהרן וכנו שהם עצם והול הנק בנוגע
בנוגע אצלנו וכבר בזוה ובכל יתקן כל זה כי בבחינת המותי מצד
אבא בזעיר אז יחיו בחסדי של המותי של אמא ויסתלק הצרעת
שהוא אחיזת היצוב כהם כי שם הוא כל אחיזתם להיותם בחינת
בינה כיון מתערבין מינה וכפלה בהיותן נפלה מאבא ונשם בזוהר
והובא אל אהרן הכהן וכו יסתלקן לה לעולם וכו ונלנל ששמעתי כי
כזה והובא אל אהרן הכהן מאוכן אחר והוא כמו בזוה כי הזריע לפ
מוצ נב ונל אות הבא ובובא ויכנסון לה לבהנה לבבא לה ויעלון
אלא קמה וכו והוא עב אלה שביאתה בענין ביאור נתינת הבהונה
נהלה של הכהן שביארנו שהוא חלק החור אל מקומו בזה וכן הבוונה
כמן כי עי הבאתו אל הכהן הכהן גם לעולה שאותם האורות של

רק בהיותם נכה המומים בזעיר מעט אבל אבל אבל בתוכם כולם
והשאר לפי שהמומי לאכל הם הרומים אחר החיצונים ולהבלתי דחסרי
על הכינה המונים אין הקיזה ולמעה אשר שם כן עין הרעה עוד
ורע שמשם יוצאי החיצונים כולם . וכאשר אין מום מומים בזעיר
אבל אבל אבל בנים אל בחצי החיצונים ולכן המומים אל אורם שהם הנאמנים
המומים ולה הכל אשר מומיהם ומרקבים אחר לאה ולהל בחמוה זעיר הנה
המומים אלו ובאמיר אל מיום בנים הנה שאחר או ספחת או בהקה אשר
מהם . ובאחר בלי החיצונים ואין שם נעשה פרצוף לאה ולהל וכבר כלל זה
אמרים נעשו אלו הפרצופים של לאה ולהל כאן אלא אחר הקבלות מומי
לאבל בזעיר אבל . ואל הקבלה אמר כי הבנים אינם מומים
המומים לאה שלאה רק בחי ריחת קדוש אשר מומים יוצאים החיצונים
הבמאים ואינם נרקבים אלא עד אהרן הכהן אבל עד לאה בבנים ובהם
לשון בכה הזה כפי בזריע רק מוצ עד ולל אמר ר' יצחק והיה
בהקיב נגע צרעת כי תהיה באדם ובא אי הכי את הקבה אל אין ובא
אמר ר' יצחק הכי הנגע נגע צרעת נגע הוא ריחת הקבה בשרים
בעלמא צרעת סגרו בהקנותו סגרו ונהורא עלאה סגרו בעלמא
עלאה אלא אחרת בעלמא כי תהיה באדם באדם סתם . והובא אל
אהרן הכהן את בהן בלהקבה נעל ריח אהרן הכהן ומקבלת הרוח סגרו
ולאבלים בוכים ובא נס פלאבאר שם בזה רק אלה נגע עד הנה .
נס שם בלבד נא עד אמרו שם ובכל הוה אחר נגע צרעת הוא הוה
מובכי אחרת ומקבים לרוח מסאבת ומתבריה ובא ואין צריך להתיב הבמאו
בכל בכה הזוהר הנלו כי מובנים הם מומים שבאמרו ועם מה שנבאר
עליה שים לבך ועיניך והבין . הנה כוונת בה הן הוא כי נגע הנה
הוא קדושה אלא שהוא רין והוא נאה אחר רוח הטומאה אשר באדם
או בבגד הומו נגע והנוגע נגע הנה הוא הלעבר אשר הנבואתו הוא
סגרו ופי כי סגרו נבואה עליה שהם מומים בזעיר אבל אבל חבל
עליה שלא נגלו בזעיר הוא נבואה הלעבר שהיא מחזיק החיצונים
וגם מוגזל שהמלאכים תשוב מאחר כי בבר נבבאר אלבו בענין מוד
הלבן כי הסרבקן מומים עליהן בזעיר אבל אבל הוא נבואה המחזיק
וגם פי מומים ולא בחבול כי סיבת המחזיק הוא לפי חסרון החבולה
שהם המומים הנם כי החבול הנה בעליה ובהסרבקן ומלויה המחזיק
שהיא הקר והמחזיק החיים ולהיו כי נס המלאכים הוא ענין הסרבקן
המומים של החבולה בנם לכן הוא תשוב בחזק . ונלמד שמומים
כי מלאכים בבל הן והוא לפי אל חסרון החבול שהוא אבל אבל שהם
שם עד נמלאו ומין אשר בו עשה אחרון ולל מהם הם בחי ומ
אשר

ונבאר עתה מאמר רז"ל כאדם עני בתחלת דבריו אלהים שיתא אלפי
שני עלמא וחד חרוב. הנה נודע כי העולם הוא בשש
דהוי עלמא. ונם עניינן כי הנה הזעיר אפין הוא בחי' שם מ"ה דאלף
אלפין בחדע והנה הוא פרצו שלם ובאחוריו יש כ' נשים לאה ורחל
זו עד החזה וזו מן החזה ולמטה עד רגליו והזעיר מאריך עם שתיהן
בכודע ובמבוארר לשל כי יש בחי' יסוד שם לאלה בחזה וזעיר אשר
בו מאריך עם לאה. ואם מופלא הוא שיהיו בו כ' שמות אל מ"ה אלפין
בגד כ' בחי' אלו הנה והכל כפי הוריעני ה' קלי וכו' והנה כל אמור של
מ"ה הנה יש בהם שש אותיות של אלפין ונם שיתא אלפי שני הוי עלמא
עוד אפשר לפרש כי זה הוא שם מ"ה דאלפין והאחוריים שבו שהם
יוד יוד ה"ה וכו' יש בהם ו' אלפין וזה שיתא אלפי הוי עלמא. עוד
אפשר לפרשו על לאה ועל רחל אשר כל א' מהם נקי עולם בגד בזעיר
כי ובלא על כ' מן העולם ועד העולם וכל עולם מלא הוא שיתא אלפי והענין
כי נודע שהנקבה הם האחוריים של הזכר וזכור כלל זה ונמצא כי שם
מ"ה הוא בזעיר בשוט כלי ריבוע. והנקבה יהיה ריבוע האחוריים
של שם מ"ה אשר בו שיתא אלפין בגד ונמצא כי לאה היא שם מ"ה
דאחוריים ובו ו' אלפין וכן באחוריים דמ"ה שבהן. החוגם אחוריו ואחד
חרוב כי כי השם שלעב ריבוע יש בו כ' יודין אבל בשם של מ"ה אין בו
רק יוד א' דראשונה ובגד אותן ו' של יוד הראשונה שבשם מ"ה דאלפין
שאין בהוויה אותן א' בשאר כ' אותיות ההויה שבכל א' יש בה אותן אלף ולכן
בגד זה אחד ואחד חריב ולכן אין לאלף השביעי קיום אבל הוא חריב כי
אין לו מ"ה ש. מאוך בעה"ז שהוא האחוריים של שם מ"ה בגד שאין בו רק
שיתא אלפין. ונחזור לבאר ענין כ' פעמי מה שיש בכל בחי' זה בגד כי
אין מ"ה דראשון מתחלק בו שלש אותיות יה"ו הם בחכמה ובינה ודעת
שבו ואותה אחרונה בשלש עלין דהיינו עד החזה שער שם בחי' אורות
מוכנים בכודע ומן החזה ולמטה שהאחורי מונים והם בחי' אחרת לכן
יש בו שם מ"ה שני בסדר הזה יה"ו בגד. והתחלה בעטרת היסוד
דזעיר. והנה כאשר תחבר כ' פעמי מ"ה אשר בזעיר יהיו בגד ל'
והוא בחי' ל' דצלם וזה הוא תשעת בכללות בל פרצו זה בפעמיו ו"ן
בהו שיתבאר כה בדרוש הצלם ובזה תבין ענין כ' הנאמר בזעיר ואנכי
איש חלק הלל שנחלק לכ' חלקי של מ"ה א' עד החזה וא' מן החזה ולמטה
אשר בהם מאחוריו כ' נוקבין לאה ורחל. גם זה שאמר מאשה ועד
הנקבה אשר בדרך אשה איש האלהים ואדרגל מתקנו ולמטה איש
ומחקנו ולמעלה אלהים כי כי אלהים זהו בסוד הבינה בכודע שנמ

החסרים של תוחין ותלך תיותא היוצאין לחוץ ואז שם נעשין בתוך בחינו
נעשים כמו שבארו כעה ועי"ז הרמוקים אל הכלי נוה לשעה שאוקים
האורות יחידים לתקונם בתקון הזעיר ויתקשרו עם ארשת שבחינת
היסוד לחיותא שבתקון זעיר אשר בתנוכו שורש החסדים הנק' כלי בגדול
ויש ביעלון לה לבחינת אמא ובכפון תלה קמוה וכו' כי שלא יצא האור
לחוץ ויפסק תמוקומו וע"כ יתלחצו כל החיצונים אמונם יהיה חוטי ולא
חוטי ויצא לחוץ וחוזר ונכנס ומתלבק במקורו בגד ע"כ לא יהיה
כח אל החיצונים להתלחצו בהם ולינק מהם בהיותם דבוקים עם שושן
וזה נכ' והובא אל אהלן הכלי לא כלי להתלבש כי שהם החסרי שבתוך
יסוד לחיותא בהיותם בתוך אל הגל זה. ונבאר עתה ענין הצרעת
והנגע הזה מה ענינם בצאת האורות לחוץ. והענין הוא כי אותם
האורות שהיו יוצאי לחוץ וכולם פרצו לחה ורחל ולחוץ הזעיר דבוקים
בלחוריו בעור בשרו בגדול הנה שרק לחסרון מוחין מלכי אבא בגד
נלחצי החיצונים כאלו האורות של החסרי ליסוד לחיותא היוצאים לחוץ ע"כ
כולם שם ומוצאים בתוך חיצוניו רשת השותה לחה ורחל והם הנקראים
נגעים כי כאשר יעבר כי לחה ורחל דבוקים ולחוץ לזעיר בעור בשרו
לחוץ ובעור כי הנה לחה כל בחינתה היא שר לכל בסול קשרי של
הקליפין של האש שהיא עור לכל בגד ומאש זל זאת תהיה הנקה המצוה
זאת הקליפה המוצאת שם רע"ל כי נודע הוא שהנקבה נק' אש
שהיא לחה או רחל אבל כיון עליה נק' אבן הגדול והנה המצורע
לומר רע נוה שנם לשעה יצא המקום לחה או רחל הנק' שם עוד
יצאו הקליפין המוקים הנק' שם רע. והנה נתבאר לעיל כי לחה לוקחת
אור א' לבדה אלה מן החסדי של כיון אבל הגל לקחת כל אורות.
ולכן מן האור הא' שיוצאת לחה נעשית המוקה נק' כישת הנקרא
אחת שהיא המוקה אשת שהיא נקבה וגם נק' שאת לשון נשיאות
כי היא לשעה המקום הראש אחוה ועבר זה בגדול אבל ספחת או
בהרת נעשין המוקה כל אורו היוצאי אל הגל הקטנה והנה
נ' בחי' אלו הם בשם אלין שהוא שם הנקבה בגדול אשר אורותיה
לוקחי החיצונים בגד והנה בהם הוא מלוי שם אלין בהסירך אותיות
הפשוטות שהם אלין. שארו אותיות המלוי לבדם כגד תור ודוקה ואז
נעשי בהם וספחת הוא המוקה אלין כאלה כש שהוא הקטם בגמר
ספחת ושאת הוא אל אלין בהמלואם. ולכן שאת היא כלה
העליונה בגד לכן נתוסף שם אל על אלין:

כל כי אלין לכל
הוא המלוי אבל
אל הוא פשוט

ונבאר

משה מרחוק הראה לו ויאמרו מזה מהלכה מקומות כי מלאך הי"ת
חבוה בנו כמו כמה עלותיך וכמו שאות על ותקצב אחותו מרחוק כי כל
הארות אבות הם מרחוק ולא מוקדם. אמנם הארות אינם הם לגעיר ולנוקבי רחל כיחד כי הה
והנבורות לנוקביה ושעדים רבוקים כיסוד אינו ולכן גם לגעיר ולנוקביה נוקבי לגעיר והנבורות ולנוקבי
אוקבים הארות רבוקי כיחד וכפלו עם מה שכיארנו כוקים אחר
כי כעת היורים רבוקי אחו כאחוזן הנבורות אינו לבדם נעשה הם כוקל
מ' לשעדים חצו לה כעוכו של בוקל ואלו עדכי הכוקל לנוקביה כי הה
כולו כחי נבורות כלבד. אבל כשר הנסיה להחזיק פנים כפנים
כקיב ויסנור כשר הקתנה וכיאורו כאלרות נשא רק קולב כי ולאחריה
אקיע ראחו ואחר כי נעשה הכוקל שלו אן החסרי כוקל שלם לעצמו
ונם לה כוקל שלם לעצמה אן הנבורות שגם חלי הכוקל שלו של הנבורות
נכסרו ונפלו ונתנו אלה כנו כסוד השוקר וכמוקומו אחרי וכיאורו
כרכת מבוקת של ראש השנה ועוד. וכזה נכה אל כוונתינו כענין שאר
האורות היוצאי מעיר כנל כי הנה להיו יסוד לאבא המוצא אתה יעקב
הוא כריחוק אן הזעיר ואינם מתקבקי אחד עם היורים כאחי פנים
הזעיר כענין אחוריו של יעקב ורחוקי זה מזה אב ומוכה הוא שבאמצע
שניהם באמצע לאור והחלל שביניהם אירו שם המה כל שהוא ואחב.
אירו כיעקב עיקר ההמה האמיתית כי ההמה כצאתה מזעיר
ומוכה הוא שתקבל כצאתה מאיה שם. סמוך מתוש אל הזעיר ואחי
אם לאב תקרחק ותאיר כיעקב לא מפני זה תקבעל מוקה ההמה
ההשונה אב מוכה הוא שיש בחי המה לא מתפסקת בין פנים זעיר אל
אחוה יעקב. וכזה תכין מעם אחר אל מה שאמרנו לעל מעם מאר
מהאורו אינו. ומאו כי נשים לה ורחל באחוה זעי ~~מלאחוה~~ ומאורות
אבא אינו ומא רק פרצו א' של יעקב לבדו כמנים מזעיר וזהו מעם אחר
והוא מאוחרי ועיקה כי הנה כאחר הוא שגם האורות של אבא מוצאי
לחוץ כ' פרצופי רק פנים כמו שאורו לאינו הוציאו שגם דרך דרך
אחור מזעיר אלא שגם כאחו. ומאו א' מעלה עד החזה ומ' מעה אן
החזה חבל כחן שניהם. ומאו מעל אן החזה והמעם הוא כמשל כי אין
ראוי שיהיו פנים הזעיר מכוסי כלתי מאירין כהתי כאור פנים מלך חיים
ועוד ולכן שניהם. ומאו מעה אן החזה. וגם מעם אחר הגל כי לאור
אורו אבא אן החזה ומעלה סתומי כל כסויים לא הוציאו שם שום
כחי אורו כלל אלא מעל אן החזה שנכסף. יסו לאינו ואין להם רק
תסך א' לבדו שהוא יסוד עצמו לאבא ומעלי שעליון. ש כחן תסך אחר
עבי. ש כהם כח להוציא כאן כ' פרצופי כיחד לכי שגם אורות לאינו
המונלין כאן כלי שום תסך כלל ס"ו מה אורו אחר ומהנו כאמי כח

להוציא

שגם היות כי אלהים בגורל והנצח הוד יסוד שכה נתקשטו ונתלבשו
הך זעיר אתין והיסוד שכה נעור שם דחזה בגורל ולכן מחצין ומעלה
של זעיר אשר בגבורה יצתה מבחי' אימא כי הזעיר אלהים נ"ב
ומחצין ומעלה שיצתה רחל הסר מאת אשה כי היא איש עסוק לקחה
ידה אשה כי מאיש לוקחה זאת הנרדש כרחל והנה אשה עב' היא
בחינת זעיר בגורל ושיתוף כי בחינותיו כי איש האלהים :

ואזהר שנתבאר ענין ישראל ורחל ויעקב ולאה נבאר שר ענינים
וגם התרות רבות אתרות שיוצאו מן הזעיר ואחוז והם
בחינת כי הטעות . מעה האלהים ומעה אשה ודור המדבר מה ענינם
וענין יעקב ועשו וענין השבר בה שנתעלמו בדור המדבר . וענין שלש
מקנות באר ומן וענני בדור . וענין המרגלים וכלב ויהושע וענין
הנהו הלך נקודין הנו בדלה בזוה' אהם ושובא וחדבא ונגע הלק
וענין אתריס בן יוסף וענין פעור וענין בלעם :

והנה בבר נתבאר מצלנו ענין כי בחי' אותי' שיש אל הזעיר
מן אבא ומן אימא ומתלבשי' הך נה"י דאימא ונה"י דאבא הך נה"
מלובשי' הך נה"י דאימא ונה"י דאימא הך זעיר עצמו . גם נתבאר
מצלנו כי יסוד דאימא נשלם בחזה הזעיר ולכן עד שם היו האותי' דאבא
מלובשים הך הנה"י דאימא ומן החזה ומעלה מתגלה יסוד דאבא ולסיבה
זו יצאו שם מחוץ לזה כי בדבקות כי היסוד דאימא הל מאורותיה המגלי
שנתגלו מן החזה ומעלה יצתה רחל ומחוה שיעור מקום זה ומלבנו יצא
בדבקות יעקב נב' בשיעור מקום זה אלא שהות מן היסו' של אבא שנתגלה
ערה מן החזה ומעלה ומסתיים עד שיעור כי היסוד דזעיר שוה בשוה
ומחונם יש שינוי כי בינהם והוא כי רחל היא בבוהד עם זעיר אחור
דאחו' מחוש בבוהל כי בין שניהם עד שצריך נסיה להפרידם ולהחזיקם
פה בפנים אבל יעקב אעפי שעומד בפנים זעיר מקום ומחצין ומעלה מגבו
בבוהד עמו מחוש ויש חזיר פנוי בינהם כמו שנבאר בה לקמן .
ושעם הדבר בבגדור הוא לפי שרחל היא נוקבא עיקרית ולזה הנה היא
אסתכלות אלא נהרות ונרחות בגורל ואינה מתקנת אלא עי' זעיר
בעלה ולזה שתחלה הוצרך עמם מעצמו ובשר מלבשרו בתכלית הדיבוק
המקושר הנו לא היה חושש אחב' לתקנה ולהאיר לה כל הצרך לה אבל
כי יעקב לא הוצרך עמן זה אלא שייך כבר הלי שעמה ושש ענין זה הוא
כי הנה אבא עקר האחרון הוא ליעקב כמו שנתבאר מצלנו כבר ויקם עדות
ביעקב כי היסו דאבא אשר כבוכו הלעת של זעיר הנו עדות הנה הוא
ליעקב ועש . ומחונם מה שמאיר בזעיר הוא נגד העבה בעלה ולכן אין
יעקב צריך להדבק עם זעי' בבוהל כי ומחוצה כלבד כי בין שניהם אלא מרחוק

יעשה

לעשות מלחמה עמה ולא חלקן הם מלך בגד על מלכו ומלך ימי מלה היה
וכאשר הסיר הלא אלהי עצמן הפשוטות אשורשן בגד ישראל כה
כתבן הם . וכן הענין פלן כיעקב ולכן נאמר ויעקב איש תם
ישב אהלים בגד כזה כי אלה לך רק הקב ובכתה מקומו ונמצא
לרצות הזה לבן דור המלכה אינה נמשך הקונה עד אחר המלכה
מינו כחי הארות האלה לא היה כתחלה כאשר ולא האלה היסוד
לאבא דרך פנים מלכתון לעיר להוציא את יעקב ולא קומם שיאיר
ליעקב האיר כמקום הזה הנה דור המלכה בגד כי תכם כיונאן
מאיר סמוך אל לעיר ואחב מלכתן יתר ומאיר כשעקב עצמו .
ומאומם עיקר האלה לו היתה ליעקב כי לו כוונת המורה להוציאו אלא
אדרך העבלה בעמלמא האיר כמקום דור המלכה בגד ואחב בעבר
בחתם קונא לשעה כאחוה נוסא ויעקב בעבר החזה כאחורי לא כלי
להוציא הקבלן אל מתש יעקב בגד נם האלה לו קומם אתנגע אל יעקב
פונע בזה המקום הנה דור המלכה ונם לו האלה בעמלא דרך העבלה
כי עיקרה היא ליעקב . וכבר כאמרנו בענין בוונת הקבלן אל יעקב
כי כשעוברת הכאתם קונא לשעה לעי הנה נוסא לעי עצמו הענה
אמלה ולרחם שמו מן האורו שבתנמוריו לעיר והם מלכי לאבא
נם מלכי לאיל מן פרק אמלנים שהם המלכשי פחבר לעיר
ולא מלכי מן הדרך המלכה לחוץ אל יעקב ונמצא כי נם כיעקב ש
קלת אורותם כלי לאיל וכבר זה יוסף ומאומם כשאורה הכאתם של
אורותם הנה חוזקן לחבור עד כישא ריחל בגד אל לקחתם נב האלה
מן המלכי ליעקב ומלך שמו האלה מלשות אל דור המלכה
כאחוריו ולא נמלה ונעשית קשר שלא כהנה עליה ויעקב אל הם הקבלן
אל תקבלן בגד ואין לו מעלה אלא נרמן . נם בזה יוכן ענין דור
המלכה כי הנה הם בני יעקב ואבי מלכים כי הם הרוגים אל לעי
יורד ליעקב אבי הם . אבל הענין הוא כי ודאי הוא שלא היה דור
נדול כדור המלכה מאומם הם עבדים אלו נפרדה הנה שהם ישבים
כאחוריו ונרמן מלכה ערמה בגד נעול כי מלכל מעשה הנה יעקב
אבי הם הקבלה ירש מלכים הקבלן הוא ואחב עי מעשה בהעלה
מלכה אחר מלכה עד שנעשה מלכה לבנו לבנים אל הלא עצמו
אשר לא סר לא יעקב מלכה עד שלמה כי אם ישראל והכן זה מאחר
ודע כי כל כשמלו מבשי דור המלכה פונים הם כאים מלו הנקבה ונקבה

להוציא אמן כי פרעה [illegible] אמר המעלן כמן בלשון
מסך כלון לעשיר אשר לא יורה לאיש בהיותם נעשה מן החזה שם הם
לא היה להם רק מסך א' בלבד לא יכלה להוציא כי פרעה אם נעשה
רק את לחה לבדה והעמיד לפי שאין אם אורו אחרי מנהגן נעשה
שאירו בהם איש נעשה אורוך לאיש המנהגי נעשה המוסיפים
כח באורוך אבל להוציא כי פרעה מקום א' נעשה . והנה זאת
ההיקרה שאמרנו שמפסקת בין בני עשיו אל אחוה יעקב היא כחי לחה
אשת יעקב כי כמו שישלחה א' מאחוה זא כך יש לחה לחה באחוה
יעקב ומבחי לחה זו יצאו כל דור המדבר שיצאו מוצאם ושלא נתחלק
בדרינו כן לחה לחה לכן מוכחן והלחה בנה לחה זו השניה שבאחוה
יעקב לפיכה הבן וכבל מקום שנכיר פרעה דור המדבר הוא עניין
לחה זו השניה וכבר זכרנה לעל וביארנו שם בלת טעמים ועש
ומאנם דור המדבר הזה לחוקיה הם בנגד בני זא ופניה בנגד
מחורי יעקב כי כמו שביארנו לעל כי לחה פניה כלפי מחוה אבי כן
דור המדבר פניה באחוה יעקב . ומאנם עכן יביאה פרעה זה
של דור המדבר כאן מקומו אלא שאנחנו ביארנוהו בעכן הקלון
של יעקב והקשר שלהם והתלה של יד שהיא רחל אשת ישראל
והקשר שלהם ועש כי שם נתבאר באוף הכרוש הזה . אך
העכן בתבלית הקלון דור הוא כי הנה אחוה הישלא נעבר יש מה קונאלה
רשעה ונאשך דרך לאחור ומסתכים עד החזה כבגדו מן האחור כבל
ושם הוא מכה בנופא נעשיר עצמו באחוה מלא הצדדין ובכמה
ההלה הדיה כבח הלה לבנכו ובוקעתה ויוצאה מנופא נעשיר
דרך פנים אל ומשם מכה באחוה הישלא ליעקב ונמשכה עד
מלחו ופניו ושם נעשי בחי הקלון של ראש של יעקב ומבח הבאה
הגדולה חוזר לאחוריו האור ומוציא קשר הקלה של ראש יעקב
הבן והיא הבן בחי דור המדבר כי כן לחה היא סוד קשר הקלה של
ראש נא ואחב עוד חוזר האור לאחור ונכנס תוך נופא נעשיר
ויוצא מאמנו דרך האחור ושם יוצא עד מצח הפנים של לחל נוקביה
נעשיר ונעשה שם בחי הקלון של ראש הבן הקלה של יד נעשיר
והכן זה כי בעבר לחל בן של ראש ובעבר נעשיר בן של יד כי היא
נקשרה בזרועו השמאלי בבן אבלבן בבאור בוורת הקלה של יד ועש
ונמצא כי דור המדבר הזאת היא לחה אשת יעקב בסוד ויעבר
איש הם כי כבר ביארנו בסוקו אחר כי לחה בן הם לפי שהיא בחי
קשר הקלה של ראש נעשי ונוקבה הקלה לאבן בל חבור איש
שבחי החיצונה אשר בהם מלוכשי מוחין נעשיר מצד אחיו בגל ..

לעשות

דור המדבר

אותם שהם בלי הפנ׳ בלבד ושם מתערבי׳ קלת עצומות אל החסדי׳
הם עם אודיות היוצאי׳ מיסוד האבא ויוצאי׳ כי חד לחוץ להאיר כי יעקב
ויש שהם מסיטרא דיובלא כי גם בהם יש צד א׳ וסיטרא חדא מיובלא
והוא צד הפנ׳ בנ׳ ועין ענין זה לקמן . גם כי אור א׳ יש והוא כי
הנה החסדי׳ המונלין לאיזו הם סובבים ומקיפ׳ אחר יסוד האבא מן
החזה ולמטה והיותם החלם מונלות נירמים להרבות אורו ואז
נמקע כל היסוד ויוצא האור לחוץ . ויש כנתקן מסיטרא דיובלא
כי מבחי׳ היובלא המאיר בהם לכן הם יוצאי׳ לחוץ בנ׳ . גם נלמד
ששמעתי כי אחר מלחמה אלהי׳ והוא כי כור המדבר הזה בא׳ לאחר
אשר יעקב בנ׳ ואעפ׳ שאחר הלחה היא מן יסוד האבא עכ׳ פתח
בחי׳ לאחר היא מסיטרא דיובלא ולכן אמ׳ בלשון הזה . והנה עם זה
האור יכון עמם שנה אמו יעקב לשון בחיעה כי יעקב מוחיות
יבקע . גם יכון ענין יעקב יעקב פסיק מעמא בנ׳ כאורות רבת לא גם
יכון כי ויהי אך יצא יצא יעקב וכו׳ כי יציאות הענין כי הנה בחי׳ יעקב אינה
יוצאת אלא עי׳ כי בקיעות א׳ היא בקיעת יסוד אבא עצמו ואחר האורות
מוקפין מסך אחר שני והוא כל נוף הזעיר עצמו ואלו הם כי פעמי׳ יעקב
יעקב וגם זה ענין כי יציאו הנ׳ כפ׳ גם יש כי אחר כי הנה בהבה הוא
שבאשר נבקע יסוד האבא יוצאי׳ האורות הלך נוף זא מוכפנ׳ חוץ ליסו׳
האבא ואחר כשמוקפין נוף זעיר עצמו יוצא יעקב שני מחוץ לזעיר
והרי הם כי יציאו וכי יעקב יעקב והנה כאשר יעקב מכינו הראשון
שבזה הענין התחיל לתקן מעשיו ועלה מדרגה אחר מדרגה ונתעלה
השני להיותו מלבד זה יעקב החיצון שהוא קמאה בעקב יעקב
אבינו כי הוא היותר תחתון וקרוב אלינו ואז לא הוה אלם ואחר עלה
ונעשה מלבד ליעקב הפנימי שבתוך זא שהוא בהקאה בבחינת
מלמטה למעלה ואז הוא אלם אבל בערך היציאו אלו למעלה הפנימי
הוא קמאה והחיצון הוא בהקאה . וגם בזה בתב כי פעמי׳ יעקב
יעקב וכי יציאו . עוד יש כי אחר אנשי והוא כי גם אחר צאתו מחוץ
אל הלא האורו שלו עושי כי מסעות הא׳ בסוד כור המדבר בנ׳ שהוא
קמאה ליציאה לאו שלם ואחר נוסע ונעשה יעקב בעלה בהקאה
האמיתי שהוא שלם וגם בזה נתבאר ענין יעקב יעקב וענין כי יציאות

והנה אחר שנתבאר ענין כור המדבר נבאר נא כי האורות
אחרו היוצאו מן יסוד האבא לחוץ הזעיר והם הנק׳ שני
המעורות מעיה האלהים ומעה רשעה עצמו בנ׳ בזוה כי גם אורו האלו
נעלמו בזמן כור המדבר . גם ענין הערב רב שהיו בזמן כור המדבר
מה ענינם ואנכי ברית נא לאחר שנן עשו איך היה אחיו מלמש של
יעקב . והנה נודע הוא כי היסוד האבא אשר נגלה עתה מן הזה

ולמעלה

דור המדבר על שהם כבר והיא לשון יעקב . וביאור ענין זה הוא
כי הנה נתבאר אצלנו בענין כתי שיש נתבאר דבר שהיא רחל אשת
ישראל ואמרה כי אחר שחטאת אדם הראשון לא חזרו שוב אנשים להיותם
פנים בפנים עד כשם כיתר המדרש של שנאה עד אכל בזמן דור
המדבר היו אחר כאחר . והנה ולתי הוא שבתי זווג עלינו לא נפסק
אבל כיתו דור המדבר מאנשים הענין הוא כי ולתי הוא שזעיר ונקביה
היו אחור באחר כדיוקים במדבר ולא היה בהם זווג כבר בזהר בפ
הרמוה . אמנם הזווג שהיה נעשה לא בזמן דור המדבר היה בהיו
יעקב ונקבי הנק דור המדבר כבר וכל הנשמות של דור המדבר היו
נמשכות אין זה הזווג ולכן נק שם שמה . וכזה הכן מש בזהר פרשת
בהעלותך כי הדור ההוא היו כולם נכללים במשה ובמש שש מאות
אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו והעמים לכי שבולים וצאן מהמדבר
יסוד אחת שבתוך זעיר אשר הוא נק כתי משה במחבואר אצלנו שמשה
הוא מיסוד אבא . ולהיו שיעקב ונקביה הבר שנהם בתרוה מיסוד נעשו
אבא לכן הנשמות הבאות מהזיווג ההוא כולם נכללים במשה כי מאנו
הנאצלים כולם ונשגל על אחר כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל
עמו שקול משה כנגד כל ישראל כי כולם נאצלים אלו . גם זה שנק
הדור ההוא כמ נבה המיסד ובמלכי מדינה שכי דור לבד לכי איצאו
מן הדעת הקנתי אל זעיר שבתוך יסוד לאבא שהוא כתי משה
עה והוא הנק דעת עליון . והנה כמ הזוה אמרו כי כל אנשי דור
המדבר הם מסיטרא דיובלא והנה יובלא היא אימו ולא אבא .
ואם תדקדק הכן כי נבה הזוה נכותי לאמרן כי לא אמרו מיובלא
אלא מסיטרא דיובלא לא מן צדי היובלא כי הנה אין הכינה עצמה
נק יובל אלא היסוד שלה בלבד וגם ועל יובל ישלח אישיו אבל
הנהר העליון יסוד לאימא ושמו יובל . והנה יסוד לאבא מלובש
בהקיבו ומלקיבו מלכנים מובל צדיו הקנתיים וזהו מסיטרא דיובלא
שהוא יסוד לאבא הנתון בסיטרא דיסוד לאימא . גם ענינו הוא כי
אחר שנתפסק יסוד אימא בחזה דזעיר אם בקצהו התחתון וצא
ומהבלה יסוד לאבא וגם מסיטרא דיובלא לא מיסוד לאבא היוצא
מקצה התחתון אל יובלא שהוא יסוד אימא . עוד כיאור אחר יש
והוא כי אעפי שאמרנו שהם מיסוד בהבה הוא שבעת שיצאין לפח
האורות הללו מתוך יסוד לאבא מהעלמי הם עם האורות של החסדים
לאימא המעלין העומדי בסיבו יסוד לאבא בגדלה ואז יצאין לחוץ
מעמדם אלו בחלו וגם הם בכלל דור המדבר אבל אינם מובל בחיבור
אימא רק נאצל לבד שהוא כתי הקנ כי הנה כשנבקע יסוד לאבא
לאיר כיעקב הוא יצא דרך הקנ אל זעיר ואז פונה בחסדי לאימא

אותם

נתן דעת לזעיר אנפין אחת ומתו שכל אדם שבדלן יסוד אבא לעשות
עושה עמי בעולותיו שהם אלו המעות שבחזון שבחזון כן תשיב עמי כל
בעולותיו היה עושה עמי אלו המעות והשוב הוא והדי נתבאר שני
האלפסונות שבשני לדרי דור האחרון שבשובה הראשונה הסמוכה
אל זעיר. ואמנם שתי האלכסונות שבכל לדרי יעקב עצמו אשר בשובה
התיצונה הנה הם עדה לדב אנכי היומן ולפי שנשתרשם בהם ומשם
שהוא לדר היומן לכן נתנידו וזהו מה שיאמרנו כי עדה לדב הם נצוצו
אל תשיב בסוד לך דר כי שיחתך עמך והכן זה אשר אמר בן עמית
בעבודה כב ומתן בחדר בעבודה כי רצה להקנס בנו בתוקן אחר
ואמנם הלה שבשמאל יעקב היא בחי עשו אחיו והיותו מן השמאל
לא נתנידו. ובכבר בארנו כי עיקר הלה היא באמצע שהוא יעקב
אך בשני צדדיו הלקם מועמת. ואמנם הארת השמאל מועמת מהימן
בכל שעדה נתנידו הנעדה לדב. ועשו לא נתנידו. גם אותם שבשובה
הפנמית הדרומי אל זעיר אין החיצונים נוגעים ונאחזים בהם כב. אבל
בעשו ובעדה לדב הם רחוקים מן זעיר בשובה החיצונה אלו בהם
יותר החיצונים ובשמאל שהוא עשו שלו יותר ומבעדה דב לדורנו
מן השמאל בנו וזה הכין עדה דב שכב עה תשה לגיפה כי היו
נצוצותיו בנו ובמוש לך דר כי שיחתך עמך מומש ובמו שנתבאר
לעיל כי דור האחרון היו אחרי הדעת באמצע אבא שבזעיר הקל דעת
עלין גם הבדה לה נעשה בנו ולכן גם הבדה לה בנו דעת
גם כלעם היה אחרי הקלפה הנאחזת בדעת הזה ובמוש ומבדעת
דעת עלין מומש ולכן היה מוקבע בהם בדור האחרון לפי כי בו היה
לבוך ואהב נבלו מהם ולכן היה שונא אותם מחמת קנאה. גם
בזה הכין עמן עשו שכב עה. צחק חבינו לקבו הפתח בבנה השבינו
ולבלבו ובמוש ויאהבם. צחק אתם עשו וכל לפי שצחק הוא אבל שמאל
שהיא הנבדל גם עשו אבל שמאלו של יעקב והיה נמשך אחרי יסוד
העלין באבא בנו גם הבדה כי עשו נאחז בסוד באבא אחרי
האחורים שלו שהם לד לד לד. וכל שהם בנו הקבל ועם עשר אחרינו
הה לבן ורוצה להתלחם כי יעקב שהתנו אחרה בנו ורוצה להקבה
ולבן ורוצה להתלחם כי יעקב שהתנו אחרה בנו ורוצה להקבה
אליו ואז בהקבה ובהתחבר לבן עם יעקב נעשה עשו שהם שנים
בנו. ועניין בחלה שבאמרנו על שמו של יעקב שהוא בנו כי שמורת
אלהים עם עשר אותיות שבהם וגם נתבאר זה בכל כי שריתה עם אלהים
ועם אנשים ובכל ואתן כל שמו אלהים הלו היה רוצה להתלחם בהם
עשו והיותם בחי רוחם. וזם כי ויהי אך צוח צלם יעקב אחת בנו צחק

אליו אלא עי התבולה
בהקבה עשו ואז בא יעקב בחר אל הל
באותה שהוא שעושה כל של מועלה ולוקח כל אבריו וזם ו
עמך אתנעשו כי לבד בנו כל נמה היה אוהב צחק
אוהב לאלה שהיה לו חיסו באבא שהו כמספר לבן ו
יחבר לבד עם בנו לבן והו לבד בנו :

עמלה כמן גזם בוודקה יש
כלם ימן רמעבל נמו לבן ב
בחות ישנו וכל ירחה נאות
לל ט זה הקלפי הנשם מר
בעבו והנה בב לפי הבה נא
ימן רשע בי בתנוה ובי
הוא אבקן חנה לרשע הנ
שיקבל הארה מן החכמה ו
ימן בי חבם ונתן לו כלם
לעשו ואז אברהם נעשה
רשע העמם הוא מושם
נמר לבן שאינו רוצה ל
בהבהרתם שהם כמספר
ומשם הוא עושה בחלק
לל שאבן בי הלבו בשה
בא בבח בנה הבינו פנ
בפנ לעשו הזוב אז תב
תלה הנו כמן ואז יעול ל
שהוא כוה לשרה לבור
ולבן יעול בב אבן הבה
העשה עמו בב עול ומה
והשבינו בל הקבו ורש
של הזוב הזון אל יעקב
יולש ערבה ונקומו והעש
הוא ששנו כוה מושם
ירחה נאותה לל כמו
שמבינה לבן שבקנ
בשם ישיר השיל זה
הם ישר לחבה הולן מש
בבנה בי בי הבנה
בהבוב עשו ואז בא יעקב בחר אל הל
באותה שהוא שעושה כל של מועלה ולוקח כל אבריו וזם ו
עמך אתנעשו כי לבד בנו כל נמה היה אוהב צחק
אוהב לאלה שהיה לו חיסו באבא שהו כמספר לבן ו
יחבר לבד עם בנו לבן והו לבד בנו

ולמעלה הנה ולמי ופשוט הוא שיאיר המבל לגרין כי כשלמה מלך אחור
אינו מאיר שם מחוץ אל זעיר שום האה כיון שעם היא עומדת בחל
נקבת דזעיר שהיא מבחי אורות דאימא אבל משאר הגרין שהם ימין
ושמאל ופנים ולמי שאורותיהם יוצאי שם ואב צריך לדע מה הם כי בבר
אורו היוצאי דרך פנים כיאורנים לעל שהם יעקב ודור המלכים אבל
אורות הגרין מי הם והנה אחר דרוש זה של המעות ושל עלה מה
ושל עשו נבאר מי הם אלו האורו אשר בגרין ושם נאמר כי הם בחי
כאר ואין ענינם כבול . אמנם נבאר תחלה דרוש הנ"ל והוא כי נם
צריך לתקור כי מלבד האורו שמאיר יסוד דאבא אל כ"ל הגרין דזעיר
כימין ושמאל . עוד יש האורות אחרו כי מלבד פנים מלמעלה דזעיר
יש כ"ל האורות א"ל היא שלה הפנימיות הקרובה אל ז"ת והיא הנק' דור
המלכים כנ"ל והשלה השעת יותר חיצונה היא ונקבה בעלה אבל אל דוד המלכים
כ"ל אלו הם כישר מלמעלה דרך פנים של זעיר . אמנם נם באלכסון
מאיר האור והבל דרך פנים דזעי בלבד והוא שהאור היוצא נוטה
באלכסון ועושה הלה א"ל לאין דור המלכים נם נוטה באלכסון לשמאלו
של דור המלכים ועושה שם הלה אחת וכן על זה הם עושים כימין
ושמאל . ועקב השמאל בשלה החיצונה כ"ל האורות א"ל לאמינו ולא לשמאלו
באופן כי לדרך פנים מלמעלה דזעיר יש כ"ל שורות וכל שלה יש בה ג' האורו
וההאיר האמצעית שבכל שלה מהם היא מחוברת מלמעלה כישר
בעד זעיר וכ"ל ההאורות שבימין ובשמאלה נוטים אל האלכסון אמנם
כולם הם בלבד פנים של יעקב . ונבאר שהם בפלגו הנה השלה
הפנימי הסמוכה אל ז"ת מלבד פנים יש בה ג' האורות . האמצעית
היא דור המלכים אשר בבר נתבאר לעל וכ"ל המעות הם כימין ובשמאל
והנה בזה אמרו כי כ"ל מעות הם הא' נק' מעה סתם הנק' מעה ה'
והכ"ל נק' מעה האלהים . ומעה סתם הוא בעבר מעה ה' הוא כימין
דור המלכים . ומעה האלהים הוא בשמאלו כי שם אלהים הוא
לשון מנבורה . וענין קריאתם מעות הוא לכ"ל סיבות הא' להיות
האורות דרך נטיה באלכסון כי אינם לא בנגד לגלי זעיר כימינו
ובשמאלו ולא כישר בעד פנים אלא נוטים אל האלכסון בקרן זוית
והכ"ל הוא כי כודע שהיסוד נק' זעירא כי צריכין לעמן ג' מרובעים ואלו
ההאורות יצאו מיסוד דאבא והם האורות מרובעות בעין ולכן נקרא
מעות כי המעות הם צורת לון מעות . והנה להיות כי עיקר ההאיר
היא היוצאת כישר לכן עיקר ההלה שבשלה מלמעלה היא האמצעית
העקר דור המלכים אל שני המעות העומדים באלכסון מלמטה אליה כי
הם מעות . והנה ומעות האלו שנתן ניתנו כל מעה עה ונה כי
על שמו מעה מעה והוא לסיבת הנ"ל כי שנהם יצאו מיסוד דאבא
אשר שם היא בחי מעה עה בהיותן מתעלם הנק' זעיר בנוגע שכו

נתן

ואמנם אין ענין זה רק לאחר שאותן כל דור המדבר כי אז
נתבטלה הלכה דור המדבר הנה נכנס לארץ אשר יעקב
וכנל וכזה אין הפסק בין רחל העוברת כמקום יעקב אל הזעיר כי הדבוק
עמו כיון שאין שם מתי דור המדבר כאן שנאמר לעבור מה אכל כל זמן
שהיו דור המדבר היו מי יודע אותה הכתי של לאה אשת יעקב הנה דור
המדבר שם כמקומה ולא היה צווח להל עם זעיר הנה ישראל אכל הצווח
היה מן יעקב עם כתי לאה הלאה הנה דור המדבר כנל . והנה לאחר
שצוותה רחל עם זלפה אז עשו חוזר וכא מן השדה ונכנס במקומו כי לא
יכל משם אלא עד המדבר שריתו אותו בנו כי אם יקבל הברכות
הברכו הנה כשמע הצווח כאשר חוזר ורואה ומרגיש בלבבו כי
הכל היה כמרמה כי שקבל יעקב האדון והברכות והי אך יצא יצא
יעקב וכו ועשו אינו בא מן השדה ומשה בלבו של יעקב בבראשונה
אשם הוא מקומו ואי מרגיש אין יעקב לקח הברכות המרמה הנו ומז
צועק בקול מר עד מה שרי אלוה כי הוא לא חשב שהיו המצוות אז
אבל לא כן לא הולך בנו :

ועתה נבאר ענין המרגלים וענין כ מהגמרות מובאות אצלן הקבר
ישראל באר ומן וענין בכור עד משה אהרן ומרים
ואחר מותו שלשתם עד משה . ונם כו יש מגיד לעל כי בזמן דור המדבר
היה הצווח מן יעקב עם לאה הנה דור המדבר ואחר שמתו דור המדבר
נתבטלה לאה אז ונכנסה רחל כמקומה והיה הצווח מן זלפה עם הלאה
פנו כפנו והענין הוא כי כאשר מתו כל דור המדבר ואת כעבדים הקיים
הקתם אז נתבטלה אותה הלאה הנה דור המדבר אשת יעקב כי על יה
המעלה שחטאו דור המדבר נתבטלה ונתעלמה הלאה הזו ונכנסה
לפנים הנה שהשה שהות . סוד נאצלת שבתוך זעיר הוא ונם הם המעורר
אשר כל כלליה כנל שהוא בלעדיה כל השולה הפנימי אשר קרושה אל
זעיר נתבטלה כולה כי הה המעוז הים לא נשתמש בהם אחר . הושע
כי ענו כמשנל ולא נשתמש . הושע רק בבנין אשר בימו בנו בם
הושע נם מלחמות הנו אכל לא כמעלה של משה לכן אנו אחרות
הלה . ולאי מיסו לאבא שהוא בתי משה ולכן כמעלת משה נסתלקו
כ הארונות הללו והזה הבנין עשם נדול לאיתה משה וכל דור המדבר
ולא נכנסו לארץ בנין והבנים רק אחרא נכנסו וזה הימלא נדולה והנה
בזה כ בראשית נקבא כ כי אדון הבנים היו מסיבר כי הושע ראיהו
מלך מיהדת שהוא רחל רחל נוק זעיר והיא הנה לארץ ישראל ולכן
נכנסו עם חשל משה ודורו שהיו מלחמי כ הארונות הנו שיש להם מעלה
יתירה לכן בהסתלקותם נסתלקו נם הם כי מעשם שמשם כי בעולם
ק מיאוס לא היה זמן רק אל יעקב לאלהנו דור המדבר אשר משם
יצאו נשמות דור המדבר מן הצווח הנו וכשנסתלקו נסתלקו נם הם

ונתן הקב"ה לבלעם מקום התשובה שם בשביל לבלעם שהוא עמוד יעקב שהוא כסא כי תשבע לאלהי יעקב
ומהעלים מאדו הבכורה שלא כי שניהם רשע כמספר רשע שהוא נ"ר הקטן כ"ר מנצפך עם הי אותיות וכמו שם
שם הרשע לבלעם שהוא עמוד עשו שנקרא עשו האדום הנה בשתחבר עשו עם האדומים שהם כמונים לבלעם
הכל בינונים רשע. וגם הלעם בזה דולק הלעם שהוא יעקב איש תם הוא הולך לחקום עשו ופעל
עשה פעולה עם האלהים של ענין כי אותיות ופעל נ' יעקב עם הי אותיות ופעל לבלעם נ' עשו עם נ' אותיות

לאמון ועשו אחיו כל מלכיו ובכל בתחבר שמל ענין כי מלכו אלו איש כיעקב
ועם זה יובן השלום הקשה כי בוודאי לספר כי אחר שיצא יצא יעקב אחרי
מלכו ונעשה יעקב שר מחוץ לעיר בשלה המלחמה מן שם ועשו
אחיו כל נב ועמוד כלו השמלה של יעקב בנו ועי"ז נעשו כ' אחים
אמש תלוים זה עם זה ואמנם קשה לפי זה כי הנה כפי כיאור זה מלכו
בעת לחקום ומלחקום לאחר העולם וכפי פשט המשך הכתוב כי שמלכו לאחר
זמן הרבה בעת נטילת הברכות. אמנם כיאור הענין הוא כך והוא סוד
גדול ונעלם בענין זווג זון כי יש כח הזווג נעלה כפי הנה לעיל ב' הי"
יעקב עמוד כפני זה כל ומה כאשר זון מזדווג פני כפני היכן יש לה
מקום אל הלל נוקביה ויעיד לשמור שם והנה הקשה בתב שאלה זו המוזיר
כבר הזה ועשו אחיו כל מלכיו והענין כי הנה בזוה"ר שיר השירים בענין
אלפא ביתא מאלף בית כיארוה שם בענין הזווג של זון ואיך הקליפות
מתחבקי משם בעת הדיה ונמצא כי בשר חל בוקבא ויעיר בחבר
להזווג עם זה אז עשו שהוא מחי הקליפה מעבי שורשו הוא בקדושה
כבר הנה הוא יצא והולך אל השדה ההוא של החיצונים הנולד בסוד כי
בשדה מצאה שהוא מקום מצוי כל הקליפות הנה סטר אחורא בנגבר
בזוה"ר ולפי שעשו נוטה אל הקליפות לכן הולך אל השדה ההוא לצוד ציד ומז
יעקב לוקח מקומו ומוש בפרטי שהיא בחי' אוהל ההלה שהיתה
מושבת לו מן היסוד מחכמה בהיותו עשו בלבו של יעקב ושרה לוקחים
יעקב כל אותם הברכות. ואמנם לקיחתן הברכות בתחלה יובן בתוש
שם בזוה"ר שיר השירים כי אין סיטרא אחרא הולך מושם רק עי"ז מלאך
והתחלה שעושין לו שמחריבי בבאו כל פעולה של מעלה לאחור
בכבוד המלך והנה הקליפה הנה מלך זקן וכסיל לא יחפוץ בתכונה
ולאחר בכבודו של מלך ומלכה הולך מלשרתו ומתקרב מושם וכן כך
וכן כך מזדווג המלך והמלכה ויעקב לוקח ברכותיו. ונמצא כי
אמנם ידע שבוודאי היא להזווג לא היה הולך מושם כי לקחת מקום
מן השפע ההוא הנשפע אז וזו היא המלה שמלאי אותו ועי"ז
לוקח יעקב העליון ברכותיו של עשו כי הנה אז הולך יעקב בחקו עשו
ושם מקבל הברכות שהם סוד הבלה ואז נשאר מקום יעקב פנוי ושם
בתה חל אשר היתה עומדת שאחו בנוגע וחוזקת עם זעיר פני כפני
בהיותה עומדת במקום יעקב ואז מזדווג יחד בחוקן אמין מקום
נחל נשמר פני כפני עם זעיר להזווג עמו עד אשר עשו הלך אל השדה
של החורבה הנולד ואז יעקב ירש מקומו וברכותיו והתרותיו ואז חל
עמדת בחקו של יעקב והכן ההקמה הזאת ומובדה:

ואמנם

ועובדים בתוכו ויוצאי לחוץ אל הנקבה ראתן . וזהו ענין הנצנוץ של אבא
הנק' מלכים שעלת משה לעור אחר הארץ שהיו מלכי יסוד דאבא בגי והנה
בסמ אל הנצנוץ והיאלהה של משה הנק' מרגלים השב משה שבכאן ועי
יהקן ראתן ותחזור עם ז"ל כאמרן אפי בזמן שור המלכר קיים כי נס
האמרת אלו משה הם ומם הפ באמרו שלח לך אנשים כלו משלך כי אנשים
אלו מנצנוץ שלך הם בגי והנה לא עלה בידו תקון זה כי לא היה אפשר
לראתן להקים אז עי אלו המרגלים כלבל בזמן שור המלכר ולכן מרגלו
כולם ולא נכנסו לארץ ולתי יהושע וכלב לסיבה שנבאר כה וקולם
שנבאר אחרי נבאר הקלה ענין מאמר א' הוכא בזוה"ק דקדי עב
ונ"ל :

בתרין נקודין אתפרשת

תלבו רשמות סערת
ליקוטים חל ילה וחל

העלמא ראתי וכו' אשתכחו תלת נקודין בעלמא וכו' קיצור דברי הוא כי
נקודו הם א' נקודה עילאה עתירא דגנז . וא' נקודה דירושלם אמצעיתא
דישובא לחוד ולא לכל עלמא כמו נקודת גנז . וא' דסיבור אחרא עם
התורכא . וזהו כיאור האמת והוא דרוש גנלם ראוי להעלותו כי בכוד
אלהים הסתר דבר . גע כי הנה בראש יש כמה מוחין נקבי המשבר ותלוי
בחוקן הכלים ובאמת מתוכן האורו להאיר בתוך והם המוחים והעינים
והנתירים והפה ז' תלוני אבל בגוף הוא סתום ומוסתם הוא שיהיה בו
תלוני ובאמת האור הנגוז הזה הכלים לתוך ולהאיר אל העומרי שם הם
הנבראי כולם . והנה מצאנו ראינו ג' נקבי בגוף כ' מהם דרך פנים
והם נקודת הסיבור ונקודת הי' יסוד ונקב א' כאמרו שלרך בו יוצאין
השמהם אל החיצוני . ואלו הם הג' נקודי הנ' כאן ואעפ"י שנקודת
הסיבור סתומה בהבה הוא שיצא משם קצת אור והכל כי הרי בהיות
הקינוק בסוד הסיבור סתום בגולע . והנה הקלה צריך שנודע
כי לא יצדק לשון נקודה רק אל בחי' היסוד שיהיה יסוד לגבורת בין שיהיה
יסוד לנקבה אבל עיקרו הוא כי יסוד הנקבה כמו שיתבאר כלל זה לבין
לשונו הזוה"ק בענין נקודה והוא הנק' נקודל דאמצעיתא כי בחי' נקודת היסוד
הוא באמצעות הגוף ואם צריך עתה להודיע איך ג' נקבים הנ' כולם
הם בחינת נקודת יסוד או לגבורת או לנוקבת . ואמנם ג' נקודו ליכן
פנים שהם הסיבור והיסוד הנה הסיבור נב' הוא נקודת יסוד בגולע
שיסוד דאימא המרגלים הוא זעיר מסתיים בחזה דזעי' ונקב הוא
הוא הסיבור שהוא ענין יציאת האורו מיסוד דאימא המסתיים בחזה
ומרוב האלהים בוקעי ויוצאי לחוץ בתוקן הסיבור ולכן כי הסיבור סתום

והנה אם שהיו מצוות רק עם ישראל זכו ליכנס לארץ ישראל כי ארץ
היא הנקרא בעולם וישראל הוא בעולה זה וזהו ארץ ישראל וזהו שנין
אנשי משה לישראל לאותם שזכו ליכנס לארץ ישראל ולארץ הלכים
כה אלהיכם חיים כולכם היום כי הנה ה אלהיכם הוא זה והכה
לור המלכר לא היה לעוקה עם זה כנגל אכל הל היא אחור כאחר
כאלעקות נעור עם זה על שאריך נסיה להתרחיק בעולם ואת לה
ולאתם הלכתי מאמש כה אלהיכם לכי שאתם מכתי רק הלכוקה עמו
לכן כולכם היום הזה ליכנס לארץ ישראל שהיא כנגל רק אכל לור
המלכר אבותיכם כולם הלו ומהו כי אין לה אותן הלכוקות ולכן
אינן נכנסי לארץ שאינם מכתיכה זה ולאתם לעלוטי אבותיכם

ונבאר שנין המלכים מה כוונתם להכנס לארץ ישראל
אחר שאינם מלו הכתי כנגל נס מלשד עה מלכ
עלה כלעבון נס השות לאה לא נקלה לא כשלחות היות והנשגל
שלח לך לעלך אכל אינו מלוה מלוך נס לילעלה הם כתי המלכים
כעצמן והשלחות והעלה כעצמה מה עשיה ומה הם יהושע וכלב
שהיו מכלל המלכים ולאו אחב מכלים . אכל הענין הוא כי הנה
נקלאר שמשה הוא כתי יסוד לאכל שכתוב ועיר מן החזה ולעמד
ומעלה שהאלהים הם לור המלכר וכ המעמד כנגל עבל היה כוונתן
לתקן נס אחל לכל מעלה שהיא מהאלהות אינה אל כמקום שהאלהות
לור המלכר קיימת ויהיו שהם מלאכות הצבאות עם עשרה אחים
כסוד ה בחכמה יסד ארץ כי אכל הנה חכמה כעבשו הוא לאבוד אל
כמנו היחיד כין ל כנס כנגל כס הכהיר . ולסיבת הקלן זה שלח
אלהים המלכים הם אל אל שהיא הל כנגל והנה המלכים הלו כסי
נלכלי הלהות אשה יסוד לאכל אשר כהאיר כס כהל הנה אל נקראי
אל מלכים שהולכי לרגל ארץ לא ידע לה כי שרשם אינם מעשם כי
מהאלהות לור המלכר כנגל והנה כתי אלו הנלכלל הנה מלכים המשלחי
מיסוד לאכל אל רק ארץ כנען הוא כאוקן זה . כי הנה נודע כי יסוד
לאכל הוא מוקם ומסוכם מן החלות לאותן המלכים מן החזה ולעמד ומדע
כי אורו לאכל ולאים לרק כני עיר ולחוק ולאורות לאותם ולאור לרק מחוה
עיר ולחוק אל הל והנה כולו שבי אלהן ועל כי כלאלה מלות לאכל לרק
כני עיר ולחוק להאיר כישקב כנגל כאורו אינו מה שכתוב כני ומוכיח
שלו לחוק כישקב ולאור המלכר כאוקן כי נס כישקב יש נלכלו לקה כאלות
לאותם . הנה כך שהיות האלות של אותם העולמי כלה כנים כיסו לאכל
רוצים לחזור אל אחור לבית להאיר כהל כעבר כיסו לאכל ומוקעין אחרן
ועובדים

שישבו שם שני אנשים. ולבן כך שאמר פרעה ושם תקום לאה בכנגד
האחור אשר אינה נקרא אדם ואינני בתי נשוב כי גם היא נקרא
עולה פרעה כאן שנהפכה אצלנו. אמנם שם תחנו ותעלה פא ותעלה
אצל הפנה יוצא מדור אל השמאל הנשאר הנך נגד הארץ אשר עליה
נאמר שמן לא ראתה אלהים ולרך יעשה לאחרה לו עלמא פרעה —
והיה כאשר נשלך אורך כל נופא ונעמר יהיה נקודת אחת ירק כי
הטיבור אשר בנגדו נגד הארץ שהוא נקודת אמצעית מאצעית
כל סערין כין כתבי הישוב כן כתבי תנו הנלמין שאינם ישוב
בנגד ושם באמצע יש הנוא שמורת לנגדים באמצעיתא בנגד ובזה
ובאשר נתלך הישוב לכלו שהוא אחת זעיר ותעלה על מיוס —
הנלים יהיה נקודת האמצעית בפי היסוד ונעמר אשר נקוד לו היא
ירושלים שהיא באמצע הישוב בגולה והיא נקוד באמצעית ואמנם
אצל אחר נעמר אחת אחנו ותעלה אין בו כבר כלל. ואחנו ותעל
יש בו נקוד השלשית באחר אשר חשם יוצא פסולת ושאר האכל
ומבאן יוצא אלה אל החיצון וזהו הסוד שהקליפות הנעמר בך נאמר כלו
אחים ובחוש צא תראה לו כי חשם הם נעזון ואצל הפנה אי אפשר
לחיצון להתלחץ ולבן הושם בבור הזה באחוריים כי שם הם —
נאחזים ונעזון בנגד וזהו הסוד הנאחרים שיש עמו הנך פעור אשר
עבודתך בכך לפעור עצמו ולהוציא הזוהמה אליה כי זה מזונה
חומש ואין שפע נמשך לה כי אם עמלק. והנה היסוד של אבא הוא
מן החזה ותעלה לגלא והוא חומש חבוין מלפנים בגנ נקב ובבור
האחור הנך פעור ונשאל על ויקטור אותו בגיא חול כיתן פעור כי כל
אמן שפעור עולה ומקטרים ומאה אחר חשה קטור ונמחון שם ונרקבו
ושם נאחרים ואינו מקטרים על ישראל והבכר מבואר. וכשנן פרעה
חלך מצרים כיאורנו שנן זה של פעור איך הוא קשור עם העולה שהוא
פרשה ועמש הנעל ושם נתבאר והנה נקודה זו נקוד באמצעית
לחריבו לעלמא שהוא מהוס אחיצת הקליפות הוחלה הנעלם והיורד
שהם כתי הרשן והשמאלון לבן לא הושמה נקודה אחת שנית בחצי
הנלין ונעזר אצל האחוריים ואינה נוגעה לגר הפנה שיש בו נקודה
בנגד ונעשם הבכר לפי שבאחור הוא חלק סיגר מחורבא בנגד ולבן —
בנגד חצי הקליפה שהוא ישוב הנעלה הנתחרון ישאחיזה בנגדן
אל החיצון שהוא כתי נקודת האחור הנך נקודה מחורבא אבל

כיסוד לאיזו עילה הנך עולה להתקבסייה וזו היא הנך נקוד לנטלה מחיצה
עילה שמירת וכו' כי היא נקודת היסוד לאיזו אשר מעיקר לזעיר
ונקוד הקלה היא כי היסוד לזעי' מחוש ומעלה שעיקר נקודה אינו אלא
כיסוד הנקבה ועכ' הנה נתבאר אצלנו בענין שיעור קומת פרצוף
רחל מן המצה ומעטה באחוה זעיר איך הקב"ה רחל שהוא נוקבא ראוי מכוון
כנגד יסוד לזעיר ושניהם מסתיימים באחד. ונמצא כי כי היסוד של
הזכר הלה היוצאת מחוש הוא מחוש כנגד כי היסוד לזעי' הנו' וזה הנקוד
של יסו' רחל אינה בהתקבסייה כמו יסו' לאיזו שהיא מלוכשת בנוק
הקב"ה לזה מחוש אשר בו היא סיבת הייחוד עלמא והתקבסייה כי זעי'
מלכה ומלכי שהי כמוכתר אצלנו על כי זה סבר לצנעות בסוף פיקה
קלמלה כאו' אחת מסתתרת בכלל כשיה ומכסייה פתחה והכן זה
מאל. ומאנס כנגד נקוד הקלה בו שהיא כי היסוד לאיזו אשר בנוק
שס הוא יסו' רחל מכוון כנגדו כנ' הנה כנגדה יש נקודה שלשה
המאור לזעי' שדרך בו ולאיש השמלה אל המיצוי כבל ונלעל שמעו
מפ מוה גל כינס בזה שייך כמי יסוד כי שס יש יסוד של הנקבה של
הקליפת המכוון מחוש כנגד נקודת המאור הזה שבקדוש והיא נקדת
נקודת המורכ' כמו שנבאר:

ועתה נבא לבאר

לשון המאמר הנ' אמ' כתרין
נקודי' מתפשטת מלכו ושמאל וכו'
הנה נתבאר אצלנו כי כמי עולם הוא גל כסו' מאוהב עולם חסר יבנה
שהוא הראשון מו' קצוות הזעי' שנודע כי זעי' הוא עץ החיים מהלך
הקב"ה שנה כסוד ה' חסדי המתפשטי' בו וכל מ' כלול עד מלה הדי הקב"ה
ובן העולם כולו מהלך הקב"ה שנה ונמצא כי כל העולם כולו הוא כמי גל
ומאנס לר' פנ' שלו הוא הראש נמוך ולר' מאוריים שלו יש שס מחיצה
המיצוי כמו שיתי והנה לר' הפנ' מהמלך לפ' כמי מחציו ומעטה מ"ש
שס המאורו של המסדי לאיזו מלוים שס הוא כמי הישוב שכו שוכנים
ועומדי' שס פנ' אנס וכנגד מקום הזה עצמו מן הלמו' הוא מקום עמודי
רחל נוקב לזעי' והו' יסו' שנה מחל ארץ כגל כסו' ארץ. שרחל ארץ לזעי'
הנה. שרחל לפ' שהשיעוה הוא שיעור ה' שוב הנה ארץ ועוד שהיא מרגלי
אחר בדוהיה כמוש גל אעפ' שעומדת באחור שהוא מקום המוכנה סופה
לחזור בפנים בערב הזיווג ושס לא יש אל המיצוי מחיצה בעודנו ולכן
נקראת רחל. שובא ולא מוכרחת הו' כי מוכנה פנ' אל פנ' בערב הזווג
ומאנס מחציו של זעיר ומעטה ומלכים אהוה מן המזה ומעטה מן
כנגדו. ושוב המאורות הם סתומי' שס ומין שס המאורות מתשבות לחזק כלי
שישבו

לבאר ענין יהושע וכלב כי אלו לבדם נתלטו ונתקיימו ונכנסו לא
לפי שאנשי מרגלים הוא הלכו בגלל רק האמשתם כי הכלים ואומרו הנה שהם מן
העיבור ומי יסור ומשם ונצאים ולאלים יהושע וכלב ובזה הכין אין
יהושע והלב בם מרגלי המרגלים ובגלל נתקיימו ונכנסו לארץ והענין
הוא כי לדורות האלו ונצאו מלך הפנים אל ז"ל מקום אדון המלכל
עומד שם לכן הם מתנהגים עם דור המדבר ובללים עמהם . ועוד עצם
אחר והוא כי דור המדבר הם ונצאי כתבי הקדמון אל זעיר שהוא מן הזה
ומעבר ונם כי האדורות הנה הם ונצאות לעבר מן הזה ולכן מתנהגים יחד
אבל לדורות כי האדורות האלו הם ונצאי מן נוקבא ונעבר בעצמו . וסבת
האדורות האלה מתחלת מיכני האדורות של אימא המתפשטים תוך נוקבא ז"ל
לכן הם כמקנים נוקב זעיר וכמן שמוצאי פרקי פרקות שהם פי העיבור ופי
היסוד לזעיר ונצאי דרך שם לתוך עצמה כי האדורות האלו עיקם מן אדורות
דאימא ולכן אין להם שייכות עם דור המדבר שהם אדורות אבא ולכן נכנסו
אלו מאלו שהיא רחל שהיא מלך אדורות אימא וכפלם כי אלו השנים הם האדורות
גדולות מאד כי יהושע וכלב לבדם נקחים כל הכל האדורות האלו ולכן היה
בהם כח לכבש לארץ ומשה ויהושע נון וכלב בן יפונה חיו מן האנשים
הנלבים לחקור את הארץ כי גם הם הלבו בחבלת האנשי המרגלים היה
אעפ"ש שאינם מובלים ולכן נתקיימו וחיו ולא מתו . ושכחתם מה שמעתם
מאמה ז"ל בזה איך מאם הוא יהושע או כלב . ואם מסופק אם שמעתם
כי כלב הוא כבר כן שהוא הנה מגולי הדין הנצאים מן יסוד זעיר אל
הנוקבא רחל אבל יהושע הוא ~~הכל הנצאים מן היסוד שאינם~~ ודרך עלין
ומאמר ובזה מן העיבור אבל הנקבה נלעבר הוא לדבק כי יהושע הוא
הכל הנצאים מן היסוד כאמרנות הכל רב ועדון וכלב הוא האלה העיבור
שהיא האלה מועבר לפי שבתחו פרקים בגל ולכן היה יהושע אלף לישראל
משה כבלב ונם כי הרי יהושע מיוסף קאתי ויוסף הוא יסוד אב דבכל
היסוד הזה היה יהושע :

והנה כאשר מתו דור המדבר ונקומו בניהם תחתיהם
אשר נכנסו לארץ ישראל אז נתבטלה השולה
הראשונה אשר היתה מעופה אל ז"ל והם דור המדבר וכל המעות בגל
ופנגל כי אבידות האלו נתן להם כי מתנו עוכות והם כאלו ומן ועננים
בכול ולכן עד מתנות כי הם מתנו חדשות ומתנם לא חזרו כי מתנות
אלו כמקום כי האדורות האחרות הראשונה שנתבטלו רק כתי הכאר לבדה
שהיה כמקום דור המדבר אבל המן וענני כבוד לא הלכו מקום
אחיו המלה כי המעות בגל כמו שיתבאר כל ענינם . ועשה
הכבר לפי שהכאר הוא כתי הסגל שהיא רחל נוקבא זעיר אפין ובאשר
קם הדור הכי אשר עליהם נאמר ויבאו כל העדה מדבר צין בחדש הראשון

ויבאו

בחלון העליון שהוא בנין בעבי הארץ הרבה מאד ואמרתם מקרבות אין שם
כנגדו אדם אל אחלופים ולא האחור כי אין אחלופים בלתי נראים כי אמרתם
בגודל ולבן לא היה כלאחר ירק נקוד א' כבר לחלי הלקחתן אל מלא
הפעל הנו כי נקודו כנגד . והנה ע"ש לשון האמאל כתרגום נקודין
אתרשה תולדו רשומא סיטרא דקדושה וכו' מ' תרין נקודין אלון שנים
הם בלא הטעם אל זה דקדוש אשר אין שם רק מסורת דקדושה לבד
כי שלין אחיעה אל החילוני הקיים רק בנקודת האחור לבד וקרא לבחי
לא הטעם סיטרא דקדוש לסיבת הנגד כאחר עניים ואמר כי הנקודה
הא' התחתונה הלתה ירושלים כי היא מושב בארץ השפלה וכן
אינה רק מקומות כי הרי היא נמוכה לענין כל מדינה ומ"ש מ' מלין
אשלל ופי אלהים תופיע ידע כי מלון שהוא יסוד זה אשר היסוד
הזה רק מבלל ופי בסול ויהי יוסף יפת קרחר וכו' ובסול הדרת
פנים זקן בגודל הנה מלכתי לין הנגד אלהים שהיא מלבו הנקדת
רחל הופיע ונקבל החרבה מושם עי"ן לין שהוא היסוד לזעיר כמובאר
אצלנו ענין הארה זו ונהילא עשף הה נמורו שבעשב שורדין עד היסוד
כו ומשם מתנים אל הנקבה לדן אחור בלעת אלה ולת עד אלה שאמר הכ
חסדי האמונים הנתנים נב לרחל אינם נתנים אליה עד שירדו הלה כיסו
לזעיר ואחב עולים מושם בסול אור תוכ מאז נתנים אל רחל בגודל נאצלת
כי כל האחרת הבל הנה אלהים היא מלין הנה מבלל ופי שהוא יסוד לזעיר
ובכבר גודל כי הה אלהים הוא חיבור זון רחל ולבן ירושלים היא סמי רחל
היא בנגד כי היסו של זעיר הנה נקודה הבאה ואמונים נקודה העליונה
הנה היא נקודה סתומה עלאה והוא נקודת הטיבור שהוא סתום ונס
הוא עלאה לתעלה מתקום נקודה התחתה שבסוד בנגד שהיא התחתה
ותחתה לכל נקודת הטיבור עליונה ותחתונה והיא בחי' נגד הארץ בחינת
אור עלאה הסתום מעין כל בריה בסתר עין לא תחתה וכו' ונס הוא עלאה
בסוד מי יעלה בהר ה' וכו' והנה הנקוד העליונה היא מאצילות לבל שלשה
הנקודו כאשר אנו משערים כל אורך העולם ישוב ותורבא שהוא כל
בחינת זעיר עולה שנקודת הטיבור מחצית הנוף כולו מושם בנגל אל
נקוד הקבלה היא מחצית בחי' הישוב שהוא הל בנגד והנה בנגד נקודה
זו התחתונה אשר בלא פנים יש ולבוונות בנגדה מושם בלא האחו נקודה
אחת השלשית ונק נקודה בחורבא כי שם נאחזים החילוני בנגד ומאחר
לבאר

עד דאתמר לגבי אילין שבט ומחצה מנשה דיסול דאבא
ואמאי מחוץ לארבעה רבעי לחוץ מדאורייתא דאמרו דאמאים על דרך
הר אין מקום שאמרו דאורייתא כולן אדרבן דיסור דאבא ושאר דיסולין
לגבי שבטים דשאמרו שהלכו לגבי יפלגו דס מעבבי את האורייתא
דיחוסים שלא יצאו לגמרי דרך שאמרו . וכן האורים דיחוסים כהלכה
לגבי שאמרו דס מעבבי את האורים דשאמרו שלא יצאו לגמרי דרך
יחוסים שלא מעבבי את מלו ומעבבי את מלו ואין יוצאין דרך האורים
מלשון מעבבי לגבי כל אדם כולל . והנה מוכרח הוא שבשיוצאי האורים
מלשון מעבבי לגבי כל אדם כולל . ומאי שהיה מעבב כאורים דאמרו ומקבלי
דהיה ומוציאי אותם נב מחוץ עמהם ומעלה כפי זה כי האורים
היחוסים דאבא מוציאי את האורים שאמרו דאמרו כבר השאמרו דגעי
שבטים מחוץ היו דגעי . והאורים השאמרו דאבא מוציאי האורים
מלשון מעבבי לגבי כל אדם יחוסים לגבי דגעי שהיה מחוץ לגבי דגעי ומעלה כי
האורים דאבא מחלקי מקומם מכל האורים דאמרו דאמרו כל אדם כפי
מקומו . וכבר כי אמרנו עמנו אל הקדמת אורים דאבא כל אדם
מחוץ . ועוד יש בזה טעם אחר והוא כי כהיות אורים דאבא
מחוץ לגבי דיחוסים ומאי דרך שאמרו והשאמרו דאמרו יחוסים
ומעלה שהם מקבלי יחד ונכללים יחוסים כשאמרו ושאמרו כיחוסים
ונכללים כולם . ומעלה מעלה יחוסים וכן כללות כולם מעלה שאמרו והנה
אמרו הכי האורים היומאו זו מחוץ לגבי דגעי דאו מחוץ לחיל דגעי
הם בחי חמן ומנגנ בכור שנתנו לשמאל מאורבה ומאינם מעוותים
בבחינת האלוכסונים עד שנתנו בשנין בגמעות שיומאי כבר לגבי
דור המדבר בבחי האלוכסונים הם בגבר פנים דגעי אבל אמרו הנשים
שהם חמן ומנגנ בכור הם מלגבי דגעי דגעי יחוסים ושאמרו אחדות מחוץ
לגבי ומחוץ לדור . ומאי יש לזה שהה אמר בחמן שהיו יחוסים כי
המעות היו נב בחי חמן ומנגנ בכור שמלגבי הם מעלה זכו לגבי
בגדע ומלב מי מקשר שהיו באלוכסון בחוקו כי המעות לא בכל גבי
הלא יחוסים ושאמרו מחוש ושם נשארו המור אחר אחר שנהפכו אנו
המעות . מחנם הכאר היא מחוש בגבי פנים דגעי דגעי בכל המקום
שהיתה תחלה הדור מדבר מחוש . והנה נתגלגל כי הכאר
היא בחי רחל נוקבא דגעי שהיתה תחלה עומדת בחמן בחזקה
פנים בפנים עמו ונשמרת בחי כאר . מחנם עכן לגבי עמה
בחזקה פנים בפנים נתקשרו כי האורים מחדרים מה שלא היו כבר
בחזקה פנים בפנים ונתקשרו כי כהיותה אחו כאחו היתה נוקבת אורי
כי יומקה באחור והענין כי כהיותה אחו כאחו דגעי . ושתה בחזקה פנים
ביסוד דאמרו העומדי מלגבי אחור דגעי . ושתה בחזקה פנים
בפנים נוקבת נס האורים שלא אמרו העומדי בגבי פנים דגעי כי

הנה

ויצאת שם הנפש לתוס נפל שלמדרי: והיא שיתחלה השבע סמוך
ונהיתה הנק דור האמורי המשלה ותעשה אויב בשלמה
כי סור מאחרי שכיון זה אל נתחלתוס כי לא היו הם ישראל
רק מבחי רחל שהיא ארץ ישראל והיא העלה שכל הבן הולדת שכן
את רחל נקבל ויצא ולהיות הכנס כפנים עם ויצא כבלה ויצא ותשם
יחשך להם השבע הלריך להם ואל שרה אחר הבלור לה
ותשת העלה ונעשה אל נאמר שירת בבאלה אל שיר ישראל אל הבאה
ויצאת על שלא שנו לה ובל המון שנאלו כסמוס ברלוא ויצא כי הבן
הפסוק האלו ולבן נבאר ותלה שנין כי האורות יאלו אחר שמורה
והם כאר ואין ועונה כסור: הנה בכר נר לנגל אחר הסמוך שר
אחת מלוכש הך הסוד עתיאת כדיוקים שבהם יש בוחלת ויצא והחסר
המונלן היוצאי אל יסוד ראיתי כמוקים החזיר רשות ותשמר
הנה הם מוקים ומלוכי את הסוד לאחת - גם נר לנגל הלוסת
של אחת הם ויצאו לחוץ ויצא ומאלי שיעקב ומסור המורה בדרך
פנים של זה כי אורות זו לפנים אחו ובל שוה כולה מלא בכל - והנה
גם נר לנגל כי גם מלא ברבי הזה מלבאמיני של נגח רעיי ומלבר
שמאלו של הור רעיי ויצאי האורות לחוץ אשר הם בחי המון הנעשה
עמוד בחוו שנאמר בה. והענין הזה כי חזר לבאוה לחוס לי הנה
היה נראה כי כאשר נתלך האורות הסגולים נתצלין יצאו חלק האורות
העמוקי בלי מין רעיי כהשו שם כרוכן הכלי של סוד מאחת שהיה
זה מלבי מין שבו ומשם יצאו לחוץ ובן עלה האורות העמוקי עבר שמאלו
והקעו לב השמאלי ויצאו משם לחוץ כי כל מ ומ יצאו בדרך הקרוב
אלין. המאנים לא היה הדבר כן לפי שאם היו יצאי עלה היה נמצא
שהאורות יתחלקו ויצאו לחוץ חצים מלבי מין וחצים מלבי שמאלו ושאר
הסוד מאחדים ומנו מכל שום הלה בהקשו עם בן ישראל הרעיי
עצמו כולה האורות סוד מאחת עם דור המדבר ונעלם לשארו כלל
האורות כי כל המאדר יצאו אל כי הבדלין לחוץ בנו ובן המאצל העלין
הנה כמובן האורות האלו עבר אחר הסך שלא יצאו כל מ ומ מהם
בדרך הקרוב אלו בלבדו רק הסך ויצאו המרבע כי אורות הימנים
יצאו דרך בב שמאל ואורות השמאלים יצאו דרך בב מין כי הענין
כי האורות העמוקי בהך הסוד מאחת מבב מין הם עומדים בהך
הסוד מאחת עצמו עד הנעם בבב שמן שמאל שבו בחזקן השמאל
של כלי יסוד מאחת ובוקעי אורו ויצאו לחוץ מחוץ הדור של רעיי
לחוץ ובן עלה האורות השמאלים הם עומדי בהך הסוד מאחת עצמו

עיקרו ישראל. והנגלה ששמעתי מאבי ז"ל כי הנה משה
הנה מתן תורה ועיקרו עיולין דיסוד מאוש ולבן הוא מתנס
כמו"ש הנצח דעשאר עיולין דיסוד ולכל שכיתן ל"ת ומצד דיולין
פיקו מתשיך הלון שדיד בזכות משה כנוגע אכל יצא ונתן
מצד שאל בנוגע כי יאמרו מצד שמאל בסוד קסים ומזוכתיו
של אדם מקדיעתיס סוף אדם מצד ימין והנסו. ואמנם
מהרן דלא כשמאל דיסוד ולכל ולבן תתנס כמו"ש הדוד העמוד
כשמאל דיסוד ולכל ומאמנו נמשך ענין סוד שדיו בזכות
מהרן כנוגע אכל יצאו ונתנו כצד ימין בנוגע אל ענין כבוד
הם בחסד כמבואר בזוה"ק לאמור. ואמנם הבאר היא עי"
מרים כי מרים היא רחל נוקבא ל"ת והיא נוהגת אבל אותם אורו
שיהיה לוחתה מן אחור יחזרו עתה דרך פנים ומשיבו שמה
אמרו כי הלבנון עם אורו הפנ"ל בגלם כיחל יצאו דרך הפנ"ל ונעשו
באר כנ"ל כי אמרות הבאר הם אמרות רחל משה וכתובה פנ"
כפנים עם זש"ל אמרו הנ"ל תוזרו דרך פנ"ל והו משל"ל כי הבאר
הנה מרים והנה נתאיך נ"ל מתנות אלו אדם באר מן ענין
בכול שלשתם הארו לאיש אלא שיצאו עי' יסוד לכבא שהיות
משה ובנו הם עי' נ"ל יאחים משה מהרן ומרים סגל אכל השלש
לאשונ"ל אדם לור המלכה וכ"ל המעות הם עי' משה לבדו. ואחר
שמתו מהרן ומרים חזרו שלשתן בזכות משה לבדו שהות יסוד לכל
בנוגע. ובבאר ענין הפ"ל מן ישיר ישראל אתה השיבה הזאת על
באר ענו לה וכו' כי הנה הוא מלכה בתיקון רחל מתחלת תקונה
על סיום תקונה שהוא להכיחה פנים בפנ"ל עם ל"ת הנ"ל ישראל
ונאמר כי כאשר חוזה פנ"ל בפנ"ל מתמעטת כסו"ל נקוד אל"ף
תחת היסוד לזעיר ואחר גדלת משה מעט מעט עד שהוא עולה עמו
לדוקה פנ"ל בפנ"ל עד למעלה וזהו ענין מאמרו על באר ענו לה כי
עתה בהיותה פנ"ל בפנ"ל נק' באר כנ"ל והיא עולה שמו עליה לאחר
עליה ~~ומעלה~~ ומעלה למעלה עד שחוזה פנ"ל בפנ"ל. עוד
ישלפש פ"ל שם מה הפ"ל והבאר למעלה אחר פ"ל באר תפרוה שהם
והו' ~~ובבאר~~ ובאור הפ"ל באר תפרוה ברים והו' וכן כמה שנמצא
כי הנה הנקבה של ל"ת הנ"ל רחל בהיותה אחו"ל באחו"ל עמו הנה הראש
שלה היה מן אחר הקתקן של הת"ל ל"ת ונמצא כי סיום הת"ל של זעיר

הנה האורות היוצאות מן בחר מלבד דרך פני הזעיר הם פנים
עם האורות הראשונות כלי בלי שום זעיר ונמצאו לאחר מן
הזעיר ונתנו לתוך מלא מעשיות כולו מלא . והנה מלאו הכלים
מאיר שהיו נתנו לתוך בידיהם מלאכי חוצה [illegible]
לכן הקו הנה הם חסכים כי יסוד נמצא עד שמלאים כלי
פנים של זעיר ושם התעלמו עם האורות לאור האחרון כלי פנים
ונם לכן פיעוסם והתעלמו כל האורות השאולים כל כלי הקבלה ונמצא
כי בעת מלאת האורות לכן פנים זעיר הם כלולים והתעלמו ואבדו
כחי האורות שבאתו ושבקו ושכשבו הכלים ואבדו לי ואשר האורות
יוצא רק פנים ונשאר בחינת הבחר :

ונודע כי האורות האלו הם בחינת רוח מן הרוח ונשמה
וכאשר מתקבצו יחד ואבדו לי רוחות הנה נתעלמו
יחד הנה אחד הם יורדי כיסוד ונשאר אלקים [illegible]
ומשם עוקשו ויוצאי לחוץ ונכנסו בבעית של רחל החכון ומושב
בנוגה הם לי רוח בנוגה ושם נתנו כל אלו האורות בבעית שלה ואל
לך מלאו . והנה נתבאר כי האורות האלו שהם בחר ומן ונוגה כבוד
אין הם מתייחסים אל אור הישר אשר נכנסו לארץ לפי שהנה הם כלים
האורות של מאיר אשר נשברו כחי הנקבות שהם יוצאו מי האורות
של מבחר שנורמו להם בעלות לחוץ בגלל ועתה צריך לבחר אין תחלה
יוצאו מי משה מהרן ומרים ואחר תורו שלשתם בזכות משה לבדו
בחשבון . והענין כי הנה בתבחר מצלנו אין משה ואהרן שהם הם
חכמתי יסוד ומבחר כי משה בנו הקבו וקבלת שהם מחוריים כיסוד ומבחר
ומעולמי כיורין ומהיד ומילוי יורין בחכמי פנים כיסוד ומאיר מבחר
אהרן הוא עלה הקבו שהם מחוריים בעשובין ומחוריים מלאי כיורין
כיסוד ומבחר . והנה אנו מוצאי קושיות כבכרי הגל כי פנים מ מוצאי
בבכריהם משה בנצח ואהרן בהוד ומאו אמיד בעל הישעוריה
של יום הושעת רבא והה אנו רואי שמשה הוא לפי מי שהוא בשמאל
שהוא הן הוד ואהרן הוא בהן כיורין שהוא בקן הנצח . מבל מסך
זה יתבאר לפי כי האורות היורדים כיסוד ומבחר ויצאין לבבל
בשמאל והאורות השולטים ויצאו לבד היורן ונמצא כי משה פולו
כיורין ובשמאל וכן אהרן כולל בשניהם הם מוש בזרוע ה ומבחר
בגל ה הוא אהרן ומשה הוא משה ואהרן נמר ששניהם שקולים
לבבלת מעלת בחלת ומיא כאשת והכן זה . אמנם אנו מסופק
איך שמשה מחוה לגל מיזה משניהם יחד עיקרו כיורין ומיזה

עיקרו

רבו עמו וגל שלו כאר עמו לה סך לאריך לאחרת כבעליך וכו' כאר
חברוה שרישי האלהים לה אלהי לעלה כרוה נדיבי העם אלין מכאבין
וסו' כי הענין פי הנה ענין חברת השאר הזה להעשות לה ביתם נעשה
עי' ישלם שהם אלהי בסור ויכן ה' אלהים את הצלע ויבאה אל האדם כל
אבא ולא שנאלוה והעלוה שזה בשוה בכל קומת זה פנו כפנו אשר עי
כן נעשה הנה הראשון אלה כחי היסו' שהה כנו' ויש כאר חברוה שהם
אלין אינון אלהי ואתם הם לא עשו רק כחי חבית המקום ההוא בלבד
ואהב ברוה נדיבי העם היא כחי נתינתם כה האל בתוך הכאר ההוא
אשר ענין זה יקרא כרייה והנה כחי נתינת זה אלו מה היסו' שלה
הה עי' החסד והנכו' של איש שהם כ' הירים שלה שהם חמש חמש
אצבעות שהם סור ה' נבורו ונצלם הבטולות אשר אלוהים לאדם
ונעשו כחי אין נוקבין כיסו' של נוקב נעעיר וזם כ' והיה בתבואות
ונתנם חמישית לפרעה ול' הירות וכו' וענין ידות אלו נתבא אצלנו
ברוש ייחורים ושם המלא יחור א' שכל אותם השאו נעשין בסור
יל יל ועש נם תעיין ברוש כיאור ואתו הלת הישין אהנלם בהש
אלהית האינו ושם יוכן ענין זה ואתנם סור הענין הוא זה כי הנה
כחי כ' זרועו ראש נעשי כחי חותין אלהי ונם כחי תכין עבדין
נחשין נבוזין ויהיכי לבתר אלהי נעעיר בסור ועתה שלו כבורנו .
אבל סור הה' אצבעו' שיש בכל יל אהם אין שם חקומם . והנה כ'
ידות הלת הרוויהו שקילן בארא ונק' יל' א' בלבד על כל שאר כחיותינו
שנאמו עליהם באדר בכא נם קבע ובעתיקא ליתן שאלת בהמי
עתיקא כולא יחיעא ועל כחי הנה ענין ה' אל ידיאין ולא כהי עינו בלשו
רבים ואתנם אלהי לבל א' אהם יש לו כ' ידים ונאצא עתה כי באדיך
והאלהי יש ה' ידות והנה היו החמשית שהיא אותה של הלת הבולה
ואב' ידים אלא שעל יד כנו' עליה נאמו ונתנם חמישית לפרעה שהיא
איתו הנה' פרעה ויתן אתנלה ואתפרעם כנו' עזוה והענין הוא כי יד
אלא ידיה נעעה ברחם יסו' האיתו והנה היתין כולה בשאאל והשאאל
מיתין ובאו שה' אצבעו' יד שאאל באדיך הם כה' אצבעו' נבורות כן
ה' אצבעו' יד היתין הם ה' נבורו והם סור ה' אותיו ונצלם שהם
בטולות ואלו נהיו שם בהם יסור איתא ואהם נעשה הבלי של יסוד
האיתא להבנם אל שהם אתנם כ' ידות הלתהם של אלהי יהיה לכם
וכו' והנה עד שהיארנו כ' זה נעעלה באיתו יפוש נב נעעו בנוקבא

שדות כי האדם שלו ואדמה תעשה כי הנקבה אשר הוא בסוס היאי
אלה ובאשר אחר תעה להיותה עמו בפני כפני ועלתה כל שיעור
קומתה לא נעלם כי אדם שבה יודע אחר כאחר היה ראש שלה מתחדש
עתה כחי הלב שלה ואותה הכחי שהיה לה יתעלה מלקום הפה הדעלון
אלה חזר להיות עתה כחי כי הסור והחס שלה ונעלם אור שלה
ואבון עם סור שלו וזה היות עתה תשמיש נקי כתבה כלשון אבלה
כבוד מקומו וכן לשון ריבור כפה כאש כבתבו סב פרשנה
ראה מלכה אחרו לה אדם גויבו של זה וכו ואחרו כנת מלי מלכה
נפתה ומו וכן בכתבו כפי אעני כאשה ואוכלת עמו כלל
שבת מלי ואוכלת תשמיש וכו וכתבה נקי לשון אבלה כפה כאש
אבלו רעים שהיה זוות עלין מלאי כבר כבוה כי ויקרא וסן כתיב כן
ירך אשה מנאפת אבלה ואחתה פיה ואמרה לא פעלתי און וכי הפסד
וכן כמה שנת אצלנו על אש כזה כאדרת נשא יתיב על כרסיא
דשבטין לאכפיא לון וכו ועוש כי היות סור אשל כאש על חוד
כי הענין כי יש כחי שמות אלהים של קדשה ומשרשים נמשה עד
הקליפות הנקי אלהים אחרים כסור אלף אלהים על גויים הנו כסמא
ומשפטים ובאשר עון בגם הקליפו נבלים זה כזה ואלו כאלו עד
שאותם כחינו של שמות אלהים קדוש עלונים נבנסי בעקבות
עין שבה כסור הנכורו אשר שם כיסור אלה וענין היה בלוקה
של שמות אלהים הנו כיחד נקי כחי כיאת נחש על חוה כי אם שתלה
בעת הרצון היה מזרוע שמה כבחי היסור והתיב השלון הנקי פלא
כנוגע הנה עתה היא מקבלת מן התיב האחר חיצון של אלהים
הנקי נב פלא הנמוג כחה ואחרה לא פעלתי און נמוג כי היא מאמלת
אלה קבלה שבע מבעולת הפלא חיצון ההוא אשר בו נבלים הקליפו
הנקי מן רע מן התיב העלין הקדוש כלו הפנימי אכל מן הקליפות
נבנסי שם מן והה נתבא איך הזיווג נקי כלשון ריבור וכלשון אכילה
והסיבה היא לעשה הנל כי פה שלא המשון בהיותה אחור כאחור
נעשה לה עתה בהיותה פני כפני פה הקחתון בית הפס מחש
ונודע כי בית הדחס שבה הוא עמוק ונמוך הכאר הנעשה עי
חפירה ומנגו כולם כיסו הבר . וענין חפירת הכאר נמוג כאבהם
ויחפר שחפרו הכאר הם ולי כזה . וכמו שתי כזה כי ויש כפ

רפו

שער ארון וכפורת

עוד נראה עוד בחינה אחרת איש כיסוד הארון שבתוך
ואור הארון והאור היה הנר הארון וכפורת הנזר זהב
אשר עליו והכרובים אלוהים היסוד הארון הוא נקרא
הנה שבתוכו אשר יש תשובה נוכלת חכמה אל תעלה תוכה על כי
הנה חכמה מה שנוכל ומאנו ומורר ומטה הוא תוכה שהוא היסוד
שלו והמקשה הנה לא יש יעקב היוצא מן הלבנון היסוד הקדמי
בגל יש הוא נקרא הנה ואין אנו עתה כמו אור . ונחזור לענין נבר
כי הנה מארנו כמו קוראו כי כאשר החסדי אשר כיסוד אינו נוצאי
ומתעלמים מן הזרה לא ומטה אינן חצאי כלתי לבוש אותם
הם נוקבים עמהם אורש מן יסוד הוא עצמה ומתלבשים
בו ואינו נוצאי כלתי לבוש . והנה כיאור עצמן לא יתקים לבוש
זה הוא כך כי הנה מי היסוד הוא אינו פתוח מאשר לנוה
כי אם יהיה פתוח לנוה יצאו חסדי הגלוי נאור ומטה ומתפשט
שיתלבשו בהם החיצונים וגם יש החסדי העליונים שלמעלה מן הזרה
הפתוחים יש הם ירדו אחרי הסדי ויפלו ויצאו לחוץ ועל כן המאצי
העליון יתשרן שהיה הלבוש היסוד הוא אינו כפי היסוד הוא מכל
עצמו שלה ונעשית שם מה לבוש ומסך כפי היסוד הוא מכל
אינו מתקים נאור רק הארת לבוש היסוד שלה כלבד והנעשה
הנה שם פיוס הסדי האחרונה שבאינו כנגד ונמצא כי כאשר
הנה שם פיוס הסדי הקדמונים מאשר ומחוץ נוקבי עמהם הארת הלבוש
ונצאין החסדי הקדמונים מאשר ומחוץ נוקבי עמהם הארת הלבוש
הנה הכל ומזה אינו יודע שמתקים רק חלה אוכל ונאור
רק המסך הנה כלבד ונלמד עם הלבוש המסך הנה
המסך הנה כלבד ושמים שהוא הוא ומשון עמו ומשון בן החסדי אנוים
לא אוכל ומקים שהוא הוא ומשון רק מאור . והנה עי הנוקבים מתלבשי
בו שאינו רק המסך ומשון רק מאור . והנה עי הנוקבים מתלבשי
בלבוש הקדמון הנוקבים שולטי ונאחזין בהם לנוקבים מתלבשי
בלבוש אחר כנודע שאין שם אחיזה אל החיצונים . ונם עי
המסך יש אשרי שאין ומשון בכל היסוד הוא אינו החסדים
הנוקבים מתלבשי ונצאין רק מן נעשה כמו קוראו כי מה שיונצאי
הנוקבים מתלבשי ונצאין רק מן נעשה כמו קוראו כי מה שיונצאי
החסדי הקדמונים ונצאים מעבר שם שם המסך אינו רק לפיבת הנוקבים
הנוקבים מתלבשי ונצאים רק הנוקבי ונצאין רק המסך אל
המעלה צריכים ומחוקים מאד ולכן הנוקבי ונצאין רק המסך אל
אחר שיצאו הקדמונים נשארו העליונים מרוחים ולכן אין צוקי הם

דלת כי הנה ה' ידות הם והם יו"ד א' של אותו כולה תוכ' ידות באחרון
ונעשית תג של רחל נוקבא דלת עד הכל. ושור יש ל' ידות באחרון שהם
שהם כ' ידי דלת וכ' ידי נוקביה ועליהם נאמר ואדע הידות ידיה לכם וכו'
והנה העולה חזה הוא כי אלו הידים כולם הם כחי הנבורות וכאשר
הין מתנבר אצרולה הם בהם וגם כ' ידיכם ותים אלאו ודיותם שתי
ראים הוא כאו שנתאצלו כל שוקן הם הראים כאלם וכו' כי דלת יש
הוה כאלקין שהיא כנ' מוה ואות אלף שבאולי אות ואו של הוה הנ'
היא כחי שם אלוה של דביקה כי כוונו כזה. א' אלה אלי אלוה זהו
כנ' לם הנאצל כי בהם הלק אלף הוא של אלוי הוא ועולה לעולה בבינ'
אל שם אלה נשאר אל ואלף זו נם היא לם שנ כנ' הרי הם כ' פשוטי
לם לם וזה כל ענין כ' שאלי אדני פה יקשו לי כי כשנ הידים הנעבדי
יקשו פה לי שהם כ' פשוטי לם לם הנ' הנעשי פה כנ'. ותאור לעשן
הראשון כי הנה כרייתי השאר שהיא רחל היא כחי נקודת עין כיסא
הרחם שכה ששם הם ה' נכו' מנצף שהם סוד הין הנ' חשק הערות
הלק כאר חפרוה שריש כרוה שהוא כחשק ואלו נעשי עי' כ' הידים
חסל ונכו' לאו ועליהם נאמ' כרוה נדיבי העם אלין אינון אבהתן וכו'
והנה אחר שנתקנה כל זה התיקון כיסוד שכה כנ' שהוא ענין חפיה
והכרייה הנ' אחב נכנסי כה כ' ראשונו שהם האותי שלה הנעשין
אכחי נהי דלת כנועה ואלו נראו באות כאחוקה כל יסוד כמשעבדים
כל נצח והוד ואז ראויה להזדוג עמו כנ' כפנים. ומש התלה עלי מאר
ענו לה כלומ' סך אתריך לאתחברא כבעלך וכו' כי אהבי כור הזה
נאמ' אל האלבות הנ' רחל הנ' כאר ואומרי לה אתה הנ' כאר עלי
מל העלי מיין נוקבי לעולה כהזדוונך עם בעלך כ הרי כבר נתקן
היסוד שלך כמש כאר חפרוה שהם וכו' ואב עלי כאר ענו לה הוא
והיא כאר חפרוה שהם וכו' והנה כחינו כיסוד כאבא עצמו כבר
נתאצלו כחינותין איך הם כשלשה נלות מלשה שהם לת מלשה שתי
הכל ועש והוכא ברוש הקלוות יחידות ועש. גם כחינות
מלשה ואחרן שהם כיסוד כאבא נתבאר ברוש מלשה ואחרן ותעא
נגב ואכיהוא ועש:

ונבאר שרש אחרת שיש כיסו של זית והיא מחי אפריסין
ונפרי הנה נודע בו היסוד יש בו ב' אותיות זה
עץ זה ובאותיות הורתן העלה והיא העור הראשון הישלין והחלבן
ואין לו יש מחיצת עור חלבקתן רק עור א' לבד ואז אותנות עשה
היסוד לבדו אבל היסוד שלהו ואזרו שבתוכו עריין הם מקומיים
ואין אותם ונאמר לחוץ כי ב' העורות אשר עלין מונעים שלא יהיה
אבל עשה היסוד שבתוכו כנגד אז יכולים האורו שבתוכו לבקוע
מחיצת השמה שלהו והאיר לחוץ דרך לרבי חפני העשה לפי שאין
שם כ' מחיצות כאלו שיש כיסו שלהם והנה האלה זו מיבנה האיר ל
היוצאת אבל היסוד לחוץ רק האדה זו היא כחי מחדרת היוצאת רק
לרבי כותלי כפני כל השמה עצמה וזו שמשמת ההאדה היא כחיצת
אפרים כן יוסף כי יוסף מחל היסוד שלהו הנה אפרים כמו היא
ההאלה היוצאת מרפה לרבי השמה שבו. ושבחתי אתן בשמעתי
מחוה גל אם הנה אין ההאדה היוצאת מלבדי השמה לרן פשוט
אז דרך אחור. והנה אפרים לרוחב אבר מי כי הנה הה נבו
מונגר שהם כנגד אבר עם הכלות הנה הם בעמה של היסוד
הנגד כל שהוא כנגד מי. וזהו אבר מי והעצן הוא כמו שנת מצלנו
הנגד כל שהוא כנגד מי ~~והוא מבר מי~~ יש בו כלות ה' חמרים
כי היסוד עצמו הנגד מי. אבל הלשון שאבר
ומצר אינה כל א' בלבד מי הרי כנגד מי. אבל הלשון שאבר
אחת הם נתנו בעורת של היסוד כנודע כי ששם נתנו
ושבבו הבעת של רחל אשר בנגד לפי ששם הם כנגדי לפיכך
הנגד ולכן יכולות לבקוע ולצאת דרך השמה והנתן בעורת הל
וכבר שעם זה. והנה אותה ההאדה היוצאת מאלו הה נבו
ולחוץ הוא כחי אפרים. גם הסתכלתי אפרים אותה על
פריד ורביד ובשל ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני
אלהים ונודע כי הפריד ורביד הוא כהכנסת העורות ולי כה

שער האונאה

ונבאר דין האונאה ומה יתן בענינים דלים שיש
בזית הנה נודע כי הה חמרי אשר
כיסו ראיתי הנה הם מתקשרים כזית ומחמר שכו עד היום
שבל אבל הה נבו יוצאות כיסוד דשעיר בגל מעצן אפרים כן

יוסף

בקיום המסך ותלוה [illegible] עד שנתן שחסרו של אותה עצמו כן
יהיה הענין כיסוי עצמו לאמר כי כשיוצא אחורן אל היסוד באותה
ההוויה יותר ארוך והנה הוא מוכרח בקיום היסוד המסך שלפי
היסוד יהיה באותה ובאחרון כשיוצא אחרלכש המסך יהיה ויותר
ואתקשטו ולבושו שמו כי אין אמת [illegible] אלא אחרון
ההלכשותיו כאלו כלולים:

ועתה נבאר ענין אחרון והלבושים אחר שעניינם הנה שמו
אחר שיוצא אחרון היסוד באמת אחרון היסוד
באותה ואתקשטו אחרון אחרונו לשמה זהו כחו אחרון הקדמה כי
הוא ואתקשטו באחרון כמהות האחרון וכן אחרון בני הוא עצם
והוא כבני עד וקבל שהם אחרים משמו ונולדו והוה בלבן
אשר כיסוי אמת בגל כענין אחרון הבחן [illegible]
[illegible] ונמצא כי כל היסוד עצמו שלאמת הוא האחרון. והאורות שבעצמו
הם נחות היונה שבכתר והלבוש שלוקח מיסוד באותו בגל הוא
הכסות הפרוש על האחרון. והנה הכסות כבר תשמע הענין כי
כי האורות כלי מאותה ההלבשות באותה בגל שלשתם מאחרים
היסוד באותו שהוא הנמצא שבהם והנה הנמצא הראשון יהיה
המלך יורין שהוא בני לה ואחר הבה אחרון יור פעמים הי
הם שבהי שלה כנגד. וכהור יש מן יה כהדין שהוא כנגד
ל ואחר הבה אחרון יור פעמי לה הם קן הבי בגל כהור וכיסו
יש לה מאלפין שהוא בני כנ ואחר הבה אחרון יור פעמים הוא
הם קן הבי הקמו כיסוי ונתבר שלשתם שהם גלה ונקמו
הבי תשיגת המעלה. והנה זה הלבוש באותו המעלה
על האחרון לפי שהוא נתן כפי היסוד עצמו והוא נכנס ונמצא
אחרון אחרון וכחי זו הוא נתן אל היסוד שעל הכסות ונמצא בשמה
שמעתי ומאלה בגל כי זה הוא בני אלף לבד אליה ומבחר הרעיון
כי שם אליה הוא בני כלא ונשם עמד אחרונים מלוים [illegible]
כענין בגל והבי אלין שם בגל. ובלא לשם אליה ושניהם הם שמלמעל
ולכן כמלתיר בראשון כי שמות הנלו אל מלוים ואליה הי

ובכלל

החמר שבזעיר שהוא כנגד עמר היו כולם כפולי עמר מלאין אדמין
ומה זו עמר מושקל והמלא כזוהרי כל אשה ואשה דקה עמר
אבנא למשקל כי כל זו ומה הרי כי המשקל הוא כפול היולין
שהם הנה אבנים משקלן כהם ולכן הויה כולן יורין מה משקל
ועוד כי הנה המלה על חזיה ליחין אחר שהפיר הוצאו אותו הדוויה
הקשות שלו הלוין כמה מין הדבר עשה ל מה הם הקם ועם ל
הכלל שלהם הה הם כנגדו הקמון המשקל הבבה הכל הוא
עם המין והלא כי הנה שבמדבר אשר נשבר אחר מלאכתו אחר
מן הין הה הפרים והנה ועל החסר הזה המוקשה כנגדו לזעיר
יהין כל הה הפרי כל מ ומ מהם שהי נכון שהיא כנגד כיון והיעון
כי הנה ברכה אבל חסר מהם הוא הזיה הנמה ליורין ומוכר אין
מוה הלין עמר מהמקום כל אחר וחל מהלבן אחרון וכן בולהו הוא ריין
כנגד כהמרוצה הקיקון רבה נגא ולכן עם המין לשון מחפר בי בפתר
המין מלכון נכון ויהין שנגלהן עם הדבר עם מין הוא כתי הויה
החפרי מלבשי כיסוף לאחוז כל כדרום מפרים שם ומפ ל והנה
הכסוף לאחוז הוא אהיה לחלוי הדין כמדבר שהוא כנגד לנת המין
מנין עם הכולל והנה לשון שהרו בעתי הנכון כמ ולכן נרחוקה
כו הנכון הרחקה הבין מלגע פנוש כזוה נגוקה הרי מלבשה
בשמלה ולכן כהקמה מהה הרי הדרים עם מלגע והין שהם ריין
המין לכו כנגד הרי כי מין הרחבנכו הכתי הנגד עם מלה הוא
מלגע הלגע שכשר אשר מלגע עם כולם כתי מלה לפי שהקם כולל
מין ל המלה שהם יד נרולה מהמינה ויד חקה ומשמלה ויד רחוקה
בלמלעתה והיד המלגעת מלגע עמה הוא מין ומשמלה ומין ל
פעמי לי נעשים מלה לבקה עצמה ולכן כתי מלה הוא סקלה ומין
מלה הוא הוא כל הויה לו ריין כלולה מן הקשה והמלה ומלה
המלה שהם מלה מלגע נגוע ה והנה הוקה עם מלה הוא בחוש
כהקמון כי מלה הוא שם מלה הנלקח לי שהן ומלה עם ל הם מלה
המין מלה והמין בלבי פתח שהם חסרי מלקשנו כלל עם הם
נגולה מלקשנו כשם מלגע נגוע ה והנה שם מלה המלכו
בלגע מלשון המלה חסרי כפי סדר הנכון שלם הוא שם מלה
כל מה אמר מלגע לשם כלקה והיה כמשם מלה לא ה והנו כמעמם
מלהלה המלגע כמלגע מלגע שלו המלגע מלגע הקל המין מלה
כי מלה הוא כפי החסר לפי שם הוא שם מלה מלה מלה הם מכו כנ

ומסתכלי לתקס תשס כלשון הלל ועצמו האחרונים המשמון ומרס [illegible]
זה. והנה קרוס שאלו התוס בכורות לבו אל לשון הקדמון לריך שיתקן
הלה עם החסרי ולא יהיו ליה קשי וחזק ואמנם מיתקס לפ עי החסרי
הקדמונים המעולים כי המוכיחים אין אליה אחר אפי לצרך שאלון ומחכש שלוקס
ועוד טעם אחר כי הנה הס שאולי לשאלה ואינן יכולים לדע לאמר כי
מחיצה לי היסוד הלאמ הס מעכבות אותס מלדע שר היסוד אותס החסרי
המעולים ראשונים כי הסנוכה הלא היא כי הס הקדמונים ויכולים לדע שר היסוד
לדעתי שאמרו שאין לנס מה לעשות בהס לדע והשעיר הוא כי הס
מלמדים ומכולים לתקן אלה הנבדלו הקדמונים כיסוד זעיר. והנה נודע כי
ונמצא

ונבאר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כתיקונו כי אין החסר מתחיל אם זה אל אלף ומן גבולין כל היא אמצע
אבל אונן הוא בסוף הנכר כנל ומשקל הוא ברגל אחרון המשקל
האחרון המבריע כין כ בקבוץ האלפים אחים חסר ונמצא אחיו יודע
לקשרו עם הנכל . ותחזור לשון בי הבר בחמרים שאמן יש כחים כחד
אינו הארות תלוקין אין אחד ואחד כ כמו הנכ אחים אגב ביון ואגב אחים
הנק אבר בשמאד ומכמשקל ומחמלין כמו בכל לחמלך היוב אל
החסר אברגה לחלקי אנים ולכן בכל שהוא חוצר . והנה בי אמר
נשקלת אמשקל שמא אמרתי אמרתי אמר אגב אמלכבר לנ אל שאם ביון
כל כל כנל שלש אחים ויהיה סה הראשון אחים כשלש ראשונים
המכוסה לעולה אין הנחר וכל כל הקתונים יהיו כשלש שלשי
המנולים הקתונים לעשר אין הנחר ב ואם יתחלק כאחד שהיות
היותר כמתי אלף אחרים כשלש אחרים ואם אינו אם לא יתחלק לנ
אל שלשי שמן לי כמל שלש . ואם אמרתי הקשרתי אשר אחרים
המלוי אם יל אחרים כשלש ראשונים המכוסה וכה אחרים מלוי המלוי
אחים כ כ לי הרי בכ אל שלשי תחרעי המנולים אם יתחלק כאמצע
שהוא היותר כמתי לין אחרים לא יתחלק לנ שלשי עב כל
שלש אחים ואם לאחרים אגב אחים נמצא כמתי לין בנכ אנכי
אם חסר גאוב בי הרי בהתחלקים נמצא אגב אגב נמצא אגב אחים
הוא לנ חסר והכן זה . אחרים אמר בי הכל בחוצר מלא אחים אחיר
ומשקל ומאמן אחים מכתי הוצרת מלאתי המלוים אמן שאם לין
אונאה כלל כי המלוים להתחלק המלוי אמן אם לא נתחלקו חוצר
כל שהוא אכל מכתי הדיוד כמשמעו כלתי מלוי אל אגב יכולה
להתחלק לנ שלשים אמן כמה שנמצאר ולכן כו שייך כין האונאה
הנעלם וכמתים כי לעשות לוקח ותלך תשתנות מאון שנכאלי כי
ולכן נמצאי שרב כתי המלאה שהיא כחסר הנוצע אל הגבה אל
לא כמתי דיותר הוא כמשמעו שלמי מלוי כמומלר אמלע באה המינ
מודגות יש בשמאלי הנכ כרגוש הגה :

והחלה נבאר

מה הוא המוכר ומי הוא הקונה ומה השלש
הנלקח לשמלו אין אחיר הוא המוכר
שלשי הקתונים הם כתי הלוים כי הראשון מקבל את המכר ונקרא
מוכר האמצעי כי כן מכר משמעו מלמעלה למטה כגרוש מכשמו
הקתונים נקרא ומכר המשנה ומאמר את המלוים ומשמעו להמכר המלוים
והנה שהיו הקונים כמשמעו אין שאלה לזה אחרת ומסמך הקונה כמשמעו הוא כמו כו את מיכשל
להלקי

מי מיכשל התחלק כמשמעו
המוכרת הוא שיאמר זה לזה מוכרת לזה
מי וכו

ומי הקבורה ונשארו
מלאכותיהן ולא יהיו הכ
קשים מלאכ ומצאן ו
הוא כי יודעי החסדי
המלכותשעי וכו

ומי הקבר בדרעת נקמיה החל מבוקנו ומנוקי שחסרי המלכותשעי הלא עתה נלא
עד היום ולא כנודע ומכם שם בסוד הבלה בהתלשך הדרכים בהתרולה
והמחוקק אחר הנכון אשר שם שם אלהים אין בדרכיה ולע כי אין כח כל החסרי
הלאיר בנכון והמנוקים אלא בדרכים תנולים כי אין אין להם מחיצות הכל
של יסוד ולשון אלא יקפבנו ולבן ורבינו יסוד לתוך הנכון אשר שם זמנה
כולם אי אפשר שיתקיים ולסבה הנה לפי שאין כל החסרי מלכות רק שלש
חסרי בחוק שלש שרש מלא ומוד וכ שלשים המלכות ולא כל החסרים
של אמצעי ושלש רחסר השלמים אינם מלכות ואין בהם בחלוק אחר
ובאמרו. ובמלא כי אינם כולן לחוק ולוק תשלמלא שבם בראשונה
בחוק שלש. ולא הדר אין הראוי שיתקיים כ בכדרי שלמלא ולא
חסרים שלש אחרים אי אפשר כן אם לא בהתנלות בם השלש השלמים של
הלק ואין יהיו כ חסרי שלמות מנולים ומתקן כ בכדי שלמות בהתנלות
הוא תקון אחרים הלא כי אשר שיתקיים על המשל אשר בהתנלות
ולשלמה שבי שלשי המלכות שבו שם שהיה שלמו מלאה לפי שאין הדבר
הכלל שלמלא בחסרי שלשו ושלמן דבר אין הארת החסר והשמן הדבר לא
הדרת מלאה יוד ולשתוקת רק נפשה מלש. אבל כמו שהיו שאר שלש
העלמן של אור החסר בשרשו ולשלמה הכל הלק כאשר בשלש העלמן אלא
שיתקיים שם מלאה כל הסוד אשר שם מלאה מלאה ושאר שו
שאר שם. ולאחרון הלא ולמה לעולם כמו בסוד בלו ולא יוחקו כ בכדרי
שלמות בכל אחרים. ולא כי הוא הבחי הראשונה שהיא מ נקודות מבוקרים
לשלמה ונה מלאה לעולה הלאיר מלאה בחוק הלשקוק והוא סוד הבלה
וש פעמי שיש מלאה כיתר על שהקוק הוא מלאו הדר הנכ שמתנלה
בם השלש כולו השמן והנה זה מתבטל אחר זמן נגד כי עמו מבקש לבי
שאינו מתקיים אלא מתבטל אמנם אינו מתקיים אלא כנ זמנו לכל אשר
בראה

ואלו הם

כ זמנו שמתנלה בם השלש העלמן ושמתקיים בעמ
אחרת מחוה זל אלא כי שהשלש העלמן מתנלה לא
אלא אמנ בם כ החסרי של החסר והנכון מתנלים שמו ומלאו כל הה חסרים
מנולים. אבל פעם אחרת שמשתקיים רק פעם שמתנלה בם השלש העלמן
הלק אלא אחרי שמן נלמי לאחסרי הראשונה של אחר זכנו והמשכל יכין
מעצמו כמה מה שמשאר. יהיה כ המנוקים הנה הם אלו אמים הלא של יה
הנוקמים הנה לחלל כסוד ושלמה אלהים בהתנלה אלים שהוא כ
כסוד מה שמן מלאו בכוונת חלק הבלה של שחרית ראחל בקול רם כי

[illegible]

ועתה צריך [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

שאינם ירדו עד היסוד אלא אם כן מקום המעלה למעלה שהוא כבר אלא
הקשתות בלבד ובה יעמדו אלא אשר תשים ולמעלה הוא מקום המעלה בגד
וכאן שאין שם מחיצה אל יסוד הלוח לפן אינם יפה מאד אבל יסוד הלוחות
ועוד דם נשארו למעלה בשלשה פרשת בלבד אינם מתקשרים למעלה כי
מלמטה הרבה כיסו אלו ואחד כאשר נמול בורגן הרבה הדיר ומתקלקל
משם מלמטה בונה הנה ואין ארבע חסרים הנה ומתקשרים כתקומם שהוא
שבלבד ומלמעלה ומלמטה ומלמעלה. בכל חסר מקום היה הנה לא כגל. והנה
הנה בלי כסף בונה ב המוקם אל ב חסרים אשר בנצח ובהוד הם בנין כן
ב אלשל כבר הנה אל חסר בלבד הם חי נקודה כי הם העליונים הם
מוסגר בשלש העלין כגל אלה בהבעלה חי וכן יהיו כנ"ל ע"ל אורו מונים
שהם בנ"ל מן משמנל ואז הוא בחי לונאה פחות משתוקת שנקרא
הוקת כגל ואם והוא בזמן קיום המלוה המלה בבריתה העלה הנה
אמר מקבלים ע"ל אורו חסדי המנולים שהם כנ"ל מן משמנל הנה
בשנה בי יקבל ובר מתעבר קליפת בונה מקה מל ובאשר הערלה
קליפת הבונה מחזקת שם מחות העומן ומנקת מלמלו הע"ל אורות
המנולים מיקרי חש מל שהדרה הקליפה לקבל אור מן מל הע"ל.
ונחזור לענין כי הנה עי המלה שהוא בריתה העלה עדיין הע"ל אורו
הנה המנולים לא נתפשטו רק בכ"ל בחינת הקשתות ומקלה והור
אבל עדיין לא ירדו כיסוד עמו לזעיר:

וזה ענין ד' אותיות

מלה פירושו מל יה כי מל הם
ע"ל אורות המנולים ויה הם בחינת
השלש העלין המבוקה ולמטה כסול הקדמה נב נשה עי יה ועש
ולכן המוחל שיכון בזה בעת בריתה המלה שעי כן יתנו מל
אורות הנה למעלה כמקומם עד הדור הנה ויכוין שאותו על המלה
שהוא מל יה כמו שנב עמן יה למעלה בענין הבריעה שם הוא
פרע יה:

ועתה נבאר מצות

לברית היין כמו זל שהמלה
שעונה כוס ומעגל שהיין כמ
לאחר הבריעה עכו נמצה תחלה כי שיוכן היטב עם האור כי הנה אלו
הע"ל אורות שהם כנ"ל מל אלו מתנלים תחלה ויורדין כיסוד ואחר ירדתם
מתחתיו ונכנסו אשר שם ואחר בעמ שנתקלקל בם שלש העלין בתקון
ויהיו עתה אורות הם: הם אורות הדרים הם הם מוכתי שלש העלין
ורדו אחר עדודים ומתחיקי חלק מן הנקודה כמו שיתן והנה אחר
שני בריתה העלה נתנלו ע"ל אורות כמנין מל הנה אחר ע"ו שבבת
היין ירדו אלו הע"ל אורו הנה שלא נתנלו רק כמקומם תחתי ע"ו בריתה
היין ירדו עד היסוד זעיר ואז מתחיקי אלה הנקודה אשר שם ומאירו כמה

אין מתנאים גם החסרי אמתות דינו ואם כן נמצאים אנחנו נאמרים ושלום
אם לשאלה כנגד חלק דינו ושם גם בטעם הטעם אחר שאלו אפי שהיה סוכת
כיסוי החסרי היה הוא כזמן שהיה שלמה ויהיה הכנה על המקום
לשמיעה כך היסו אלה הוא לשמה והם מהרבי בתובו מאמר
בשאמרה נוכלת על שנים ריק ריק לקרוב השמות בגרסה מאלו
הי אלוס מתי מאמר מאמר נוכלת ריק ריק לקרוב השמות בגרסה מאלו
היסוד שלם הוא זמן כמאמר כן כ פרק ומאמר דבר אחד לשון
אשר יש שני חבור ודבק דינו והיסוד בסוד הדעת דינו מאמר ב פרק
מאמר יש עצה יוד שכה אשר יש בה חסר ובו דינו אין מאמר
סוד של אות מנע עד שם ומאמר כי כל החסר של הקדש דינו מנוה
כל כל יסוד מאמר והה בחי מהה שלמה החסרי דינו והוא בשלמה
הלם מינסה רוסלת לק של הקדה לסדר לחגלה בגלי זמן הישר
היא בסוד הספרת אשר בשמה מאמר אלנו שם שלום מאמר
נה דינו לשמה מהקמן בחגת דינו מאמר מלכי בתנו מלוכות
אשר שם מקבלים סוד מאמר מלכי החסרי לחגת דינו נב
זמן ג הוא בחי מצות המילה הפרשה סודו שבב מיהוה עבן סוד:

סוד מצות המילה

והפרשה דע כי כשלה בא ישראל
אשר מלך ישראל מצות מושחת בכל ומתב על הפרשה ישראל מאמר
יהי על שמרת מתנאים גם הישלש הגלון וחסר שבחגת דינו פרשת
כיאולם הנה נתבאר כזוהר ג ויקהל דף ל"ג עד עמן הלפורת ומלך
ישראל הנה רקה הנה הלפת מנה בסוד שמן המשחה מתוך האש כמין
אחרי המשחה חש ומתנלה מלו ומהן מלפנא מלו יהושע וכו דינו ומעמד
אמין בתן כיאורו נאמר כך יאור עניבא כי הנה הקמלה עם שמקשמו
המסרים שמה בשמקצוקים בגדע הנה מלת הנעלה שהיא הלפת הנוה
חופפת מאחזת שם כיסוד אלן שבכיב חהו ונגה לו מכיב ושרשה
הוא מלן הינגר השמאל שכיסוד שהוא משפע המוחות ושופכים
מוך הימים מלמן המצוה והקלתו כאמרו בברכה כי אוה אלהי
בעמן המלאו הנשמה ומתמין חמת מגש ולפת נגנה השמאל
בצבר הנו בלחצת שם וסובבת מלת היסוד הקנאה ומן מלמד
והיות ערלה זו חופפת עלה ומשמלין החסרי ערלי עד חומה כל
אלת ינקין הלפת מהם ולא יתלחצו כאורו הנכון הים ועד לא כי

שאינם

כי הרי נתוספו עתה כ' האורות כיסו' א' הנה הלה שלש העלון של החסר
והכ' הנה הלה חסרי המונלים שהיסיר שלשה חסר הקה נחסרי נקה
ונקה הרי ע' . ואלה כענין הפרישה נראה ת' אורות החסרי ולא נזכרו ע'
ונזכרו כי דע' ונזכרו הם כפור היין והם כ' בחי' מילה יין כלל ולא נראה
ע' אורות הנזכרו נכ' אבל הענין הוא כי כנ' החסרי הראשונ' צריך שתי
בחי' א' להורידו החסר הראשון ושלש מן הדעת עד המקומות שהוא בהקה ובעצה
ובדול ובחי' ד' נעשית ע' המילה כלל . ואחר צריך בחי' שנית להורידם
מושם עד היסו' וזה ע' היין כלל מהנס זה השלש העלון הראוים בכל
ירד מן הדעת עד המקומות ~~מהנה הקה~~ המקום שלו ולכן אינו צריך שתי
בחי' להורידו עד היסוד והנה כאשר ירד כיסו' מתחברי הקה עם
שלש הנבו' ואין צריך בחי' אחרת ולכן נכללים יחד כפור הפרישה
אבל בענין החסרי האחרים אינן מתחברים עם הנבו' רק בבחי' השנית
לפי מלבן לא נראה כפרישה . והנה יש לנו לעולם לבאר מלת מילה
מה שמה וזה כי אולה כי הנה לומרת מה שנקרא מילה פרישה שהיא
פרע יה כן שמן מילה מלא יה כי הע' חסרי הם כנ' הלל ת' אורות הנבו'
השלש העלון הוא יה של מילה להיותן מחוברים עם ת' אותיות הנבו'
הנה כנ' ושניהם כנ' יה וכזה יובן משקל מל ולא פרע כאילו לא מל כי כ'
הקה עליון לא נגלו על מעשה הפרישה כלל ונמצא כי כאשר מל
ולא פרע עליון המילה שאחר לא נגרע כי כ' אותיות יה מן מילה לא
נגלו עליון עם הפרישה כי הנה כל בחי' נראה המילה שהם מל ויה
ונעשה לזה הוא לפי שאמרתי שכ' אותיות יה אינן נגלים עד הפרישה עצמו
עיקר נגלים הוא מחמת המילה כי אם לא נמול לא היה השלש הוא
יורד כמקומו אלא היה שאר גם הוא נמשך כדעת כלל . ונמצא כי
מעשה המילה נקה בחי' הראשונה שהיא ירידת שלש העלון של החסר מעשה
כשלש העלון של הקה ניעור ואחרים עד הפרישה לא נעשית רק הבחי' כ
הכ' שהיא ירידת השלש מעשה ישפוך ועכשו בחי' ז' שעדיין אל הסתר
הראשונה ולכן כמלת מילה נכללו הע' חסרי אחרים מל של מילה והם
חסרי עליון כ' יה של מילה והה אין בחי' בחי' ד' של מילה ופרישה מונע
המילה לבדה ואם כל זמן שלא פרע לא נמשך המילה ודוי כאלו לא מל :

והנה בזה תבין מה כונה וכאלו לנשא כפ' והוא נשא פתח
האהל בחוס היום אחרו שם אלהנו את חסר
פרוס אחר כי הנה אלהים הוא סוד החסרי כמבואר אצלנו והנה הנינו
כשבולו עלה עדשנו עמו חופפת על היסו' וכשנמול אהנו יה שהיא
אש כי המילה שלו שהיה הזן היא בחינת החסרי העליון הנה אלהים
כנורע כי חסר כנ' עב היא הוה המילה ומילו יורין כי כל יה הוא לחסר ויש

אלא כמלא כי אם כל נכורו תחות שלש כתפים עצמן על לבו. ומנין
היין הם שמו הנמורו שאינם נמתקים בתוספת אמרו כלבד שיהיו
פחלים יין לחמר שהיין הם הלא מחמת הנכורו הנמתקין לבו אמרו חכמי
היונים שתה כיסו ונמצא שתמצון כי היין הם כלי לא מורות הנמצאות
המונלין שורי עמדו כיסו ונם תכון סהם המתקים אחר לא אמרו הנמצאות
שהם עצמן היין בנוגע. ועיקר הענין כי הנה שאשר אלו הלא חסרים
ונמרי כיסו ומתקים אחר לא הנכו כדלת הוא אמרעלהי יחדיו בחסרה
מחי קלקלת אין הנכורו המתחברו שמחים ולכן כהתקם שם נקל נם היה
כמי יין שהוא נכורה כי אין נמשכו אלא לי כדרכת היין שהוא כלי לא
ואמנם לא הנכו הם כחי הכוס של היין כי כוס כלי אלהים שכו
אותיו שהם כנגד הנכורו כמורע אכל הלא הם לא החסרי עצמן שמעלהו
עם הנכו והמתקים כלי והה מעצמן המולד שהיא כמתקת הערלה
כי אלו נתבלו לא אמרו החסרי כמקומן ועל עצמן הם שלהם שהוא מילת
הלא חסרי כיסוך ומתקים אחר הלא נכורו וכי כחי אלו עדין אחרים
כחיצת לא אמרו שהם כי חסרי סחות שלש ומתקים כי נכורו כמורו
שלש אשר כל זה מן אונאה כחות המשקות כלו:

ועתה נבאר מצות

הכרישה שהיא אונאה ומקר
המשקות כי עתה יתבלה נד
השלש העלים המכוסה ויהיו כי חסרים נמורים מקר מעלה
אלים ומתקים אחר כי נכורו שלמו שבשמא. והמבשר
כלו. כי לא הסחר שהר הערלה הזאת המכסה ומוסר המכר הזרוע
נפרע ומתבלה השלש העלים המכוסה שבתוכה ואז נמצאו להתבלות
כי חסרי שלמו אכל בהיו הערלה מוסכת על הסוד אין השלש העלים
הזאת הלא רוצה להתבלות כמי שלא יהיה אמצעת הבלים כהם יחדו
מרמי כלו ואמנם כחי המלה שהיא כמתקת הערלה אעפי שהם
נוהגת עלי החסרי לא כנגד שהם בחוקת שלש ונם נורמת עלי
הסוד לאמו עכו אינו לא כשם כמעשה לכי לא אמרו הנמצאות
לחיותם המלו כלי כי אין להם מוסך. סוד הכרישה ואינו כלי כך כשם
מלה שהוא לשון כמתקת הערלה אכל שלש העלים שבתוכו הם
המכוסה כסוד לאמרו לא פרישה מלי נמור מחלש מה שלא הכר
כן כראשונה. והנה מלת פרישה לא פרשה כי השלש העלים
נמלה לא שהנה נתבאר שהם לא שכורו חסרי המתקים שמו אלו
המלים עלי הפרישה והלא לא לאמר המלה כסוד ומתקים גם כן
כמנהם ובשמשם בעצמן אחרי של שלש הנכו כלו ונשלמו המתקים
לנכורו שלמתקים. והנה חסרי מה נכורו הם כלי לא עם הכולל
וזהו ענין פרישה פרץ לא כי לא אמרו נפרעי ומתבלים שתה עלי הפרישה

כי הרי

וכ׳ נמצאו שהם כ׳ כ׳ כן והתה כתלקן ני׳ לבדם שהם האורו הבאים עליה
הפי׳ עוד לבן נראה כי אחינו הראשונה יחד ויסף שהם האורו הבאים
שם המלה נראה הם באחרונה מפ׳ אותיו אחרונו סוף . ונמצא כי יוסף
הוא אבי אחרו של התפלי׳ והנבורו ושאר הוותר שהם כנ׳ יוסף ובאשר
נמצאו אחת כבר מודע כי ההפש אין נגד לבן והוא כי נגד כהסתר
עצלן מעלו מעוף שהם נבחרו כולו שהם כל כ׳ תפלי׳ והנבורות יחל
המכוסה והעלה עכ׳ל לא נגבו רק השלש כסתר לפי שעיקר אתיצרת
הקליפ׳ בתפלי׳ הוא המעלה כשלש העלון המוכסה כי בתפלי׳ הבחינו
ראש לאחז כהם כי אם מעלה בעלו ולבן נרכס הוא להבלתו כהם
המכוסה אצלנו בסוד חטא עץ הדעת טוב ורע ועיקר הפנם הגדול הוא
פאתיצרתם כשלש המכוסה אשר זל עק׳ נגבר כהסתר ולבן אעפ׳ שנגבו
כ׳ הבחי׳ שהם נגבה ומעלה עכ׳ל הכל נזכר כשם נגבה כמש כי נגוב
ונגבה מאלק הענינים כ׳ נעבו לפי שעיקר הפנם הוא המכוסה ואחר
שנגבו כ׳ הבחי׳ הנ׳ מבדרוהו המלאים הם הקליפו ואז תגד האבר הקדוש
הנק׳ יסוד להתלבש בערלה וגם המכיה המלאים . וגם עון כמלא שהיה
המכיה יוסף בנ׳ בזוה׳ באמרו בריתי הוא בנו פיגר אחרת כי
נאחזו הקליפו שהם הערלה כיסוד העלון הזו :

שער תלת רישין

הקדמה

כוללת גם באלו והיא מיוסדת על מאמר תלת רישין
מתגלפן לא לבו מן לא וכו׳ שבאמרת האזינו דף קפ״ה
ע״א וזל תלת רישין מתגלפן לא לבו מן לא ולא לעילא מן לא וכו׳ הינה
המאצילי העלון אשר האצילו עולם האצי׳ הוא הנק׳ כשם אם לדוב העלמון
עמוק מי יחלצנו ואל מצאו האם הוא הנק׳ כשם אם באמרם
קרישת כשם שתיקת רבל שתיקי׳ והענין הוא כי עם התלבשו מן מי
ישיגנו כל ועיקר ולבן כי שיהיה מפשרות בהתחבו לקבל האה קצת
מחמת בהלבש ונגנז ונתעלם שפע׳ הבתר בנ׳ כמ׳ הזוה׳ ובהתקונים
האם שמיר ונגנז בו כתר עילאה ואחר התלבשותו בו יש יכולת אל התחבו
לקבל קצת האה מחמת ומחמת כאשר האם מתלבש כמה שלמע׳ מחמת
בנ׳ הנה הוא מתלבש כנ׳ רישין אלו הנ׳ כמן באמרת זועת ובהיותו
מתלבש ומתעלם בתוכם אם עק׳ האם שתיק׳ רבל שתיקי׳ ונס׳ כ׳ רישין
עמון עק׳ שתיק׳ קרישי׳ גב בהיות האם מתלבש בתוכם נמש מחב בדף
זו של דף הנ׳ הלי שתיק׳ קרישי׳ משתבת בתלת רישין וכו׳ ופי׳ משתבח

באבותם אחר שנתגל וירא לו אלהים ה׳ והוא נושא כתף דאחל מ״ב אבותם שהיו
החסדים אותה יוד אתגלו בכתף דאחל שהוא כ״ד דאחוד שצורתן יוד שבשם
הועלה שביסוד. והענין הוא כמו שנגל כי גם הפרישה נתגלו ה׳ אורות
ה׳ חסדים ו״ה גבורות ושעדים נצטיירו כיסו עצמו כי מיסוד עצמו הוא אותה
ו׳ אדוכה והעלה אותה יוד הנלת גם הפרישה ולא נשאר ו׳ זרמים
בחוצה גם האורות הנו׳ והמשכל כמו כסוי מעם היות המלה לא יתגלה שהו׳
ראוי לגלות המלך הם השמות הוא הדר כנו׳ בכתר שם ר׳ מאב גל מתקומה
ועוד:

גם זהו ענין

כ״ביום הנגל אתר יצחק ורגל ברשהיו של המלה
ומלכו המלכה ולא אמרו הלא הנגל אעש
פעורה ביום המלה והענין הוא כי הנגל כנו עוד שהם כל ג׳ החסדים שלמים
הנגלים גם השלש המכוסה אבן בולם הם עוד אורו המתגלים ביסוד גם
פעולת המלה וכרותה הערלה שהם ג׳ חסדים ג׳ היותה פשוטו כמו כמו שגם
עוד שהם הנגל ואלו מתגלים גם המול שהם כ״ אותיות גל מן הנגל וגם
נתגלו עוד אורו כמונן כל הכתר הנגל כנו׳ וביאור הכתוב היינו נתגלו
עוד אורו אלו ואת שנתגלו ביסוד ונתחברו עם הגבורה אשר שם כנגל
הנ״ יצחק ויהו אתר יצחק בלוחו עם יצחק. ונמצא כי החסדים שהם עוד
כמונן הנגל נתחברו עם יצחק שהם הגבורה ואם הקקיק היעב הקבין
איך כתחלת הגבורה לא היו רק כמונן הלא שהם ה׳ גבורה ה׳ היותה ושהם
אשר ירדו ג׳ היותה ג׳ החסדים ותתקנו אתה ג׳ הגבורה נמצאו ה׳ היותה
שהם כנ׳ יצחק שהוא כנ׳ ר׳ כ״ן בסו״ מש בהעד בגנו ר׳ בנים
רבה תעה והוא תיבור ג׳ גבורה כנ׳ חסדי הדי יסד נ״ כ״ן ושוב כ״ן ר׳
שהוא תיבור כ״ הגבו׳ שלא נתתקנו ואמנם לפי שהעד אורו נתגלו הנתלה
ואחב הה׳ אורות הסתומים כשלש הענין לכן תלקו רגל הכתר הנגל
לפי הכתר הלל הם עד אורו המגלים והנה הם ה׳ אורות הסתומים
והיותם עליונים שבדו תחלה הלא והעד המתגלים שבדו באחרונה הלל
וענין פרוש אבותם יצחק ויעקב ויוסף כי שם כיאדנו כ״ה באופנים
אחרים ופולם עוד ההקדמה הנו׳:

גם ברדוש זה

ויכן ענין מכירת יוסף שנכרהו אחיו השבעי
ומכרוהו לאבותם גם תכין שכן נכר יעקב מה
ענינם. הנה יוסף הוא כתי הסוד רגל בגורל וסיבת הדיאתו כן הוא
כמש נגל כי צותה הסוד הוא הו׳ והעערה היא יוד והוא לסיבת המלה
שם הה׳ חסדי העליונים שבשלש המכוסה ותתקנם לה׳ אורו הגבורה
ושניהם הו׳ מן יוסף ושאר אורו התחתונים שהם ע״ חסדי ועד גבורו כ״ן
הנתתקנו עם החסדים הם כ״ם כמונן סוד מן יוסף שהוא כמונן ג׳ חסדי
וג׳ גבורו

לא אפשר מ׳ נהורין אינה מתקנת כי כאמצעות השתיק הנכרי
מתקנת אפשר כי מ׳ נהורין הנ׳ שהם סמ׳ הכתיב ואלי הקדרת אלת
המלבן מ׳ נהורין לבד והנה אלו הנ׳ סמ׳ נאמרים הם הנ׳ נהורין
ולא אינן רמ׳ כנגד מתקנותו הנ׳ ומעם אחת אמרתי אמרה ולהיה
כי הנ׳ סמ׳ הנזכרי׳ מלקו כנ׳ תלקו כי הנה נ׳ ראשונו׳ שבהם
שהם כולם מרפשמו כלא ואלו הנ׳ הנעיר אפשר ונה׳ מנוקביה ומזה
הבין לנה כתי אלא׳ לא נזכר אלא׳ אחרים כאמרתי נשא אלא כאחרונ׳
כאמרתי האזינו כי אלא׳ כמולא הלא׳ :

ואהון מה שמעתי מתמה מ״ל בענין זה והוא לעבי הנה
כי אמרנו תחלה כי מ׳ סמ׳ המקוריו׳ עם רישא אלא
שבהם הם מקוריו׳ ושרשות לכל האלי׳ אבל אלי׳ ענין סמיר׳
המלבן אלא מתנלה שריין שרה . אמנם בבאר תחלת הכל פור כמו׳ הלי
רישא שלהם אלא מתנלה וכזה יבין ענין משלת המלכו׳ כי היא עמלה
כמלאה לריק והיה לאש פנה ויהיה לשתל לבא גולה מן השמשונים
זה :

ואחזור ענה לבאר שלם פור מה שמעתי בעם הכ׳
כנל כי ענין זה הוא מה שמעתי יותר
בפלגה שבהר תבית ורושיו כתו שתרלאה שה וזה התל כה תחלה לרין
נשמת כי אין האורות הנ׳ כולו׳ התחתונ׳ לקבל אופ אם לא אחר
הקיקון שתקנו מכתי׳ פרצוף כנ׳ כמבואר אצלנו באוק כי שתחלה
היה אור שלהם רפ ועלום ואין כח בתחתונ׳ לסובלו ובאשר
מתקנו שהוא מתי׳ הפרצוף אז נעשה האור נקי תמכים והתלבשו
בקבים ונמורו מעלמו ותלונו רקות ושערו׳ רקות אחר בסוד הפרצוף ועל
כי׳ כ׳ רבו׳ אלא שהם התעבות האור ונם מעשיהו אז היה כח בתחתונ׳
לקבל אור העליון . והרי נתבאר לך ענין הקיקו׳ הנ׳ כמ׳ הלרו׳ ויבשת
מה שנינו ונתחיל לבאר פור הקונם . הנה אותן הראש העליון ולא
מתקיים הנק׳ שתיק ואין הנה הוא הראשון שבכל הם הנ׳ הנק׳ מקוה׳
ושרשו׳ לכל האלי׳ ואחונם הראש היה אין בו תפיסה כלל ולא נזכר
הרמ׳ כו׳ כי אור הצריך לו אבל נע שהנה הוא כלל אם שבו שהוא
בחלב נעת חנת נה׳ והענין כי הנה כל א׳ מן הם המקוריו׳ ושרשו׳
הנל כל א׳ וא׳ מהם כולל עשה כי כל דבר הנק׳ ראש כולל מעשה
והנה רישא עלאה בבר עק׳ שנק׳ שתיק ואין נכלל מעשה אחרם
העל פכ׳ אחרו׳ מלוקן זה כי כתב שבהם הם נ׳ רישין
ושתיק שהוא אלא וחנת שבהם הם נ׳ רישין רצא . ונה׳ שבהם הם
נ׳ רישין שבנוקבי׳ רצא אשר ענין זה תבין בו פור שהודעתיך כי נ׳
מוחין

הלל שהיה נוטל ונגלה אליו מדרגות אלוהות ואלו הם הנה הרישין הנזכרים
שאם לא היה עניין זה ההתלבשות לא היה נגלה ונחלה אל הקב"ה
ונמצא כפי זה כי שקר שם עתיק הרישא הוא באמת עצמו אחדות כפי
איותן מתלבש בו והוא הלבת רישין עד כמה הוא שמש עתיק ומאור כלל זה
ובאור עתיק עניין ג' רישין אלו הנה גודל בי מדר הפרי הנאצלות הם בחלב
נקרא נקי והם ע' פרי נעלמו מאד. ולמעלה מאלה הוא ע' פרי שמה
אחרית חוק רישא עילאה כלא אתיידע והיא ראש העליונה בחלב הרישין
הנה ועד עתיק יומין ושאר הע' פרי הנה אשר הקיפו הם הקיף בשם מלא
ונמצא כי הנה לרישין הנה היה הראש העליונה שהם הנה רישא עילאה
כלא אתיידע הוא הנה עתיק יומין ושתי הראשונות שקבלם שמה הראשים
הם ג' רישין הנה הם כלה כלא הנה הנה הכתר והחכמה שבו עד כלא
הם הם בחינת ראש אבל אין הבינה כלא נעלמה אינם נחלקת ג' רישין
הנה ג' אלו בחוצו ונתבאר כאן בארית הלזינו כאו' תלת רישין אתגלפו
הא לבו אין הא זכא לנשמה אין הא והתחיל לבאר מדרגה מדרגה והתחיל
כי יותר תחתונה שהם והיא חכמה נאלה ואמר רישא חדא חכמה סתימאה
לאיתבסיא וכו' ועליה ראש השנית והיא כתר נאלה וכנגדה אמר
רישא שלהי הרישא עתיקא סתימאה נכל סתימין ועליה ראש הראשונה
והעליונה שבשלשתן והולך עתיק יומין וכנגדה אמר רישא דכל רישא
רישא דלאו רישא ולא ידע ולא אתיידע וכו' ונמצאו שהם נעלמות
בחבלית העלם ובחבלת מתלבש האמת והם עתיק יומין רישא דלא
אתיידע והתחיל ע' פרי מכתר ועד יסוד הוי כשם אלה וכן הם
עשר פרי שהם שרש ותקוד והיות אל כל העולם הלזו כולם נעלמות
אלו הע' פרי הנה אשר הם נעלמה אין רישא עילאה כלא אתיידע הוא
הם הע' היכלין הנה בסד הזוהר כפ נח כפ סה נגא וכסוף פ' פקודי
כפ דסגא נגא חל אמר ר' שמעון מדרגות אלו עלמות אין נעלמות וכולם
ובכלן הא נהירו לתחתונה כלא אתיידע כמה הנהירו דפרי סלא
ונכלן בחלא ואתעבידו ע' היכלין והיכלין לאו איכון רוחין ולאו איכון
נשמתין אלא אית תמן רקיעא לרישא עילאה ולאו הע' פרי מכתר ועד
יסוד שהם נעלמה מהבינה לרישא עילאה כלא אתיידע הוא שקרא
הוקמוהו הלו ע' היכלין ולאו איכון רוחין ולאו איכון נשמתין וכו' נס
אלו הע' פרי נאבדו כאבדית הלזינו בדת רקח נגא בהשלת הארצא וזל פרק
ר' שמעון ואמר אנו לחזי ועלי השוקדו וכו' עתיקא דכל עתיקי סתימא
דכל סתימין אתקן ולא אתקן וכו' כד אתקן אתקן נהורין דלהון מינה
אתקונו ואיכון נהורין אתפשטין בכל עלמין בכל עלמין ולא אתפשטן מינה
נהורין לכל עלמין וכו' ובהיאור נשון זה נתקפקתי כמה ששמעתי
כו מעמה ולבה כי הבלה אמר אתקן ואחר אמר אתקן ע' נהורין דלהון
מינה ונמצא דל כי אחר שנתקן עתיק עי' הלבשותו ז' הנה נכ' כאלה

אין אתקן

ולאו איכון נהורין

כי הראש השני הוא לבו וכן ראש הר׳ והתלבשות כתיבה אבל הראש
העליון שם השניה אינה כתבו לא לבו וכן לא לה עכתו לא לבו
וכן לא כי הראש העליון הר׳ רישא דלא אתיידע והוא לעולם
מתעלם רישין דאר׳ אלא ואינה מתלבש בלבן רק הם הם התחתון בגורל
המתלבש בלבן ודבר לא הוא שם בגלל הרין רישין דיומין דלא
ומוחא סתימאה שאלו הם הרין רישין שהתחת רישא דלא אתיידע
והנה כל דבר שיהיה כולו מעשה ולכן מתחלתן לר׳ כתי והוא
כי כל מה שהיום יש בה כתי יום כי בכתר יש יום וכן בחוחא
סתימאה דר׳ רישא מחוש . והענין הזה כי הנה הראש העליון
שבשתיהן הוא כתר ויש בה יום כתר וכו׳ והנה הוא מסבב אל
חוחא סתימאה ונר׳ נלבנתא באורא וכן מלת כתר פירושו נשמן
ומשמן כל מבין כי הנלבנתא היא המלבנת החוח בגורל וכרגיל
הנלבנתא הזו יש בה כתי חוח סתום מאד ומלבד חוחא סתימאה
דלא שהוא תחת העשר כתר ולכן החוח ההוא עליון מאד וסתום
ונר׳ בשם מוחא עילאה הנר׳ בכל האורות והספרות בגלגלות שבמקום
הרחוק מאורות מלבד והלא אורא הוא כן נלבנתא וחוחא חכמה עליה
וחכמה חוחא שתיהא ואחרי כסלתא דגלגלתא בכל קדושתא אורא
מזרחי ומה נלבנתא חוחא חכמה דלא הנר׳ באורא חוחא סתימאה
בעתיקא והנה החוחא העליון שבכתר דלא הנר׳ בשם אוירא אשר
שבערך המקום עצמו הוא רק בלשון חוח שמו לבדו הוא נקרא
בכתי נלבנתא חוחא בערך חכמה דלא שהיא חסא סתימאה דלא ועב
גם החוחא העליון הזה הנר׳ אורא דנר׳ גם הוא מתעלם רישא חוחא
בערך החכמה חוחא סתימאה דלא . והדי נר׳ אין בכל רישין שבלא
שהם כתר וחכמה שבו נבלין בר׳ רישין חוחא והם כתר רישא עילאה
ואמצעא רישא תניינא וחוחא סתימאה רישא תליתאה חלבר רישא
עילאה דלא אתיידע הנר׳ עתיק יומין . באופן שאעפי שבאורא
נר׳ הכתר והחכמה דלא כתי הרין רישין בלחוד עבדו הם ג׳ רישין
חוחא אשר אין חבלן רישא עילאה דלא אתיידע :

ועתה נבאר

ג׳ רישין אלו אשר נר׳ באורא כתי הרין
רישין בלחוד בגר׳ הנה נעשו כאורנו כי כל
דבר ודבר חוחא הר׳ רישין אשר בלוחם הם הרין בלחוד הנה כל
א׳ וא׳ חוחם יש בו בלי ועצמו והם ו׳ כתי וכל כתי חוחם מולדת ג׳ הם
בולם הם כתי בגל אשר אין הרישא עילאה דלא אתיידע נבלל בבלולם
כלל ועיקר . ואמנם לחוטה בסדר הקבלה רישא עילאה דלא
אתיידע הנר׳ עתיק יומין בתוך רישא דלא יתר אין הלי רישא תניינא
הנר׳ אוירא דיתבא עד חוחא סתימאה שהיא רישא תליתאה דאמרין

מלותין דנוקבא ולא הוי כח עמ"ל. והכי איה מאר. והנה הוה"מ דישא
עילאה לא אתיידע הנה הוא מתלבש בלא שהוא כחו בלעדה מאדם
הקדמון דישין תתאין אין מאדם הקדמון הנו כאלהא דאלהים סגל
כי מדע הוא שכל עלמין ובזה מתבדרו הוא מתלבש בהקדמון בגי
לאיר בו ולחיותן. וכבר הודעתיך לעיל כי אלו הקדמון דישין
תתאין אבל דישין הגל הנה הם סוד כח נלא שהם אב מסד דאלהים
אין הים מקדמין ושורשו הגל ואלו הקדמון דישין אשר בתוך הסולם
לא הנה הם כחו נגלה ומתחת מתיחלה לא הנו באלהות עצמו.
ואמנם הדין דישין תתאי אלין מתלבשי ונעשי ג' דישין מלבד הדישא
עילאה לא אתיידע. אמנם הכל לבדם נתלבי ונעשי ג' דישין. וג'
דישין אלו נקראי נגלה ומתחת ותוחות הם נמשכה אין הדיא דישא
עילאה לא אתיידע כנו ולכן נבאר שרש הדאמר הגל שמתלבש אלה
שאמר האזינו כפ רקח א' שלא הקדמון דישין אתגלה רק לנו אין לא ובא אמנם אין
לא וכו' כבר נתן לעיל כי הים הקדמון שם מאמר נמשלה ונמשל
דישא חדא היא חכמתו מתיחלה שבלא שבתוך הכתר שלו ונמשלה
מאמר היא עתיק דישא ולכן אמר כה דישא עילאה לפי שהוא יותר
עליונה אין האחרת הנו והיא כתר לא הנה נגלה דיה ונמשלה
מבולם היא דישא לכל דישין ומה הנה מיאור ג' דישין אלו הוא
הנה בכל מאש ומאש מאלו הנו עריך שיהיה בו מחי כלי וכחי העצמו
והרוחני שבו וכפי זה יהיו ו' בחינו ובלא אלו הנו לבדו הישאר
כחי ומתלבש נגד אחרת ונמצא מלבדם עולה מי אשר יוצא סוד מי
הנעלמי כי אלו הי כחי מתפשט החיות בכל העולמו בולם ונמ
כעולם האצי. ושרש הקדמון מי כחי הלו מה. הנה בדישא
עילאה לא אתיידע שהיא העליונה שבדישין אינה מבלבלת
דישין שהזכרנו עתה שנעשי מי כחי כי הדישא עילאה לא אתיידע
היא עליונה אלו אלו ואין בו רשות לאור עיניה לפי שבתוך
הי דישא מתלבש הלם ואינה רואה אל הדין דישין תתאי ואינה
לפי שאלו הדין דישין בל מ' מהם יש שם כחי כלי ובתוך הכלי
יש כחי הנעצמו והרוחני שבה ואלה הדאש הכל כל כחי נמתיה
מתלבשת תוך הדאש הנו כל כחי נמתיה. אמנם דישא עילאה
לא אתיידע שהיא כחי מלבוש אל הלם אינה מתלבשת בתוך
הדאש השנית ונמתת הדאש הכל המתלבשת תוך הדאש בנו כי
מאש הדאשונה אינה כן לנו אין הדאש הישנו רק נמשלה אמנם
כי לדבר רוחניותה בנו אין מאש השני יכול להלבשה ונמש הלבדישין
אתגלם ובאור כי הים מלבמנות לא לנו אין לא ולא נמשלה אין לא כי

כי הדאש

[illegible] אותיות יוד יש בהם ג׳ נקודות [illegible] ״ ואם
אותיות הם כבר אותם אותם לדברי אלו. ואם אותיות הן יש ג׳ קולות תחת
כל אות ואות נקודות קולות א׳ וכל אותיות. יש תחת כל אות ואות ושתים
נקודות לדברי. עוד יש אור שלשה הוקים על שניהם והוא נב היה
מחלוקי אורין ואותם אחת נקודה הוא כי כל אותיות הפשוטות הם מנוקדות
מה הלא לדברי קולות ושש אותיות אחרות כל מחלוקי כולם
אחר על שניהם אותם בפרק הכלות של שלה הרישין כל ג׳ פרטים אלו
אינן רק בתי אור הוקים הנלוים שבכולם והוא רוח רישא הקדמת
אורות יש בה נב ג׳ הויות עד הנה אותיות מחלוקי מה ונקודות הנה אלא
שבאותם כל נקודות ג׳ יש בהם נקודות הנוסחות והשתים ואלשתים אור
שמאלי ומוקים ושניהם בכתה הקדמה תפל כמלך הכלות כלשון
בתי אלו אינן רק בתי אור הוקים הקמן שלו הפנימי והוא רוח. ויש
הלכה הוא הנה תחת אותיות מחלוקי אותיות אחרות
נב מחלוקי אלה נאלפן ונקולם הנה של רישא הנה אותיות שמנו בתוקים
ג׳ ואשר נשתם כאלו שינוי שם והוא כי נם מחוקי נקוד קמץ הם אלו
ג׳ ואשר נשתם הקדמה הקמן ואלשתים הם אור פנימי ומוקים אלשניהם
נקוד שבעה הקדמה הכלות כל ג׳ בתי אלה אינן רק בתי אור פנימי
בתי הלכה אל שבעה הכלות אלה הם אלו אין עד שמונה הם בתי
כלל שבב הרישין הנה עד רישין אלה הכלות אין עד שמונה הם בתי
נשמה ורוח ונפש שבאלה בנה והויות הנשמה הם מחלוקי יודין שהם עד
כזה יוד ה׳ יוד ה׳. והויות הרוח הם מחלוקי סגל כזה יוד ה׳ ואו ה׳ והויות
הנפש הם מחלוקי אלפין כזה יוד ה׳ ואו ה׳ ואותם הפלש נקודות בכל נקודה
ונעל. וכל אלו הם ע׳ הויות של העצמות והרוחנית שבתוכם. ושרי יש
כמו אחרונה הנה כולם שלהם שבתוכם מחלבשים הם הויות של העצמות
והם ע׳ עצמות של אלהים והם מחלוקי עד אלה הם הויות של העצמות והרוחי
כולם הם מי שמות שהם סוד מי העולמות בגלל. והבה בזה תכון
מאמר האחרון רבה כפי נשמה רק הבה עד וזל הלי נלמדתם חיורת ילדי
אהבה לדברי עבר נוסף וכפי כ׳ מסיטרא לא ולא מסיטרא לא וכפי ושר
רק קבוע עמה אמר וזל ג׳ עמודים נשמה ביניהם ראשי ואחרי מסיטרא
וכפי זכאי בלאדר קומת רק הבה עמה אמר כבוד ומי ואחרי כפי מקומות אלה
הלא מחלוקי אלה ג׳ מחלוקי לדברי מה מנינם. אמנם מסיטרא הוא
מלא בתי ג׳ אלשה אחרים לדברי מה מנינם. אמנם מסיטרא הוא
כמה שאמר נשמה ב׳ ג׳ מלא הויות של העצמות. יש בה ג׳ הויות הנה שבכל
ראש ומשלשתם. יש בה ג׳ הויות ומשונות פ׳ ג׳ הויות הנלמדות בכל רישא
עלאה הנה נלמדת נאלה הם מחלוקי יודין הנה עד ואלה הם ג׳ אורות

הפשוטות

יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הי יוד
יוד הא ואו הא יוד הא אלף הא יוד
יוד הא ואו הא אלף הא יוד
יוד הי ואו הי

הנה דומה נתאספו מעמדי ראשית הישרא גדולה דעתיקתנו שלא
יבלה להתלבש בלא ולחזי בהודיה בהדרה הישרא דעל אמרה ולכן
ידו ושנון לשונה היטב תהי ענין הלי אורחא :

ונבאר תחלה

בחי' העצמות אשר שם ג' בחי' הרוחניות שבהם כל א' ואל תדמה תחלק
כל א' ואל תדמה ג' וכן כולם יש ג' בחי' של עצמות לבדם על בחי' כולל
אחרות בסוד הבלים שלהם וכן כולם יש בחי' בחי' כללי . ונתחיל
בענין ג' בחי' העצמות שהם שלש שלש הנה מידת היושר
בחי' שלש הוא לפי שבכבר נתן אצלנו שכל בחי' אורות העליונים יש
בהם ג' בחי' הא' הוא אור פנימי ונעלם ויש אור עליון מחוצה הנה אחד
המקיף אלו ושניהם אור עליון ונגלה אחד תשעהם והוא מקיף עד
שנהם ובחנה ג' בחי' אלו יש הם ג' הישין הנה ב' הישרא שלא הישרא
שהיא בחינה הנה נגלתה רא"ל הוא המקיף העליון הנגלה הבלתי
ותחתון יש הישרא הנעלם הנה אורה והוא מחוצה בערך נגלתה הנה
ונש הוא נעשה נגלתה בערך הישרא הנעלם הנה חכמה בינה ודעת
הישרא הנעלם הנה אורה הוא המקיף הקטן שהוא המקיף אור
הפנימי . ותחתון יש הישרא הנעלם הנה מחוצה מרחמה כאריך
אמתן שאל הכמה בלא אחוה סור אור הפנימי . והנה אלו הנעלם הישרא
הם כמשל נשמה ורוח ונפש שבאדם כי נגלתה היא שמה ואורה
הוא רוח וחכמה פנימיה הוא נפש . ואחר שנתבאר ג' הישרא אלו
הבלתי נבאר כל א' מהם בפרטו והוא כי כמו שיאמרו כסו הבלות
שהם ג' בחי' נפשם כל א' וא' מאלו הנה כל בחי' אלו נב' ודי פרטן
הנה הרישא עצמה הנה נשמה ונה בחי' רא"ל ונה נגלתה ריאה ונה
אור המקיף הגדול הנה יש כו נב' בחי' אלו עצמו והם אור פנימי שבו ואור
ואור המקיף עליון מחוצה ושלשתן בה נשמה עליון כללה ונה אור עליון
המקיף הגדול ונה בחי' ונה נגלתה רא"ל . והנה ג' בחי' אלו הנה נשמה
הנה הם ג' שמות הנה וכל א' מהם הוא בחינה יורין כי כלל זה כי
שכל בחי' נשמה היא הויה דחלוי יורין מחנם הפקש שש עין ב' הויות
אלו הוא בענין העיקור שבהם . והענין הוא כי נם זה הכלל . הויה
מין שבאלה כל ההויות שבו הם בסוד חלוין ונם בסוד עקומה
כי כולן מחולאו ומנוקדות אבל הפקש שבהם הוא בענין סדר
העיקור איך הוא . כי הנה אור הפנימי הוא שם הויה בחלוי יורין
ואינו מנוקד רק בל מהרינ הפשטו כלבד שבו כזה זלל הי זין הי
שהם חולם כמוך וציר כמי והחולם כמוך וציר כמי ועיקור זה הוא כפי
הנועה המחוברים בנורע בסדה המקרבים . והנה יש אור ב' המקיף
עליון והוא הויה בחלוי יורין נב . מחנם מנוקדת בכל עשרה אלה ותלה

בעיקור

בחי' נעלמה שהם ג' בחי' בל א' ואל תדמה ג' וכן כולם נכו'

[illegible]

אמצע הארבע

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הפשוטו שבהם עם כללות שלשתן הרי יג . ומן ג׳ הדברות אחרונות
כדרש אמרינן תרי אורייתא נתנו ואם כן הם יב אותיות ועם כללות
השם בשלמו הרי יג . וכן ג׳ מדות אחרונות נתנו מה׳ אמצעיות כדרש
הלוקחה תרי חוטי מתיבתא ובהם יב אותיות ועם כללות השם בשלמו
הרי יג ונהרי נהר מתינו שלג׳ ג׳ ג׳ הנה הם ה׳ הראשונות הנה׳

ובאר ענינם

ג׳ הקנים שהם יג אותיות אמצע הנותרות שכנו בתוך עם כללותם נהם
יג בנין כאדם נשא רפ קבה נגף ונגל בתי נלנלת חיוורת ר׳ יהי
אהדיר ליג עיבר נלפן וכו׳ . ראשון חות כי בתי ריש חיוורת אירת
ביד יג הקנים ואחר כשתן בד מחתיות חיוורתת ר׳ יה והות בתי נרת
הלבנות שש לנלמלת אין אשר לשיר בנין שם בדרך הנין ושמו
חות כי ראשותת שלתן הם בתי צורת האותיות הבאות בדין ונלבנין
הות בתי הנוד והקלף הלבן אשלו כובבין את האותיות . ושל בתיות
אחשורו מעלים מן הלבנון . ואשתי אחרת בהלבנון מעולה מן
אשורל הלא שיש בשתן אחר בעין הייתה כי יתרה בה וזהו תעשה
שתן חיוורת ואבהדיר ר׳ יה ר׳ לבן ר׳ אמרו אחרת מלמלין בפסוקי
ואין הישרון ובכן לא שאתו ולמע׳ הלא יתשלה אך שתתן ושמע אלהי
ל׳ הלוקנו שכו בדרש עלא ומלכת והדוד שבו מלבש כבר בחינת
שלא הם כי אדם ושלמים שם . והנה כבר בתי אלו אין אשור
נגל בדם אחום בלשר אם מחוזר מבדל לעלה כך שהות הבומלא
אורית ואלאשר שם מלבש הלא נעתי יהו שהות בתי אותן בנורע
אז הדאורות הם ה׳ ולא׳ על הנלמלת ראלא נעשי שתן ושעדות בלהוין
צולתנון כי הישעמו ולא׳ מבתי פלת ובנד זה ישמורי והכן זה .
ולכן מבת אלו עתהוו ב׳ בתי בדרש אלא בשלמלת ודם החוורת
והשנרו ז׳ בבתי בתיבת הלוחות עצמן וזה בשתי חנוד והקלף
הלבן ישמל הפתיבה נלון . והנה זאת חיוורת מתמלת ליג
אורחך כי כבד כי אדרנו לגל שיש בדאי ראשת חיוורת ל׳ הוויורת
ובהם יג אותיות ושם הכלות הם יג והם מתמלאן באופן זה כי באחה
ראשת יש הוד א׳ ובה ל׳ אותיות ובלר הפנ׳ יש ל׳ הוות בל׳ הלחיים
זו מלר א׳ וזו מלר זן והחוטם מקשין באמצען ובה הם ל׳ עשרה
ובכל נבר ל׳ אותיות הוויה׳ . ובכר אחר לגלל בה אין אפשרותם אלא
אותיות הבשמן אבל הם מתמלאי שמלה יוד׳ ראה בשם כי יאמרו יש
שם ל׳ חיוורת בנין שהם ל׳ אותיות חיוורא׳ אלא בשתי מתמלאת בדרך
בנין והנה הל נתשבה מלר ל׳ בתי נשא והוד ראתיה יומן המתלבשין
בל אזנים ובל עינים ראלא בנין והרי הם ל׳ שהות ל׳ אזנים ול׳ עינים

שלמה ... ומעולם יש לו אין ב' ראשונה של הנוקבא רק ריש מתעלין ק אור
וק אור כלומר הם מתעלין ומלמדים כי הלא אור ב' ראשונה שבה ובן העשה
שבה הם הם הלא אחר מתעלין ומתרחק מהם אלו אור אלה אינם מקיפים
שם מקיפין מקפין לאור ומעולם העשיה אין תשלה הסבה הראשונה
מתעלות בלי שום העשיה אל הנוקבא רק ועשיה בלבד ואינם בתיקונים
אור הנעלה מתגנא באוכן ובוא ובכן והרי נתבאר בלות מלבד

נלמד כמו שלמד איך מאור שמאלו יש לך יותר אור גדול מהזק אלה

ודע כי הנה

נוקבא רק מלכים בה ולקבל מה שאמרה כי
מלכנות אחור ומלכנו ומכנו לבל אלו הסבות
נמצא אל נוקבא רק מלכים כי הם עשה בתוך עשה ועשה אחרים בתנאים
והם ב' לבושים כל א' כולל הם והנה אלו הב' מלכות שאמרנו הם שלשה
שמות אבל אל הנוקבא רק יש אחרים כמו שיבא אליה . והנה אלו הב' מלבושים
בסבה מלכים כי עשיה כי כאשר נעלה השכינה והיה נמצא לבדו
ראשו ושמאלם שהם בב' עולמות אלו הנה כלים . הנה העשר ספי הנמצאים
אל נוקבא רק מלכים הם ירדו ונכנסו ונתלבשו בתוך הם אמצעו אל יחד ונתלבשו בסוד
נשמה הם לם נמלכו בבחינת הם אמצעו אל יחד ונתלבשו בסוד
נשמה בתוך הם נוקבא רק ב' כי והם שהם אמצעים אל הם . ועוד כי הנה
ונתלבשו הם נוקבא רק בעשיר בעשיה והיו נשמה להם . ועוד כי הנה
שהר חיות הם בב' בתיקונים תיקון ע' שהם היה בקתרן בכתר והיה
בכתר בחכמה וכו' והיה בעשיה תיקון היה כלים נקבה והיה בנוקבא
רק מלכים הם ב' הנשמה אל אל אלו נשמה נמצא בב' בב' הם
השלשה הנה הם ב' לבושי אלה הם רק נוקבא הנה והיה הנה שהיה
מלך נקבה הנה בסוד האחרונה אל המתלבשת בתוך הם הנה אחור הם
ואור הלא הנה רק נפש הנוקבא ואור הזולו נכנס בתוך הם האמצעי
אל ואור הנו רק רוח הנוקבא ואור הראשונה נכנסת בתוך הם
פנימי אל ואור הנו רק נשמה הנוקבא כי כמו שהנשמה והרוח והנפש
הם המתלבשים בחוץ ובלב וכבכל כן ב' אורות הלו הם נשמה
ורוח ונפש אל ומתלבשים בל א' מהם מתלבש א' בב' ואור ור' הם
בנפש מבחוץ והם רק נשמה נשמה אל הנוקבא . ועוד כי בל אור ואור
ואלו ב' אורות הם הם הנה מתחלקים לעשר ואלו הם כמו אורם ב' אורות
הנה בעבה בתחלת ב' הלבה בחכמה ובב' בראשית בבתיבת יל בסוד
אורם המבחין שיש בל אור ואור ואלו יל והכן זה ובבה ואלו בל
העשר מבחין שיש בל אור ואור ואלו הם מתלבשים הם שבנוקבא
אשר אמר ועלה אלו עולמות בב' בנה . והנה אעפ שאמרנו כי אלה
אורות הם הם בן הנה הם בחי הנוקבא רק נעלה אשר באלו אורות
אחרים בחי בב' בבר כי אמרנו ועוד כי אורם השלשי ספי של נוקבא
אחרים בחי בב' בבר כי אמרנו ועוד כי אורם השלשי הם . ומי כמו ומי
אלו הם מתחלקים בהם ונעשה בחי נשמה אחרת הם . ומי כמו אלהות רק
בל אחרי הנשמה שיש בבר אי בי עשה אחר ומי כמו בסוד אלהות רק

[illegible]

סדר האצילות בריאה יצירה עשיה

דע כי האצילות

יש עשר ספי והם נחלקו בזה הסדר ספי ראשונה כתר והי' אלף ספי שנית ושלישית הם חכמה ובינה ונקי אמא. אש ספי אחרונות שהם חנם נהי הם נקי זכרא ומתחלקי גם פרעוי כו כמו שנבאר לה. וספי דעשיה היא מלכות היא הנקי נוקבא לזכר. ועשי היא מתחלקת לעשר ספי פרעוי שבה. והדי נקי עצמן גם לאלי. ואחר מכה אלו הם לאלי האירו והוציאו מעצומו והם סוד חומס והם הנקראי גם בריאה. ונס בעולם הבריאה הזה יש בו גם התחלקו לאלה ולאמא ובזעי ונוקבי בבריאה ומחוש עוד הנו שאלי בזה סאלו הם כמו חומס עולם האלי אשר נתקשרו ומחוברו. אחר מכה אור אלו הם בבריאה האירו והוציאו מעצומו והם הנקי גם ביאי והם עתי חומס שנ הנתקס מן הבריאה ומתקשרו ומחוברו גם גם האלו נחלקו לאלה ולאמא ובזעי ונוקבי ביאי עוד הנו. אחר מכה אלו הם ביאי נתקשרו גם נעשיה והם חומס לחומס של ביאי וגם בזה יש אלה ולאמא ובזעי נעשיה עוד הנו. והנה כל אלו הספי שזכרנו כלם הם אלהות ובעולם אחרונה ונמצאה מתחלקת גם לאלי עד סוף הגם לעשיה:

ואמנם צריך

שתדע כי בעולם הבריאה אור חומס הגם שבה הם נגלים ומאירי להיותם יותר עליונים מביאי ועשיה ולכן הנו ראשונים שבה הם מאירי לאין אור הנ' התחתונות שבה ביבה ונתשב ולכן אמרו בהקדמה דתלת ספי עילאין מקננן בבריאה שהיא הנקי בורסיות וזה שאנו אומר שהנו ראשונו בבריאה מאירו אינו רק עולם ראשונו בנוקבא לזכר בבריאה כי גם היא כלולה גם כי כל הנו עולמות ביבי בבריאה עשיה הם בונמוך עולם האלי בנו והשגן כי כל אשר עולמו ביבי הם חלקו המלכו שאנו אומרי שנו ראשונו שנ עולם הבריאה מקננן בבורסיות לל שהם הנו ראשונו של הנוקבא לזכר בעולם המעשה

מקאמר עצמו

נס ענין זה הנה עצמו הס כמו"ש נוקבא דאית בי יש אס יהודה אחר בלבד מלמעלה בכל אלשים פחינותיה דפנימיים בגל ובן עשרן דזעיר אנפין אלה אדם אלשי"ם אלה יש אס אחר אל מלכה אדרת נשמה לדם. כיצד אל מלכה דרת נשמה כחיים כולם. ואורה נשמה לעשר מקום החיצונים. ואורה יוד רוח לעשר מקום האחצעים. הה אחרונה נפש לעשר מקום פנימיים וכמו שהיה שכה היא כל שוסר ניקוד בנה לעמל כך אס מלכה הזה איננו מונקד כלל:

ואתחיל לבאר עתה אל מלכה בס"ם שבו בכחי אור פנימי ואור מקום הכתר אל אל החיצון. יוד יוד הי יוד הי. ויו יוד הי. ואל הי. הפנימי אלף הי יוד הי. החכמה החיצון יוד הא ואו הא. האחצעי הי יה יהוה. הפנימי יוד הי ואו הא. הבינה החיצון אלהים. האחצעי אלף הא יוד הא. הפנימי אלף אלף הא אלף אלף הא יוד הא. הדעת החיצון יוד הה ויו הה. האחצעי יוד הי ואו הי. הפנימי יוד הי ויו הי. החסד החיצון אלף לאו. האחצעי אלוה. הפנימי א אל אלו אלוה. הגבורה החיצון יהוה בניקוד אלהים. האחצעי אלף אלף לאו אלף לאו הי אלף לאו הי יוד אלף לאו הי יוד אס. הפנימי יה. התפארת החיצון יהוה האחצעי יה יהו יהוה. הפנימי יוד הא ואו הא. הנצח והוד החיצון צבאות. האחצעי צ צב צבא צבאו צבאות. הפנימי אלף לשנים יהוה שנצח ואלהי בהוד היסוד החיצון שדי אל יוד. האחצעי שין שין אל שדי שין אל יוד. הפנימי אדונהי. ואותם כחי הנפש והרוח והנשמה ונשמה לנשמה אלהים הוא כן. הנה לפי מה אלו הנשמה הנה יש כחי הנשמה הפנימית אין הכל אחוז אור נשמה לבל פרטיו אותה הספר והיא כפי הניקוד אלה באשר נה בתקונה הקון ע"ש עשן אותם העשר הוויות אל העשר ספר אדם יהוה בקמץ בסתר. והקיצו בחכמה ובגבורה. ובבינה. וכבנין בחסד. ובשכל בגבורה. ובחוסן בתפארת. ובחירות בנצח. ובקיבוץ בהוד. ובשוק ביסוד. והוויה בשעה בלתי נקוד בחלבות כי לאורינו הויה

כתר החיצון עתיק	חכמה	בינה
הפנימי קדמון	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין
הפנימי אין	הפנימי אין	הפנימי אין

[illegible]

נם דינכי

[illegible]

נמצא הוא

הצד שנעשו אלה להיות לו היתרון שכל שכל הנועה בנצח
ולא שאל הנועה לתועלה הוא בהוד. נמצא כי זה השם
האחרון המשמש אותנו הראשונה שהם ל"ב ל"ב וכן אותיות יוד
על אלף על כלה הם סוד הנצח. ואין אות יוד שנה שבאותיות
אלף הן עד סיום השם הוא בהוד. ואות ו' שבאמצע האלף
הוא כולל לשניהם. ואות ה' אחרונה בחירק היא נפש
לנצח בשם החיצון. ואות ה' אחרונה בקיבוץ נפש להוד
בשם החיצון ומתחלק על זה כי השם הוא באותיות והיא
ראשונה בחירק מלוכשת בו' על באותיות. והיא בקיבוץ
מלוכשת בה' של באותיות. היסוד יהוה בשורק ואו והיוד
בשורק נשמ' ונשמ' בפנו' אין הכל. והיא בשורק נשמה בשם
הפנים והואו בשורק רוח בשם האחרון. והיא אחרונה
בשורק נפש בשם החיצון. והה נתבאר ע"פ ג' שישה קשה
אמן באצילות והנקבה שלו ומשלמות לו להיותו עשר ספירות
ובן לא פירשנו כו כמו מלכות אלא שר היסוד לבד והבן
זה. ודע כי כמו שביארנו לשל אחרתלק עשר שמות פנימי
המלכו' מאצי' הנה נוק' ועו' בבריא' ועשר מאצנים ביצה
ועשר חיצונים בעשיה וכולם בסוד הנוקבא לזה בבריאה
ויצי' ובעשיה כן אלו הכל שמו' אותם בעו' אמן באצילו
יש מתלבשי' ומתחלק' בזה בבינה עד הנו' בנוקב' מאמש:

ואמנם נבאר

אותיות המקיפי' של זה באצי'
לבד מ' ומ' ונן ס' המיצונות
שבו. ומחוץ לבחר מקיפי' ב' אורות אלו מלמטה בבחינה כמן
אלף הא אלף יוד הי הי אלף אלף הי יוד יוד הי אלף אלף הי
הי יוד אלף הה אלף. אלף הי אלף יוד הה הא אלף אלף
הה יוד יוד הא אלף אלף הה הא יוד אלף הי אלף. מחוץ
לחבורה. אלף אלף אלף אלף. אלף אלף אלף אלף. הי הי.
הה הא. אלף אלף אלף אלף. הי הי הה הא. יוד יוד יוד
יוד. אלף אלף אלף אלף. הי הי הה הא. יוד יוד יוד
יוד. הה הא הי הי. מחוץ לבינה אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף. הה הא הי הי. אלף אלף אלף אלף
הה הא הי הי. יוד יוד יוד יוד. אלף אלף אלף אלף
הה הא הי הי. יוד יוד יוד יוד. הי הי הא הי.
מחוץ לדעת אלף אלף אלף אלף הה. אלף אלף
הי הה יוד יוד. אלף אלף הי הה יוד יוד הה הי

מחוץ

מקיפ כתר כ אלפי קל	מקיפ חכמה כ אלפי קל	מקיפ בינה כ אלפי קל
מקיפ דעת קדשים	מקיפ חסד קלנו	מקיפ גבורה קלנו
מקיפ תפארת תקבלה	מקיפ נצח קלה	מקיפ הוד קלו
מקיפ יסוד גבו נצח רצון		

אלו הם כ' שמו' מהיה מרוכבו' שמלמ
הכ' הם של הה כמה אלף הי יוד הא
והכ' הם של הב כמה אלף הי יוד הא
על נצח הוא מלמעל למע' ושל הי
למעל' וכן של חס הוא מלמעל
ושל נכו' מלמעה למעלה.

חכמה דפנים	כי"ה דפנים	
יו"ד	נשמה	
נשמה אי"ן	רוח	
רוח כ"ך	נפש	
נפש אי"ן	סה"כ קי"ן	
סה"כ ל		

בינה דפנים		
ל		
נשמה כ"ה		
רוח כ"ן		
נפש כ"ה		
סה"כ קי"ן		

דעת דפנים	חסד דפנים	גבורה דפנים
ל	מ	
נשמה כ"ה	נשמה לב"ה	נשמה כ"ה
רוח כ"ן	רוח לו"ן	רוח כ"ן
נפש כ"ה	נפש לב"ה	נפש כ"ה
סה"כ צ"ב	סה"כ קי"ן	סה"כ קי"ן

תפארת דפנים	נצח דפנים	הוד דפנים
ן	ן	
נשמה ט"ו	נשמה ט"ו	נשמה לב"ה
רוח יו"ד	רוח יו"ד	רוח לו"ן
נפש ט"ו	נפש ט"ו	נפש לב"ה
סה"כ ס"ן	סה"כ ס"ן	סה"כ קי"ן

יסוד דפנים ן
נשמה ט"ו
רוח יו"ד
נפש ט"ו
סה"כ ס"ן

סך הכל כל השאות הקי"ל

ש עשל סה"כ ומה"ל היא כחי' הנשמה והמלכות בה שמקבלים
ל"ל אלף אלפים נפש רוח נשמה נשמה נשמה וחי' פנימים הכל
יש בו שם יה"ו כולל בקמץ ובחיר היוד המולה היא דפנים
מן הכל והיא נשמה נשמה והיא שכיר המולה היא נשמה
הפנימי והאור המולה היא רוח באמצעי והיא אחרונה
המולה היא נפש בחיצון שבו. החסד יה"ו בפתח יוד
מפתח פנימי מן הכל והיא נשמה נשמה. היא בפתח נשמה
בפנימי. ואו בפתח בחי' רוח באמצעי. היא אחרונה
בפתח נפש בחיצון. הגבורה יה"ו בצירי נשמה
נשמה. והיא בפנימי נשמה. והאור באמצעי רוח. והיא
אחרונה בחיצון נפש:

והדעת יש בו סוד

שם המפורש ומה שם
המפורש פתח בגי' בכל
מקום וזכור לך והוא יה"ו ויקרוהו בהגעת אותיותיו
בנאמר. יוד בחולם נשמה נשמה. היא בצירי פנימי
נשמה. ואו בקמץ באמצעי רוח. היא בצירי שחיצון נפש
החסד יה"ו בפנים היוד נשמה נשמה. היא בפנים היא
נשמה מלובשת בשם הפנימי. והאור בפנים היא רוח
מלובש באמצעי. והא אחרונה בפנים היא נפש מלובשת
בחיצון שבו. הגבורה יה"ו בשבא נתלקח עד הגי' נב.
הלקח יה"ו בחולם נתלקח עד הגי' נב. הנצח והיוד ישר
בהם כי הוויתא כולה בחיריק בנצח. והכי כולה בקמץ
בהוד והנה היוד בחיריק היא נשמה בנצח. והיוד
בקיבוץ נשמה נשמה בהוד. והיא בחיריק נשמה בשם יה"ו
שבנצח בגל. והיא בקיבוץ נשמה בשם אל"ף שבהוד בגל
ואות הואו בחיריק והואו בקיבוץ בחיבור רוח אל שם
האמצעי כיצד רע כי באלף המשמרה מן שם האמצעי
היא אל"ף שבצירוף לבלת ונודע כי לורתה היא אל"ף היא כי יודין
ואו באמצעי. והנה אותה הואו שבאמצעי האלף הזו
שם הוא מקום הקבשו כי ודין הגי' המנוקדו א' בחיריק וא'
בקיבוץ בבחי' רוח לבם והם באופן זה כי אותה הואו נתלקח
לכ' ודין באורבה ובחיצונה בזה ל"ן ומשתיהם נשמרת
ל"ה. ולבן יש אלפן בתפלה המורות על אלפא וצריכי לעשות
באופן זה כי יעשה לואו הזו שבהיקף האלף כ' המשין א' נועד
לצד מעלה וא' נועד לצד מטה כזו אל"ף לראוי לכ' ודין האלו
הגי' שנעשו

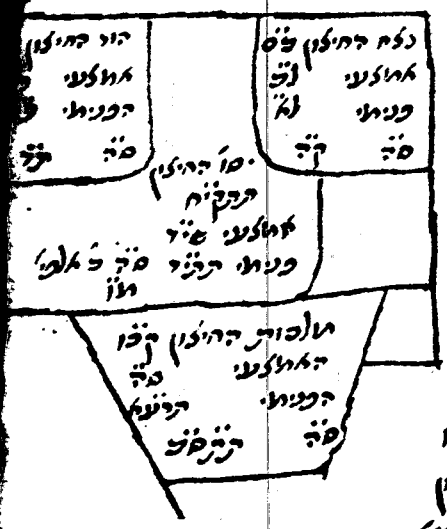

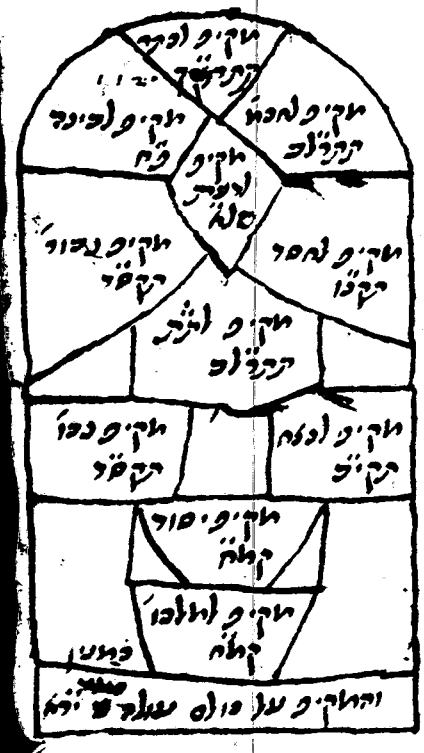

יוד הא אלו הא — הפנימי יוד הא ואלו הא — החיצון
הפנימי יוד הא ואלו הא — האמצעי יוד ולא הא ואלו הא
ון יוד הא ון הא — הפנימי יוד הא ון הא — האמצעי יוד
החיצון א אלה אלה אלה — האמצעי אלה — הפנימי
אלף קה יוד הא

הדרגות — החיצון יוד יוד הא יוד הא ואלו — יוד הא
ואלו הא — האמצעי יוד יוד הא יוד הא ואלו
יוד הא ון הא — הפנימי יוד הא ון הא — החסד דחיצון
אל — האמצעי אלף לבדו — הפנימי אל אלהים
החיצון אלהים — האמצעי אלהים — הפנימי יהוה בנקודת
אלהים — הדין החיצון האמצעי — האמצעי בגבורה — הפנימי
אלף לבדו הי יוד אלף — הנצח החיצון בס — האמצעי אל
הפנימי אל — הוד החיצון בעונג — האמצעי אלהים
אלהים אלהים — הפנימי אלהים — היסוד החיצון ש שד שדי
האמצעי שדי — הפנימי אין לבדו יוד — המלכות שבכל
החיצון א אל אלנו אלנו — האמצעי אלנו — הפנימי אלף
לבדו אלף יוד

בחינת הנפש והרוח והנשמה שלהם

הוא שם הויה א׳ בלבד בלבד עקוד כלל מלבד כל אותיות
בחינותיה כולל אותיו׳ בפנים אין הכל בחי׳ נשמה לנשמה
אותיה׳ נשמה בעשר פנימיות׳ אותיות בעשר אמצעיות׳
אותיה׳ אחרונה נפש בעשר חיצונות׳ המקיפים אלה אבל
א׳ וא׳ מקיפים החיצונות׳ אלה׳ מחוץ לבתר שבה א׳ אלף
אלף א׳ א׳ הי אלף אלף הא אלף א׳ הי אלף הא הי אלף הא הי
יוד יוד׳ א׳ א׳ הי אלף הי אלף אלף׳ הא הי יוד יוד הי
הא׳ מחוץ לחבור אלף אלף אלף הא הי אלף׳ אלף אלף
הא הי יוד יוד׳ אלף אלף הא הי יוד יוד הי הא׳ מחוץ
לבנה הא הא הי הא הי הי הא הי הי הי׳ מחוץ —
לעתיד הא הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי
מחוץ

מחוץ לחסד גלוי גלוי הי׳ גלוי הי׳ יוד גלוי הי׳ יוד הי׳ מחוץ לגבורה גלוי אלף הי׳ אלף הי׳ יוד גלוי הי׳ יוד הי׳ יוד הי׳ . מחוץ לתפארת גלוי גלוי גלוי הי׳ הא׳ גלוי גלוי הי׳ הא׳ ולו יוד . אלף אלף הי׳ הא׳ יוד יוד הא׳ הי׳ . מחוץ לנצח גלוי גלוי הי׳ . אלף הי׳ יוד . אלף הי׳ יוד הא׳ . מחוץ להוד אלף אלף הא׳ . אלף הא׳ יוד . גלוי הא׳ יוד הי׳ . מחוץ ליסוד אלף גלוי הי׳ הא׳ יוד יוד הי׳ הי׳ . ובכתיב אל עצמה מלאתי נוסחא אחרת כשם זה ושכהתי אינו מהם הבונה ואו הימ . אלף אלף הי׳ הא׳ יוד יוד הא׳ הי׳ נגל כי הראשון עיקר :

ואמנם אורות המקיפין לוקח מאצילות רצא מאצילות הם אלו אהיה בנקוד קמץ בולם בכתר אהיה בפתח בחכמה . אהיה צירי בבינה . אהיה בחסדים בחסד . אהיה בשבא בגבורה . אהיה בחולם בתפארת . אהיה בגלגל בחיבור . אהיה בקיבוץ בהוד . אהיה בשורק ואו ביסוד :

ואורות המקיפין לכל הים רצא הפנימיות והם מקיפין מחוץ על כולם ד״ת אלף ולו״ד הא׳ . הא׳ אלף . יוד ואו ולוד . הא׳ אלף . ואורות המקיפין בכחות נשמות לג׳ תלקי המקיפין שהם אלו עשה עשה עשה הם מתחלקין לעשה פנימי אלש והג׳ שבכתר מקיפים שם אהיה כולו בקמץ לא בקמץ נשמה לנשמה חוץ מכולם לא בקמץ לפנים מחוצה בחכמה המאצילה והיא נשמה לא בקמץ לפנים מן דהא מקיף על בחי׳ המקיפין האצילות בחינת רוח לא בקמץ בפנים מחוצה בחי׳ נפש וכשג׳ שבחכמה מקיפין שם אהיה בפתח בולם עד הנעלם בכתר וכן עד הסוף בסוד השע נקודות הילוגות בג׳ לעולם שהוא נגד אהיה בולם בשורק ביסוד על כן נגל :

ונבאר ענין נוקבא רצא מאצילות ונתיחל בפנימיים הכתר אלה החיצון הי׳ יה׳ ויה׳ ויהוה . האצילות יוד יוד הא׳ ואו

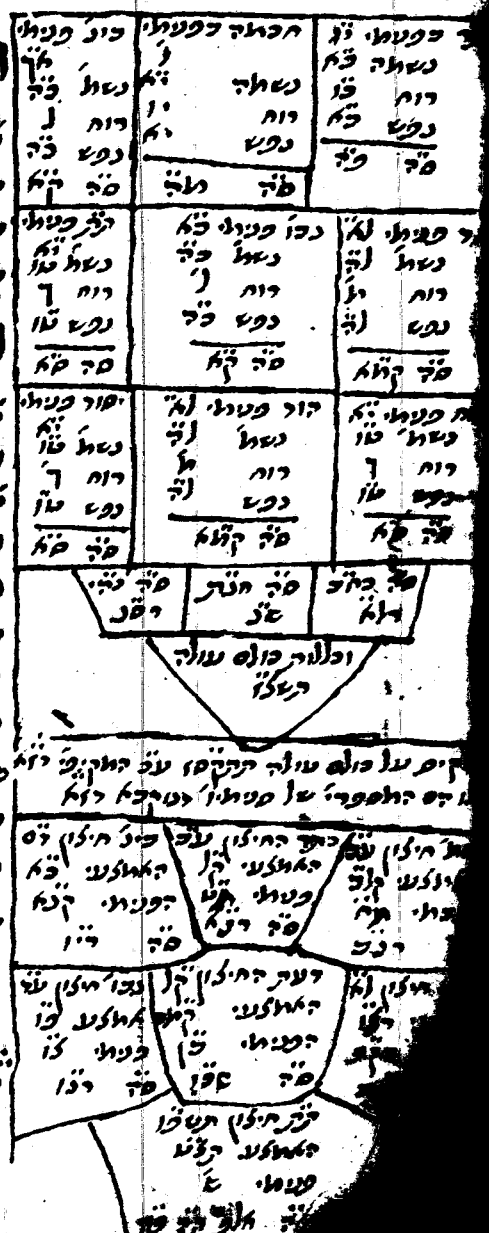

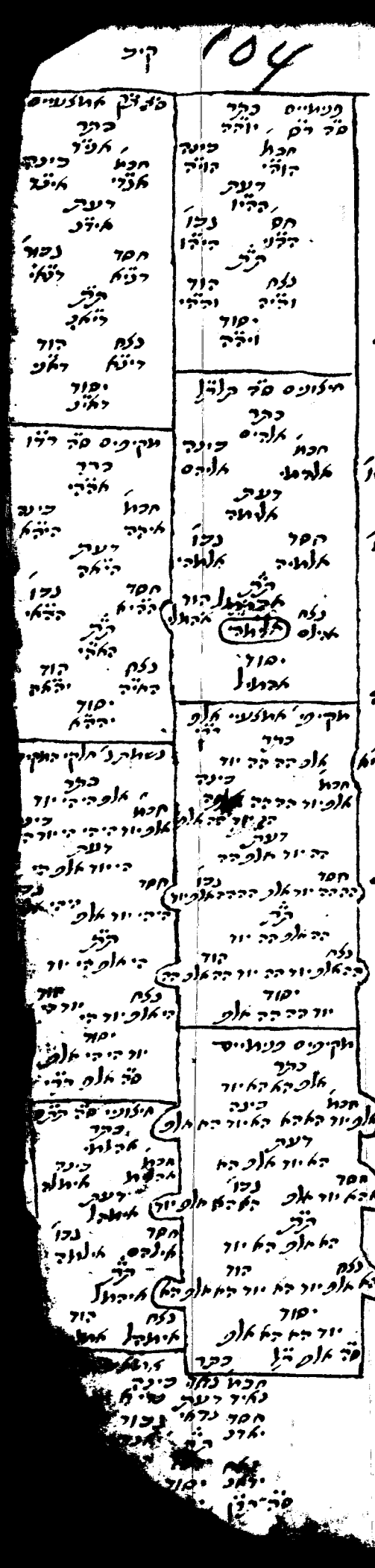

זא"א דבריאה

השלשים לעשרים יתן מתר
זא"ל דבריאה הפנימיים הם
אלשים . עשה הפנימיים הם עשה צירוף שם הוי"ה
חוץ מן כ' צירופי הראשונים והם סדרים מלמעלה למטה
והחיצוניים הם עשה צירוף שם אל"ף מן הי"ד הראשון
חוץ מן הצירוף הראשון והשני . ועשה המצוע שהם
עשה צירופים הראשונים . ויש עשים אל"ף
דבריאה לפנים מהם
הם עשה סדר הפנימיו

הנשמה של זא"א

מג' מחיצות ויש בזא"ל מלאכות . והרוחין והנפשין הם
בהיכלות כמו פקודי והרוחי' והנפשין הם אותם הרוחין שבו'
בהיכלות כפקודי שהם ג' היכלות וזעיר דבריאה הם מלאכים
יש שם שהם יסוד בהיכל לבנת הספיר ונעשה היכל
ל' העלין לקדש הקדשים הם ג' המשונים . ובכל היכל מלאכים
שם הרוחי' אשר שם והנפשין שהם נר' חיות . וכפנ' שם
בהיכל לבנת הספיר שהרוחין שבו הם פתוחים מלהיות
מעניה . והחיה שהיא הנפש היא נר' כזה . וכן בחיצונים
עוד בכל היכל והיכל המלאכים שם . ואלו הם אל"ף דבריאה
אבל הרוחין ונפשין שבו' היכלות הנוקבי' זא"ל דבריאה
לא יזכרו שם ונם אנכי לא יזכרו . ובל אלו הרוחין של
הרוחי' והנפשי' והלבושי' נר' עולם הפעור ואלמי בחינת
הנשמה אלהים בגל . ועניין המקיפי' זא"ל דבריאה
אלו העשה המקיפי' לכל אמים החיצונים וכו' :

עשרה המקיפי' לכל אמים

החיצוני' אלו הם עשה צירוף שיש כשם מהיה חוץ מן
הצירוף הראשון והצירוף האחרון כי הם יב' צירופים
בנודע . והעשה מקיפי' המלאכים הם עשה צירוף
שם מהיה הגל אלא שהם כמולי דהין . והעשרה
מקיפי' של הי"ם פנימיים הם עשה צירוף שם מהיה
הגל אלא שהם כמולי אלהין :

נשמת ג' חלקי המקיפי'

הנ' הם שם
מהיה הגל

כמולי יוצין בכל אחד מן ג' חלקי בחינת בל מ' ומ' כמו
הדיקן הגל . בכל מ' ומ' הם עשה צירופים בגל :

נוקבא זא"ל

זא"ל דבריאה הפנימי' הם ל' צירופי שיש
שם מהיה בגל המקיפי' חיצוני' זא"ל דבריאה

[illegible]

ואמנם המקיפים לכל א׳ מיום

[illegible]

המקיפים

[illegible]

בחינת הנפש והרוח והנשמה

[illegible]

ואור המקיף על כל כללות יציר

[illegible]

ואור המקיף על כל כללות יציר שהוא ג׳ אלפי שנה

[illegible]

זא דיצירה הפנימיים הם אלשים · הפנימיים שהם צירופי שם יהו"ה ושוב הם הי אותיות והם סוד טוב המעטרין על המעלה המשה ועל המשה המעלה · האמצעיים שהם צירוף שם אל"י ושוב הם נב הי אותיות בסוד טוב כנגד נס כ"ן ושאלה חיצונים הם שאלה צירופי השמיים שבשם אל"ים לפי שהשלשים והרביעיים והחמשיים הם כללות ומאמרות ויש בשאלה חיצונים שבכל מ"ד תרמ"ד :

נשמת זא ויצירה הם עשר ספירות האמצעיות שישה כללות ואצילות · ודרומין והנפשין הם הרוחין ונפשין שהם כדיבורות שבפרק · היכלות רבי ישמעאל ור' עקיבא כשנכנסו לפרדס שהם היכלות היצירה : ה

המקיפי אותו בים החיצונות אלו הם צירוף שם אל"ה ואל"ים משולבי כזה מ"מ אל"ה אל"ה אל"ה

נוקבא דזא

הכי אמר דפנים הם אמת
עשה הפנימיים הם עשה לירוק
איש כשם אלהיך חוץ מן כי הלירוק הראשון שהוא שם
יוד לירוק בנורא. ושניה אחרונים הם עשה לירוק שם
אלף מן היוד האחרון חוץ מן דכי שהם. ועשה דחיצונים
הם שלרך לאחרים הנשנים איש כשם אלהיך:

נשמת נוקבא דזעיר

אמן דאמרי אמר
הם יש הפנימיות איש בנוקב דזא אלקי מן הנ בחיצונית
איש כה. והרוחין והנפשין הם שם בדיבורות של הנקבה
והם ביולר הערבית רוחות הדיבורות דזא ביולר בשחרית
ולא בערב כדוכ ולא הבלתים מחוה אלהיך:

ומקיפים לכל

אי אינם החיצונים אלה הם
לירופם אלהיך ואלף בשלב
אי כוכ אי אלת אחד אחד אחדי אחדים אחדים אחדים
אחד אלהיכם. והעשה חוקים לכם האחצעים הם עשה
לירוק שם אלף מן היוד האחרון חוץ מן היוד הראשונים
שהם אלת שהם כולם בשוה חלוי ואינם פשוטים. והעשה
חוקים לכם הפנימי אבל הם עשה לירוק שם אלהיה הנל
חוץ מן כי הראשונים אלת שהם כחלוי אלקים:

נשמת נ חלקי

החוקים הנ' על הנוקבא
הנ' אלת שהם כחלוי יודין כבל אי חוק חלקי בחיצוניה
כי הלירוק הנל בבל אלת ודם עשה לירוק הנ':

אור המקיפים לשניהם

ועשר ולהוקבי
וחוקים עלי
חלקי חוקים הוא חיצוני שם יהוה ואלהיה חשוכי כיה
יוא אלה אלהה אלהה אלהיו אלהיו אלהיו אלהיה
עשה לירוק השלשים והרביעים והחמישים שיש בשם
אלהים הם מלא וכאלה חוקים חיצונים אלהים בעוף היצה:

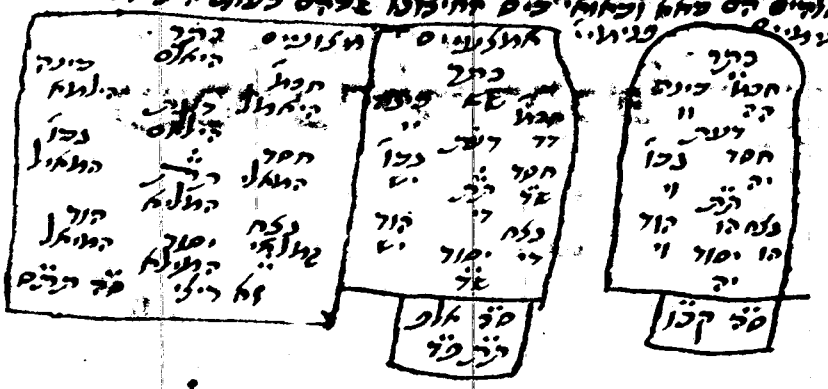
פנימי
חוקים
חיצונים
חיצונים
כתר
חכמה
בינה
דעת
חסד
גבורה
תפארת
נצח
הוד
יסוד
מלכות
סה"כ אלף
סה"כ קבון
סה"כ אלף רבוא
אלהים
אלהים
אלהים

נשמת זא

ועשיר הם יסוד החיצונים של זא דאצי והרוחין

אוקיר דזא דעשיר
החיצונים עולה כחוטן
הקדר

אוקיר דנוקבי
כתר
חכמה בינה
דעת
חסד גבורה
תפארת
נצח הוד
יסוד

סה"ה

אוקיר דאצילות
כתר
חכמה בינה
יוד הה הה יוד הה הה
דעת
חסד יוד הה הה גבורה
יוד הה הה תפארת
נצח יוד הה הה הוד
יוד הה הה יסוד
יוד הה הה

סה"ה ת

נשמות אוקיר אוקיר
כתר
חכמה בינה
יוד יוד
דעת
חסד יוד יוד גבורה
יוד יוד תפארת
נצח יוד יוד הוד
יוד יוד יסוד
יוד יוד

סה"ה רכ"ב

נוקבי דזא דעשיר
הצינוי כתר
חכמה בינה
דעת
חסד גבורה
תפארת
נצח הוד
יסוד

סה"ה ס"ב

אוקיר דנשמות נוקבא
דזא דעשיר החיצונים
עולים כחוטן של

נוקבי דזא דעשיר
הצינוי כתר
חכמה בינה
ויהי דעת ויהי
ויהי
חסד גבורה
ויהו תפארת ויוה
ויהי
נצח הוד
ויהו יסוד ויוה
ויהי

סה"ה ש

אוקיר דאצילות
כתר
חכמה בינה
דעת
חסד גבורה
תפארת
נצח הוד
יסוד

סה"ה ס"ג

והאצילות דנוקבי
דעשיר
כתר
חכמה בינה
דעת
חסד גבורה
תפארת
נצח הוד
יסוד

סה"ה ס"ד

אוקיר דנוקבי דזא
דעשיר החיצונים
עולים כחוטן של

והבינוניים

כתר
חכמה בינה
דעת
חסד גבורה
תפארת
נצח הוד
יסוד

סה"ה ס"ו

שם נשמת אוקיר
דנוקבי דזא
דעשיר

החיצונים דעשיר
כתר
חכמה בינה
דעת תחתונה
חסד גבורה
תפארת
נצח הוד
יסוד תחתונה

סה"ה הקדמ"ס

כתר
יוד הא
חכמה בינה
יוד הא יוד הא
דעת
יוד הא
חסד גבורה
יוד הא יוד הא
תפארת
נצח הוד
יוד הא יוד הא
יסוד
יוד הא

סה"ה ס"ח

נשמת נוקבא דזא
דעשיר הם עשרה
סדי החיצונים שיש

נוקבא דזא דאצי. אוקיר דלחיצונים הם שלוש נשמות
אלו ואלה בזה. אל אלהאל אלל אלהלו אלהלוה. והאצילות
הם אל אחרון יוד ווו ווו אותיות כמו סדי הדם. והבינוניים הם אל אחרון
אותיות הי ווו יוד יוד:

נשמת הנקבה דזעיר

יש עשר ספירות מתלבשות שיש בנוקבא
דזעיר מאבי המוקיפין אותם בחיצונים
הוא צירוף אדני אלהים משלבים בזה
מ מא מאל מאלד מאלדל מאלדלה
מאלדלהי מאלדלהיי מאלדלהיים
המוקיפים בחלבשות שם מלוך בחולין יוד
בזה מלך נולד נו הי המוקיפין בחשמלו
יש שבשה צירופי שם יהו בחולין הדין
יוד הי ון

נשמת נחלקי

המוקיפים הם
הוא שם יהוה
בחולין בזה יוד הי ון מלוך כפי המוקיפין
עשה צירופי השמנים והרשעים
והעשיריים שהם בשם אלהים הם בחלא
ובאלהי דעולם העשיר כים המיצונים
שהם:

זא דעשיה

הפנימיים הם שלמי
המעמדים עשרה
צירופים שיש בזה הצירופי המלבשים
האחרונים של שם אלוה חוץ מן כ צירופי
המשובר שהם והם עשרה צירופים אחרונים
שבכל כל צירופי שבו. המלבשים הם
שבה צירופי של שם אלו שהם הי מלוכה
המיצונים הם עשה צירופי של אלהים
מחלק המאר עשר לפי שעשה צירופי אלים
לשמונים כי השמנים והרשעים והעשיר
הם בחלא ובאלהי לעשיה בעשרה מיצונים
שבכל מ מהם:

אדם דעשיה

ברכה	מלכה	
חכמה	בינה	
מלכה	דעת	
מלכה		
חסד	גבורה	
מלכה	מלכים	
מלכה		
נצח	הוד	
מלכה	מלכים	
יסוד		
מלכה		

סוד הקדם

אימא דעשיה

ברכה	מלכה	
חכמה	בינה	
מלכה	דעת	
מלכה		
חסד	גבורה	
מלכה	מלכים	
מלכה		
נצח	הוד	
מלכה	מלכים	
יסוד		
מלכה		

סוד הקדם

זא דעשיה

ברכה	מלכה	
חכמה	בינה	
מלכה	דעת	
מלכה		
חסד	גבורה	
מלכה	מלכים	
מלכה		
נצח	הוד	
מלכה	מלכים	
יסוד		
מלכה		

סוד הקדם

נשמה

הוויות המעורבות בקרקע ופתח ולבו. ומה כנגד לבנו אשר הם מחי נשמה
ורוח ונפש לזה ולבוקביה יש בכל אותיות אור אחד המקיף עליה:

ונבאר עתה קצת מאורי ומעמתי אל הדרוש הזה דעתי לזה
כל מי שהי הפנימי עולם כנגד קפ"ו וזה שם
שלה יש בשם מלא בגורל. גם הוא עם המלה עצמה מנין מקום
גם הוא כנגד מיצוע הדרך הזה עשה פעמי:

והפה ופה והפה הכל כנגד קפ"ו עם השם בעצמו וזה
ויבנע במקום הזה כמן שהוא פנימי
הנאמר בישקר מקום. **בגבורה** זה השם הפנימי הוא שם יה והוא
היוצא מן הבינה אל הנשמה וזה הנמ
בסוד שלהבת יה
כפי הראשית רק לזה עצה וזה אלה אמצא כפי הין הקדמוני אחרי כל
הון מעמקי לחמי אחרי מרחשן שפחה ויחכימו אל אחות מיבי בנין
ולא אתענגשון. גם זהו שם יה המתחבר עם אותיות שמו והשם
כנגד שמה לא תעשה בגורל. והחילון שבו הוא שם יהוה בעקוד
אלהים והוא עצמו שם הפנימי של הנבו בנוקבי זעיר וזה החילון
שבאותה הזעיר מתלבש תוך הפנימי של הנבו של נוקביה ומלא
זה הוא אותה שהמתחבת נוקבא זעיר עם הנבו דעק שמלו
של הזעיר בגורל:

ההה של זעיר אמן כל מי בחינתיו הם שמות הויה
וזהו הטעם שאין שם יהוה עד כל בעצם
מהו מתחת בגורל. והשם הפנימי שבו שהוא שמו אלקים זהו
הסוד שהתחת עד אדם שהוא כן כנגד והנה כן הוא בחכמה כמו אלה
שמו ואלה שם שבו:

החסד שבו שם אלוה שבו הוא סוד מה שאמר הבתוב
מנשמת אלוה יאבדו והוא אחורים והלבוש
הנגד בפכא דמשפטי רק גם כל עלם שלה בסודה ושונאיה לא
ינדע בסודה פרישו הלבושא ומלבא דקדש עלה אלוה לא וכו והנה
שם זה אלא יש בו אותיות אל וה כי שם אל הוא חסד ושם וה הוא
המתחבר והמלבורה עם אותיות זכר. והם כנגד רוח מלות עשה
שמלא החסד בגורל:

נצח והוד דזא יען כי הנצח והוד שבזה הם סוד
חד נוקבא בבחי חילונותם אבל בבחי
פנימיותם

נשמת כי חלקי החלקים אם יוד הא . אחנם הרוחק הרחקה מן
הלק ליכי הם באותם הה כלות הרחקים כי כולם הם כנגדם
הילה ויבחר בנקבה אשר אמר : תקס

הגה כדרכי ר׳ ישעיה ור׳ עקיבא

ונאר עתה איך בלות כל הפרטי הגל . ידע כי כבל מ׳ אין
גם נוקבא דגלא יש לה ג׳ פחי הנרות והאלעות
והילונה וכן הענין גב כבל מ׳ אין גם דגלא . וכן מלאכי וכן מלאה . נמצא
כי כבל מקום אלה יש לה נשמה ונשמה ורוח ונפש חוץ מן גם נוקבא דגלא
שאין כבל הגם שלה רק נשמה ונשמה אחת וכן נשמה מ׳ וכן רוח מ׳ וכן נפש
מ׳ כלבד התרפשות כבל הגם יחד נם ידע כי חוץ מבל מ׳ אנ כחינו איש
כבל מקום ומקום כין אין הגם דנוקבא או דגלא או דאבא או דאמא יש מחוץ
למקום אור מ׳ האלקים לה . נמצא כי נג כחי איש כבל מקום ומקום יש ג׳ אורות
אלקים . נם ידע כי יש לכל מקום ומקום מכל הגם כחי אור מ׳ אלקים של אנש
האלקים האחרי הגל . נם לכל מ׳ אין גם דנוקבא דגלא יש אור מ׳ האלקים בתר
כולם . נם לכל מ׳ אום גלא יש אור מ׳ האלקים אחר כולם . נם לכל הגם דגלא ולכל
הגם דנוקבא יש אור מ׳ האלקים אחר כולם . נם ידע כי כל אלו האורות
האלקים כל הפחי הנבלים בגלא ונוקבא כולם הם כחי אור הכינה
האלקים אחר הכנים בסוד פרסת סוכת שלום :

ועתה אור האלקים אותם הוא אור הכינה ואחר לעתיד לבא
כאהבה כיאינו ידוע לה תנשה כאלקים כי נקבה
הסודם נבר דל שהנוקבא דגלא שהיא הבתולה הנק מלכו הסודם נבר
הוא הזעיר בלאון אחר שעתה מסובבת אורן הכינה והסובבה היא כי
תתעלה המלכו לעלה מן הזעיר הנק הנה בסוד עליקי ושכי ועטרותיהם
בראשיהם . ועל כן תמצא כי כל האורות האלקים לעי ולנוקבא הוא כחי
שמות של אלהים . נם ידע כי כל אורות האלקים אחר גלא יש בהם נקודות
באותם השמות אבל בשמות האורות האלקים אחר הנוקבא דזעיר אין
נקודות . נם ענין זה נהג בספירות עצמן כי כל מקום הנוקבא אין מנוקדות
מלשה בזכר . נם ידע כי לעולם אור האלקים נדול מאור האלקים שהוא
הנק אור הפנימי בתאלי מאלי והוא נשמה לו . נם ענין זה נהג באלקים
עצמן כי האלקים היותר חיצון מחבירו הוא מעולם מחבירו והוא נשמה
אלו מלשה באורות הפנימי שהיותר פנימי הוא נדול מחבירו החיצון
מאלו . נם ידע כי אין לך בכל מקום של נצח או של הוד אין בזעיר
כן ענקבא שיהיה לה שם על דרך אלו והעלם הוא לפי שהם סוד
עדי עד של שבלבב שאין להם לא עצם ולא ריח ולסוד הזה הם מבוונות
בסוד הנבלה שאין לה לא עצם ולא ריח ודוק . נם ידע כי כבל העשר

מאלו

הוא

חולי עלמו אלהים כי אותיותיו יתפשר שלמו כנגד תיקון אשר הוא מדרש שיעור
כל הקיום ותקון אשר בו אחז לעולמו לעולם. והנה בשביל חולי הזרע
נקרא הוא כל שהוא כנגד חמשים וכל מי כלול מי הרי תקון והעמדתו
שלו הוא הפסוד שבו הוא המלבר צוקבת אלהים ולכן הסר מהחמשים
יהיה שעתה הזמן זה הוא תקון ותיקון הקיום שלה והכן זה והפנוי
שלו הוא הנשם הנגד הקיום כי לא עכ"ל. הרי סדר מהחמשים
הרווחו שהם פחות. ואלהים:

ענין המקיפים

ויש מאלו מקיפים הבחר שלו הם שישה כי
בו כי המקיפים הם חסד וגבורה שבו כי שמורים של
מקיפים הם חסד וגבורה עד עם זה זה מתחיל מראשו לסופו וזה
מסופו לראשו. פירוש תחלה הוא אלף דמקיפים אלהים חסד ושם לו הוא
יוד ה' שהוא דאחרונה שבמקיפים הנצח ומן עד הזה כל השאר. ושיעור
השנית הוא שלום מקיפים נגד והוד שלו יחד עד הנה כי אלו הנה השיעור
הראשונה בינא א' דראשונה של החסד ואחר ה' אחרונה של נצח נמצא כי
בסוף השיעור אם תלך מסוף לראש גם תלך עד הזה אלף הנצח והיא
יחיד ומן אלו אשיעור השנית:

מקיפי חסד וגבורה

ודע ויש הם כן הנה נה חלוים
הם ה' הא דל כיורין ומאלפין אכל
חלוי הדין שבחסד ונגד הם כיורין ומהירין ה' הד שהוא יותר נרוע
והטעם לפי שבנצח והוד הם שבלי הזרע הנחית מן החכמה ולכן הם
בחלוי יורין ומלפין בחסד ובגבורה:

ענין חפצים

ומקיפי ויש מאלו הם. הנה הקיום שלה שנו
שמורים המלוים אשר לה הם בנגד פ' שוקי.
הזכר אשר בנגדם הוא נוף הנקבה שהוא הקיום שלה ונם מוקם השוקים
שלו המכוונים בנגד נוקבה כך לבחלות ונם שם השתרבה הוא חילוף
שם לבחלות:

והמקיפים שלה הם אלו

רע"י המקיפים שלה הם
שם אלהים ולכן כל הספירות
שהם חוץ הדין יש בהם אות האחרונה של הה' חלוי אלהים הה'
והשם חלוה הוא המלאך כי הה' חלוי אלף הוא רחמי והה' חלוי
הדין הוא כן לפי שהוא דין ומקבלים חלוי הה' אחרון הוא. ולכן בספירת

פנימיותם הם תחתונים נופל כנגד כזוה"ר. כי לדעת הרב שם החיצון הוא
שם צפחות ושם זה כולל שניהם יחד ואחר כמאצע הוא שם א"ל לבד
כולל שניהם שהוא ל"ב נתיבות צפחות. ובה ב' מלכים אלו
החיצונים הם כלולים ביחד אבל השלישי והוא הפנימי מלכות
נתלבש לבד שם הזכר בנקבה ושם אבא בהזכר. ואמנם סוד הענין
הוא כי הנה נקבה אצלנו כי מלכות הראשון נעשה בעצם הי"ל אחור
חלוי ועומד אבל כנגד כלולו לבד. והנה הנקבה שעור קומתה
קצרה מן קומת הזכר כי הנה ראש הנקבה חסר בסבת הבינה שנגנזה
ונעלם ומעוד והנקבה דאשה היא בחינה הזכר ונעלם הם שנים
ומשתתפים עם סיום הנעלם הזכר. אמנם ש"ס הנקבה הול מן שרש
הזכר שם היא קומת הנקבה ולכן תמצא כי יש בנקבה הול כ"
כלומר תרין בחינין דרכורא ונש שוקים ותרין ידין ורגלין
ומכל אלו הבחינות היא שעור קומת הנקבה מן החזה ועד
הרגלים אלה כמו שיתבאר בתוקמתו ב"ה והנה סוד הנשוקים
הזכר עדין שם הוא נוף הנקבה כי מן הירכין ולתתא הוא
כנגד שוקי האשה וירכותיה כמו שיתבאר בעזה"ש. ונמצא כי
מה שהוא מאחה מלמעלה תרין שוקין נקרא הם בחינת נוף אחד
אל הנקבה. ובזה תרין נמה נה נק תרין פלגי נוקבא והוא
לפי שמצד פנים הם כחי שוקי האיש נקרא ומצד אחור הם
נוף א' אל הנקבה. ובזה תרין איך נה לגלא בסוד החתוך
הם מחוברים. ובסוד הפנים הם נקרים. נס רע כי מלמעלה
כחי הפנימי אל עצה ראעיר שהוא שם יה"ו מתקרב הלק
בימי החול ועולה בנצח ולסיבת הפנימי של הבוד שהוא
יהוה אלנו מתקרב המלכות בימי החול ועולה בהוד כנגד
בתיקונים. נס רע כי סוד מוקם הכ' ון המתקבר יחד
באות א' אל שם צפחות שמאחוה נה בדכורא הם הנק
ווי הנמוכים וזכור סוד זה נס זהו רמז כמו כל
מדרש כפ"ז עה בענין דרוש מוקם היאוהם כי תלמד יאורי
ופלגא הם מסטרא דא ותלמד ופלגא מסטרא דא ומאוחר
הקרין פלגין הם כ' זוין אלו המתקבדרין ונעשין א' ותלמד הו'
שם צפחות כנ' ועין שם כתוקמתו אשר כיאר מהו שם:

היסוד ישלו החיצון

שכו הוא שלו שלמה
והנה אם תקח אותיות
המלו

כמו נלעג כי שוקים רגלים ירכין
לה שיר הוא מלשון הו הוגה
כמו כוגה המשל ומלשונה
ויש שירו המרה שלא שהוא בים
כמו שלו שיר חדש שהוא נה
חדשים כנורע אז הוא כן נעשר
שם ויש שיר השירי אשר לשלמה
כי השירים הוא מלשון הקשיעים
כמו ישעיה נ"ה הנשיקה והשירי
דבר לא שיר שם סוד הנה
חדשי הם השירי הקשיעי אשר
שלמה הלה שהשלום שלו סדיות
לא ויש שיר המעלות לדוד. לא
המעלה והמדרגות אשר לעבוד שהוא
המלכו הם הנה לגלא שרמזי כדבר
ר שכל הפרלוקה הלו כנה לשעיר
ם הפ' ידרי הימים א' מ' ו' ואלה
שר השמיר דוד עי שיר כיר
ל ואלה שהם הוה שהוא סוד ו' של
שם והנה וכו הם נ' לז כמספר
לה וזהו ואלה שמן הו נעשה
ה והם הוה לגלא אשר העמיד
ל לא שהוא לגלא הם אשר העמיד
שיר שהוא המלכו כמה ים וזה
ן מלא כיר שהוא סוד יס ועי מי
ושים הקין והעמה לנוקבא
שיר כיר שהם עי נה
מהקנים והנוים פרלופים
אלה מוקם פנים
עם לגלא מהב:

יש מחיי חולת כי הנה סוד מחות מנין דלת חומות אור החוקים
את זלן והלן זה. ומעתה יש מחוקים כולל מהשנים
שהוא שורש הכל ואינו בחוספר:

ונבאר ענין החוקים והפנימיים נקרא חוספר
בלשון אלהים ש״ש מלא החוקים
חלק ונוקביה בחרית ועל תשלום העשיר הם קן לירוקים
כי הנה הם עשרים לירוקי בלת ונוקבי ומהלבשים ישר
עשרה מאריך ועשרה מאכל ועשרה מאיר ועשרה בלעי
ועשרה בנוקבי ומהם חמשים לירוקי מחבי בעשיר
עלי הנה שהם מאריך ומאכל ומאיר ומבלעי ומבנוקבי
הרי הכל הם קן לירוקי ש״ש בשם אלהים בגולע. ובזה
תבין מה שמסתרים נקי הלא אלהים בגי מאדי דבר ובסברת
הכנישתא. ואלו הם סוד והיו יחוד מאה ועשרים שנה הנה
שם שבתה הכנעותא ומאדרת דבר. והנה אלו הקן לירוקי
הם מתפשטים שם אלהים בכל הקדוש ומחב משם ומילך
הם אלהים אחרים:

נסדר כי הנה נתן לעולם כי שם אל אדיר הוא
נשמה של החוקים ומזון המלכות
והנה אם תמצא מחוק ולבנים הוא מדיר שם המצא חוספר
ומחוק הוא הלבנה והרי הם כל לירוקי הראשון והאחרון מוכן
לירוקי ש״ש בשם אדיר בגולע ולכן שאר העשר לירוקי
אדיר לבדם הם בחינת חוקים לא בדרך:

נסדר הנה נתן בחוקן אחר פיסולה בסמא הם כחי
ג׳ מדרגות המתנוצצים והנחתים מן בחב
והם מתעלמים בתוך ג׳ המשונים המלא בדרך ומשונים
המבל ומבל המשונים מאיר ומבל המשונים בלעי ומבל המשונים
בנוקבי. והנה בכחי מן מן המלבים שלשתם יש חכמה ובינה
בלעי. ולכן לירוקי המשונים בשם אדיר הם המוצים בהם
שמבל ומבינה בלא מי הכתב שמו אינו נגלה. ושאר העשר
לירוקי הם עשרה כמו פשוטה בלא בדרך. וכן מ״ל לירוקים
המשונים מן לירוקי המשונים של שם אלים הם שם בחסדת
ומינה בלילה ושאר העשה לירוקי הנשארים מן הלל המשונים

הם

תלבו שמך תלוי הלך הראשונה בהין והא שניה מלאין וכן בספר
היחוד שלה. אבל ביסוד ובעלה שמך לא תלוי הלא הראשונה היא מלאין
והשניה בהין כי הרחתים נוכריים:

והנה כולל נלח והוד ויש בו ג' תלתאי דנה זה כלל בזה
ותשלבי יחד אבל נשלם תרחיל המלה מצד
הבלח ובן תחילה הוא אלף אלף הא ומצד הבלח ואחר אלף אלף הא מצד
היחוד ובן עד תשלום המלוים שבו כי כנגד תלתי הבין קודם לתלתין ובחת
תלתי המלתין קודם לתלתי הבין ושניהם בסוד הריבוע הפשוט והמלה
מלגורת שניהם יחד. אבל בדעת שבה צריך לדע כי תחלה לא היו לה
שם בסתר הפנימיים אלא ב' בחי' לבד שהם עצם אל ומלא ואז היה
לה אור המלכים ומצד אחד והוא בזה. אלא אלף. אלא אלף אלף אלא
אלף אל אלף אלף ולא. אלא אלף אל אלף אלף אלא אלא. ואחר כי אלה
המשורה של הקעור בלי אז הנעת בנוה אותן הרוחות הנגד בסתרא והשפעתו
ושכיב לה בעלה בזוגת הדמאלה בנורא ואז נתוספה בה דשם הפעולה
שלהיה להבין העולה כן והוא סוד בנתון וכתו שבאלה כלה בחרוס
אחר ואז חזר הדעת שלה לאיותן בסוד זכר ואז נעתה ונתקשרה בה אלוה
המלכים שלה בסוד הזכר בסוד ריבוע שם אלה ודנה. מגלה אחרי אלה המלכים
הראשון שלה נמשלה בכתב שלה נמתחבר עתו ריבוע אחר מסוד הנעת
שבה ואז היו בכתב שלה ג' ריבועים ב' פשוטי וג' תלתי ואחרבעים
בלולים זה בזה זה:

ואור המקיף לפינה שלה הוא שם מה הנק אהיה אשר אהיה
בנגד בזוה בבחינת יב הוא ריבוע מעשה
מה שתלי אהיה בלולים זה בזה וכה הוא מקום שם של מה של אהיה
הנגד בזוה ומתקרב וזה עצמו הוא נב בחבור שלה אלא שהוא בתלתי
בגל. והנה בנגד שם הזה אמר זכרנו נמשה אהיה אשר אהיה
ואמר אהב כה תאמר וכן כי אלו השתלו של אהיה אהיה הם כיאור
המקיף של הפינה של הנוקבא הנגד כה וזהו כה תאמר וכן גם שם מה
זה הוא בחבור אבה אלא שהוא בתלתי:

מספר האורות המקיפים הלא כאלה ולנוקבא הם אחר ועשרים
כי הנה יב אהיה ש כולם סבה של עשר
נוקבא כמו כן ונשמה ונשמה ומ אור המקיף לבל הוא נוקבא הרי הלא
ב אהיה והוא סוד שם אהיה בחסדר המרובע שהוא בא ב פעמים
עולם בנגד אמא והוא חותם אמא כי אין בא אמא. והנה אור המקיף
הם אחרים

ונבאר עתה ענין הדעת כי הנה ודאי שכבר
הל פרצופי איש שעולם
האצילו כבל מ׳ מדרגות שזו אחר חלוק האצילות הנק׳ דעת ואותם
הנה בבחינות הדעת של הפחד שהוא תריך אחין אין אבל
עמוקים אמו שהם חשוב רשם הם הלין כלבד אבל לאמיתה אותו
הדרגה אינן בלא הלבוש ורחל כל אותה הדרגה כנגד בסתר
לגבי עתיקא קדישא. והנה ידע כי קודם שנאצל אדם הראשון
שהוא תקון והלבוש בעשיה חכמה ובינה אחור באחור ולכן
ולכן אדרגה הנשמה הוא של הנלבשין הראשונים נגדנו.
והנעשה לפי שהיו בסדר הלין שהוא ענין אחור באחור ואותם
אין לנו עסק שהם בשיאר אחר באחר של חכמה ובינה קודם
שנברא העולם:

ואמנם אחר שנברא העולם לעולם היו פנים
בפני אבל תקון והלבוש
אותם הם אחר באחר ואותם אינן פני בפנים. והנה בינו
החול הדעת הראשון של הנלבשים שהוא סוד אחור באחור הוא
שם עצם בדד. יהוה יהוה הנק׳ גל והדעת הבינו אל
החול הוא שם הוויה ואלו הלין בדד יהוה הוה שבות
הנ׳ כן ואחר פני בפני בחול. אבל בשרשי הדעת הראשון של
החול הוא יורד לאחור להאיר בהתחתון ובאמת שבאור בשם
ונאצל כי שם כן הנ׳ שהיה נק׳ פנימי בחול הוא שרשי בשרשי
נק׳ הראשון. ואז מתגלה בה דעת פנימי אחר ואחר נגדו והוא שם
כן שם הוה יהוה. והוה נתבאר כי נאצל אלקי הדעת אל אחר נק׳:

והפנימי הוא שם כן הנ׳ ובשרשי הראשון
שבו הוא שם עצם ראשון יהוה הוה. ואז נתבאר
נאלקי הדעת אל אחר נק׳:

ואמנם חכמה ובינה הנק׳ אותו אין בהם בחינת
אחור באחור אחר שנברא העולם
בהם כי כולם פנימיים ולכן אין [illegible] כי אינו דעת אבל אי
אחים

הם עשר אמצעיות שלעולם ולא כולן נעשין כולן לבריאה מי
מ׳ גירות הראשונות שלא נתנו שם אחות הם בחכמה ובינה
ודעת חסדו הכמה ושאר העשה גירות הם עשר בחי׳ בעמודו
של נוקבא וזעיר לבריאה. וכן כ׳ גירות הראשונות מאיר גירות
חתחתונות של שם אלף הם בחכמה ובינה ודעת חסדו הכמה
ושאר העשרה גירות הם עשר בחי׳ אמצעיות שלה:

הנה שם יהו בשש גירותיו בהיות שלשה גיליה
הוא עולה כנגד קדם ומקורו הוא שם אלף
עדיבוהו כזה מ׳ אלף אלפים אבא הוא כנגד קדם:

שם שדי בשש גירותיו. הנה השין עולה
אלף ושמונה מאות ושבע אותיות
גי׳ בעמודו של גירות הם מנגד קדם. ובנגד חסד והגבורה הוא
כי זהו עמוד גילוי המשמרות. ולכן מרגל הזהיר בהמלאכה
גילוי משמשין לו לעתיד לבא אלף ומאה עבדים פי תגדה
הלבוש גילוי המשמרות הוא כמו עבד ולכן משמשיו
עבדים:

שם יוד ה״ו ה״י כנגד דלו והוא שיעור קומתן של יוצר
בראשית שהם דלו אלפי דבלות פרסאות המלכות
גדול אלפיהו ודבלת. זה בחבית מעת ששמעתיו ואחד
עמיתי והבלעתיהו הוא כי שם הנגד בהלבוש הבשמות
והמחולל הם כנגד עלם הקלל בעה״ ה״ל יהו יהוה יוד יוד
ה״י יוד ה״ו יוד ה״ו ה״ה כנגד דלו והוא כחי נשמת המקיים

ודעכיהנה כל מ׳ מן היום חוץ מן דבתר ומן הבמה
והבינה והדעת והחלבו אין בשום מ׳
מדם היבר פרלוף ותילוף מיבדים פרעוים כמו שש עמלו
המשה הנגד עלמו עם היות שהם כלולים כל מ׳ מעשר בנוגע
והחשל בזה הוא כמו גירות האדם אשר עם היותו נבדל מכל
מיבדי הנוף ומן כח הולם מגד מעם מבדי מן בשלו נמור
אלא הם נסתרים ונעלמו מן המחשבה הנשמה ובכבר מן הוא
סוד החסד עלמו. וכן עמה בשאר הבמה מאתם בהמשיך
הסמ׳ הנגיש בכל מחל מהם מגדלות נמוך ובלבד המאמרי
כולם נבלים בכל מחל מהם:

ובמאר

אין אותיות יש בו אותיות נקיות כלל. ז' הראשונה עפרתה הי"ד
הראשונה שבהם כמו"ין. וסימן הי' הזר חולם הי' שוריק הנקרא
קיבוץ שפתים. ו' שבת הי' קיבוץ. וסימן ו' היור חולם הי' הראשונה
שורק בולו והשניה בשבת. ו' הראשונה בשורק והשניה
בשבת. הי' האחרונה הראשונה בשורק והשניה בשבת.
וסימן ז' ניקודה לבלות ביגד יור שבת הי' בקמץ ו' בחולם
ושאר האותיות אין בהם ניקוד:

דע כי אי אפשר

להתלבש אור הקף בשום אחד מן
העשר ספי אם לא שיתלבש
תחלה אור החכמה בהם וקם בולם בחכמה עשית. וכן שיתלבשו שום
א' מן הוקי ובול בשיתלבש שאור הימין סופו אם לא שיתלבש
בהם תחלה אור החסדים הקם. ומשם עליה ה' חסדו שבאחרון בעולם
ה' חסדיך. ומשם שבל שמא בולדו יוחד שבולל בכל הי' שמות
והשם ידיעה:

ענין הנקיפים של

הלבנה. דע כי הראשון יצא מן
הקף אור נגדול שהלך לשנים
חלקים בבנים בסוד אור פנימו ומאד שלא היה יכול לבבם ולהתלבש
לגמרי שלא נשאר בחוץ בסוד אור הקיף שמשאיר אצלנו
מדרש אלף. וזה האור החוץ הוא הקיף הבל הלבנה פולו כי הלא
גם הבהיר שהוא בגלות ערוך ומתן ולא כבוגד הם מתקשטים
בכל הלבנה בהכואה אצלנו. ודעת אור הקיף הזה הוא בסוד אור
שבר שלמה לחוצה:

ואמנם

האור שנבנס בסוד פנימו גם הוא אין בהיר
פולה נסבול את כולו לכן חלק א' מאתנו נשאר
עמוד בפנים של הבהיר וחלק א' מאתנו יצא מאתנו מלמעלה למעלה
אחר שנבנס ונתקשט בהיבו חוזר לעלות ויוצא דרך השערים
ונמצא דם בתי השערים אשר בהיכל שדם בטרוקן והמשכות
של עדי הלוה הוצא ובלאתו מן השערים מתוקן קלותיהם שהוא
סוגר בינותיהם דם הלבנה ומקיל מלה מלמעלה למעלה
ומקבל אור לחוצה. הרי הבנת הלבנה אמרו הקיפה א' אור ישר מ' אור
חוזר אלא שהאור הישר הוא בולל בכל אצלנו כולו ומהיפה בולו.
אמנם אור הקיפה החוזר הוא מקבל אל פני הבהיר לבדו ולא אל

עדים חיצון ופנימי מלבד אין עתול פין בשעת כי שם לעולם הוא
שבת. והנה דעת חיצון על שהיה הוא אליה עתלו מלבן
והפנימי הוא אליה שתלו יומן. והחיצון שם חשבו הוא החיצון
על זעיר עצמו שבשעת שהוא שם שם. והפנימי על חבורה
הוא הפנימי על זעיר בשעת שהוא שם חזיר בשם עתלו יומן
והשמן ונמן בסור מוך שמו ומה שם שמרי מלך שון בהרבן
מבפנים הלא הוא. ומע כי זהו שלמעלה בזוהר על פרשת יתרו.
ת"ל ובכל יומו שהיה מלך מיקה והשתא מיקה כבוד מלך ובו"ל כי
בכל השנה אין לה מלא שם מלך אבל עתה ישלם דעת איתה פנימי
בנוגע והוא שם שם שהוא בנו בסור מלך והדעת בזה אין לה
רק בעת הזיווג שהוא יום השבת או עיום שבועות שלא
יונלת השבת בנוגע שלכן אינו מלא יום מ"ו מאיה מלך ל"ימים
כמו תב החלות מו תב דסוסתא

והנה דע כי סוד שם כן עתלו הדין אשר הוא
דעת הפנימי על התלבות

כי אי החול בנ"ל הנה הוא מתהלך בנקודו כפי חיתים פירוש כי
כיום הראשון שבשבוע הנה נקודתו כפי ינקתה וינקתה שם
נקודתו כ"ל כי אין ביום הראשון היור בחולם והלא בסגול והוא
בקמץ והלא בסגול. ואותם אין בו מה ל' נקודו כל אותיו הפשוטו
ולא כה אותיו העלו יכן בכל הי' ימים עולמי ביום הנ' וביום הי'
בנ' לעשה. ובכר ידעת כי כפי מקור ינקתה כן תנקד והחשל
בזה כי יו"ד בחולם מוה כי היוד שהיא החכמה שבה ינקתה
אין מן בתי הקלת הנ' חולם. והה בסגול מוה בהיבנה שבה
ינקתה מן החסד ומן בשאר הנקודי. ושמור מלך זה כי הר
לבל מיני הנקודו איש בשלם. ביום ל' היור בחולם הה בשבת
הוא בלילי הלא בשבת. ביום נ"סגנר הקלת חולם הה הראשונ
בחולם והשנית בסגול. וו הראשונה בחולם והשנית בסגול
וסוד דעתן הוא כי כל הי' ימים חוץ מן השלשי הששי שבה סוד
הקלת וסוד אין נקוד באותיו הכפולות פירוש ד' ד' שנית של הה
או ו' השנית של וו. אמנם הקלת וסוד בנקודים אבל אותיו
הכפולות. יום ל' היור חולם הה הראשונה לבדה נקדת בחיריק
בגל. והשנית אין בה נקוד בגל כי בכל הימי עולמתן הנ' מלו
אין האותיו

הקיתון מתוך שאחרון של הנקבות אי שאמר ויש כלי זכר שאינו מטמא
טומאת היקף. ואמר אור היומן עלה גם הוא לכל חלקי חלק מ׳ נכנס
בפנימי מצא בפור אור פנימי. וחלק מ׳ נשאר בחוץ בפור אור חיצון
אלו ישן עדיין נתלק אור השמאל חלק מ׳ נכנס בפור אור פנימי ולא
וחלק מ׳ שאר שחוק בפור אור חיצון אלא ואמנם לפי שאמר פנים
ושאר. יתיר בפנים שם אור היומן של מצא שנכנס בו בפור אור
פנימי. ויצא אחר דרך היסוד של מצא עצמו אחוץ ותצין נכנס בפור
אור פנימי בלומר ותצא נשאר בפור אור חיצון. והרי הענין
עתה איך אינו כמו שהיה לוקחת מן הקתרין דהתם שהוא אל כך הוא
לוקחת מן מצא עצמו וצריכה אלו והכן זה. ואם אם נדון אור
אינו מאחר מצא כי אינו לוקחת מן השמאל ומן היומן ומצא אינו
לוקח רק מן היומן בלבד. אבל הענין הוא כי בכבר יעשה ניתרים
מקבל שמאלת מיומנו ובאשר אנו מאחרי מצא אבל אבש הוא שהשמאל
נבלל בו אלא שאינו עולה בשם לפי שהוא עבל אלו ואינו נכבד בו
ולכן לא נאבד בו רק היומן בלבד:

תמצא כי אבא

אשר לוקח היומן אבש הוא שהשמאל
נבלל בו ואינו נבר שם אור ונמצא
שאשה יומן ושמאל אך הנקבה אין לה רק השמאל לבדו ומן אור היומן
אינו לוקחת רק אור שנשאר בלבד מן מצא ונם לפי שהיא לוקחת אותו
מעורב באור מצא ובכבר אינו נק׳ בשם אור בלא אלא בשם אור
מצא. והנה אמן יש לבאר מקיף כולל ומקיף מ׳ פנים. ומצא יש
לו אותו המקיף הכולל אשר בכתר בנו׳ ועוד מקיף אחר שלו בלבד
בנ׳ וכן בענין בינה והנה יש לאיש אור פנימי ואור מקיף ומקיף מן
מצא לפי שגם היא לקחה מן לא כמו שלקח מצא ועוד לקחה גם מלכ
בנ׳ והנה מן האור הפנימי של מצא נס מאחנו חזר ויצא בחינת אור
מקיף חוזר מאחור לעולה בפור השעריות כמו בלא וכן הענין גם
באיתא ואין צורך להאריך בזה. ואחר מאור פנימי שלאיש יצא לך
כי יסוד שלה אור אל בל יוצ׳ תחתונו ביחד ונתלק לפ׳ תצין נכנס
בפור אור פנימי שלהם ביחד ותצין בפור אור מקיף להם ואחר
מצאתי האור הפנימי שבהם חזר ויצא אור חוזר מקיף בפור השערי
עד הנ׳ נשל בלא:

והנה

שאר האלי׳. אלא דעשאל אב מאחר שסוף האור דיבר הוא לעולם
אחב בסוד אור חקיק לפי שלא. אבל הכתיב לאמשלו פלו מעבנאם
כן הוה שעם נכנס כתחלה והיה לו לשאר מלכתלה בבחי׳ חקיק
פלו הראשון שלא נכנס כלל כנ״ל. והרשב״ד ז״ל כי אחר שכונת
האלקל היתה לשיהיו כ״ב בחי׳ חקיק א״כ בסוד חקיק לבל האלי׳ בלו
אור ישר ומקיף א״ל ובהיה לבדו אור חוזר לבן הוה תובה לבנם
תחלה בבחי׳ אור פנמי לפי שאם היה נשאר בחוץ כתחלה ולא היה
נכנס הנה היה אורו גדול מאד והיה מתפשט עד הוא עד סוף כל
האלי׳ כמו שעשה האור הראשון ועתה אשר נכנס לתוך ונתפשט
ונמשך לשמאל ומחלק חצי להתפשט ולעלות ומעוה לעלה ומחב
תחה ומתפשט ונמשך לשמאל ומעוה מלחוץ בסוד חקיק נמצא שגם כך
כתחלה אורו מלבו חקיק ריקאל הכתיב לעלה. וגם יחלקו שלמים
כי בפי נמה הלקים ומצא הקדר שמלמו אלי׳ הקים כתחלה בפי
עדרמנו הדר לבולם אחב הקים לעלה בשמים ומאלה תלה
בולן לעלות עד שיעור נוכדים הראשון אחשם ולו כנתלה שחוק
הנעלם. וכן היה הענין כאן כי אחר אשר הקדר הקי׳ בסוד לתקון
כשרוצה אלא לחזור ולהתקלן כח בו לעלות לך עד ראש הקדר
בלבד אם שהאמל הנעשה תקום הקדר של הקדר הקדר שבבן לבלה
ובלו לחזור ולהשלים עד הקם עצמו הנשב אלו לא נכנסה אלא
תחלה כתיב שאל האור הזה הקדר. אבל לעלות ותקי ולהקיף משולשו
ומלקורו הראשון שהוא הלם והיה אורו כבל והיה כבל להתפשט
עד סוף האלי׳. ואחב מן סוד הכתיב אשר כתיב ויעמוד בי. הוא כלל
תחסרי ונבורו חסוד שם מלה ושם מן הה מ״ה הקדר הנשמלן מתבר
אלנו כרוש אלב ושנהם עקבנו בסוד הקדר ובאשר יבאו
ולהון ריך פי הקדר דנה הם מתחלה. ואל החסרי שבחלן ניתנן אל
אבא אשר הוא חלוכש בזרוע ומן מאריך בנחל והנבו ניתנן לאותה
שדות כשמאלו אל אבות הכתר ואלה שבולם נתבלו יחד ונתחבר
סיסור הנו נגלו כמן שהם באים מלמעלה כבריס אלו בחסד ובעלה
מאריך ומלן בנבו ובחול מאריך לנוחם ובפי אשר חוזר לאחר ריך
פי הקדר אבא מלחון הם חוזרי לקבל מלמעלה שהתשרי מלמעלה. ומדה
הקדר מכשיו עשן אלמי שאל שלמה מלמעלה מלמעלה הקדר הקדר בחלקה
ושרים בחלה והעשה הוא פי הקדר מן הלמה מלמעלה שעדשל כשמה
אל מלמש ומן חלוק מאחר כמו הם אלא שאבא לוקח הלמה של החסדים

מהמלן

והחלה נכתר פרוש אלפא ביתא יאמר לה נון דוי וכו' כי
הלא היא כשור המוקיל הנון. כי הנה אמר ידוע
בכתב ובוודאי כי הכתר הוא אחת מהמלאכים לחזרותם כי הוא לבדו ישלו
ותקבלו מפני עמוד הדעת לפי אשר המקבלים עברו ומאנו ולא קבל
המקבלים אמתי לו ויהי נגעו אמר לבדו ולא לבדו וכן עלה מהקבוץ
לה היה בהכנה כי אחמול אחרות כי יש לה מקום לבדו כמו כי הי
מפני שמקבלים הם מפרו לשמעה ויהי לה. וכן בן בעבור כי המקבלים
שהוא הנון הנקרא לשון לא מקבלים זה בן. ולאמתם הנון מקבלים
כולם בשורה. אחר זו מזו ואין המם נכנס בן דו מקבלים בתוך ע כפנים
עצמו לאמתם המקבלים ידמשלו של המם הוא המקבל הנון כי בתוך
כל פרדר ומקבלים אחרי ומאלה כי המקבלים אל המם הם המלאכים
ומן הנון המקבלים הוא מקבלים מהם ובנון נבלעים הם ונמצאים
לפנים כי ומן הנון המקבלים הם ושלא אור מקבלים אל אל הנון ואבן ולאמתם
בנון נבלע מקבלים אל הכתר פרוש המם כי שהם המקבלים של הנון הולכים
ומן הנון לאמתם מקבלים אחרון בנון. הנון נבלעים המם שרשות הכתר

עין אור פנימי ואור מקיף

הנון הנה אל הנון כולו יש בתוכו כח אור הלם כפנים
ולא מקבלים הם אור מקיף. ובגה כבר נתבאר
כי אור הנשמה שהמדות מתבטלות ומתעלמים מתוך פנימיות
הפרט ומשגם מלאכים מקבלים כי אינו נבלע ונקבל מאורה ונה יורד
ומתלבש מקבלים על הפנימי עם המדות שנהפכו מן המם
ונהיה בן בחינת הסובלים בהם הם פרצופים מאיר ומאלה נון. והם
מחולקים בחינת פנימיו ומקיפ עם שנבלע הוא מן המם ולכן נבאר
סדרן

הנכים פרי מאירן מקיפים הם נשמה לבל הנה דהוא מתלבש
הנון פנימיו כולו ומתבטל גם אור פנימי של
הנה ובוודאי כי לא יחיד שהוא אור נעלם שבו לחלק שבאמת מקבלת
מאלה ונמצא הנה יבש שהם המדות המלא ונבדל שבו מלאנו כי רישא
לאמתם הם מלאשונה שבו לא נתלבשו בנו מאמם נשאריים בטלים
ויהיה כח אור המקיפ של הנה לבד מם כבר ועוסק עלו מרחם מבל
מאמנו ונבלע רק הוא כבהכרח נרולה אלא שהוא בריחוק מעונו ומנו

והנה ערה ישתנו בכללות הלבן · ונתקה תגבר בסלגיו
כי יהיה גם כיום פרעה נעלמון על הלבן שאינו
יש בהם כל הגי מחשב כי יעלה בכנס בכיתר שבו פחי אור פנימי ואור
חוקיף ומן הפנימי שבו יצא אורם חוזר ויר דשפרת יוחס הימנו אל
הכתר הלבן ויצא מן האור הפנימי שלחפת אדם שבו יבל עצי הגי
ומתש בכללות יום הגדולה כל הלבן אין עוקף שלאיך כי הכל נשמן
מאלו שכל פרעה הלבן ·

אמנם צריכין אנו לדחיק כי יש חילוק בין ג' המשונה
על הלבן לג' הקטנה של הלבן ובן נב
עלין יש חילוק בין המשונה שלבן עצמו לג' הקטנה שבו ובן כיום
הלבן וכיום הלילה וכיום רעי וכיום הנוקביה כמו שבפר הקטנה
שכל מה שיש בכללות ישנו נב בפרעה מחשב ואין צורך להאריך
בזה · והענין הוא כי הג' המשונה אינן צריכו זו לזו כי אותן
הוקיף דחוזר המעלה המעלה בכתר או בחכמה או בבינה אינו
מקיף אלא אל הכתר לבדו או אל חכמה לבדו או אל בינה לבדה ·
אבל הוקיף העליון של כתר אור ישר המעלה המעלה אל אל פרעה
הלבן שמאחר המעלה בלי מקיף של הכתר הוא הוקיף מן הכתר
עד סוף הלבן ומקיף של חכמה הוא מקיף מן חכמה עד סוף הלבן
· וכל זה הוא בהקיף של אור הישר · אבל מקיף אור החוזר המעלה
המעלה אינו מקיף רק אל מי שאחנו יצא וחוזר לעלות · כי אז הם
הוקיף החוזר של שערי הכתר מקיף את הכתר לבדו וכן של חכמה
לחכמה וכן של בינה לבינה ·

אמנם בג' הקטנה לא יש מקיף בכל אל לבדו אל שלא האור
נכנס בחסד ומחשב נעשה מקיף הוקיף המעלה
המעלה עד סוף הלבן ומפנימיותן יצא אור אל הגבו ונחלק לב' אורות
מקיף ופנימי וכן מהגבו אל הלבן ויוצא כזה · והנה אין הדבר
אחנס מן הבינה יצא אור מ' אסתלק לב' חלקים מ' מאור בסוד אור
מקיף ישר לסוף חלקו נכנס בסוד אור פנימי אל מקום חלקו אור
מקיף ישר שלה · וצריך לדעת מנס אל ענין זה ומה מצא מעלת
המשיח הנגד כי זה עצמו הוא המעלות המשיח הנגד הנמצא לבדן ·

ותחלה

דבר אחר שבכל מקום כחי ומהות אור שלהם הוא שורה
בהשתלשלות אין אור אשר אצילה התחתון שבכל כחי ואחר אור
שלהם שורה ואין חלוק אחר רק שהאור הוא מרבי שהיה חקק
אל הכלי השמן אחרי מן האצילות ואל השלשה מן השמן
וכן עליו שבכל מקום האור בכחי עצמו הוא שורה בהשלה
מ׳:

דע כי באמת הוא מתפשט בכל האצילות כחי המלבוש
לאמתו פשוט הוא כי הכחי של האור המתפשט
בלא הגבלה מן אשר מתפשטת באצילות וכן בכל מקום
בכל השאר ואינה כמו שיש חיות ואור נמשך בפעולות האצילות
כך צריך שיהיה חיות אחרי דחוקים בהם מסבי מותיו ופשוט
הוא שאור המקיף נמשך הוא מן האור הפנימי לפי שאין לו
שעור ומדה מוגבלת לדבר קדושתו ואינו יכול לרדת מלבד
אבל הפנימי מתפשט בכולם. ואמנם הסדר הוא כך כי הנה
הנה מתשיך אורו בלא בכחי פנימיותו ובכחי מקיף עליו.
ואור הפנימי של אצילות נעשה מאור מקיף אל אצילות כי פשוט
הוא שאור הפנימי של אצילות הוא נמשך מעלתו מן המקיף של
אצילות. וכן אור פנימי שלו נעשה אור מקיף אל אצילות. ואור
הפנימי של אצילות נעשה אור מקיף אל בריאה ואור הפנימי של בריאה
נעשה אור מקיף אל יצירה ועשיה שהיא הנר מלבוש:

ענין הפרש שישנו בין אצילות לבריאה

הנה נר אצלנו כי לעולמות אצילות הם כלולים כל אחרון ההויה
והנה כל אחרון ההויה היות היות בחפצה והיא היא כמינה והולכו
בעצם והיא אחרונה מולכו. נמצא כי אצילות היא כחי חמה
. הערילה בחיצונה היא הכיתה. והיא כחיצונה הקלה. ובעשיה
בחיצונה המלכה. ופשוט הוא כי כמו שהאצילות עצמו נתלה על
בחינה אלו בקבים בלתי בעולמות אלו. והנה כענין האצילות
בהשתלשלות בהמה עשיה כי כל האצילות כולו נעשה כסא המרכבה:

ובאור הענין הוא כמו כי אור העליון המאיר מן
האצילות הנה הוא מתגלה בלבד
הנה חכמה והוא מתעלם ומתלבש מעוכו כלי שמש שום מסך

אחר

[illegible]

ואמנם הפנימית [illegible]

[illegible]

ואמנם הושם עליהם [illegible]

[illegible]

ואמנם [illegible]

[illegible]

הנ' ראשונו'

כך הכינה מחשבת ירושלים מן החיצונים שלא יקלקלו שבעה שרים
זקן אשר שם שלמה אל החיצונים להקלקל חשק אחרי נשים נכריות
פגולות שלא יקרבו אל החיצונים בה ולכן שומרי אותם תחת ידיהם
ונעשו לרשע מחצלו כמעשה שנעשו בסוד שהיו לישראל שם ידיעת שמה
על ידם שלמה כלומר מלאים שהיו עובדי בהם המלאים
ושלמה שהיה הכינה חופרת מעבדה עליהם מכל צדיהם ומלאים
מלאכה עליהם אלהים ושם מלכות החיצון שבו אל הכינה עם המשמל
כי המשמל כבר הוא מלכות וזה המלכות הוא מלכים ומלכים מלכי מלכים
ומלכי מלכים

ואל תטעה לומר כי זה לאור המקיפים של עבר
כי אור המקיפים של עבר לאור
שהוא מן הכינה בגלל נפש מיבש בחי' והמלכים שם כסיבה
כי עתה כי המלכות הוא בחי' מיצוני ולכוש השלה המלכות
אחר ואינו בסוד המלכות אחרת שלא בסוד אור המקיפים מאחרים גם
המלכות ועתה הדבר הוא בגלל כי הנה אין יכולת אל החיצונים
להתלבש בכינה אלא מזון ובדי שלא יוכלו החיצונים לקבל אור מהם
ולינק מהם לכן הכינה מלבשת אותם בהסכים כינים ובין החיצונים
עד זה המשמל אשר אורו מתוועד מאד מאור מזון לפי שהיה ראוי
בחי' מלכות בלבד אחרים להיותו מלכות הכינה עצמה אין יכולת
אל החיצונים להתלבש בו . ועוד טעם אחר כי עבודת המלכות
הזה מתפסיק כינים לבין המזון :

והענין הוא דע כי הקליפה והחיצונים הם מקבלים
ומשכי המלא כמלאכים ומקבלים כין אור
הפנימי אל אור המקיפים ושם מקומם ומלכם ומשרתם ומשרתים
כמה שהמלאכים פירות מלכים שבעתיק יומין ואלה המלאכים
לאדון מזון מלכים לאלה ובל בחי' אור פנימי ונמצא כי אור פנימי
אל עתיק יומין הוא יורד פנימי מבפנים ושל אלה חיצון לו ובן הענין
עד שהמלאכים שבקליפה חיצונה מבחוץ . אחרים המקיפים
לשם כי המקיפים של נוקבא הוא יורד פנימי מבחוץ והוא סמוך עם
הנקבה אל עתיק ומלאכי ועליו עומדי המקיפים של אבא ושלו המקיפים
של אמא ובו עד שנמצא המקיפים של עתיק חיצון מקיפים אבא כולם נמצא
כי בחי' הפנימיים העתיק פנימי מבחוץ ובחי' המקיפים שבעתיק

לאחר המנוס אינו אסור לעולם אלא עד שיתחשך היום
והמנוס אין יכולין לעמוד לאור שלא המנוס מקבלו לאסור
הוא שהתקשר ונתלבש עמו כל שלא הוא היום ד' לאחר שיתחשך
כדרך כי אם לאחר המלבש כלומר לאחר כדאמר ומן שלא לא
לאחר עתה מי אור לאכל ונראה בעמוד כל שלא

אבל ביאור

בשבין הוא כי לאור הנלמד הנ"ל אבל
בהתרחקו מהם כל שמלאות ולבן עד אבל
עמוד תבחר עד הכל תבחר אבל הן לאסר ולשמר נושא שמור מ' ומה
כי אבל המלבש עמו אינו ואינו הוא זעיר ולהרבה שלאור לאור
לאכל המנוס הוא המתקשר הוא אינו ולהלן הוא דשרי ולהנוס
עצמו לאור לאכל המנוס הוא המתקשר הוא אינו אינו אינו
המנשקת האור אל זה לדרך ומחילה בלל בין לדרך הלון מהמה שמרת
פי היסוד שלה המלוכש בהוא זעיר כנורע ולמנוס המקבלה לאור לאכל
המנוס רק האינו נעשית המחילה ומעבכת שלת יצא לאור לאכל
אל זעיר זולת לדרך הלון כנ"ל ונעשית אינולת המעבר הוא ודק
ועמוד לדרך כה לאור לאכל אל זה ומחלת כי עצמו לאור לאכל המנוס
נמשך אל זה והשני הנתוסף כי אינו רק שלא המשמרו נמשך
כדרך הלאור הלון בהתרחבו רחב גדול מאמנם זעיר שהוא קטן
לעני שמקבל האור עצמו עבה אינן מקבלין אורן אלא הדרך
הלון שהוא פי היסוד האינו כנ"ל אבל האור בעצמו אינו משרגה
בלל. אבל עתה כולם בהבחנו עשות כי בל אור הלון הוא אור
המנוס בהתרחבו גדול ומנוס ומאור מקבלים מאמנו כולם דרך
הלון:

אמנם הבריאה

הוא לך כחי הבינה כלל והעמד
לפי שהבריאה אינה מקבלת האור
אלא רק משך מנוס ונודע כי האור העבר רק מנוסן אינו עצמו
האור הרמשון רק הקלרתו ועל כן לך משם ומלך בשם בריאה חדשה
ואינו מכלל עולם האצי' והוא הנקרא שבינים ומאמנם עמוד
זה כי אינו הוא מקום אחר והעמד בקלור הוא כי הגה הבינה
אם הבנים ושמאלה אותם כנשר ועיר קינו וכו' ופרוש כנפיו יקחהו
כדרך העוף הפוש כנפיו ומכסה את בניו שלא יקחום שפרות אחרים
כך הבינה

[illegible]

אמנם כשישראל

[illegible]

ותנור אל העניין

[illegible]

טעם הדבר הזה [illegible]

[illegible]

גם טעם אחר [illegible]

ונחזור לענינו [illegible]

דרוש אחר

בענין המופת שיש כמו אצל הבריאה ומן
הבריאה לצד ומן הצד לעשיה ומן המעשה
אל מי הוא הדרוש הזה: ובאמת שמן המאמר

ונעשיה בעקה

לנגד וכן והנה סוד תמה זו הוא כי
על ענין כמו עמודי אלו כתיב כי תבנה
בית חדש ומה והנה נגד כל מה שיהיה ומעקה כמו הוא לון ומאו
העקה בלי לון של הנשים נפרעו ומהו שיהיה מעקה אל נגד שהוא
שם הבית. והענין הוא כי הנה עד בדרוש הקודם כי לשלמות
אדם הם שני חסרון ומיעוט וחלק ומלכות והנה הפרטי אחר כולם
כתבתי עשיתי כי האדם כולל את כולם ומהם עצמו. והנה אחר
שבאדם עולם האדם אין עשיתיה הכינה האדם חסרון לה הבלי לכן האדם
ואין דשמיה. והנה ומה הוא כי יש כח בלבו לדרוש אל בוראו
בשורה ומחמה להלכים לדון עד מהחת לגלגים שבה גם יש בו כח
להתפשט ויתר ולהלשים את כל העולמות אשר המה אם הם עמה
ומה יש כח באדם כנגד כל אשר תחתיו בשונו הוא בלי דבר שלון
נגד כל מה אל מעשה מחנו ומתר נס ומתש גל על בלי התורה
כבלהו שוקי מחוקק כבולמו וכל כבוד כבר כשלה:

אבל המאצ'יל

הענין לא הלה כך שיתבשו עד לעמוד
ולהבין עמס הדבר נעשיל לך משל
ונאמר כי ד' עמודים אלו הם בלתי ד' כתים אל לתעלה ומן עבלה שבה
כלומים ומחבן אלה שהם עמודים אל מעל מהו. והנה כתיב העליון
הוא עולם האדם והבה בנפ הבית הזה איך נגד ראשות לבדר כי מן
כתיב באדם ומעלה מאמר עלו מעלה מעלה אל הקדוש אמלוכה.

אמנם

נתחל לבאר מן הכתיב השניה שהיא עולם הבריאה
שהיא בתי הכינה כגל אשר הלבן כתיב בתיה
כתיב הבתי הבריאה. וזהו כי תבנה כתיב חדש כתיב שלמה הבית
והנה גם הבית הזה הוא עמודי קרקע עולם האדם כי קרקע הבית
העליונה שהוא המשכן הגדול הוא עמוד הגג של בית השפה הנק הבריאה
[illegible] העליונה שהם אדם מן מאצ' מורפס עם המשכן הבריאה
ומאמר קרקע לחם וגם לחם בבית השנית שהיא הבריאה והנה בזה
[illegible] שבין מאצ' הבריאה הנק גם מאמר הבנין צריך לעשות מעמד
מ' בנוה עשה עפרתי. והענין כי מאמר הזה שאמר האדם אינו יכול לעמוד

אמנם היצירה

ועוד הדבר

118

[illegible]

ונמצא כי אין הלבוש של כל אדם שם בגד אלא כן יוסף
שיהיו לו תרשישו לאשה ראשה כשר
מעקה ומחיצה לאשה כעולם האלי וכהיתרם שם כל הנ שאורך
שם בגד אלא כן שאלים ליו כאמון מעקה כולם כלולים כשם עכ
ביורין שהיא עשה אחרון. ונאלא שכהיתרם כאלי אין לבאים
מן עשה כי יקרב נבלים הם עשה עפחי נוכה כאלי אשלש עפחי
כפיים. ונאלא כי פוכה המעקה הנה היא עשה עפחי כנגד הויה
של עכ כיוון שכאלי שרים הם של אלי. נמא מנשיתם מעקה לעכ
כי הקב"ה אלה ויקם הם כאמון מעקה לצורך עכ שהיא הויה
לעכ שכאלי שאלו עשה אחרון: חיה הישנים שבריה אל המעקה
שיהיה לכוך עשרה טפחים

ואמנם מה שאמר כי הוא הבגד אלא כן
הם כנגד מעקה הוא כאמון
יד כי שם בגד עם עשר אחרון הם עכ. ושם אלה אם נתפרש
עמו מחברי אחרון הפשוטים הם כי עם הלבנים כולו שהיא לה
הבל עכ. ושם כן כמו המחוברים שלא שהיא רק הבגדים
כבר. ולא יכן - אלה הבגדים עכ והנה נגלה הם כל אמונים
מעקה אשר שאורך אלה נעשה מעקה הם אלי אלי. ובהיאלו עכן
כי הוא אלו לאמר אמר שנשים אמרם כמו אמר עכ כבר הבגדים
[illegible] אלו עכים בו אלו הבגדים מלבד הבגדים עכאכן
[illegible] מעקה. ובהיאלו אמר אמר
שלא [illegible]

אל מה שמצאתי [illegible]
[illegible] כי
אלה אמן המעקה נעשה אמן כי הוא הבגד הבגד מלבד מלבוש של

בשביל כי המשך הדומה מופסקים ביניהם. אמנם אם לא יהיה שם
השמיד בלבדו הנה יוכל לפעול אור האלי דרך בלבדו הנה על הבריאה
ושם הוא מבשיה ומחזיק המחיצות הבריאה. והיה והעשיר
אתה הכתלים אשר לבם ואם פעל האור אם יאמר. ובאמרו הנה
כי סור המשיחה אל שמן בלבדו הדבר ועל אור המשלה המשלה
ומאמרו ומו המבה אל עולם אחד לחמו עם שמן מומרי המלכים
אמלבו בארץ אדום בו שמו בעולם הישראלית מעבר זו מרן לבד
מדינה. בהמו שבאמרו בבריאה המלכי אמנם מלכי אמנם בארצו
מעבר המלכות בין אל ידו ובאלו חוץ משלה האלי לא עבדה
בדם מלחמה. ויש כי פעל הנפל המנו כי כאשר לא יהיה המעשה בלבד
הנה פעל המשם אור האלי באחור ל עולמו ביום ולא יבראו באור ההוא
מלת בנו: ונלעגי נתן על כוונת כפל לשון כפל. פעל הנפל כל שעשית
המעשה הוא כלי שלא. פעל אין מורכים על הנה והולכי שם ובבר יום
שבעת שביתת הכלים בלו אין משלם האלי לעולמו ביום ומם עבר נעלם
ואהב עלומים אחרת לחקומם נשארו לחמר רפה פלאלן כלי המורים
הכלים. ונשלה לא תשים מנים בעיקר הענים כי פעל הנפל הבינוני
שנפל בבר פנים אחרת חקומים שהוא דבר והמעבר הכלל הבכורה ולבן
אחר הנפל על ענין כלבד. ושארו שם רפה בלאלן מאמרי נפל
הנפל עם הכל הבכורה והבחלל ל רפה כי בהוה בתוב פעל הנפל חסר
הכל ואין והוא עולה כמאמרי רפה:

ונמצא כי כמו

שהוצרך לעשות מאמר וקרקע אל שלם
האלי שהוא מעשה שמש בקרן בנ הבריאה
כלי הקמיך ומאמרו שלא פעל אורות האלי בבריאה כן צריך לעשו
ו כלים נמשקה בלבדו הנה נכנס ל אופנים. ויה אומר מעשה
כי הנה כל נעל שהיה כח בחמר הוא הנעשה מתלבוש הקיים
להתקשו עד סוס העשה אמנם לפי הפעלה הנה הוצרך האלי
לעשות המלאכה הנה פלאמן זה כי אדם הישלים של המשך השורה
והיו יכולים להתקשו עד לעשה בעשה הנכים והעלה אדם ומעלה
מנב הבריאה וקרקע אמה שהיו תלה בסוד כלים אל עולמו ביום
נעשו המשכה וכללים אל עולם האלי ומנו כן לא יפעל אור האלי
לא דרך מעשה לא דרך הנעים. ואמנם מלאכות המשכה הוא כי
ל עולמו אלינו הם סוד ל שמו שם הוה כמו כאשר אלהים
עצמן כחו הכלה ומלכות המכוונים ל עולמות האלו כנגל. והנה על

הנה

אם האור אל הבריאה. כולל גם יקר נפלאי ואיתה. והנה הייתה
מעקה דומה נגד בתי כן הוא באופן זה כי הנה עקר אלוקי ישראל
הי׳ בתי אל. הוא והנה זה האור שהוא מן הי׳ נתמעט אות שהיה
אל הוא. אלא שהאור הזה שם מין הנה הפיר אות שלה אבל הי׳
ונעשה שם בתי מעקה אחת שהי׳ כן נגד אחת מעקה אחת
הוא כי הלא נעשה אחת אור אל מתקשר ומאחד מלא
עשור ברקיע שמים אל שהיה נמשך והולך עד כלה. ואז חזרה
לשלוה ונעשה מעקה כנגד השאה:

ואמנם מעקה הבריאה הוא בתי אל ורק אור האלי
אל הבריאה. ומעקה הי׳ הוא בתי שלא
ידע מקור הבריאה אל הי׳: ומעקה העשיה הוא בתי אל הנעשה
אור השלישי אל הקליפות העשיה. לכן חוזר ונאמר בשמות
מעקה הבראשית העשיה ומעקה מעקה העשיה הוא מושם כן הבין
שנודע בו הוא כן הי׳ כנעשה נעשה כשהו שם קדש שהוא ה׳ אל
יהו יהוה יוד יוד הא יוד הא ון יוד הא ון הא. שהם האחוריים
העשיה והם הנה לון מושגן מעקה ואם תשאל לאיזה מעקה הבריאה
והעשיה הם מן הוא ומשקה הי׳ הוא מן שם אל. הענין הוא
כי בורא כי תמיד אותנו מכנים שם בהוויה אל הי׳ שהיא סוף
הגן הנה בנוגע כי כונה ומלאו שהם בתי בריאה ועשיה הם
שמות אלה אלה ולכן מן מעקה הי׳ נעשית מלאחורי שהוא
יהוה רק משם אל. אמנם בהיא ומעשיה אין עצמותם כתי
הנה לכן נעשה המעקה שהם מבתי אחוריהם הנה כנ״ל:

ענין אבלים

דרך בפרשת אין כולל הדקדוק בפרי כו פרקות שלא נמ
בלא שמו ולא בלבד שמו כי האדון ואמרו בריאה
בלשונות אין כורך זוקק כלבד ואמנם בלא יש לו עשרה והנה בלא
פרשנות של אדון לפנים שהם הנמנים שהם מנוים ומשים מלבד אין
אין [illegible] בנעמה. ומקור הלבד הם מלבד שם מלבד
מלבד [illegible] אין הוקן שיש אדון שם מנוים
והם מלבד אותה כתי שנמ עליה לב. ומשמע לבד שאדון והנו
ראש [illegible] בנוגע שהיא אותה מקורה של המלבד מלבד
שירדה ונמלבשה שם משור נעשה אלו. והנה הבריאה של הקדמון

הם מלבד שורש
כמי שיהי מנולה עולם העשיה ובכן מש
מן מלבד הקדמון. אם נמל לוא שנם אל
מעקה אב לפי זה נגע בהיה כתי

כל שהו
יש

נלמד מן שנגע מלאת
שכל מעקה של כל עש
לריך שיהיה כמו לי
מעקה והנה בעולם
כן [illegible]
ואיך נעלמה סוד
שהוא כתי המעש
כמו עגב והם.
שבעולם העשיה
לו כתי מע
נגע מ

[illegible]

ואמנם כוונת זה המעקה הוא כי הנה ולא הוא
כמו שאור הלבן עובר ורוח דרך המלבן הנה
גם הבריאה כלי הלבן כמוהו בעולם הבריאה כי עצם עולם
הבריאה כולל חומרים הלבן. הנה גם כלי הבריאה
אור וחומרינו עצמן של הלבן. ולכן אותו האור המצוי של הלבן
עובר דרך אותו המעקה של המעקה שבלבן הלבן שהוא עד
כלי הבריאה ובכל יש שם מחילות כנגד אשר נעשו תאם מן ומאם
הוא כי הדרך והשלב ועובר האור המצוי דרך המחילות הרבה שמחה
אותם באמצע כי כאשר האור עובר דרך [illegible]
זה נגדול מן האור העובר דרך המחילות [illegible]
שם רק המעט מן אותם כמו יש כ מחילות הם מחילות הלבן עצמו
והם מחילות של שלה כנגד [illegible] כן מהמעט האור המצוי
בעובר ומוות מאיר את הבריאה ונמצאת עתה שאור הלבן העובר
דרך המחילות הללו אינו עד נוגע אותם המחילות שעבר דרך המחילות
הנה המעקה וגם המלבן ומאיר לאותם. ועתה שמע מה כונת
מי המעקה כי לא [illegible] מחוצה ומבחוץ ומבפנים הוא כי אנו
צריכים שיעבור דרך שם האור אל הבריאה לא תלמן אם [illegible]
מחוצה ומבפנים שהיה ומלא מלאים האור [illegible]
דרך פעולה כנגד. והנה גם כנגד הלבן יש [illegible]
כנגד הבריאה מחוצה ומבפנים האור הבריאה [illegible]
בכל ומעקה [illegible] המעקה בלבן הבריאה כי כאלו שהיה
כן אלו לבריאה כן יש הבלים בין הבריאה לבין אלו לעשות ולמען

אם האור

ועכ"ז [illegible] אין [illegible] בירושלים כי [illegible]
היא שמור כסדר ר"י כה"ל קדש הקדשים
ר"י וכן היא בירושלמי. והטה יהי"ל הרמשלים היא היכל
לבית הספיר והיא שיסוד ובריאת ואלו ותחת רגליו כמעשה לבנת
הספיר בי ראלה הם שלמה והם הקדמונים היא היסוד ויש שמהם
כפי הראשונים בהיכל בית [illegible] יסוד הצדיק מגל ה' [illegible]
ספיר ואלוה ותחת רגליו סגון יקרא המלכות הוא כי היסוד
הוא עמוד שעליו להיותו מכוסה ונעלם ולכן קרון יקרא המלכות לא
פרשתו כשאנו אלה כלנו כי הלו מקרוהו שהוא נגון הקדר
רגלו בנגה. והטה היסוד הוא זכר ונקבה [illegible] שלא כי בתחילת
שבו כנודע כי אין [illegible] כחי מלפי שעשה דק כללות מלכו הזכר
שיהיה כלול מהם כי המלכות המלכות היא הלל אשת [illegible]
העמודים שהיסוד ואמונה [illegible] לבית הספיר לבית הנשמה נוקבא ספיר יסוד זכר [illegible]
היכל עצם השמים הוא. נמצאה מאנו היכל נוקבה והוא נצח.
נמצאה מאנו היכל הזכות והוא נכון. נמצאה מאנו היכל אהבה
והוא חסד. נמצאה מאנו ירצון והוא הוד. נמצאה מאנו היכל
קדש הקדשים ויש ב' בקדשים שהם אלוקי ישראל ואין הקדש
חל הקדשים הרי. ובזה הוא שמה שאמר כי ר' יהודה [illegible]
[illegible] אשר הם [illegible] אחרים כנגד [illegible] פקודים
הנה הם ז' היכלות [illegible] אשר הם כולם ספירות
וזעיר עצמו כלל כי לבית הספיר כולל מן ז' היכלות [illegible]
וספיר הי היכל לבית הספיר אמנם כולל יסוד ומ' בתושבחתא
רשים אמנם אינו רק היכל יסוד כיון הוא מדרגת מן ז'
בנוגע שהם רחוק ולכן אמר אמר מלכי שמורה לבית הספיר
[illegible] קדש הקדשים כולל מן ז' היכלות הם [illegible] אמר
[illegible] מדרגת רק שהם נמצאים כי ז' היכלות כולם אשר אלו
[illegible] ז' [illegible] פקודי כנגד [illegible] יש ז' היכלות נוקבא
[illegible] ואמר [illegible] והרי [illegible] ז' היכלות כנגדם מן הנקבות
ועוד [illegible] ז' היכלות עולמות ז' היכלות [illegible] הם עמודים
והם [illegible] ויוצר בשפע בשחרית ז' ישלם בערב ז' אומר מדרגה
[illegible] הם כסלם [illegible] ז' מלכות. ועוד יש ז' היכלות
עולמות של מלכות הבולטים כי כי סדר ידעת כי נס בבריאה יש
ה' פרצופים מריך ואלוה וזון:

בלעדי נהר [illegible] ותחת רגלו
מן [illegible] אלא
שיש מן [illegible]
כאמצע כין [illegible]
היא סוד אותיות [illegible]
נב כמו [illegible]
שהוא [illegible]
כדרך כלל [illegible]
כאמצע לבית הספיר [illegible]
היסוד המבריע [illegible]
והול:

בלעדי נהר שלא שבכמן אמר
שבא לבית הספיר עשה כי [illegible]
היא עמודה נוקבא וספיר [illegible]
יסוד זכר. ואמר אמר כי [illegible]
לבית הספיר אמנו כולל [illegible]
ואלוה פמו שחשבו [illegible]
אמנם אין רק היכל [illegible]
עינן הוא פרית [illegible]
כנודע לכן הוא מולכה
חשבו [illegible] לבית
הספיר ולזון:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואמנם [illegible]

[illegible]

עוד צריך לדעת - מי הם היכלות של מעלה ומי הם
הם הפנים ומה הם פלאים

כלומר איש ואיזה הוא הראשון ושל מי הם אלו היכלות ואיזה אחרים
ראשון שהם של מה. עוד יש בהיכל הראשון שבתוכו שיש עוד
שיש עוד היכלות אחרים כתובים וחסלים וכן בהיכל הראשון
הקדשים שהם כתובים שלו יש שם בלוחות אלה שם נפלאים שם
היכל מהבית אחרים אחרים שלמים ונשאלת כי יש היכל מאדה הנמצאים
ויש לו מהבית השלישי

עוד דע כי כתוב שאחרינו שיש בהיכל הראשון שהם
היכלות אחרים הנלאים בכל בית
קדש הקדשים מהות העולמות מפולמות ראשונות לי היכלות ומדשנים:

דע כי הנה כל עולם ומלאה הם לי שלמה אלפים היה סוד
עשרה עשה כן נפ סוד יג. והנה עולם
הבריאה הוא יפ והם סוד הדרגים הבריאה והם סוד לי היכלות שיש מן
הבית הסתיר עד היכל הראשון ולי דרגים הבריאה הם בהיכל הראשון
הקדשים ואלו הלי דרגים הם היכל עצמו והם הם עשרה: ובזה תבין
מה שכתוב כי בראם לפעמה לפי הלי נגד שיש מלאם דרגים הבריאה
מי היכלות מתחלה לסוף מלאה מהם מדרגות. ומשרים אלה מי היכל
עצמן כי אם הנפלאים הדרגים הם עשרה אלה מלאים הבריאה בעצמו אותם
סוד הדעתם הוא כי אלה הלי היכלות הם סתם שיש דרגים ולי דרגים בהבדר
ואלה העשרה הם הנגד הדרגים. ואמנם יש כתוב לי אורות שורשים
ומן אמצע עליהם הם מלמעלה ואלי המקבלים לי סדרים הבריאה
שהם אותם לי אורות שהם בעולם הבריאה והם עד הסמא ואלה הלי
אורות בלי הבית הקדשים והם אלו העולמות והתלמשים כי הלי הישעים
הנלמדים הכתלי דרגים הבריאה בדרגים עד היכל הלי הנלמדים הבית
היכל בית הקדשים הלי היכל שבתוכו שלמה בתוכו לי אלוהות בתוכו
הנגד בית הקדשים: ונמצאים הבריאה הם עשרה בית הקדשים
יש לי אורות שלמעלה הנגד כסאי שהם נמצאים הם הנמצאים שלמה
הם יפ. והנה היכל הלי הבית הנמצאים לי הלי הם סוד הבית חשוב
מעה ולשרת של הבריאה ובאלו הם נמצאים לי אורות הבית
כסא. והנה הם נמצאים מן המלאכים הנמצאים אלי הלי הבית
כתוב דלת לבית שישר קונה לי כסא שהם הלי ונצח והוד סוד

כמו לבן

122

[illegible]

דעכי

מעגל הוא כגון שלי שהוא כיסוד העלון העקר מי
ואלו הם שני עמודים ומעגלים ושאר האורגים
הם הלון והוא כגון גליאל וצם והתיות ולוח ושולחן כי ראשי כנגדו
מגליאל שהוא סוד אותיות הלון של מעגל. ושולחן כנגד שלי שהוא כל
שם של מעגל. והנה מנלפון הוא כשלם העשיה שהוא כנגד המלכות
איש שמה הנבורה שהם ה אותיות מלאך והם כנגד כתר מנלפון
הנשמה [illegible] ולכן לא שם זה המלאך שר היער כי שר היונק מן
היער שהשם הנבורה הוא כמלאך שהם כנגד יסוד:

ענין שם שלמה

איש כל עולם מן כ שלמות אלו
כרחת יצו תשב עולם העשיה
כנגד [illegible] כחסדים כ הנקבות והנה אלו הם שם [illegible] אלו

כ אותיות

ואחר ענין מיעוט הירח

אנקא דה לבי ואעני-
לת שלמה כי ידעתי ידעתו עם ידעתי לאמלה שמקלאה ואלאה מאיזדר אלו
כמדע ואשיעור כל קיאמתך ומרתשתיעור דעלך ידעתי שיעור ה' של
ראנית שר קופס ורשם כבר כי אלרנו אלך מרמולן אור של כל הספירות
כשיאלה ובאלגבעשיד מאנס הוא אור ומתקבאיו אחס ולא יש שאמן
ראמאנס כמי ידעתו שדיתה כמלה בנגי סבר והנה אשת חמיעוט ידה
ראיעלאה שמו כהיכל קדש הקדשים כמרי אלה ומסה באותן היכל בלו
מו כל אלקיה ואל אותן השיעור קאלה שלה שיות שיעורו ש נגי שלו
הם עשר אצבעות ז"ה הרי כבר אשר הוא כלומר כי דאמונו דמרית ומס
תסמכנו שיעור הדות של הי המשנו דמרית תמונה כ' ספר שני של
הבה שמיתה עומדת בנגרס כבר ואחה נקש אל השאר כי נס-
חמלבו לשרית יורית כהיכל קדש הקדשים ביני ומן מלבו ביני כהיכל
קדש הקדשי ונעשיה אלמשיש הקדש ל' כיפיים כין מלבו לאלי לשאר
המלכות דמרית ביני ונעשיה כגל כי מלבו לאלי כל אלקיה יורי כשרית
אך מלבו דמרית אי ביני אי ונעשיה אינן יורי רק אלקיה ונעשיה
אלהים כלבי ור אזה :

ודע כי היכלי

אין דמרית הם נק' נערות אפרתי
לפי שהם נקבין כעין אותם היכלין של
אלוקי דמרית אבל הם נק' הסריסים המשרתים ובו' דבורין . ואחר
שאינן מפי עם אלהי לעבי מרית יש בה כל הה' פרצופי בנוגע ויש
שם ז' היכלות כנגד הה' ומלכות והם ז' זכרים וז' נקבות והמל"ך שבעה
היכלות שבה כזה כל פקודי והם סוד ז' כי מלכות וכנגדם נמצאה
באלוקי דמרית שמאה יש ז' היכלות זכרים ונקבות ז' כי הנה אלו
העליונים הם נפתחים כיום שבת כלבי ואלו הם היכלים הנ' כזוהר
כל כרמשתיתן כל כך עכ' כהיות זמנת מרפתחין ז' היכלין היכלא
קדמאה היכלא דאקרא תניינא היכלא ריילה וכו' והנה אלו העליונים שהם מעל
הכינה הם עלמות נבורות ונק' סריסי מאשרתים אל תעבד המלך
ונק' סריסי על דרך כה אמר ה' לסריסי אשר ישמרו את שבתותי
כי אלו הם הסריסי מעמדים כימי החול ואינם נפתחים אלא כיום
השבת . והיכלות העליונים התחתונים כל פקודי הם משמשים
כימי החול ומעמדים אז ואלו הם נקבות כי הם כסא המלכות עלמה ונקבה
ואלו הן נערות אסתר הראויות לתת לה וכו' :

ודע כי סוד

[illegible]

[illegible]

[illegible]